UNIVERSITATEA BABEŞ-BOLYAI
BABEŞ-BOLYAI TUDOMÁNYEGYETEM
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITÄT
BABEŞ-BOLYAI UNIVERSITY
TRADITIO ET EXCELLENTIA

CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEȘ

FACULTATEA DE GEOGRAFIE
Str. Clinicilor nr. 5-7
Cluj-Napoca, 400006
Tel: 0264-596116
Fax: 0264-597988
geogr@ubbcluj.ro
https://geografie.ubbcluj.ro

PLANUL DE AMENAJARE A TERITORIULUI JUDEȚEAN ARGEŞ

ETAPA I – ELABORAREA STUDIILOR DE FUNDAMENTARE
VOLUMUL I. STUDII DE FUNDAMENTARE

Livrabil I.2.VIII. – STUDIU DE FUNDAMENTARE PRIVIND PATRIMONIUL CONSTRUIT ŞI PEISAJE

TABEL DE RESPONSABILITĂȚI

LIVRABIL I.2.VIII. – STUDIU DE FUNDAMENTARE PRIVIND PATRIMONIUL CONSTRUIT ŞI PEISAJE

DENUMIRE PROIECT	Elaborarea Planului de Amenajare a Teritoriului Județean (P.A.T.J.) Argeş, nr. contract 10894 / 25.06.2024	
ETAPA şi FAZA PROIECT	**ETAPA 1 –** Elaborarea Studiilor de Fundamentare	
ACHIZITOR	**CONSILIUL JUDEȚEAN ARGEŞ** Piaţa Vasile Milea, nr. 1, municipiul Piteşti, Jud. Argeş	
RESPONSABIL PROIECT DIN PARTEA ACHIZITORULUI	**Arh. Andreea Cosmina TACHE** Arhitect Șef al Județului Argeş	
ŞEF PROIECT COMPLEX	**NUME**	**SEMNĂTURĂ**
	Şef lucr. dr. geogr.-urb. Ciprian MOLDOVAN Expert RUR, simbol B, C, C1, F1, F3, F5, G2, G9	
CONSULTANT ȘTIINȚIFIC	**Acad. prof. univ. dr. geogr.-urb. BENEDEK Jozsef** Expert RUR, simbol B, C, F1, F2, F3, F5, G2, G9	
ELABORATOR LIVRABIL	**NUME**	**SEMNĂTURĂ**
	Specialist cheie: protejarea și dezvoltarea patrimoniului construit **Arh. Urb. Cătălina Dana PREDA** Specialist MC, simbol 176S, Expert RUR, simbol F6, G5 Specialist non-cheie urbanism **urb. Radu VÂNTURACHE** Expert RUR, simbol D, D3 Specialist non-cheie urbanism **arh. Laura BAURDA** Expert RUR, simbol D **Conf. univ. dr. Habil. Florin-Gheorghe FODOREAN** Arheolog expert RAN, cod AM-E-168	

	NUME	SEMNĂTURĂ
RESPONSABIL GIS	Specialist non-cheie: cartografie digitală GIS, baze de date geospațiale **Conf. univ. dr. geogr.-urb Titus-Cristian MAN** Expert RUR, simbol B, C, C1, F1, F3, F5, G2, G9 **Conf. univ. dr. geogr.-urb Sorin FILIP** Expert RUR, simbol F5 **Conf. univ. dr. geogr. Ioan FODOREAN** **Drd. Cosmina-Daniela URSU**	
DATA	Ianuarie 2025	

CUPRINS

1. DELIMITAREA OBIECTIVULUI STUDIAT 10
2. ANALIZA CRITICĂ A SITUAȚIEI EXISTENTE 13
2.1. Evoluția teritoriului județean / evoluția istorică generală 13
2.2. Evoluția localităților urbane și rurale 15
2.2.1 Localități urbane 15
2.2.2. Comune - Zona rurală 35
2.3. Patrimoniu cultural imobil - Monumente istorice de interes național/internațional (arhitectură - II; arheologie - I) 39
2.3.1. Monumente de arhitectură 39
2.3.2. Monumente de arheologie 53
2.4. Monumente de for public (III), monumente memoriale - funerare (IV) 63
2.6. Starea de conservare a monumentelor istorice 67
2.7. Zone Construite Protejate 75
2.8. Rute culturale 76
2.9. Case memoriale, muzee 79
2.10. Patrimoniu cultural mobil și imaterial 85
2.11. Peisaje culturale 86
3. EVIDENȚIEREA DISFUNCȚIONALITĂȚILOR ȘI PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A DISFUNCȚIONALITĂȚILOR 91
3.1. Evidenţierea disfuncţionalităţilor existente 91
3.2. Priorități de intervenție 95
4. PROGNOZE, SCENARII SAU ALTERNATIVE DE DEZVOLTARE 97
5. SINTEZA STUDIULUI DE FUNDAMENTARE 100
SURSE BIBLIOGRAFICE 102
ANEXE 105
Anexa 1. Hărţi cu împărţirea administrativă a României 105
Anexa 2. Hărţi și planuri istorice 112
2.1 CÂMPULUNG 114
2.2. COSTEŞTI 129
2.3. CURTEA DE ARGEŞ 138
2.4. MIOVENI 146
2.5. PITEŞTI 156
2.6. ŞTEFĂNEŞTI 167
2.7. TOPOLOVENI 173
Anexa 3. Tipologia zonelor rurale 179
Anexa 4. Lista siturilor arheologice din judeţul Argeş incluse în RAN 197
Anexa 5. Peisaje arheologice 237
Anexa 6. Situri arheologice din judeţul Argeş 265
6.1. Castrul roman de la Albota 265
6.2. Castrul roman de la Câmpulung - Jidova 273
6.3. Comuna Bârla, situl arheologic de epocă romană de la Afrimeşti - La Cetate 290
6.4. Fortificaţia de refugiu de la Dâmbovicioara - Valea Urdii 299
6.5. Tumulul de la Fureşti - T1 303
6.6. Castrul auxiliar şi termele de la Voineşti - Măilătoaia/ Malul lui Cocoş 305
6.7. Castellumul de epocă romană de la Câmpulung - Biserica Jidovilor (Jidova II) 315
6.8. Situl arheologic roman de la Piteşti - Războieni 322
6.9. Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr – Scărişoara 326

6.10. Situl arheologic de epocă romană de la Mârţeşti - Cetăţuia (Castrul de cărămidă de la Săpata) 334
6.11. Castellum-ul de epocă romană de la Izbăşeşti - Reduta Albu 346
Anexa 7. Situație monumente cu localizare greșită, nelocalizabile pe teren sau distruse/dispărute la nivelul județului Argeș 356
Anexa 8. Situaţia actualizării PUG-urilor din judeţul Argeş 362

LISTĂ TABELE

Tabel 2.1 MONUMENTE ŞI ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ 40
Tabel 2.2 NUMĂRUL MONUMENTELOR DE ARHITECTURĂ 44
Tabel 2.3 MONUMENTE ȘI SITURI ARHEOLOGICE 53
Tabel 2.4 NUMĂR MONUMENTE DE ARHEOLOGIE 54
Tabel 2.5 NUMĂRUL MONUMENTELOR DE FOR PUBLIC 66
Tabel 2.6 NUMĂRUL MONUMENTELOR MEMORIALE 66
Tabel 2.7 STAREA MONUMENTELOR 70
Tabel 2.8 MUZEE, CASE MEMORIALE ŞI COLECŢII PUBLICE 81
Tabel 3.1 DISFUNCŢIONALITĂŢI ŞI PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A ACESTORA 91

LISTĂ FIGURI

Fig. 2.1 MONUMENTE ŞI ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ 42
Fig. 2.2 UNITĂŢI ADMINISTRATIV-TERITORIALE CU CONCENTRARE FOARTE MARE A VALORILOR CULTURALE 48
Fig. 2.3 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE INCLUSE ÎN LMI 49
Fig. 2.4 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ (CATEGORIILE A ŞI B) 50
Fig. 2.5 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ – CATEGORIA VALORICĂ A 51
Fig. 2.6 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ – CATEGORIA VALORICĂ B 52
Fig. 2.7 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHEOLOGIE 56
Fig. 2.8 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE SITURI ARHEOLOGICE ÎNSCRISE ÎN RAN 60
Fig. 2.9 SITURI ARHEOLOGICE INCLUSE ÎN LIMES – UNESCO „FRONTIERS OF THE ROMAN EMPIRE – DACIA” 62
Fig. 2.10 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE FOR PUBLIC 64
Fig. 2.11 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE MEMORIALE 65
Fig. 2.12 STAREA MONUMENTELOR 69
Fig. 2.13 RUTE CULTURALE 77
Fig. 2.14 RUTA BISERICILOR ŞI MĂNĂSTIRILOR DE ZID DIN JUDEŢUL ARGEŞ 78
Fig. 2.15 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A MUZEELOR ŞI COLECŢIILOR PUBLICE 84
Fig. 2.16 PEISAJE POMICOLE ŞI VITICOLE 89
Fig. 2.17 ZONE DE PEISAJ CULTURAL 90
Fig. 0.1 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1918-1925 105

Fig. 0.2 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1919-1925 105
Fig. 0.3 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1925-1931 106
Fig. 0.4 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1938 106
Fig. 0.5 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1938 107
Fig. 0.6 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1939 107
Fig. 0.7 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI MAI 1941 108
Fig. 0.8 ROMÂNIA INTERBELICĂ – HARTA JUDEŢELOR 108
Fig. 0.9 JUDEŢUL INTERBELIC ARGEŞ ŞI STEMA JUDEŢULUI INTERBELIC (1938) 109
Fig. 0.10 JUDEŢUL INTERBELIC MUSCEL ŞI STEMA JUDEŢULUI INTERBELIC (1938) 110
Fig. 0.11 CONFIGURAŢIA JUDEŢULUI ARGEŞ ÎN PREZENT 111
Fig. 0.12 1701 – HARTA STOLNICULUI CANTACUZINO (JOS DETALIU CU ZONA „ARGES”) 112
Fig. 0.13 1718 – HARTA STOLNICULUI CANTACUZINO (JOS DETALIU) 113
Fig. 0.14 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITEŞTI) 114
Fig. 0.15 1848 – WALACHEI (DETALIU) 115
Fig. 0.16 1855 – CARL FLEMING – GENERAL KARTE DER EUROPAISCHEN TURKEY (DETALIU) 115
Fig. 0.17 1806-1869 – A II-A CAMPANIE MILITARĂ AUSTRIACĂ (DETALIU) 116
Fig. 0.18 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU) 117
Fig. 0.19 1864 – HARTA ROMÂNIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU) 117
Fig. 0.20 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU) 118
Fig. 0.21 1867 – HARTA VALAHIEI (JOS DETALIU) 119
Fig. 0.22 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU) 120
Fig. 0.23 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAŢII 121
Fig. 0.24 1916 – CARTE DE LA ROUMANIE (JOS DETALIU DIN CAREUL BUCURESTI) 122
Fig. 0.25 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 123
Fig. 0.26 1926 – SERVICIUL GEOGRAFIC AL ARMATEI – CAREUL CÂMPULUNG (DETALIU) 123
Fig. 0.27 1940 – HARTA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ (DETALIU) 124
Fig. 0.28 1940 – Harta militară Romania si vecini – Paris st. Denis (detaliu) 125
Fig. 0.29 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU) 126
Fig. 0.30 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (HARTA ORASUL STALIN – DETALIU) 127
Fig. 0.31 1929 – 1958 PLANURI DE TRAGERE (COLAJ DETALIU INTRE CAREUL PDDT20K 3752 MĂȚĂU DIN 1929 300DPI EHARTA0561 SI CAREUL PDDT 20K 3753 CÂMPULUNG DIN 1958 300DPI EHARTA0562 128
Fig. 0.32 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI) 129
Fig. 0.33 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA COSTESTI) 130
Fig. 0.34 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU) 130
Fig. 0.35 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU) 131
Fig. 0.36 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU) 132
Fig. 0.37 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGES (JOS DETALIU) 133
Fig. 0.38 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 134
Fig. 0.39 1930 – HĂRŢI MILITARE ROMÂNEŞTI (DETALIU) 134
Fig. 0.40 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU) 135
Fig. 0.41 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU) 136
Fig. 0.42 1952 – PLANURI DE TRAGERE (RELUATA DIN 1925) PDDT 20K 3646 CAREUL SUSENI 1952 300DPI 137
Fig. 0.43 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATĂ) 138
Fig. 0.44 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA CURTEA DE ARGES) 138
Fig. 0.45 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU) 139
Fig. 0.46 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU) 140

Fig. 0.47 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU) 141
Fig. 0.48 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGES (JOS DETALIU) 142
Fig. 0.49 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 143
Fig. 0.50 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU) 143
Fig. 0.51 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU) 144
Fig. 0.52 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL STALIN) 144
Fig. 0.53 1956 – PLANURI DE TRAGERE PDDT 20K 3551 CURTEA DE ARGEŞ 300DPI EHARTA0476 (DETALIU) 145
Fig. 0.54 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA) 146
Fig. 0.55 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA CURTEA DE ARGES) 147
Fig. 0.56 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU) 147
Fig. 0.57 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU) 148
Fig. 0.58 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU) 149
Fig. 0.59 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU) 150
Fig. 0.60 1930 – HĂRŢI MILITARE ROMÂNEŞTI (DETALIU) 151
Fig. 0.61 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 152
Fig. 0.621940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU) 152
Fig. 0.63 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU) 153
Fig. 0.64 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI) 154
Fig. 0.65 1953 – PLANURI DE TRAGERE PDDT 20K 3649 PISCANI 1953 300DPI EHARTA0514 (DETALIU) 155
Fig. 0.66 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA) 156
Fig. 0.67 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI) 157
Fig. 0.68 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU) 157
Fig. 0.69 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU) 158
Fig. 0.70 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU) 159
Fig. 0.71 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGEŞ (JOS DETALIU) 160
Fig. 0.72 1930 – HĂRŢI MILITARE ROMÂNEŞTI (DETALIU) 161
Fig. 0.73 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 162
Fig. 0.74 1929 – PLANURI DE TRAGERE PDDT20K 3648 PITEŞTI 1929 300DPI (DETALIU) 163
Fig. 0.75 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU) 164
Fig. 0.76 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU) 165
Fig. 0.77 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI) 166
Fig. 0.78 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA) 167
Fig. 0.79 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI) 168
Fig. 0.80 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU) 168
Fig. 0.81 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU) 169
Fig. 0.82 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU) 170
Fig. 0.83 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 171
Fig. 0.84 1924 – PLAN DE TRAGERE – PDDT 20K 3648 PITEŞTI 300DPI 172
Fig. 0.85 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU) 172
Fig. 0.86 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI) 173
Fig. 0.87 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA) 173
Fig. 0.88 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI) 174
Fig. 0.89 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU) 174

Fig. 0.90 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU) 175
Fig. 0.91 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU) 176
Fig. 0.92 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45 177
Fig. 0.93 1957 – PLAN DE TRAGERE – PDDT 20K 3747 LEURDENI 300DPI EHARTA0556 (DETALIU) 177
Fig. 0.94 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU) 178
Fig. 0.95 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI) 178
Fig. 0.96 STRUCTURA ŞI FUNCŢIILE GOSPODĂRIEI – CRITERIUL FUNCŢIONAL 179
Fig. 0.97 STRUCTURA ŞI FUNCŢIILE GOSPODĂRIEI – CRITERIUL STRUCTURAL 180
Fig. 0.98 OCUPAŢIA PRINCIPALĂ A LOCUITORILOR (1900) 181
Fig. 0.99 SAT CEPARI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI, CU RAMIFICAŢIE LATERALĂ 182
Fig. 0.100 SAT CIOFRÂNGENI- DEZVOLTAT RĂSFIRAT 182
Fig. 0.101 MORĂREȘTI- DEZVOLTAT RĂSFIRAT 183
Fig. 0.102 PALTENU- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI 183
Fig. 0.103 SAT SĂLĂTRUCU- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI ȘI AL VĂII DE RÂU 184
Fig. 0.104 SAT ȘUICI- DEZVOLTAT TENTACULAR 184
Fig. 0.105 SAT URLUIEȘTI- DEZVOLTAT RISIPIT 185
Fig. 0.106 SAT CUCA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI 185
Fig. 0.107 SAT TUTANA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI 186
Fig. 0.108 SAT VALEA CUCII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI 186
Fig. 0.109 SAT BĂNICEȘTI- DEZVOLTAT TENTACULAR 187
Fig. 0.110 SAT COTMEANA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI 187
Fig. 0.111 SAT AREFU- DEZVOLTAT RĂSFIRAT 188
Fig. 0.112 SAT CERBURENI- DEZVOLTAT RISIPIT 188
Fig. 0.113 SAT FLORIENI- DEZVOLTAT RISIPIT 189
Fig. 0.114 SAT OEȘTI- DEZVOLTAT TENTACULAR 189
Fig. 0.115 SAT TURBUREA- DEZVOLTAT RISIPIT 190
Fig. 0.116 SAT DÂMBOVICIOARA- DEZVOLTARE MIXTĂ- RISIPIT ȘI ÎN LUNGUL DRUMULUI 190
Fig. 0.117 SAT CIOCANU- DEZVOLTAT RISIPIT 191
Fig. 0.118 SAT COȘEȘTI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI 191
Fig. 0.119 SAT DOMNEȘTI- DEZVOLTAT COMPACT- ADUNAT 192
Fig. 0.120 SAT VALEA NANDRII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI/ RÂULUI 192
Fig. 0.121 SAT VALEA RIZII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI 193
Fig. 0.122 SAT BRĂDETU- DEZVOLTAT RISIPIT 193
Fig. 0.123 SAT NUCȘOARA- DEZVOLTAT RISIPIT 194
Fig. 0.124 SAT ANINOASA- DEZVOLTAT COMPACT – ADUNAT 194
Fig. 0.125 SAT VLADEȘTI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI 195
Fig. 0.126 SAT ȘTEFĂNEȘTI- DEZVOLTAT COMPACT, ÎN LUNGUL DRUMULUI 196
Fig. 0.127 SAT RUCĂR- DEZVOLTARE MIXTĂ- ÎN LUNGUL DRUMULUI ȘI TENTACULAR 196
Fig. 0.128 VIADUCTUL DE CALE FERATĂ TOPOLOG – COM. CIOFRÂNGENI 237
Fig. 0.129 PEISAJ DIN COM. MOZĂCENI 238
Fig. 0.130 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. NEGRAŞI 239
Fig. 0.131 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. NEGRAŞI 240
Fig. 0.132 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. TEIU 242
Fig. 0.133 BISERICA SFÂNTUL PROOROC ILIE DIN TEIUL DIN VALE, COM. TEIU 243
Fig. 0.134 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. SLOBOZIA 245
Fig. 0.135 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. MOZĂCENI 247
Fig. 0.136 PEISAJ DIN COM. MOZĂCENI 248
Fig. 0.137 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. MOZĂCENI 249

Fig. 0.138 PEISAJ DIN LUNCA DÂMBOVNICULUI, COM. ŞTEFAN CEL MARE....250
Fig. 0.139 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. SLOBOZIA....252
Fig. 0.140 PEISAJ ARHEOLOGIC DIN COM. TEIU....253
Fig. 0.141 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. TEIU....255
Fig. 0.142 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. TEIU....256
Fig. 0.143 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. ROCIU....258
Fig. 0.144 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. CĂTEASCA....259
Fig. 0.145 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. CĂTEASCA....260
Fig. 0.146 PEISAJ ANTROPIC DIN COM. BRADU....262
Fig. 0.147 PEISAJ ANTROPIC DIN COM. BRADU....263
Fig. 0.148 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....269
Fig. 0.149 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....270
Fig. 0.150 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....270
Fig. 0.151 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....271
Fig. 0.152 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.....272
Fig. 0.153 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....282
Fig. 0.154 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....283
Fig. 0.155 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....284
Fig. 0.156 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....285
Fig. 0.157 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....286
Fig. 0.158 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.....286
Fig. 0.159 CASTRUL ROMAN CÂMPULUNG-JIDOVA 1.....287
Fig. 0.160 CASTRUL ROMAN CÂMPULUNG-JIDOVA 2.....288
Fig. 0.161 CASTRELE ROMANE DE LA CÂMPULUNG-JIDOVA 2.....289
Fig. 0.162 AFRIMEȘTI – LA CETATE.....296
Fig. 0.163 CASTRUL ROMAN ȘI AȘEZAREA CIVILĂ DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI.....297
Fig. 0.164 CASTRUL ROMAN DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.....298
Fig. 0.165 CASTRUL ROMAN DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI. HILLSHADE MODEL.....298
Fig. 0.166 FORTIFICAȚIA DE REFUGIU DE LA DÂMBOVICIOARA – VALEA URDII.....301
Fig. 0.167 FORTIFICAȚIA PREISTORICĂ DE REFUGIU DE LA PISCANI – DEALUL IUDEI SUD.....303
Fig. 0.168 TUMUL DIN NECROPOLA DIN PĂDUREA FUREASCĂ.....305
Fig. 0.169 VOINEȘTI. IMAGINE AERIANĂ A CERCETĂRILOR ARHEOLOGICE DIN ZONA BĂII ROMANE, DINSPRE NORD.....312
Fig. 0.170 CASTRUL ROMAN DE LA VOINEȘTI-MĂILĂTOAIA.....313
Fig. 0.171 CASTRUL ROMAN DE LA VOINEȘTI-MĂILĂTOAIA.....314
Fig. 0.172 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II.....319
Fig. 0.173 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II. MODEL DIGITAL DE RELIEF.....320
Fig. 0.174 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II. MODEL DIGITAL DE RELIEF.....321
Fig. 0.175 SITUL ARHEOLOGIC DE LA PITEȘTI – CARTIER RĂZBOIENI.....325
Fig. 0.176 SITUL ARHEOLOGIC DE LA PITEȘTI – CARTIER RĂZBOIENI. MONEDE DE AUR.....326
Fig. 0.177 CASTELLUM-UL DE EPOCĂ ROMANĂ DE LA RUCĂR-SCĂRIȘOARA.....331
Fig. 0.178 RUCĂR. LOCALIZAREA CASTELLUM-ULUI ȘI A TERMELOR.....331
Fig. 0.179 RUCĂR. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.....332
Fig. 0.180 RUCĂR. MODEL DIGITAL AL TERENULUI (BĂILE ROMANE).....333
Fig. 0.181 RUCĂR. FOTOGRAFIE OBLICĂ DIN DRONĂ.....334
Fig. 0.182 SĂPATA. LOCALIZAREA FORTIFICAȚIILOR ȘI A BĂILOR.....342
Fig. 0.183 SĂPATA.....343
Fig. 0.184 SĂPATA.....343

Fig. 0.185 SĂPATA. MODEL DIGITAL AL TERENULUI (STÂNGA). SUPRAPUNEREA PLANULUI PE HILLSHADE (DREAPTA). 344
Fig. 0.186 SĂPATA. IMAGINE DINSPRE SUD-VEST A SITULUI ARHEOLOGIC. 345
Fig. 0.187 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. 350
Fig. 0.188 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. 351
Fig. 0.189 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. FOTOGRAFIE DECLASIFICATĂ SATELIT CORONA 1968. 352
Fig. 0.190 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. 352
Fig. 0.191 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. 353
Fig. 0.192 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. MODEL HILLSHADE. 354
Fig. 0.193 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. MODEL DIGITAL AL TERENULUI. 355

LISTĂ ACRONIME

INP – Institutul Naţional al Patrimoniului

LMI – Lista Monumentelor Istorice

PATN – Planul de Amenajare a Teritoriului Național

PLP – Plan Local de Peisaj

PTP – Plan Teritorial de Peisaj

PUG – Plan Urbanistic General

PUZ – Plan Urbanistic Zonal

RAN – Repertoriul Arheologic Naţional

SIR – Subzone istorice de Referință

UAT – Unitate Administrativ-Teritorială

ZIR – Zone Istorice de Referință

1. DELIMITAREA OBIECTIVULUI STUDIAT

În conformitate cu Legea 350/2001, Art.(42), Planul de Amenajare a Teritoriului Județean ARGEȘ (PATJ) are un caracter director, reprezentând distribuția spațială a programului de dezvoltare socio-economică, fiind elaborat în coordonare cu planurile ierarhic superioare - Planul de Amenajare a Teritoriului Național (PATN) - Secțiunea a III-a Zone Protejate și strategiile de dezvoltare ale teritoriului studiat - Strategia de dezvoltare durabilă a Județului Argeș 2021-2027, precum și Strategia de dezvoltare teritorială integrată a teritoriului Argeș - Muscel.

Prin prevederile acestui plan director se instituie, conform Legii 350/2001, obligativități pentru documentațiile de urbanism subsecvente, respectiv pentru Planurile urbanistice generale (PUG) și Planuri urbanistice zonale (PUZ) ale UAT-urilor componente ale județului.

Etapa I a documentației PATJ vizează analiza și prognoza evoluției dezvoltării teritoriale a județului Argeș, context în care „Studiul de fundamentare privind patrimoniul construit şi peisaje" joacă un rol esențial pentru sprijinirea politicilor publice și a eforturilor de planificare strategică a patrimoniul natural şi construit, peisaje, inclusiv a sectorului turistic din județ. Acest studiu se va constitui într-un instrument valoros pentru toți actorii implicați, de la nivel local la cel central, actori instituționali, privați sau non-guvernamentali, facilitând planificarea și coordonarea intervențiilor necesare pentru asigurarea unei dezvoltări durabile a județului. Prezenta documentație a fost realizată în scopul fundamentării Planului de Amenajare a Teritoriului Județean ARGEȘ din punctul de vedere al valorilor pe care le reprezintă patrimoniul construit și peisajele culturale, luând în considerare faptul că o mai bună identificare, cunoaștere și localizare spațială a valorilor existente, va contribui la luarea unor măsuri adecvate și realizarea unor proiecte de conservare-protejare a acestora, precum și la gestionarea și promovarea acestor valori în rețele de studii și cercetări de specialitate, dar și la dezvoltarea socio-economică a teritoriului, prin punerea în valoare a obiectivelor de patrimoniu material și dezvoltarea turismului cultural în cadrul județului, cât și în colaborare cu județele limitrofe. Prin elaborarea acestei documentații, s-a urmărit constant respectarea unor criterii-cheie de calitate, recunoscute la nivel european în evaluarea documentelor strategice, cum ar fi relevanța, eficacitatea, eficiența, consecvența, coerența, pragmatismul și sustenabilitatea.

Documentația realizată conform actelor normative în vigoare și a Caietului de sarcini întocmit de Consiliul Județean Argeș, va include și baza de date geospațială în format GIS, pe straturi

tematice în sistem de proiecție Stereo 1970, ceea ce va permite actualizarea continuă a datelor privind starea patrimoniului, pe întreaga perioadă de valabilitate a documentației PATJ ARGEȘ.

Finalizarea documentației se încheie cu concluzii ce privesc patrimoniul construit și peisajul cultural, prezentând funcțional și spațial probleme și disfuncționalități, cât și un pachet de politici-programe și proiecte ce cuprind măsuri de conservare, reabilitarea, protejarea și promovarea valorilor de patrimoniu cultural, ca bază pentru dezvoltarea socio-economică în general și a turismului cultural în special. Delimitarea obiectivului de studiu s-a realizat în conformitate cu Caietul de Sarcini PATJ Argeș, documentație ce cuprinde:

(a). Patrimoniul construit protejat (monumente istorice - clasificarea, tipologia: monumente și situri arheologice, monumente și ansambluri de arhitectură, monumente și ansambluri de artă plastică și valoare memorială, zone istorice rurale și urbane); patrimoniul mobil și imaterial tezaure umane vii integrate în peisajul cultural al județului. (b). Peisajul cultural - tipologii în corelare cu valorile de patrimoniu antropic. În legătură cu acest domeniu, a fost analizat și potențialul de dezvoltare prin trasee turistice și tipologia turismului cultural, în funcție de diferitele categorii de patrimoniu care îl generează.

Patrimoniul material/construit cuprinde în cadrul LMI 2015 obiective în conformitate cu categoriile cuprinse în „Legea 422/18 iulie 2001, privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare”:

- Arheologie - I (situri, monumente -așezări, așezări fortificate, necropole, etc.);
- Arhitectură - II (situri, ansambluri, monumente-biserici, mănăstiri, clădiri publice/administrative, de învățământ, conace, palate, case, etc);
- Monumente de for public - III (monumente eroi, busturi, etc.)
- Monumente memoriale și funerare - IV (cimitire, cruci, case memoriale).

Sub-capitolul *Peisaje culturale* este analizat în partea a doua a documentului, realizând studiul factorilor ce formează unitățile de peisaj ale județului, identificarea și evaluarea acestora, în contextul unei dezvoltări integrate. În conformitate cu definiția dată de Comitetul Patrimoniului Mondial - UNESCO în anul 1992, *peisajul cultural* a fost definit ca “bunuri/proprietăți culturale ce reprezintă opera combinată a naturii și a omului”, iar conform Ghidului operațional pentru implementarea Convenţiei Patrimoniului Mondial - Anexa 3 (ianuarie 2008), peisajele culturale sunt “ilustrări ale evoluției societății umane și așezărilor în decursul timpului, sub influența constrângerilor fizice și /sau oportunitățile prezente ale cadrului natural și a succesiunii forțelor socio-economice și culturale, atât din punct de vedere exterior, cât și interior”. Analiza cuprinde

date și reprezentări spațiale privind valorile de patrimoniu construit (în conformitate cu LMI 2015) și tipologia peisajului cultural al Județului Argeș.

2. ANALIZA CRITICĂ A SITUAȚIEI EXISTENTE

2.1. Evoluția teritoriului județean / evoluția istorică generală

Județul Argeș este un județ cu o diversitate de forme de relief, ce se îmbină într-o armonie deplină, predominante fiind formele de relief de înălţime medie - Dealurile Subcarpaţilor Getici şi Podişul Getic - ce ocupă 55,0% din suprafaţa județului. Jumătatea a doua este împărţită aproximativ egal între zona de munţi (25,0%) şi zona de câmpie (20,0%). Regiunea montană, situată la Nordul județului, aparţine culmilor celor mai înalte ale Carpaţilor Meridionali, cu Masivul Făgăraş (Vf. Moldoveanu, cel mai înalt vârf din ţară, cu o altitudine de 2544 m şi Vf. Negoiu cu 2535 m) şi părţii de Vest a Masivului Bucegi, cu munţii Leaota şi Piatra-Craiului, despărţiţi de culoarul tectonic Rucăr-Bran. Către Sud, dealurile sunt străbătute de cursuri majore de ape (Argeş, Dâmbovnic, Cotmeana, Teleorman), ce formează terase largi, simetrice - Piemonturile Cotmenei, Argeşului şi Cândeştiului - cu versanţi acoperiţi de întinse livezi şi culturi de viţă de vie și lunci largi şi fertile, constituind zona cerealieră de seamă a judeţului. Această amplasare favorabilă a județului, a condus la dezvoltarea locuirii în decursul istoriei încă din cele mai vechi timpuri, siturile arheologice descoperite în Nordul județului - la Tigveni, Cepari, Ţiţeşti, Cetăţeni, etc.- indicând prezenţa populației geto-dace din secolul al VI-lea î.Hr. şi până în anul 106 d.Hr. (anul cuceririi Daciei de către Împăratul Traian în urma războaiele daco-romane). Ca mărturie sunt descoperirile din castrele romane parte din „Limes-ul transalutanus” din secolul II d.Hr. - ruinele unei fortificaţii de acest tip fiind vizibile încă în anul 1896 lângă gara din Piteşti, precum și Castrul de la Jidava, singurul construit din piatră şi cărămidă. Pe teritoriul judeţului Argeş se situează şi cel mai vechi oraş medieval din Ţara Românească - Câmpulung (Muscel) - caracterul său urban fiind definitivat la începutul secolului al XII-lea, când meșteșugarii transilvăneni se stabilesc aici, locul unde îşi desfăceau uşor produsele lor de bună calitate. Sunt meleagurile unde a luat fiinţă Voiedatul lui Seneslau - (Seneslav), fiind menționat în Diploma Regelui Bela al IV-lea al Ungariei ca voievod român, la 1247. Urmaș probabil al lui Mișelav, el stăpânea partea muntoasă a Țării Românești, partea din stânga râului Olt, având reședința probabil la Argeș. Este locul scaunului celei dintâi domnii româneşti şi al celei dintâi bătălii câştigate pentru libertate, în anul 1330, după victoria de la Posada a Voievodului Basarab I asupra Regelui Ungariei, Carol Robert de Anjou, la Câmpulung stabilindu-se prima capitală a Ţării Româneşti până în anul 1369, când aceasta va fi mutată la Curtea de Argeş. Din punct de vedere ecleziastic, județul are de asemenea un loc însemnat, fiind reşedinţa primului scaun mitropolitan ortodox în anul 1359 la Curtea de Argeş, păstrându-și de atunci locul ca unul din principalele centre ale

creştinismului ortodox. Întâietatea îi revine și prin documentul scris în limba română - scrisoarea boierului Neacşu Lupu din Câmpulung către judele Brașovului Hans Benkner - de la începutul sec. XVI (1521). Din punct de vedere al evoluției istorice, actuala configuraţie şi întindere a judeţului Argeş nu este desigur aceeași cu aceea din Evul Mediu (deși nu sunt informații numeroase asupra întinderii judeţului medieval al *Arghişului*), în zona de NE județul Argeş de astăzi preia o bună parte din fostul judeţ al Muscelului şi mai ales din puţin cunoscutul *judeţ al Pădureţilor*, situat între Argeș și Muscel, iar la S - din teritoriul judeţelor Teleorman şi Vlaşca (ex. mănăstirea Glavacioc, din actualul județ Argeș, se situa în vechiul judeţ Vlaşca). Denumirea actualului județ se regăsește pe întâia Hartă a Țării Românești - Harta Stolnicului Cantacuzino, tipărită la Padova, în limba greacă și apărută sub îngrijirea secretarului său Hrisant Notara (1700), apoi în copia austriacă din anul 1707 - unde apare denumirea de *Artzes*, înscrisă pe hartă în dreapta Oltului. 1741 - Domnitorul Constantin Mavrocordat realizează reorganizarea administrativă, fiscală și juridică - (1739-1740), în cadrul Reformei administrative *județele* primind ca și conducători un *jude* sau un *ispravnic,* iar subunitățile administrative având denumirea de *plai* și *plasă; Județul Muscel* avea *6 plăși și 2 plaiuri-plaiurile Nucșoara* și *Dâmbovița, plășile Argeșelul, Râurile, Podgoria, Dealul și Cârcinovul.*

În cadrul hărților Europei secolului XVIII, harta Lesser and Greater Wallachia (1790), teritoriul județului Argeș are marcate numeroase localități - *Pitest, Curte Argis* sau *Stadt Kimpulung* (cel mai dezvoltat la acea dată dintre orașele și municipiile actuale), cum de altfel este reprezentat și satul *Golesty/Golești.* În sec. XIX, în anul 1864, domnitorul Alexandru Ioan Cuza, prin „Legea privind organizarea administrativ - teritorială a teritoriului României", va adopta împărțirea țării într-un număr de 33 de județe, cu subdiviziunile lor de plasă și comune (urbane și rurale). Actualul județ Argeș include teritoriul a 2 județe antebelice - *județului antebelic Muscel* (Anexa 2, fig. 0.23) împărțit în 6 plăși - *Argeșul* având reședința la Hârtiești, *Dâmbovița* cu reședința la Nămăiești, *Podgoriei* cu reședința la Topoloveni, *Râurile* cu reședința la Mihăești, *Râul-Doamnei* cu reședința la Piscani și *Nucșoara* cu reședința la Domnești, având o singură comună urbană - *Câmpulung* - și 83 de comune rurale. *Județul antebelic Argeș* (Anexa 2, fig. 0.48) era la începutul secolului al XIX-lea, împărțit în 8 plăși și 2 plaiuri, dar în a doua jumătate a sec. XIX, în anul 1880, avea 6 plăși și 1 plai: plaiul *Loviștea* (format prin comasarea plaiurilor *Ariful* și *Loviștea* în anul 1834) cu reședința în comuna rurală Șuici și plășile *Topologul* cu reședința la Tigveni, *Oltul* cu reședința Lăunele, *Argeș* cu reședința Curtea de Argeș, *Pitești* cu reședința Pitești, acesta fiind totodată și reședința județului, *Cotmeana* cu reședința Costești și *Găläșești* cu reședința Furdueşti. Județul avea 2 comune urbane - *Pitești și Curtea de Argeș* - și 147 comune rurale formate din 760 sate. Introducerea liniilor de cale ferată în județul Argeș a avut loc la doar 3 ani de la inaugurarea primei căi ferate din Regatul

României și la doar 18 ani de la inaugurarea primei căi ferate de pe actualul teritoriu al României moderne. În perioada interbelică, *județul Muscel* (ce va fi desființat odată cu Reforma administrativă din 6 septembrie 1950), teritoriul județului era împărțit inițial în 2 plăși, iar ulterior în 3 plăși - plasa *Podgoria*, plasa *Radu Negru* și plasa *Râul Doamnei* - înființată ulterior. Conform documentelor vremii, în anul 1938, *județul Muscel* avea 5 plăși: plasa *Podgoria*, plasa *Râul Doamnei*, plasa *Dâmbovița*, plasa *Râurile*, plasa *Argeșel* (Anexa 1, fig. 0.10), iar *județul Argeș,* în anul 1925, avea 5 plăși - plasa *Argeș* (cu reședința la Curtea de Argeș), plasa *Dâmbovnic* (cu reședința la Rociu), plasa *Oltul* (cu reședința la *Jiblea Veche*), plasa *Teleorman* (cu reședința la Costești) și plasa *Uda* (cu reședința la Uda) (Anexa 1, fig. 0.9). Ulterior, județul a fost reorganizat în 6 plăși - plasa *Uda fiind desființată* și au fost formate 2 plăși noi - plasa *Cuca* (cu reședința în localitatea omonimă Cuca, rezultată prin scindarea plășilor Oltul și Uda) și plasa *Pitești* (creată în jurul orașului de reședință Pitești). Legea 5/septembrie 1950 duce la desfiinţarea județelor și înlocuirea din punct de vedere administrativ a acestor unități administrativ - teritoriale cu regiunile (având ca subdiviziuni raioanele), regiunea Argeș fiind împărțită în 8 raioane pentru ca în anul 1952, prin modificarea Legii nr. 5 prin Decretul 331, numărul regiunilor să fie redus de la 28 la 18 iar *regiunea Argeș* să fie denumită *regiunea Pitești,*cu un număr de 13 raioane. Prin Legea nr.2/16 februarie 1968, se revine la împărțirea administrativă în 39 de județe, județul recăpătându-și denumirea de județul Argeș, cu reședința în orașul Pitești. În Anexa 1 sunt prezentate hărţi cu evoluţia împărţirii administrative a României.

2.2. Evoluția localităților urbane și rurale

Localitățile din județul Argeș - municipii, orașe și comune - sunt în număr de **102**, din care **3 sunt municipii - Pitești (reședința de județ), Câmpulung și Curtea de Argeș, 4 sunt orașe - Costești, Mioveni, Ștefănești, Topoloveni și 95 sunt comune (cu 577 de sate)**. În Anexa 2 sunt prezentate hărţi istorice ale localităţilor urbane.

2.2.1 Localități urbane

Municipii

Pitești - reședința de județ

„Aşezarea Piteştilor la confluenţa a cinci râuri / pârâuri ale căror văi au constituit în permanenţă căi naturale de comunicaţie - şi lângă un loc de traversare a Argeşului - indică drept "element de origine" - factor primordial de geneză, funcţia locului de popas, a locului de întâlnire prielnic

schimbului de mărfuri şi împrospătării merindelor. Particularităţile geografice ale sitului au întrunit toate calităţile cerute de necesitatea schimbului, fapt care justifică ipoteza formulată cu privire la existenţa pe acelaşi loc a unei aşezări din perioada geto-dacică şi romană, locuită continuu în perioada migraţiilor sub forma unui sat, din care s-ar fi dezvoltat apoi, în sec. XIV, oraşul medieval”[1]. Orașul s-a dezvoltat istoric și administrativ în mod gradat, evoluând de la statutul de sat și de târg, la cel de oraș, dobândit la începutul secolului al XIV-lea - *prima atestare documentară datând din 20 mai 1388*, când Domnitorul Mircea cel Bătrân întărește printr-un act de danie pentru Mânăstirea Cozia ...*o moară în hotarul Piteștilor*. Amplasat în zona dealurilor de pe malul drept al râului Argeş, Piteşti este unul dintre cele mai vechi oraşe din România, fapt atestat de urmele existenţei umane în această arie ce datează din perioada Paleoliticului. De asemenea, Epoca bronzului (Cultura Tei) şi Epoca fierului (Hallstatt, 800-300 î.e.n) sunt bine reprezentate prin descoperirea a numeroase fragmente ceramice, topoare din piatră şlefuite, unelte agricole, arme, iar din cea de a doua perioadă a Epocii fierului (La Tène, 300 î.Hr.- 106 d.Hr.) există urme ale unor aşezări geto-dacice răspândite atât pe suprafaţa oraşului, cât şi a localităţilor vecine. Prezenţa geto-dacilor pe teritoriul actualului oraş Piteşti este confirmată de piesele numismatice şi mărturiile arheologice descoperite în numeroase locuri din vatra oraşului: monede greco-macedonene, monede de argint, de bronz, emise în secolele IV- I î.Hr. de Filip al II-lea, Lisimach, Maroneea, Confederaţia din Epir, Insulule Rhodos şi Thassos, provincia Macedonia Prima şi oraşul Dyrrhachium. În perioada de formare a Culturii La Tène au avut loc transformări importante în economia şi viaţa socială a geto-dacilor care populau întreaga zonă: au fost bătute primele monede de argint ce au apărut ca urmare a intensificării schimburilor de produse. Din perioada daco-romană, datează şi numeroase descoperiri formate din fragmente de zidărie, ceramică, monede, cel mai important monument ce datează din acea perioadă fiind *castrul roman* din apropierea orașului, de la Albota - o tabără militară fortificată construită pentru a apăra graniţa de Est a Daciei (parte a Limesului Transalutanus). Epoca medievală aduce o importantă dezvoltare economică a localității, târgul Piteşti dezvoltându-se ca și centru agricol, comercial, meşteşugăresc, datorită așezării la intersecția unor drumuri comerciale majore ce traversau Europa, legând Marea Baltică cu Sudul Europei. Atestarea documentară a orașului de la 1388 face din Piteşti, alături de orașele Câmpulung (1215), Curtea de Argeş (1336), Brăila (1350) şi Slatina (1368), unul dintre cele mai vechi târguri. O menţiune ulterioară despre oraşul Piteşti apare la începutul sec. XVI, în anul 1510, ce va fi confirmată ulterior la 27 august 1582, atunci când se face referire la organizarea administrativă a

[1] Sacerdoțeanu Aurelian - *Începuturile orașului Pitești,* Muzeul Pitești, Studii și comunicări, 1969

comunităţii locale, conduse de 1 judeţ şi de 12 pârgari. Piteştiul își va menține statutul de târg însemnat al acelor vremuri, fiind locul în care se mijloceau schimburile economice între zonele de deal, câmpie şi munte, între satele şi oraşele din jur, între judeţele vecine - județele Muscel, Olt, Teleorman, Dâmboviţa și Vâlcea. La sfârşitul secolului al XVIII-lea sunt menţionate legături permanente ale negustorilor din Piteşti cu negustorii din Transilvania, din Braşov şi Sibiu. Aici se organizau târguri periodice - din secolul al XVII-lea fiind menționat târgul săptămânal de 1 zi - „Târgul din Deal” (se ţinea pe locul Cartierului Trivale de astăzi, mutat mai târziu în partea de Est a oraşului, pe malul râului Argeş sub numele de „Târgul din Vale”). În fiecare toamnă, cu prilejul culesului viilor, se organiza „Târgul de sub Deal”, pe Dealul Piteştilor, iar în oraş funcţionau numeroase hanuri, prăvălii, magazii şi depozite de cereale, vinuri, ţuică, cherestea, sare, ţiglă, var, care asigurau o activitate comercială intensă. O altă ramură economică importantă în Evul mediu a fost viticultura, deoarece domnitori, dregători şi boieri însemnați deţineau suprafeţe importante de vii la Piteşti, Ştefăneşti şi în împrejurimi (sunt menționați Domnitorii Țării Românești Constantin Brâncoveanu și Matei Basarab). Din aceeași perioadă se păstrează numeroase monumente arhitectonice de referință pentru arhitectura ecleziastică a Țării Românești: Biserica Sfânta Treime (sec. XVII), biserica din Goleşti (1646), Biserica Domnească Sf. Gheorghe (1656, cu pridvor supraetajat susţinut prin coloane de cărămidă, model pentru prima dată utilizat în Ţara Românească), biserica Schitului Trivale, ctitorie a mitropolitului cărturar Varlaam al Ţării Româneşti (1672-1679). La Piteşti s-a afirmat şi o importantă şcoală de pictură unde s-au format meşterii zugravi Popa Simion, Petre Zugravul, Nicolae din Piteşti. În concluzie, se poate spune că la sfârşitul Evului mediu, Piteşti reprezenta unul din cele mai importante oraşe ale Ţării Româneşti, fiind un însemnat centru meşteşugăresc, comercial, agricol, politico-administrativ și socio-cultural. Pe prima Hartă a Țării Românești - harta Stolnicului Cantacuzino de la 1700 - este menţionat numele mai multor podgorii din Ţara Românească, inclusiv cele din Piteşti şi din împrejurimi și mai mulţi călători europeni prin Ţara Românească, scriu despre Piteştiul acelor vremuri - englezul John Morritt în 1794 constata numărul mare de prăvălii, italianul Antonio Maria del Chiaro vorbea despre târgul şi viile de la Piteşti, însemnări similare au lăsat şi savantul italian L.F. Marsigli (sf. sec XVII), generalul rus Fr. Bauer (1769), ofiţerul austriac Fr. J. Sulzer (după 1776), diplomatul francez Reinhard (1806), contele de Legarde (1813), Ludovic Sturmer (1816), englezul R. Walsh (1824). Progresul economic şi importanţa politică şi administrativă din Evul mediu a oraşului Piteşti, a favorizat apariţia şi dezvoltarea unor elemente culturale medievale - mai multe scrieri în slavonă sau latină, la începutul sec. XVIII aici funcţiona o şcoală românească pe lângă Biserica Domnească “Sf. Gheorghe”, iar în a doua jumătate a secolului, va fi înfiinţată o altă şcoală românească pe lângă schitul Buliga. De

asemenea, boierul Radu Golescu înfiinţează pe domeniul său de la Goleşti o şcoală care va funcţiona până în anul 1821. Pe 26 octombrie 1802, un cutremur important s-a resimţit la Piteşti, Biserica "Sfântul Nicolae" este distrusă de intensitatea acestuia, fiind apoi reconstruită, cu toate că în anul 1848, aceasta va mai fi distrusă din nou de un incendiu. Documentele cartografice de la începutul sec. XIX arată că vatra veche a orașului cuprindea o rețea de uliţe importante, ceea ce ilustra dezvoltarea sa urbanistică. 1859 - Unirea Principatelor va stimula dezvoltarea tuturor localităților țării, pentru ca la 13 septembrie 1872, comuna urbană Pitești să devină și un nod de cale ferată de însemnătate majoră, ca urmare a faptului ca a fost dată în folosință linia de calea ferată Pitești-București-Buzău. Este anul în care Domnitorul Alexandru Ioan Cuza va vizita orașul la 19 iunie 1859, iar orășenii i-au prezentat o schiță sumară a localității lor, ce prezenta împărțirea în 4 "vopsele"/culori, avea un număr de 1.400 de case, 7.000 de locuitori, 1 școală normală în limba română, 2 școli particulare - 1 germană, 1 grecească - și 1 pension de fete, iar disciplinele de învățământ ce se studiau erau în limbile franceză și germană. Existau, de asemenea, 10 biserici ortodoxe, 1 biserică armenească, 1 sinagogă și 1 spital cu 30 de paturi. La sfârșitul sec. XIX, existau deja 58 de străzi și numărul de locuitori crescuse la 15.669. În anuarul Armatei Române din anul 1881, apare pentru prima dată un spital cu denumirea de Spitalului Militar Pitești, având continuitate până în ziua de astăzi, spital ce avea ca personal propriu pe farmacistul de batalion clasa a 2-a sublocotenent Rădulescu Alexandru, restul personalului fiind "atașat" de la unitățile din garnizoană și funcționând în imobilul din str. Șerban Vodă 96. Ca urmare a cuceririi Independenței naționale și în urma reorganizării armatei române din anul 1883, se înființează Divizia a 2-a în acest oraș ce a jucat un rol activ și în Războiul de Independență, notabil fiind sacrificiul ostașilor și voluntarilor**.** 1875 - de la Pitești, calea ferată este extinsă până la granița de atunci a Țării Românești, la Drobeta-Turnu Severin și traseul său trecea prin orașele Slatina și Craiova. 1887 - tronsonul secundar Pitești - Goleşti - Câmpulung (C.F. 905) își deschide activitatea. 1898 - 27 noiembrie – "linia regală" Pitești - Curtea de Argeș, de 38,4 km, va intra în exploatare (C.F. 906). Până în preajma Primului Război mondial, influenţa covârşitoare a arhitecturii populare s-a exercitat la toate tipurile de programe ale clădirilor din Piteşti, indiferent de dezvoltarea urbanistică a planului orașului: hanuri, locuinţe din cartierele rezidenţiale, case cu dughene sau locuințe din zona vadurilor comerciale. Acest tip de arhitectură se regăseşte în prispele şi cerdacele din curţi, care vor păstra formulele tradiţionale, indiferent de arhitectura corpului principal de clădire, dominant spre stradă şi care a fost rezervat pentru manifestarea stilului neoclasic sau în special al celui eclectic, ce confereau proprietarilor lor un anume statut. Considerate produse târzii, fără valoare istorică sau arhitecturală întrucât sunt ante mijlocul sec. XIX, un element arhitectural

specific - geamlâcurile ce închideau spațiul prispelor au fost distruse, cum de altfel s-a întâmplat cu numeroase dintre tâmplăriile, stucaturile, feroneria, cu sobele şi decoraţia interioară pictată a clădirilor din care făceau parte. Este meritul arhitectului Constantin Joja de a fi atras atenţia - pe lângă alte valori ale culturii urbane româneşti - şi asupra îmbinării între tradiţie şi inovaţie, ce caracterizează elementul arhitectural al geamlâcului, consemnând grafic schemele de compoziţie ale acestor elemente, uneori chiar în preajma sau în timpul dărâmării lor.[2] Perioada interbelică la Pitești este o perioadă semnificativă cultural, aici s-au născut numeroase personalități ale vieții culturale, precum scriitorii Vlad Mușatescu și Ion Sălișteː De asemenea, aici și-au desfășurat activitatea în acei ani scriitorul Liviu Rebreanu, poetul Ion Pillat, dramaturgul Mihail Sorbul, geograful George Vâlsan, folcloristul Dumitru Udrescu. Este perioada istorică în care orașul Piteşti, ca de altfel majoritatea centrelor urbane româneşti din acea perioadă, cunoaşte un real progres cultural alături de cel economic și social determinat de creşterea producţiei unităţilor industriale. Din punct de vedere urbanistic, are loc modernizarea țesutului urban, s-au realizat lucrări de extindere a rețelei de străzi și de modernizare a sistemului de canalizare pentru a face față creșterii populației și dezvoltării industriei. Construcția de noi clădiri publice și rezidențiale este semnificativă - sunt realizate edificii reprezentative pentru instituții publice importante, precum clădirea Administraţiei financiare (sediul Primăriei actuale), Casa Armatei, Hala, în centrul oraşului apar prăvălii, magazine, se amenajează Bulevardul Eroilor, Calea Libertăţii /Calea Bucureşti, strada Cimitirului - Bulevardul Stadionului și diverse clădiri rezidențiale semnificative pentru imaginea orașului, pentru a răspunde nevoilor crescânde ale locuitorilor orașului. Amenajarea spațiilor verzi conduce la crearea de parcuri și zone de agrement, ce vor îmbunătăți calitatea vieții și vor oferi locuitorilor un mediu frumos și relaxant. S-au înfiinţat noi unităţi industriale în domeniul prelucrării lemnului sau a metalului, a luat fiinţă Fabrica de încălţăminte (1921), dar și unități financiare precum Banca de comerţ „Speranţa” (1921). Efectele crizei economice, care a afectat și România interbelică între anii 1929-1933, s-au făcut resimţite şi în Piteşti. Sfârşitul perioadei interbelice, deşi producţia industrială era cu 40% mai mare decât în anul 1918, găsește oraşul încă insuficient dezvoltat din punct de vedere industrial, principalele activităţi economice se desfăşurau în mici unităţi industriale - unităţi şi ateliere meşteşugăreşti - în agricultură şi mai ales în activităţi comerciale. Viaţa culturală din acea perioadă era deosebit de intensă: s-au înfiinţat mai multe şcoli primare, gimnaziale, liceale, se inaugurează în anul 1928 Ateneul „George Ionescu-Gion”, se deschid mai multe cinematografe, se diversifică activitatea teatrală și se înființează societăţi şi

[2] Joja Constantin - *Sensuri și valori regăsite,* București, 1981

formaţii artistice. După 23 august 1944, oraşul Piteşti cunoaşte o puternică transformare economică, socială, culturală şi nu în ultimul rând urbanistică, ce a fost determinată de instaurarea regimului socialist care va domina politica economică şi socială a ţării în cea de a doua jumătate a secolului XX. Aceste transformări au influenţat major evoluţia urbană a oraşului în deceniile următoare: oraşul Piteşti, reședința județului Argeş, a devenit unul dintre marile centre industriale ale ţării, complexitatea funcţiilor economice, politice şi culturale ale comunităţii urbane contemporane implicând o restructurare radicală a vechii aşezări, în al cărei perimetru s-au instalat instituţiile politico-administrative şi culturale ale unui oraş nou. Centrul acestui ansamblu modern a fost apreciat drept o reuşită a urbanismului românesc din acea perioadă, în care concepţia de sistematizare, conturată în preajma anului 1960, a pornit de la premisa existenţei unui "oraş - târg", care ar fi avut caracterul de sat până în a doua jumătate a sec. al XIX-lea. Prima Lege a monumentelor istorice din România datează din anul 1892, când Comisiunea consultativă de pe lângă Ministerul Culturii și Instrucțiunii Publice solicită întocmirea inventarului monumentelor istorice, pentru ca în data de 22 martie 1895 să fie întocmită această listă, ce cuprindea două categorii - monumente istorice (întreținute de stat) și monumente publice (întreținute de comune). Cu excepţia monumentelor istorice declarate prin lege monumente de arhitectură - 3 biserici din vatra istorică a oraşului (Sf. Gheorghe, Mavrodolu şi Sf. Nicolae), precum şi alte două biserici din perimetrul administrativ: schitul Trivale şi Sfinţii Voievozi "Meculeşti" din Găvana - ansamblul arhitectural moştenit a fost considerat drept o creaţie târzie, cu o valoare estetică limitată, justificând astfel soluția urbanistică de integrare în ansambluri noi a unui număr restrâns de clădiri selecţionate pentru a fi conservate, în perimetrul noii zone centrale fiind instalate clădirile instituţiilor politico-administrative şi culturale ale oraşului. La sfârşitul anilor ‘60 au fost construite în oraş 3 mari platforme industriale - platforma industrială petrochimică Piteşti-Sud, platforma industriei uşoare şi alimentare Piteşti-Nord şi platforma industriei constructoare de maşini Piteşti-Est. Ca urmare a industrializării forțate și a exodului populației rurale către oraș, este perioada în care se produce un fenomen de hipertrofie urbană, context în care populaţia oraşului va creşte vertiginos în numai câteva decenii, de la 29.007 de locuitori în anul 1948 la peste 152.000 în anul 1984 şi 187.119 în anul 1999. Oraşul capătă în doar câteva decenii o importanţă deosebită la nivel naţional, devenind astfel o influentă capitală regională. În anul 1968, la data de 16 februarie, ca urmare a reorganizării administrativ-teritoriale a țării, oraşul Piteşti devine *municipiu,* incluzând şi comunele: Bascov, Bradu, Colibaşi (în prezent cartier al Oraşului Mioveni), Mărăcineni şi Ştefăneşti (devenit ulterior oraş). După căderea regimului comunist în 1989, orașul Pitești și-a schimbat semnificativ profilul economic și a trecut printr-un proces de tranziție către o economie de piață au

fost dezvoltate sectoarele cheie ale economiei - industria auto, producția de componente electronice și serviciile IT - schimbări ce au contribuit la creșterea economică a orașului și la crearea de locuri de muncă. Și din punct de vedere urbanistic municipiul s-a dezvoltat semnificativ, prin construcția de noi blocuri de locuințe, centre comerciale și spații de divertisment. Important centru cultural și turistic, Municipiul Pitești găzduiește numeroase evenimente culturale și atrage turiști prin bogata sa moștenire culturală și istorică, cum ar fi Muzeul de Istorie și Etnografie, Catedrala "Sfântul Nicolae" sau Parcul Trivale, patrimoniul construit contribuind la imaginea distinctă a orașului.

Câmpulung

Municipiul ce aparține astăzi de județul Argeș, a fost reședința județului Muscel până în anul 1950, când acest județ a fost desființat și alipit județului Argeș. Localitatea se află amplasată pe cursul Râului Târgului, în zona dealurilor subcarpatice ("muscelele") fiind dominată de înălțimile Dealurilor Mateiaș (1.241 m) și Mățău (1.019 m). Este o așezare în care cele mai vechi urme ale unor comunități care s-au stabilit în această zonă datează din Epoca Bronzului, pentru ca la aproximativ 4 km de oraș - între cartierul Apa Sărată și satul Pescărească - să fie descoperite urmele *castrului roman Jidava*, datând din sec. II-III d.Hr., cu ocazia unor săpături arheologice fiind scoase la lumină zidurile de incintă ale castrului, construcții interioare, vârfuri de săgeți, resturi de ceramică. Vestigii din perioada dacică au fost descoperite tot în apropiere, în localitatea Cetățeni. Evoluția istorică ce a dus la formarea așezării medievale își are originile mult mai târziu, în intervalul cuprins între secolele IX- XII d.Hr., când dezvoltarea sa a început de-a lungul văii Târgului.[3] Încă înainte de anul 1330, când în Câmpulung își va stabili reședința de scaun Domnitorul Basarab I - cel dintâi Domnitor al statului feudal independent Țara Românească - așezarea de moșneni devenise *târg* (sec. XIII). Prezenţa germană în spaţiul extracarpatic a fost strâns legată de efortul Regatului ungar de a-şi extinde stăpânirea, astfel aşezarea saşilor la Câmpulung s-a produs în sec. XIII şi a precedat constituirea ca stat a Ţării Româneşti - în biserica Bărăției din Câmpulung păstrându-se și astăzi o piatră funerară din anul 1300, a Comitelui Laurențiu de Longo Campo, aceasta fiind *prima mențiune documentară a numelui localității*. Asemenea aşezărilor din Transilvania, Câmpulung a avut trei denumiri: *Langenau* (lb. germană), *Câmpulung* (lb. română) şi *Hosszumezö* (lb. maghiară).

[3] Moldovan Horia - *Dezvoltare urbană și arhitectură în Transilvania și Țara Românească. Caiet Documentar,* București, Ed. Universitară Ion Mincu, 2012

În limbile de cancelarie latină şi slavonă, numele era *Longuscampus*, respectiv Dălgopol. Orașul a cunoscut de-a lungul veacurilor un intens trafic de mărfuri și călători, iar negustorii s-a bucurat de privilegii speciale din partea domnitorilor Țării Românești. Puternica comunitate săsească a înflorit în secolele XIII-XVI, prosperitatea ei datorându-se în primul rând relaţiilor comerciale intense întreţinute cu Braşovul şi funcţiei oraşului ca loc de popas pe drumul comercial ce lega Braşovul de Dunărea de Jos. Privilegiul oraşului din anii 1418-1420, care face referire la un act mult mai vechi, denotă clar influenţa formelor administrativ-juridice ale oraşelor săseşti de peste munţi. Privilegiul domnesc a fost acordat tuturor "moştenilor" din oraş, adică cetăţenilor, prin care aceştia "sunt scutiţi de dijma din grâu, de slujbe pentru domn şi de vama dregătorilor domneşti din oraş. Orăşenii au dreptul să posede şi să transmită ereditar terenuri, case şi vii. Nici domnul, nici boierii nu au dreptul să dobândească vreo proprietate în oraş; proprietatea orăşeanului dator nu putea ajunge în posesia străinilor. Judecata dată în oraş era definitivă şi fără drept de apel; un recurs la judecata domnească nu era posibil". Munţii şi plaiurile "de baştină …din moşi strămoşi…de la întemeirea oraşului"erau parte din Ocolul Câmpulung. Centru negustoresc important în anul 1547, orașul avea 115 negustori care întreținеau relații comerciale cu Brașovul și Sibiul, din acea vreme se păstrează și prima scrisoare în limba română din Țara Românească, scrisă din Câmpulung brașovenilor, în anul 1521, de către negustorul Neacșu Lupu. În vremea Domnitorului Matei Basarab, orașul devenise și un centru de cultură, deoarece domnitorul a adus de la Kiev o tipografie și câțiva meșteri, care se instalează în Câmpulung (1635) și au făcut să apară o serie de cărți ca "Molitvelnicul", apoi "Cartea de învățături preste toate zilele", "Antologhion", "Psaltire" etc. În sec. XVII, orașul avea 1 școală, înființată de Radu Năsturel, fiul cronicarului Udriște Năsturel, cu toate acestea la sfârșitul sec. XVIII - începutul sec. XIX, orașul avea încă un caracter rural, locuitorii de la periferie ocupându-se cu agricultura și creșterea animalelor. Structura tramei stradale a zonei istorice conservă în cea mai mare parte structura formată între sec. XV- XVIII, intervențiile ulterioare (regularizări de trasee, deschiderea de noi trasee de circulație cu rol de legătură în condițiile creșterii densității fondului construit), nefiind de natură să aducă modificări substanțiale[4]. Orașul s-a dezvoltat de-a lungul axului de circulație principal (drumul de tranzit local), dispus pe direcția S-N, care de timpuriu a jucat atât rolul de stradă, cât și acela de piață urbană. Cu titlu de ipoteză, cel mai probabil acest drum important a coagulat țesutul urban, într-o primă etapă, la Sud față de Bărăție - centrul de

[4] Moldovan Horia - *Dezvoltare urbană și arhitectură în Transilvania și Țara Românească. Caiet Documentar,* București, Ed. Universitară Ion Mincu, 2012

greutate inițial al Câmpulungului timpuriu[5]. La sfârșitul secolului al XIX-lea, Câmpulung devine reședința județului Muscel, având o populație de 11.244 de locuitori. Străzile lui principale erau Negru Vodă, Râului, Matei Basarab și Gruiului, străzi ce mergeau paralel cu centrul orașului și erau pietruite, iar unele aveau plantați arbori de aliniament. Erau amenajate 3 piețe - Sfântul Ilie, Scheiul și a Județelor - piața Sfântul Ilie fiind piața principală, aflată lângă biserica cu același hram, unde se ținea un târg săptămânal, precum și un mare târg anual între 17 - 28 iulie, de Sfântul Ilie. Existau în oraș școli primare de băieți și fete, un gimnaziu, o școală normală, un spital, cazărmi de dorobanți și călărași, poștă și muzeul „Negru Vodă". Funcționau 19 biserici, între care și o mânăstire - Mânăstirea Câmpulung. Mergând pe linia culturală, orașul păstrează amintirea câtorva figuri de seamă din trecutul cultural al țării, născute aici la sfîrșitul sec. XIX: pictorii Ioan D. Negulici, Th. Aman și Grigore Demetrescu Mirea, sculptorul Dimitrie Mirea, istoricul și publicistul C.D. Aricescu, poetul Dimitrie Nanu, dramaturgul Tudor Mușatescu, savantul C.I. Parhon, profesorul George Oprescu, istoric și critic de artă, sculptorul Constantin Baraschi, s.a. Anuarul Socec din anul 1925, consemnează orașul cu același statut, având o populație de 16.100 de locuitori, zona de E a orașului începând să fie urbanizată abia la începutul sec. XX, aici aflându-se anterior grădinile orășenilor și o zonă inundabilă, până la îndiguirea cursului de apă. 1930-1935 - pentru fabrica de cherestea de la Stâlpeni, se va inaugura C.F.F. Stâlpeni - Aninoasa - Berevoiești, cu ramificații pe văile Râușor și Brătia. Linia a fost construită pe ecartament îngust de 1000 mm și însuma 60 km de cale ferată, fiind dezafectată în anul 1995 (și din păcate valorificată la fier vechi). În anul 1950, județul Muscel a fost desființat, iar Câmpulung a devenit oraș raional, reședință a raionului Muscel din regiunea Argeș. În a doua jumătate a sec. XX, orașul se va extinde cu cartiere de locuințe colective, spre E și spre V, incluzând și platforma superioară a Gruiului. În 1968, cu ocazia Reformei administrative de revenire la forma administrativă de județ, orașul pierde statutul de centru administrativ regional, devenind oraș al județului Argeș. 1972 - datorită cererii de ciment pe piața internă, se va deschide Fabrica de ciment de la Câmpulung Muscel, ce a necesitat extinderea liniei de cale ferată cu 14 km, de la Câmpulung până la Argeșelu. Pentru finalizarea liniei, a fost necesară execuția singurului tunel (Coștița - cu o lungime de 245 m) din județul Argeș. Post 1989, orașul Câmpulung a fost declarat *municipiu* în anul 1994.

[5] Gheorghiu, Teodor Octavian - *Cetățile orașelor. Apărarea urbană în centrul și estul Europei în Evul mediu,* Ed. SIMETRIA, București, 2000

Curtea de Argeș

"*Un loc dăruit, plin de coline şi protejat de păduri, străbătut de apa Argeşului, care i-a asigurat şi botezul simbolic, iar în nord de crestele Făgăraşului, nu putea să nu îmbie la aşezare. Cine nu ar vrea să se împărtăşească de frumos? Şi mai mult decât impresionanta istorie care, pe măsură ce se afundă în trecut, se înnobilează cu aura vechimii, arhitectura şi veşmântul pictat al bisericilor cu rezonanţe bizantine exprimă legitimarea existenţei şi integrării în lume*". Municipiul Curtea de Argeş se află în partea central-sudică a României, în zona de Vest a judeţului Argeş, în zona dealurilor Argeşului ("gruiurile" Argeșului) la o altitudine de 420 m, pe cursul superior al râului Argeș. Denumirile istorice sunt: *Argession, Castrum Argyas, Arghiş, Argiş, Argeş, Korde de Argiş, Curtea de Argeș.* Vechimea așezării este determinată de faptul că în arealul Curţii de Argeş au fost identificate și confirmate arheologic urme ale locuirii din perioadele Paleoliticului și Neoliticului (urme materiale descoperite în săpăturile arheologice efectuate pe teritoriul orașului, în valea Tîrgului, la Radovanu, precum și în împrejurimi - la Poienari, Valea Danului, Vâlsănești, Zigoneni, Băiculești, Tutana, Retevoiești), din Eneolitic, Epoca Bronzului şi Epoca Fierului (când săpăturile arheologice efectuate în perimetrul municipiului au scos la iveală o necropolă tumulară hallstattiană aparţinând culturii Ferigile (1150-450 î. Hr.) și un tezaur alcătuit din inele din aur datând din Epoca Bronzului). Urme romane se regăsesc prin cărămizile cu inscripţii romane din Biserica Domnească şi a unui tezaur de denari romani republicani emişi în perioada 148-64 î.Hr. O primă posibilă atestare documentară o întâlnim într-un document din perioada lui Leon al VI-lea cel Înţelept, împărat bizantin ce a domnit între anii 886-912 d.Hr. Unii istorici afirmă că aici ar fi existat, probabil, curtea voievodului român Seneslau/Seneslav (conducătorul unei formaţiuni statale feudale din stânga Oltului) aşa după cum este menţionat în "Diploma Ioaniţilor" din anul 1247. Conform legendei, oraşul Curtea de Argeş a fost întemeiat pe la anul 1290 de către Radu Vodă (cunoscut şi sub denumirea de Negru-Vodă). Cercetările arheologice întreprinse la Curtea de Argeș dovedesc faptul că până în sec. XIV, așadar în perioada prestatală, aici a existat o așezare de tip medieval, care atinsese un nivel de dezvoltare preurbană, cea mai veche descoperită pe teritoriul Țării Românești .[6] Aceasta era plasată pe unul din drumurile comerciale importante și în apropierea unei reședințe feudale, ambele contribuind la dezvoltarea urbană rapidă și la definitivarea funcțiilor principale: centru reprezentativ politico-administrativ și loc de schimb sau

[6] Rădvan Laurențiu- *Orașele din Țara Românească până la sfârșitul sec. XVI –lea,* Ed. Universității A. I. Cuza, Iași, 2004

de târg periodic.[7] Prima atestare documentară a localităţii datează din anul 1330, când se pomeneşte existenţa aici a Cetăţii Argeş, în vara și în toamna anului 1330 desfășurându-se în aceste locuri războiul dintre Basarab I și Carol Robert de Anjou, regele Ungariei, oștile lui Basarab I zdrobind oștile maghiare în defileul Carpaților, la locul rămas în istorie sub numele de Posada. Localitatea este reşedinţa domnească din perioada ultimilor ani de domnie ai lui Basarab I (1310-1352), iar între anii 1352-1364, domnitor a fost Nicolae Alexandru fiul lui Basarab I, care a consolidat pozițiile interne și internaționale ale Țării Românești și a înființat prima Mitropolie a țării în anul 1359, în timpul domniei sale fiind terminată construcția bisericii "Sf. Nicolae Domnesc", ce va deveni prima necropolă a domnitorilor români dintre Carpați și Dunăre. În anul 1369, Vladislav I (Vlaicu), domn al Ţării Româneşti (1364-circa 1377), a decis să mute capitala Ţării Româneşti de la Câmpulung la Curtea de Argeş. Acesta a fost unul dintre primii domni munteni care au sprijinit intensificarea legăturilor comerciale dintre Țara Românească și orașele din Transilvania, a înființat la Argeș prima monetărie a țării și pe vremea lui a fost creată prima școală locală, la care învățau fiii orășenilor. De la Vladislav I, al cărui mormânt se păstrează de câteva secole în biserica "Sf. Nicolae Domnesc", ne-a rămas cel mai vechi document intern, scris la Argeș la 25 noiembrie 1369, Cancelaria domnească de aici emițând primele acte domneşti din câte se cunosc până în prezent. Au urmat la domnie Radu I (1377-1383), Dan I (1383-1386) și Mircea cel Bătrân (1386-1418), orașul devenind în secolul al XIV-lea, prima capitală a Țării Românești, a statului cuprins între Carpați, Dunăre și Marea Neagră. Dacă în secolul al XIV-lea, Argeșul, ca așezare urbană, era considerat principalul centru politic, economic și cultural al Țării Românești pe teritoriul căruia Curtea Domnească, prin fastul și strălucirea ei, atinsese un nivel european, pe timpul domniei lui Mircea cel Bătrân, orașul avea să atingă culmile cele mai înalte, devenind un factor hotărâtor în relațiile internaționale din S-E Europei. La curtea domnească din Argeș au venit la acea vreme solii din Ungaria, Polonia, Transilvania și din Imperiul Otoman pentru a încheia fie tratate de alianță, fie convenții comerciale. Aici a alcătuit Domnitorul Mircea cel Bătrân planul campaniei contra otomanilor, pe care-i va zdrobi în bătălia de la Rovine (1394). Din 1418 până în anul 1431, capitala Țării Românești a fost succesiv atât la Argeș, cât și la Târgoviște, Argeșul rămânând adesea numai o reședință temporară și ocazională a domniei. Așezarea va rămâne reședință domnească și în timpul domniei lui Dan II (1420-1431). În primul deceniu al sec. XVI, aceasta nouă destinație dată

[7]Gheorghiu, Teodor Octavian - *Cetățile orașelor. Apărarea urbană în centrul și estul Europei în Evul mediu,* Ed. SIMETRIA, București, 2000

orașului a determinat însăși schimbarea numelui așezării în Curtea de Argeș, aşezarea aparând consemnată cu numele actual pentru prima dată, într-un act din 24 aprilie 1510, scris de grămăticul Varnava, în timpul domniei lui Neagoe Basarab. În primele decenii ale secolului al XVI-lea, a fost ridicată biserica Mânăstirii Argeșului, ctitoria lui Neagoe Basarab, domnul Țării Românești (1512-1521). Existența Curții Domnești - refăcută la începutul sec. XVI de Neagoe Basarab cu ajutorul meșterilor pietrari aduși din Sibiu - a reprezentat elementul urban cel mai important care a structurat morfologia așezării. [8] Vremea în care a trăit acesta, a fost caracterizată de istorici ca o epocă de stabilitate internă, de importantă creație culturală și de curajoasă orientare în relațiile internaționale, el continuând politica de consolidare a statului feudal Țara Românească. De asemenea, Neagoe Basarab avea să îmbogățească literatura română cu un tratat de educație politică, morală dar și de gândire filozofică, alcătuit la Curtea de Argeș, cunoscut sub numele de „Învățăturile lui Neagoe Basarab către fiul său Teodosie." Începând din secolul al XVI-lea, documente descriu viaţa şi problemele locuitorilor din Argeş - conflicte funciare cu Mânăstirile Argeşului şi Bistriţei, captarea apei potabile pentru oraş prin conducte de olane, existenţa uliţelor cu nume de meşteşugari din urbe - cojocari, zidari, sticlari, exploatarea aurului din valea Târgului, existenţa câtorva mori sau fabricarea cărămizilor smălţuite de către meşterii din Argeş, confirmată printr-o comandă pentru biserica protestantă din Sibiu. În secolul al XVII-lea, erau consemnate 9 biserici în perimetrul Curţii de Argeş, dintre acestea făcând parte Biserica „Adormirea Maicii Domnului", denumită Olari, un monument cu o imagine rustică conferită de proporţiile reduse, de turnul clopotniţă adăugat pe latura de S a pronaosului, acoperişul de şindrilă şi pictura exterioară. Din punct de vedere administrativ, sunt atestaţi din anul 1629, 1 judeţ şi 12 pârgari pentru a rezolva pricinile orăşenilor, iar din punct de vedere economic, un document consemnează existenţa unui bazar permanent. Dezvoltarea locală a meşteşugurilor şi comerţului, cât şi situarea pe drumul comercial şi a drumului de poştă ce lega Sibiul de Bucureşti, atestă prosperitatea Curţii de Argeş. Tineri din Transilvania veneau să studieze în secolul al XVIII-lea la şcoala locală, iar către sfârşitul secolului, artiştii învăţau meşteşugul zugrăvitului la Mânăstirea Argeş. Un alt monument religios important este Biserica „Adormirea Maicii Domnului" - Drujeşti, biserică ridicată în secolul al XVIII-lea cu faţadele învăluite de zugrăveli, ce prezintă fenomenul iconografic elaborat în Ţara Românească, care sintetiza necesităţi estetice de influenţă bizantină specifice medievalităţii româneşti şi un discurs imagistic conform evoluţiei sociale şi culturale a secolului. În aceași perioadă

[8] Rădvan L.- *Orașele din Țara Românească până la sfârșitul sec. XVI -lea,* Ed. Universității A. I. Cuza, Iași, 2004.

a secolului XVIII, a fost construită și Biserica ”Sfinţii Voievozi -Flămânzeşti”, alături fiind înfiinţată o bolniţă rudimentară, iar din anul 1717 datează Biserica „Sfinţii Îngeri”, situată pe Dealul cimitirului. Biserica Brad-Botoşari, ctitorită de voievodul Petru Cercel la sfârşitul secolului al XVI-lea, a fost refăcută complet la începutul secolului al XIX-lea. Dintre construcţiile laice ale secolului al XVIII-lea se păstrează în centrul oraşului, Casa Ştefănescu-Goangă (având în prezent statut de Bibliotecă Orăşenească). În perioada ce a urmat Regulamentului Organic (1831), existau în oraş 3 mori de apă, 2 zalhana, câteva fierăstraie şi 1 povarnă. Sistemul administrativ a fost reformat, iar oraşul a fost supus unui plan de sistematizare şi salubrizare. Începând cu anul 1866, odată cu urcarea pe tronul României a Regelui Carol I, orașul a reintrat în atenția istoriei. În jurul anului 1885, drumul care urmărea cursul râului Argeş, ocolind Curtea Domnească, a fost retrasat de către arhitectul francez A. Lecomte de Nouy, prin mijlocul străvechiului sit voievodal, pentru a favoriza accesul către Mânăstirea Curtea de Argeş, „restaurată” între anii 1875-1885, la decizia Regelui Carol I. Între anii 1886 - 1890 se construiește în parcul Mânăstirii Argeșului, amenajat în stil franțuzesc, Palatul Episcopal, unde Regele avea să-și petreacă adesea timpul. Parcul din jurul Bisericii și Palatului este un exemplu unic, în special datorită imaginii create de copacii care au o particularitate anume - aceea că nu se găsesc doi arbori de același fel alăturați. Anul 1898 - la 27 noiembrie - linia regală Pitești - Curtea de Argeș, lungă de 38,4 km, intră în exploatare (C.F. 906). În aceeași zi este inaugurată și superba Gară din Curtea de Argeș, clădire rămasă până astăzi în forma ei originară (dar care datorită întreținerii defectuoase din ultimii zeci de ani, prezintă urme grave de deteriorare). Gara a fost realizată de către arhitectul Giulio Magni, care în același an a mai proiectat o gară similară, pe cea din Comănești (jud. Bacău), gări ce au fost puse în operă sub coordonarea marele inginer Elie Radu. 1905 - se inaugurează C.F.I. (calea ferata industrială îngustă) Curtea de Arges - Arefu - Cumpăna, construită de către Emil Lessel - proprietar al Societății Anonima Argeș (viitoarea Foresta). Principale caracteristici ale acestei căi ferate înguste: lungime 38,31 km, ecartament 750 mm, tunel de 154 m (astăzi pe fundul lacului Vidraru), 5 stații, 113 poduri și apeducte în lungime de 638 m. Calea ferată trecea pe malul stâng al râului Argeș, prin comunele Flămânzești, Albești de Argeș, Oești, Corbeni, Căpăţâneni-Arefu. Scopul acestei căi ferate înguste era de a facilita exploatarea forestieră din Munții Făgăraș către fabrica de cherestea din Curtea de Argeș. Calea ferată va fi desființată în anii '60, odată cu demararea șantierului pentru construcția barajului Vidraru. La sfârșitul secolului al XIX-lea, orașul era reședința *plășii Argeș* din *județul Argeș* și avea o populație de 4000 de locuitori ce trăiau în 715 case. După 1900, se înfiinţează mai multe fabrici de mici dimensiuni, iar în perioada interbelică, oraşul se va moderniza cu străzi şi trotuare pavate cu piatră cubică sau asfaltate şi cu iluminat electric. La începutul secolului XX, frații

Mihail și Florian Ștefănescu-Goangă au contribuit decisiv la modernizarea orașului, având în vedere că în timpul mandatelor de primar ale lui Mihail Ștefănescu-Goangă, se pavează cu piatră cubică principalele artere de circulație și se construiesc 2 școli, poșta și piața centrală a orașului. Ca rector al Universității Babeș-Bolyai, Florian Ștefănescu-Goangă inițiază construcția unui centru universitar de vară la Curtea de Argeș, centru ce va deveni mai târziu Colegiul Național Vlaicu-Vodă. Vizitele frecvente la Curtea de Argeș ale familiei regale sau ale unor personalități remarcabile ca istoricul Nicolae Iorga sau omul politic Armand Călinescu contribuie la prestigiul orașului în timpul perioadei interbelice. În anul 1933 a fost înființată Universitatea Populară, iar din anul 1934, Curtea de Argeş devine oficial staţiune climatică[9]. Profesorul arhitect Grigore Ionescu, considera că modificările edilitare şi noua arhitectură civilă din prima jumătate a secolului XX „…nimicesc pe zi ce trece pitorescul aşezării şi specificul arhitecturii locale.”[10] De-a lungul domniilor regale, Curtea de Argeș a fost adesea vizitat de Alteţele regale, mai mult chiar aceștia alegându-și drept necropolă Mânăstirea Argeșului, unde se află mormintele lor: Carol I (1866 - 1914) și Regina Elisabeta, cunoscută și sub numele de Carmen Silva, Ferdinand I (1914 - 1927) și Regina Maria, în prezent Regele Mihai și Regina Ana. În anul 1950, orașul a devenit reședința raionului Curtea de Argeș din regiunea Argeș. În anul 1968, orașul a revenit la județul Argeș reînființat, iar post 1989, la 18 ianuarie 1995, a devenit *municipiu*, având în subordine administrativă localitatea componentă Noapteș. În perimetrul Mânăstirii Curtea de Argeş, în perioada 2009-2018 a fost construită o nouă Catedrală Arhiepiscopală, cu dublu hram -“Sfânta Muceniță Filofteia” şi “Sfinții Arhangheli Mihail şi Gavriil”.

Orașe - Costești, Mioveni, Ștefănești, Topoloveni

Costești

Oraşul Costeşti se află în partea de Sud a României și în zona de Sud a judeţului Argeş, în Câmpia Piteştiului, la o altitudine de 200 m, pe cursul superior al râului Teleorman. Din punct de vedere demografic, Costeşti face parte din categoria oraşelor mici, cu o populaţie de 10 326 locuitori. Este, de asemenea, un nod feroviar, cu staţii de cale ferată (inaugurate la 5 ian. 1875) - la Costeşti şi satul Pârvu Roşu. Vechimea locuirii în teritoriul localității este atestată de descoperirile

[9] Conform datelor din *Portretul României interbelice - Județul Argeș (https://romaniainterbelica.memoria.ro/judete/arges).

[10] Ionescu Grigore -*Arhitectura pe teritoriul României de-a lungul veacurilor,* București, Ed. Academiei RSR, 1982

vestigiilor din Epoca Neoliticului (teritoriul fostului sat Ferigile înglobat în oraşul Costeşti la 17 febr. 1968) și din Epocile Bronzului și Epocii Fierului. Săpăturile arheologice efectuate la Ferigile au scos la iveală o aşezare şi un cimitir de incineraţie de la sfârşitul primei Epoci a fierului/Hallstatt (1200-400 î.Hr.), care a dat numele Culturii materiale Ferigile. La Costeşti a mai fost descoperit un denar imperial roman din timpul împăratului Diocleţian (284-305), recuperat în anul 1966, precum şi un tezaur monetar din secolele XVIII-XIX (descoperit în anii 1986-1988) provenit din Imperiile Otoman şi Habsburgic. Prima atestare documentară a localităţii datează din anul 1452, într-o danie a domnului Ţării Româneşti, Vladislav al II-lea, ulterior apare menţionat la 30 iul. 1535, într-un hrisov al domnului Radu Paisie, în care se spune că *„…Şerb, aşezând piste ocini în Costeşti pe fiicele sale, Stana şi Buna"*…iar în anul 1552 era consemnat ca *sat de moşneni* (ţărani liberi). La sfârşitul secolului XIX, Costeşti era o *comună rurală* cu 715 de locuitori, împreună cu satul care-i aparţinea, Teleasca. La 17 febr. 1968, satele Costeşti, Datcu, Târleşti, Teleasca (atestat documentar în anul 1800), Teleşti (atestat documentar în 1724) şi Zorile (atestat documentar în 1687 cu numele *Băseni,* iar de la 1 ian.1965 cu numele Zorile), care formau la acea dată comuna Costeşti s-au unit într-o singură localitate care a fost declarată oraş, în prezent acest oraş având în subordine 6 sate: Broşteni (atestat documentar în 1520 cu numele *Floreni*, iar din 1678 cu numele actual), Lăceni (menţionat documentar în anul 1775), Pârvu Roşu (atestat documentar în 1810 cu numele *Mărăcineni*, iar cu numele actual din 1861), Podu Broşteni (atestat documentar în 1525, cu numele *Bălteni*), Smei (atestat documentar în 1861) şi Stârci (atestat documentar în 1680, cu numele *Stârcu*). Satele *Datcu, Târleşti, Teleasca, Teleşti* şi *Zorile* au fost înglobate în oraşul Costeşti fiind azi cartierele acestuia. În oraşul Costeşti se află bisericile din lemn cu hramurile *„Înălţarea Domnului"* (cartierul Teleşti), construită în anul 1773, din lemn de stejar pe soclu de cărămidă, declarată monument istoric şi arhitectură, *„Sfânta Cuvioasă Parascheva"* din cartierul Zorile (1807), declarată monument istoric şi de arhitectură şi biserica de cărămidă cu *hramul „Sfântul Nicolae"*, datând din anul 1804 (reparată în 1933), declarată monument istoric şi de arhitectură. La Costeşti mai există *Catedrala cu dublu hram - "Adormirea Maicii Domnului" şi "Sfântul Ilie"*, situată la 2 km de locul fostei biserici din lemn care a fost mistuită de incendiu în anul 1930, zidită în anii 1932-1934 (sfinţită la 21 iulie 1935) după planurile arhitectului Dumitru Ionescu-Berechet şi pictată de Dumitru Belizarie, declarată monument istoric şi de arhitectură, *clădirea fostei Judecătorii* (1890), azi sediul Protoieriei, declarată monument istoric şi de arhitectură, *casa Parohială*, construită în 1933 după planurile arhitectului Dumitru Ionescu-Berechet, *clădirea fostei Primării* (începutul sec. 20), azi sediul Poliţiei, declarată monument istoric şi de arhitectură, *clădirea Gării feroviare* (1875), *casa "Bădescu"* (secolul 19), declarată monument istoric, *palatul "Hagi Marcu*

Nicolau", inaugurat în 1875, declarat monument istoric, cu mai multe destinaţii (ultima fiind Liceul Teoretic), iar în anul 2007 a fost retrocedat urmaşilor familiei Nicolau (Corina Viorica Nicolau), în prezent palatul se află în stare de degradare avansată. În centrul oraşului Costeşti se află *Monumentul Eroilor*, închinat eroilor căzuţi pe câmpurile de luptă în timpul Primului Război Mondial, operă din anul 1925 a sculptorului Constantin Dimitriu-Bârlad. La 18 apr. 1930, în seara zilei de Vinerea Mare, înainte de Paşte, în timpul deniei Prohodul Domnului, mica biserică din lemn, cu hramul "Adormirea Maicii Domnului", care data din prima jumătate a secolului 18, a fost mistuită de un incendiu, provocat de la o lumânare nesupravegheată, în care au murit 116 persoane, în majoritate copii (elevi de liceu şi de şcoală generală) - incendiu din care au scăpat doar două persoane. În amintirea celor dispăruţi în tragicul incendiu, în anul 2003 a fost construit un *Monument* sub forma unei capele din piatră, pe frontispiciul căreia scrie "Veşnică Odihnă, Robilor Tăi", iar sub acest frontispiciu sunt trei arcade în care sunt trecute numele tuturor celor 116 victime. În satul Broşteni se află biserica având hramul „Duminica Tuturor Sfinţilor" (1788), declarată monument istoric şi de arhitectură, iar în satul Podu Broşteni există biserica din lemn cu hramul "Adormirea Maicii Domnului" (1788), aflată în stare de degradare. În perioada 1991-1999, la Costeşti a existat o fermă avicolă, care în anul 2000 a fost modernizată, reutilată şi reprofilată pentru creşterea porcinelor, fiind dotată și cu un abator în anul 2014. În domeniul cultural, orașul beneficiază de Muzeul Etnografic, amplasat în clădirea Casei de Cultură, fiind realizat sub forma unei camere tradiționale țărănești. Acesta cuprinde obiecte de port popular, piese de ceramică, mobilier tradițional, un pat arhaic din paie, război de țesut, diferite piese utilizate la îndeletnicirile casnice, ștergare și covoare țărănești, o culegere folclorică și o colecție numismatică. Mai trebuie menționat și faptul că muzeul de la Costești este singurul muzeu înființat în Sudul județului Argeș, reunind tradiții și obiceiuri populare din toată această zonă. De asemenea există o Bibliotecă publică (cu 12 000 vol.), o Casă de Cultură și 3 Cămine Culturale (două dintre acestea fiind realizate în perioada interbelică – 1933 Căminul Teleormănelul verde din Băseni și în anul 1935 - Căminul Marele Voievod Mihai din Telești.)

Mioveni

Teritoriul administrativ al orașului Mioveni include în prezent cartierele/satele *Clucereasa, Colibaşi, Făgetu, Racoviţa*, situație realizată în cadrul Reformei administrative din anul 1968. Prima mențiune a satului Mioveni/*Mihoveni* datează din începutul perioadei medievale, toponimicul fiind împrumutat de la întemeietorul localității - *Mihu, Mihov* - dregător local, această formă fonetică *Mihoveni* pierzând litera "h" la începutul sec. XX. Deși materialul cartografic - hărţile Ţării Românești

din sec. XVIII - atestă denumiri ale satelor care au alcătuit în timp localitatea*, prima mențiune documentară* este anterioară acestora, din timpul domniei voievodului *Radu cel Frumos (1462-1475), document pierdut.* Ulterior, tot în *sec. XV,* un alt document datat 7 septembrie 1485, consemnează vânzarea a *jumătate din moșia Mihoveni și a unei jumătăți din mânăstirea Mihovenilor* de către *Drăghici al lui Stoica către Stan Macrea și Stoia*, "porunca din partea lui Vlad (Călugarul) Voievod, din mila lui Dumnezeu domn a toată Țara Ungrovlahiei. 1512 - hrisovul de danie prin care domnitorul Neagoe Basarab întărește mânăstirii Bistrița "*să le fie satul anume Malureanii toți și cu ocina unde sunt vaduri de mori"...să le fie ocina în lat, din hotarul Mihoveanilor, până în hotarul Tucsabestilor* (sat astăzi dispărut)*".* 1525 iulie 24 - în timpul domniei lui Radu de la Afumați, acesta întărește "diata jupâniței Maria a jupânului Baldovin pârcălab și fiului său Ivașco pentru *Vieraş,* Goleşti, Mărăcineni,..." 1532 - Vlad Vintila voievod întăreşte lui *Vlaicu clucer* (...)" părți de sate precum Piscanii și *Racoviţa* și sălașe de țigani". 1541-1543 - Radu Paisie întărește lui Borcea șetrarul și lui Radu vistiernicul satele *Vieroşul* și Mărăcineni. *Sec. XVII* 1634 - prin hrisovul domnitorului Matei Basarab se întărește *"mânăstirii Vieros* un ruman din Poenari, în urma unei judecăţi". În 1655 este atestat satul vecin, *Colibaşi. Sec. XVIII* - se înființează *2 târguri*, de Sf. Gheorghe (23 aprilie) și de Sf. Dumitru (26 octombrie), care se vor menține și în sec. XX, polarizând și așezările vecine *Mihoveniului - Racovița, Conțeștiul, Colibași, Piscanii, s.a*. 1700 - harta Stolnicului Constantin Cantacuzino, între cele 12 unități administrative de la Est de Olt, apare o unitate administrativă cu denumirea de *Muszel* (Muscel), nu apare localitatea *Mihoveni,* dar este prezent *Vieros* (consemnat ca mânăstire). 1701 - hotarul *mânăstirii Vieros* cu *satul Mihoveni* începe "din râul Argeșel și se termină în hotarul Izvoranilor." Comuna *Mihoveni* face parte din *plasa Argeșelul* până la sfârșitul sec. XIX. 1806-1869 - Harta celei de a Doua Campanii militare autriece, are reprezentate localitățile *Kolibaşi, Mioveni părăşti, Rakovitza de jos, Rakovitza de sus, Vireş* cu localizarea *Mânastir;* pe hartă sunt poziționate bisericile (2 la Colibași și 2 la Mioveni). 1806 - se ridică în curtea Racovicenilor, „Cula"(refacută în 1887). 1860 - *comuna rurală Mioveni* este *reședința plășii Argeșelul; Colibaşi este comună, se separă de Vieroşu, care devine comună*. 1864 - în urma Reformei Agrare (Legea nr. 394) din timpul Domnitorului A.I. Cuza, județele sunt subîmpărțite în *plase/ocoale* și comunele devin *urbane și rurale* - Mioveni primind denumirea de *comună rurală; clăcașii* sunt împroprietăriți pe moșia Mioveni*,* o parte a țăranilor fiind moșneni, rămân cu proprietatea pământului (ieșirea acestora din proprietatea „în devălmășie" s-a făcut în anul 1857). 1865 - se construiește prima clădire de mică industrie, fabrica de spirt de la Clucereasa de către Moraitu, preluată ulterior de I.A. Dobrovitz. 1887 iulie 1 - se construiește singura stație de cale ferată, stația Clucereasa, pe linia Golești - Câmpulung. 1890 - comunele trec de la plasa Râurile-

Argișelul la plasa Râul Doamnei. 1906 - se construiește în Racoviţa de jos un spital, pentru asistența medicală a locuitorilor. 1918 - după constituirea Statului unitar român, urmeaza o nouă reorganizare administrativ-teritorială, în care satul Mioveni face parte din comuna Racoviţa, din plasa Golești. 1938 - județul este format din 7 plăși: plasa Podgoria, Râul Doamnei, Dâmbovița, Râurile, Argeșel, Podgoria, Golești; apare pe hărți denumirea localității. Este introdusă ca unitate administrativă ținutul (ce grupează mai multe județe) prin „Legea administrativă din 14 august 1938", în Monitorul Oficial din 10 februarie 1939 fiind descrise stemele și steagurile celor 10 ținuturi, județul Muscel fiind parte din Ținutul Argeș, până în anul 1940. 1950 - prin Legea 5/8 septembrie 1950, împărțirea administrativă se modifică prin desființarea plășilor și a județelor, noua împărțire se face în regiuni și raioane, comuna Mioveni face parte din regiunea Argeș, raionul Pitești. 1968 februarie 16 - o nouă Reformă administrativă duce la reîmpărțirea în județe a teritoriului țării, comunele Mioveni și Racoviţa se unifică cu satele Făgetu și Colibaşi, devenind comuna Colibaşi, parte din Județul Argeș. 1989 aprilie 18 - prin Legea nr. 2, comuna Colibaşi devine oraş. 1996 mai 16 - prin Legea pentru modificarea Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, denumirea orașului Colibași - Argeș „se schimbă în orașul Mioveni".

Ștefănești

Oraș ce a purtat și denumirea Târgu Dealului, este format în prezent din localitatea Ștefănești (reședința) și din satele Enculești, Golești, Izvorani, Ştefăneştii Noi, Valea Mare - Podgoria, Viișoara și Zăvoi. Localitatea Ștefănești este considerată una din cele mai vechi așezări umane din zonă, prin cercetările arheologice fiind descoperite vestigii din Epoca Neolitică (topoare din piatră), din perioada dacică - monede şi din cea feudală timpurie - fragmente de vase ceramice. Prima atestare documentară a aşezării Ştefăneşti şi a satului Goleşti datează din 5 aug. 1452, într-un hrisov al lui Vladislav al II-lea, Domnitor al Ţării Româneşti, în anii 1447-1456, emis la Târgovişte, prin care acesta întărea mai multe proprietăţi unor boieri. Prima menţiune documentară a satului Izvorani se găseşte într-un act de danie din 16 iunie 1493, prin care Vlad Călugărul, Domn al Ţării Româneşti în anii 1481-1495, dăruia satul Izvorani Mânăstirii Glavacioc - sat care timp de 139 de ani (până la urcarea pe tron a lui Matei Basarab, în anul 1632), a fost amintit în documente de 49 de ori, iar satul *Valea Mare-Podgoria*, numit atunci *Valea Podgoriei*, apare amintit documentar la 31 aug. 1579, într-un zapis al lui Mihnea Turcitul, Domnitor al Ţarii Româneşti în perioada 1577-1583 şi 1585-1591, prin care întărea acest sat Mânăstirii Vieroşi. La sfârşitul sec. XV, satul Goleşti (de la care şi-a luat numele familia Golescu, descendentă din vechea familie a boierilor Craioveşti)

se afla în posesia pârcălabului Baldovin - mic boier descendent din familia Craioveştilor. Numele Baldovin se întâlnea frecvent în unele documente din anii 1399 şi 1413, ca persoană în funcţia de logofăt şi apropiat al domnului Mircea cel Bătrân. În anul 1514 şi 1520, Domnitorul Neagoe Basarab întărea prin hrisov domnesc proprietatea asupra moşiei Goleşti. După înlăturarea de la putere a domnului Ţării Româneşti, Radu Paisie (în anul 1545) şi preluarea tronului de către domnul Mircea Ciobanul (1545-1552, 1553-1554, 1558-1559), moşia Goleşti va intra în posesia Mânăstirii Muşăteşti. La sfârşitul sec.XIX, Ştefăneşti era comună rurală în plasa Argeșelul a județului Muscel, formată din satele Ştefăneşti (numit atunci *Târgu Dealului*) şi Izvorani, cu o populaţie de 1625 locuitori, 3 biserici şi o şcoală înfiinţată în anul 1866. La acea dată, pe teritoriul actual al comunei mai funcționau și comunele Golești (reședința plășii Podgoria) și Valea Mare (în plasa Râurile). Comuna Golești avea în compunere satele Golești, Uderu și Valea Boierească, având în total 800 de locuitori. În comună se aflau casele familiei Golescu, o biserică și o școală cu 63 de elevi. Comuna Valea Mare, cu satele Câmpul, Valea Mare, Enculești și Ploscariu, avea 1172 de locuitori; existau și aici 3 biserici și o școală. În perioada interbelică, la Recensământul din anul 1925, comuna Ştefăneşti/Târgu Dealului avea 2 420 de locuitori şi era alcătuită din satele Florica, Izvorani şi Ştefăneşti/Târgu Dealului, care era şi reşedinţa plăşii cu acelaşi nume - Ștefănești. În anul 1931, comuna Valea Mare a fost numită Valea Mare-Podgoria pentru a putea fi deosebită de comuna Valea Mare-Pravăţ din jud. Argeş, comună ce avea 1460 de locuitori, fiind alcătuită din satele Enculești, Ploscari și Valea Mare. În anul 1950, comunele au fost transferate orașului regional Pitești, reședința regiunii Argeș, iar în anul 1968, comunele au fost transferate județului Argeș, tot atunci comunele Golești și Valea Mare-Podgoria fiind desființate, satele lor trecând la comuna Ștefănești, organizată drept comună suburbană a municipiului Pitești. În perioada 1950-1964, satul Florica s-a numit *Partizanii*, datorită stabilirii în acest sat, în conacul familiei Brătianu, a unor refugiaţi greci izgoniţi din cauza Războiului Civil din Grecia care a avut loc în anii 1946-1949, nume schimbat la 1 ian. 1965 în *Ştefăneştii Noi* şi care la 17 februarie 1968 a fost înglobat în comuna Ştefăneşti. Comuna Ştefăneşti a fost trecută în categoria oraşelor la 7 aprilie 2004, având în subordine administrativă 7 sate: Enculeşti, Goleşti (menţionat documentar în 1452), Izvorani (1493), Ştefăneştii Noi, Valea Mare-Podgoria (1579), Viişoara şi Zăvoi. În orașul Ștefănești se află cincisprezece monumente istorice de interes național și ca sit arheologic este clasat Ansamblul Curților boierești ale slugerului Mușat (1601-1700) din localitatea urbană principală a orașului.

Topoloveni

Teritoriul administrativ al orașului Topoloveni include în prezent și satele *Țigănești*, *Boțârcani, Gorănești, Crinteşti*, situație realizată în cadrul Reformei administrative din anul 1968. Primele urme istorice arată situarea la marginea principalului areal al Epocii Paleoliticului inferior din România, urmate de Cultura Criș - Neoliticul timpuriu, urmate de Epoca bronzului primar și mijlociu, apoi Epoca fierului. De asemenea, în apropierea *satului Țigănești* (parte componentă a teritoriului administrativ de astăzi al orașului), în zona "Dealul Olarului", se află o importantă stațiune arheologică în care au fost descoperite fragmente ceramice din Cultura Criș (Neoliticul timpuriu), dar și din Culturile Boian, Sălcuța, Ariușd, Gumelnița sau ulterior aparținând culturii Coțofeni. Deși materialul cartografic - hărțile Țării Românești din sec. XVIII - atestă denumiri ale satelor care au alcătuit în timp localitatea *Topoloveni,* prima mențiune documentară este anterioară acestora, fiind din data de 19 iunie 1421, document al voievodului *Radu II Praznaglava „care întărește mânăstirilor Cozia și Cotmeana toate daniile făcute de tatăl său Mircea* .....între care satele *Vițichești, mai sus de Topoloveni, să fie de ocină și ohabă, cât va trăi domnia mea".* 1502 - prin hrisovul Domnitorului Radu cel Mare, cea mai mare parte a Topolovenilor aparține mânăstirii Nucet, partea închinată mânăstirii purtând ulterior numele de Nucetească. 1515 - odată cu schimbarea domnitorilor, se înnoiesc hrisoavele de danie către mânăstire, ceea ce face Domnitorul Neagoe Basarab pentru „satul Topoloveni și alte sate".

1567 - în timpul domniei lui Petru Voievod, în hrisoave rămâne „iarăși satul Topoloveni moșie ohabnică a mânăstirii". 1627 13 februarie - în hrisovul lui Pătrașcu cel Bun, printre martori se afla și "*din Țigănești, Șerban".* 1640 - în hrisovul domnitorului Matei Basarab se menționează trecerea Topolovenilor "*sub ingrijirea mânăstirii Duşca (Larisa, Grecia)".* 1700 - *harta Stolnicului Constantin Cantacuzino*, între cele 12 unități administrative la est de Olt, apare o unitate administrativă cu denumirea de *Muszel* (*Muscel*), localitatea Topoloveni nefiind însă notată pe hartă, sunt menționate localitățile de la N și de la S de aceasta: *Celinesti* /Călinești și *Leordeni*. 1714 - în *hrisovul lui Ștefan Cantacuzino* se menționează una din dările ce trebuiau plătite, *vinăriciul*, (se plătea 1 vadră la 10 vedre făcute) de către toți cei care aveau vii în *dealul Topolovenilor.* 1741 - Domnitorul Constantin Mavrocordat realizează reorganizarea administrativă, fiscală și juridică (1739-1740) a Țării Românești, în cadrul Reformei administrative *județele* primind ca și conducători 1 jude sau 1 ispravnic, iar subunitățile administrative fiind *plaiul* și *plasa; Județul Muscel* (din care făcea parte Topoloveniul) avea *6 plăși și 2 plaiuri:* plaiurile Nucșoara și Dâmbovița, plasele Argeșelul, Rîurile, Podgoria cu plasa Dealul și Cârcinovul. 1778 - pe harta realizată de către Friederich Wilhelm

von Bauer (Bawr) apare localitatea, în care *se ține târg* 1822 - satele *Inuri* și *Valea Tătarului* „roiesc" către vale, către drumul cel mare ce lega Piteștiul de București, devenind *Topoloveni* și *Goleștii – Badii.* 1835 - pe harta rusă (ed. II îmbunătățită din 1853) sunt trecute *satele Topoloveni, Țigănești, Viticheşti, Goleștii – Badii,* precum și *satul Cârcinov.* 1864 - în urma Reformei Agrare (Legea nr. 394) din timpul Domnitorului A.I. Cuza, județele sunt subîmpărțite în *plase/ocoale* și comunele devin *urbane și rurale* - Topoloveni primind denumirea de *comună rurală;* locuitorii sunt împroprietăriți pe moșiile boierilor Urlățeanu, Toma Bucșan, Stan Mirescu, Topoloveanu, o altă parte dintre locuitori fiind moșneni. 1896 - satele sunt reunite în comuna rurală Topoloveni, cu reședința de comuna Topoloveni. 1902 - județul este impărțit în 6 plăși, iar comuna rurală Topoloveni face parte din plasa Podgoria și include 3 cătune - Topoloveni, Cârcinovul și Inurile; 1925 - în urma Legii de unificare administrativă a Regatului României din 14 iunie, Goleștii - Badii și cătunul Glâmbocel fac parte din comuna Topoloveni. Este introdusă ca unitate administrativă ținutul (ce grupează mai multe județe) prin „Legea administrativă din 14 august 1938", în Monitorul Oficial din 10 februarie 1939 fiind descrise stemele și steagurile celor 10 ținuturi, județul Muscel făcând parte din ținutul Argeș, până în anul 1940. 1940-1950 - este perioada în care sunt desființate ținuturile și se reînființeaza județele. 1950 - prin Legea 5 din 8 septembrie împărțirea administrativă se va face în regiuni și raioane, comuna Topoloveni include satele Vițichești și Țigănești-Linie și face parte din regiunea Argeș, ulterior regiunea Pitești. 1968 - o nouă Reformă administrativă duce la reîmpărțirea în județe a teritoriului țării, comuna devine *oraș,* făcând parte din Județul Argeș și are în componența sa satele Țigănești, Boțârcani, Gorănești şi Crintești.

2.2.2. Comune - Zona rurală

Pornind de la ampla cercetare a zonelor rurale ce a condus la realizarea Atlasului Etnografic Român - Volumul 1 - Habitatul, în care sunt analizate și ilustrate diversitatea satelor, dar și a gospodăriilor și locuințelor cu anexele lor, avem o imagine complexă a teritoriului rural al județului Argeș, prin satele alese din diferitele zone etnografice - de pe Valea Topologului (învecinată cu Țara Loviștei), Văile Argeșului, Vâlsanului și Doamnei, Zona Muscelului și Câmpia înaltă a Piteștilor (Anexa 3). „Satul adăpostește o comunitate rurală ai cărei membri sunt legați prin relații de rudenie, solidaritate și bună vecinătate și cuprinde din punct de vedere teritorial o zonă rezidențială - vatra

și o zonă productivă - moșia. Spre deosebire de oraș, care a cunoscut perioade istorice de dispariție, satul a fost un element de uimitoare permanență, supraviețuitor al tuturor vicisitudinilor."[11]

Patrimoniul rural trebuie considerat un reper, ale cărui valori trebuie conservate și valorificate, integrând patrimoniul imaterial în ansamblul valorilor patrimoniului material și natural, contribuind astfel la constituirea unor unități de peisaj unice în România. Secțiunea privind peisajul va detalia acest aspect. În cadrul județului Argeș, se observă predominanța spațiului rural, pe fondul așezării satelor în lungul văilor de ape, așezare ce asociază existența unor vechi și puternice centre monahale cu existența unor cătune izolate, în care tradițiile au fost transmise din generație în generație. Așezările sunt determinate de relația cu mediul natural în care s-au dezvoltat, desfășurându-se într-un peisaj natural de valoare cu care constituie un peisaj cultural specific, unitar ca relație între construcții - amenajări - natură. În zona subcarpatică de deal și de munte (1), sunt specifice *satele moșnenești*, cu o structură diversă, ce poate fi de *sate răsfirate, sate tentaculare*, dar și *sate lineare* sau *sate adunate*. Rețeaua de drumuri/ulițe ce acoperă teritoriul bazinelor superioare ale văilor de râuri, formează sate cu vetre întinse, ce s-au adaptat formelor de relief, fiind legate și de ocupațiile principale ale locuitorilor (agricultura și creșterea animalelor), dar și de forma de proprietate inițială asupra terenurilor - proprietatea devălmașă, comunitară, a moșnenilor asupra terenurilor. Modul tradițional de grupare a gospodăriile era cea a *cătunelor*, cu gospodării risipite răspândite pe pantele de deal și de munte, cu o configurație organică a tramei stradale, în care exista o alternanță între locuire și terenuri cultivate, ceea ce a condus în decursul evoluției acestor localități la păstrarea configurației și vetrei acestora, având loc un proces de îndesire pe teritoriul existent inițial. Matricea tradițională a satelor a fost păstrată în cazul celor amplasate între dealuri, străbătute de un curs de apă sau de un drum principal, dezvoltată de o parte și de alta a acestor axe majore sau a fost păstrată parțial trama tentaculară, cu trasee sinuoase ale ulițelor pe care se află parcele de forme neregulate și suprafețe mari, la care se alătură zone cu parcelar de dată recentă, cu forme regulate și suprafețe mai mici, datorate împroprietăririlor din diferite perioade istorice. Satele aliniate se regăsesc în lungul drumurilor principale, s-au extins prin lotizări, iar partea construită capătă o mai mare densitate, fiind în general zone reglementate urbanistic. Caracterizarea localităților din zona rurală a județului Argeș, începând cu perioada medievală, se regăsește în studiul arheologului Nicolae Constantinescu „o privire asupra întinderii actuale a judeţului Argeş - relevă de la început o constatare de adîncă semnificaţie socială şi

[11] Ghinoiu Ion dr. &colectiv - *Atlasul Etnografic Român, Vol I, Habitatul, satul.* Ed. Academiei, Institutul de Etnografie și Folclor Ion Brăiloiu.

economică: mijlocul, partea de nord şi de vest a judeţului sint dens populate, pe cînd zona de sud şi cu deosebire de sud-est, prezintă aşezări rar; prima arie habitativă corespunde unui relief muntos și colinar, cea de a doua - aşa-numitei Cîmpii Înalte a Piteștilor. Disproporţionalitatea nu este o caracteristică a epocii în care trăim căci, raportată istoric, o constatăm şi cu multe veacuri în urmă - respectiv, dacă încercăm o cartare a vechilor sate atestate documentar pînă la anul 1500" [12]. Până la începutul sec. XVI, pe baza mențiunilor documentare, pe teritoriul actual al județului Argeș se regăseau un număr de 28 de sate (Anexa 3), dintre acestea se păstrează și astăzi 8 sate cu vechea lor denumire: Balotești, Bărbătești, Corbii de Argeș/Corbeni, Cerbăreni/Cerbureni, Curteani/Curteanca, Golești/Goleștii Badii, Hințești, Vezurari/Vărzari, în sec. XVI menținându-se și actualele sate Berevoiești, Găleșești, Golești, Haref/Arefu, Mărăcineni, Slănic, Stroești, Vierașul/Vieroși.

Secolele XVIII-XIX aduc mai multe date despre așezările satelor, datorită faptului că acestea apar reprezentate pe hărțile succesive din acele timpuri: harta Stolnicului Cantacuzino (1700) şi harta Specht (1790), urmate de harta Rusă (1825) și harta României Meridionale (1895).

Constituite la începuturile lor în grupuri de gospodării dispersate, pe zonele cele mai favorabile, în apropierea drumurilor și surselor de apă, pe moșiile moșnenești sunt specifice satele răsfirate, pe moșiile mănăstirești satele și-au conservat neschimbată vatra, spre deosebire de satele de pe moșiile boierești, ce au fost obligate să se împartă și să se regrupeze, datorate repetatelor partajări. În concluzie, determinante în definirea fizionomiei așezărilor sătești sunt cadrul natural, drumurile și cursurile de apă ce le străbat. În urma Regulamentului Organic (1831) se va iniția acțiunea de „strângere și așezare a caselor la linie", urmărindu-se statornicirea sătenilor la un loc și împiedicarea strămutării pe alte moșii, întemeindu-se astfel așezări moderne. Era prevăzut ca toate casele ce se vor clădi din nou prin sate, precum și cele ce se vor reînnoi să fie făcute „mai cu îngrijire, mai frumoase la vedere, mai de odihnă și pe linie, cu ulițe mai largi pe mijloc"[13].

Reforma agrară din anul 1864 va duce la aplicarea unei serii de principii noi în organizarea teritoriului și sistematizarea satelor, ingineri hotarnici fiind chemați să delimiteze proprietățile cuvenite sătenilor, cât și ariile aferente vetrelor sătești. Nu toate satele vor trece însă prin aceste transformări, satele moșnenești rămânând nealiniate sau satele amplasate în jurul schiturilor, ce îşi

[12] Constantinescu N.-*Satele medievale din județul Argeșpână la anul 1500. Încercări de geografie istorică,* Argesis 02-Studii și comunicări Muzeul Județean Argeș, 1969_169

[13] Pănoiu Andrei dr.arh - *Arhitectura Românească. Arhitectura și sistematizarea așezărilor din Argeș și Muscel, sec. XVIII-XIX,* DJCCPCN-Argeș, 2004

vor păstra amplasarea. Morfologia reliefului a fost, de asemenea, un factor determinant, în plasa Argeșelul satele fiind risipite pe luncă, exemplu de sate nepuse la linei din plasa Nucșoara, sunt satele Nucșoara, Poienari, Corbșori, spre deosebire de satele Albești (de Muscel), Berevoiești, Corbi sau Stănești, ce sunt „puse la linie", pe 2 rânduri. De asemenea, exemple de sate "puse la linie" pe 4 rânduri sunt satul Băjești și Golești. Clasificate din punct de vedere al modului lor de așezare în teritoriu, cu tipologia structurală aferentă (uneori mixtă), satele se împart în *sate de vale* (1) - cu gospodării înșirate pe malul unui râu și al drumului, urcând uneori pe prima terasă, având parcele/curți relativ mici*, sate de coastă* (2)- cu gospodării risipite pe dealuri, cu curți mai și amplasare în mijlocul lotului, *sate de culme* (3) - cu gospodării înșiruite pe drumuri de culme. Zona Topologului, Muscelele și Gruiurile Argeșului au așezări de văi înguste, dezvoltate liniar între dealuri, în care satul vechi este răsfirat pe coaste și cel nou tras la drum - ex. satul Șuici, sate parțial de crestă (ex. sate ale comunelor Corbeni, Arefu, Nucșoara, Brădet, Bughea de Jos) și sate în întregime de coastă - (ex. Cicănești, Cerbureni, Valea Iașului). Din punct de vedere structural, satele din zona Argeșului se împart în 4 tipuri de sate: *satele împrăştiate* - cu gospodării foarte izolate, uneori grupate în crîngături, una din acestea constituind un centru, singura la care ajunge drumul; printre acestea sunt Arefu, Căpăţîneni, Bucşeneşti, Băiculeşti, Albeşti; *satele răsfirate cu gospodăriile pe locul de cultură* - de obicei livezi şi porumbişte, cu o reţea de uliţe mai bine desenate, cum sînt majoritatea satelor de vale şi de coastă la Nord de linia Curtea de Argeş-Domneşti-Câmpulung, cât şi pe afluenţii mai mici şi mai puţin circulaţi, Bratia şi Argeşelul; *satele răsfirate cu tendinţe de adunare* - sunt cele ce caută să-şi definească un centru mai important la drumul de trecere; astfel sunt majoritatea satelor mai importante de vale şi de la încrucişări de drumuri, sau confluenţe de râuri; *satele adunate*, cele ce reprezintă un nucleu destul de mare şi suficient de dens, sînt *satele-târguri*: Corbeni, Domneşti, Berevoieşti, Schitu Goleşti, Stîlpeni, Zărneşti.

Gospodăria şi anexele gospodăreşti au o terminologie specifică - terenul din vatra satului, pe care se afla întreaga gospodărie, era numit „loc de casă", la începutul sec. XX (1900), cele mai multe dintre gospodării nu erau împrejmuite, fiind prevăzute cu o poartă mare pentru car ("vraniță") şi una mai mică, pentru om („portiţă" sau „uşă"). La gospodăriile vechi, de-o parte şi de alta a porţilor, se plantau arbuşti deşi, realizându-se un gard viu; pe pari se împleteau mărăcini sau nuiele de salcie. Ulterior, a apărut gardul de ulucă, construit din scânduri dispuse fie vertical, fie orizontal. Anexele - numite „acareturi"- erau dispuse pe parcelă în funcţie de geometria locului, fie pe lung, în continuarea locuinţei, fie paralel cu aceasta; uneori, ele erau amplasate în spatele casei, în hotar cu gospodăria învecinată. Locul liber cuprins între casă şi construcţiile anexe, numite în

trecut şi binale, era denumit „obor”, iar porţiunea din faţa casei „bătătură”. Tipul predominant de arhitectură tradițională era reprezentant prin casa construită din lemn, pe soclu/temelie de bolovani de râu, cu tindă centrală și două odăi laterale, având pe latura frontală, sala închisă cu pălimar de lemn (ex. la Mănăstirea Văleni, com. Sălătrucu, unde se păstrează construcții de locuit, tipice zonei Topologului).

„În microregiunea Muscelelor şi Gruiurilor Argeşului, casa ţărănească prezintă o mare varietate de aspecte - avînd însă la bază un număr redus de piese şi elemente - atît în plan, cît şi în elevaţie. Astfel, sînt trei mari categori de planuri: cu o încăpere, cu două şi cu trei, dar dimensiunile, intrările, distribuţia lor în legătură şi cu prispa, sala şi foişorul duc la un număr mult mai mare de tipuri. După elevaţie, casele se grupează de asemenea în 3 mari categorii: *casa joasă fără pivniţă*, ce se ridică pînă la 1 m deasupra pămîntului, *casa cu soclu pe pivniţă săpată* şi care se ridică pînă la circa 1,50 m şi *casa cu parter dezvoltat pe pivnițe şi încăperi de locuit la nivelul solului*, parter ce se înalţă pînă la 2-2,30 m. Aici ca şi în Vîlcea, dacă se consideră modul de realizare a casei (cu sau fără prispă, sală sau foişor; pe soclu sau parter înalt, plin, plin parţial, sau pe stîlpi), modul de acces la pivniţă şi la încăperile de locuit, se ajunge la o mare varietate de tipuri”[14]. Ilustrarea acestei varietăți a morfologiei localităților rurale, a tipologiei satelor este prezentată în Anexa 3.

2.3. Patrimoniu cultural imobil - Monumente istorice de interes național/internațional (arhitectură - II; arheologie - I)

2.3.1. Monumente de arhitectură

În conformitate cu *Legea 5/6 martie 2000 privind aprobarea* ***PATN - Secțiunea III - Zone protejate*** **-** ***Anexa III,*** **Capitolul I - Valori de patrimoniu cultural de interes național monumente istorice de valoare națională excepțională** - **pct 1. Monumente și ansambluri de arhitectură,** județul Argeș are înscrise un număr însemnat de obiective (tabel 2.1, fig. 2.1), încadrate la următoarele categorii:

a) Cetăți;

b) Ansambluri curți domnești ruinate;

d) Castele, conace, palate;

g) Ansambluri urbane;

[14] Stănculescu Fl. Gheorghiu Ad, Petrescu P, Stahl P.- *Arhitectura populară romînească, Regiunea Pitești* Ed. Tehnică, 1958, București

h) Biserici de lemn;

i) Muzee etnografice în aer liber;

j) Biserici rupestre;

k) Biserici și ansambluri mânăstirești;

m) Monumente de arhitectură populară-locuințe sătești;

n) Ansambluri tradiționale rurale.

Tabel 2.1 MONUMENTE ŞI ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ

Nr.	Denumire	UAT	Categorie
1	Cetatea Poienari	com. Arefu	Cetăţi
2	Cetatea Oraţia	sat Podul Dâmboviţei, com. Dâmbovicioara	Cetăţi
3	Vestigiile curţii domneşti	Curtea de Argeş	Ansambluri curţi domneşti ruinate
4	Ansamblul fortificat al conacului Goleştilor	str. Radu Golescu, nr. 34, Ștefăneşti	Castele, conace, palate
5	Centrul istoric al oraşului	Câmpulung	Ansambluri urbane
6	Centrul istoric al oraşului	Curtea de Argeş	Ansambluri urbane
7	Biserica de lemn ”Înălțarea Domnului”	sat Jupâneşti, comuna Coşeşti	Biserici de lemn
8	Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii	str. Radu Golescu, nr. 34, Ștefăneşti	Muzee etnografice în aer liber
9	Schitul Negru Vodă	com. Cetăţeni	Biserici rupestre
10	Schitul Corbii de Piatră	sat Jgheaburi, com. Corbi	Biserici rupestre
11	Biserica Sfântul Gheorghe	Piteşti	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
12	Ansamblul Mănăstirii Negru Vodă	Câmpulung	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
13	Biserica Sfântul Nicolae (Domnească)	Curtea de Argeş	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
14	Biserica Episcopală a Mănăstirii Argeşului	Curtea de Argeş	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
15	Ansamblul fostei Mănăstiri Aninoasa	Aninoasa	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
16	Fosta Mănăstire Tutana	sat Tutana, com. Băiculeşti	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
17	Fosta Mănăstire Valea	sat Valea Mănăstirii, com. Ţiţeşti	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
18	Biserica Hârteşti	sat Bucşeneşti-Lotaşi, com. Ţiţeşti,	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
19	Biserica Adormirea Maicii Domnului, cu ruinele curţii lui Mareş Băjescu	sat Băjeşti, com. Bălileşti	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
20	Biserica fostului schit Brădet	sat Brădetu, com. Brăduleţ	Biserici şi ansambluri mănăstireşti

21	Biserica Mănăstirii Cotmeana	sat Cotmeana, com. Cotmeana	Biserici şi ansambluri mănăstireşti
22	Casa Hagi Tudorache	sat Budeasa Mare, com. Budeasa	Monumente de arhitectură populară
23	Dârstă cu pivă	sat Rucăr, com. Rucăr	Ansambluri tradiţionale rurale

Sursa: PATN

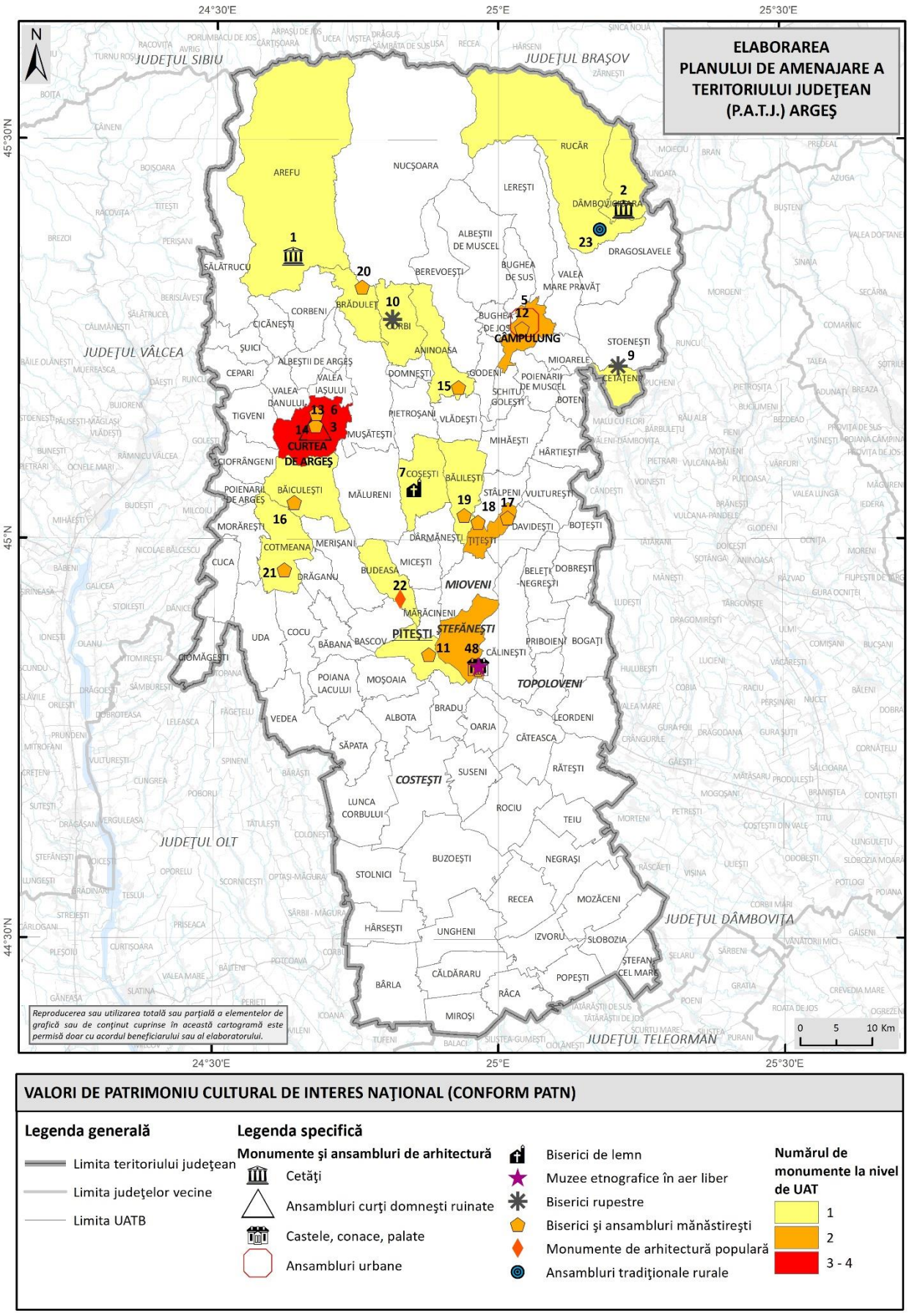

Fig. 2.1 MONUMENTE ŞI ANSAMBLURI DE ARHITECTURĂ
Sursa: PATN

Capitolul II – Unități Administrativ Teritoriale cu concentrare foarte mare a patrimoniului construit cu valoare culturală de interes naţional, județul Argeș are înscrise **3 UAT-uri urbane** - municipiile Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș și **21 UAT- uri rurale** - comunele Aninoasa, Arefu, Băiculești, Bălilești, Brăduleț, Budeasa, Cetățeni, Corbi, Coșești, Cotmeana, Dâmbovicioara, Mălureni, Moșoaia, Mușătești, Pietroșani, Poiana Lacului, Rucăr, Ștefănești, Tigveni, Țițești. În funcție de zonele etnografice în care se regăsesc aceste 23 de UAT-uri cu o concentrare foarte mare a valorilor culturale (atât la nivel local, cât și național)*, distribuția în teritoriu este următoarea (fig. 2.2):*

Valea Topologului - UAT Tigveni, UAT Poiana Lacului, UAT Cotmeana.

Valea Argeșului - UAT Curtea de Argeș, UAT Arefu, UAT Băiculești.

Valea Vâlsanului - UAT Brăduleț, UAT Mușătești, UAT Mălureni.

Valea Doamnei - UAT Aninoasa, UAT Pietroșani, UAT Corbi, UAT Coșești, UAT Domneşti, UAT Țițești.

Zona Muscelului - UAT Câmpulung**,** UAT Cetățeni, UAT Dâmbovicioara, UAT Rucăr.

Câmpia înaltă a Piteștilor - UAT Pitești, UAT Budeasa, UAT Bălilești, UAT Moșoaia, UAT Ștefănești.

Lista Monumentelor Istorice este un proiect mai vechi, din anii 50 ai secolului trecut. După anul 1989, lista a fost reorganizată și în baza Legii nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice (LEGE 422 18/07/2001 - Portal Legislativ (just.ro)). Lista a fost actualizată în anii 2010 și 2015.

Monumentele sunt grupate în 4 categorii: I. Monumente de arheologie; II. Monumente de arhitectură; III. Monumente de for public; IV. Monumente memoriale şi funerare. De asemenea, monumentele sunt împărțite în două categorii, din punct de vedere valoric: categoria valorică A - monumente istorice de valoare națională sau universală; categoria valorică B - monumente istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local (Lista monumentelor istorice | Ministerul Culturii (cultura.ro)).

Distribuţia la nivel de UAT al numărului total de monumente incluse în LMI (fig. 2.3) evidenţiază pe de o parte UAT-uri cu un număr foarte ridicat de monumente (Piteşti şi Câmpulung - peste 100 monumente), dar şi existenţa unor UAT-uri în care nu este înregistrat niciun monument (Cicăneşti, Boţeşti, Drăganu, Priboieni, Bradu, Oarja, Cătеasca, Căldăraru, Mozăceni, Râca). În rest, predomină UAT-urile în care există până la 5 monumente.

Din punct de vedere al concentrării obiectivelor de patrimoniu construit (cat. II) cu valoare de interes național/internațional (conf. LMI 2015) se disting următoarele UAT-uri - fig. 2.4 - 2.6, tabel 2.2:

UAT - uri URBANE: MUNICIPII, ORAȘE

- ***UAT Câmpulung*** are un număr de **37 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 77 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- ***UAT Curtea de Argeș*** are un număr de **31 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 31 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- ***UAT Pitești*** are un număr de **17 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 84 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- ***UAT Ștefănești*** are un număr de **36** de **monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 4 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- ***UAT Mioveni*** are un număr de **12 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă 1 monument de arhitectură (categoria valorică B);

UAT-uri RURALE: COMUNE

- ***UAT Budeasa*** are un număr de **13 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă 1 monument de arhitectură (categoria valorică B);
- ***UAT Cotmeana*** are un număr de **13 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă 2 monumente de arhitectură (categoria valorică B) .
- ***UAT Aninoasa*** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A**);
- ***UAT Călinești*** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A)** la care se adaugă un număr de 5 monumente de arhitectură (categoria valorică B) .
- ***UAT Sălătrucu*** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A**) la care se adaugă un număr de 2 monumente de arhitectură (categoria valorică B);
- ***UAT Ștefan cel Mare*** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A**);
- ***UAT Țițești*** are un număr de **8 monumente de arhitectură (categoria valorică A).**

Tabel 2.2 NUMĂRUL MONUMENTELOR DE ARHITECTURĂ

Nr.	UAT	SIRUTA	Tip	Nr. monumente categoria A	Nr. monumente categoria B	Nr. total monumente de arhitectură
1	ALBEŞTII DE ARGEŞ	13819	Comună	1	0	1
2	ALBEŞTII DE MUSCEL	13891	Comună	0	1	1
3	ALBOTA	13935	Comună	0	1	1
4	ANINOASA	13999	Comună	8	0	8
5	AREFU	14049	Comună	5	0	5
6	BASCOV	13187	Comună	2	1	3

7	BĂBANA	14085	Comună	1	0	1
8	BĂICULEŞTI	14165	Comună	5	1	6
9	BĂLILEŞTI	14272	Comună	6	2	8
10	BÂRLA	14450	Comună	1	1	2
11	BELEŢI-NEGREŞTI	14352	Comună	0	0	0
12	BEREVOEŞTI	14405	Comună	0	2	2
13	BOGAŢI	14584	Comună	0	1	1
14	BOTENI	14673	Comună	0	1	1
15	BOŢEŞTI	14726	Comună	0	0	0
16	BRADU	13276	Comună	0	0	0
17	BRĂDULEŢ	14753	Comună	4	0	4
18	BUDEASA	14851	Comună	13	1	14
19	BUGHEA DE JOS	14922	Comună	3	0	3
20	BUGHEA DE SUS	20063	Comună	0	1	1
21	BUZOEŞTI	14940	Comună	0	1	1
22	CĂLDĂRARU	15064	Comună	0	0	0
23	CĂLINEŞTI	15108	Comună	8	5	13
24	CĂTEASCA	15233	Comună	0	0	0
25	CÂMPULUNG	13490	Municipiu, altul decât reşedinţa de judeţ	37	77	114
26	CEPARI	15313	Comună	4	5	9
27	CETĂŢENI	15402	Comună	4	1	5
28	CICĂNEŞTI	15448	Comună	0	0	0
29	CIOFRÂNGENI	15493	Comună	1	0	1
30	CIOMĂGEŞTI	15554	Comună	0	1	1
31	COCU	15652	Comună	0	1	1
32	CORBENI	15741	Comună	5	3	8
33	CORBI	15830	Comună	5	8	13
34	COSTEŞTI	13668	Oraş	2	9	11
35	COŞEŞTI	15901	Comună	1	3	4
36	COTMEANA	15983	Comună	13	1	14
37	CUCA	16132	Comună	3	0	3
38	CURTEA DE ARGEŞ	13622	Municipiu, altul decât reşedinţa de judeţ	31	31	62
39	DAVIDEŞTI	16285	Comună	0	8	8
40	DÂMBOVICIOARA	16329	Comună	3	2	5
41	DÂRMĂNEŞTI	16365	Comună	0	5	5
42	DOBREŞTI	16427	Comună	0	3	3
43	DOMNEŞTI	16454	Comună	0	7	7
44	DRAGOSLAVELE	16472	Comună	3	8	11
45	DRĂGANU	16506	Comună	0	0	0
46	GODENI	16551	Comună	0	2	2
47	HÂRSEŞTI	16613	Comună	0	2	2
48	HÂRTIEŞTI	16659	Comună	0	11	11
49	IZVORU	16739	Comună	1	4	5
50	LEORDENI	16757	Comună	2	6	8

51	LEREŞTI	16908	Comună	0	4	4
52	LUNCA CORBULUI	16944	Comună	0	4	4
53	MĂLURENI	17049	Comună	1	3	4
54	MĂRĂCINENI	13365	Comună	0	7	7
55	MERIŞANI	17101	Comună	7	11	18
56	MICEŞTI	17209	Comună	0	1	1
57	MIHĂEŞTI	17254	Comună	1	2	3
58	MIOARELE	17334	Comună	0	3	3
59	MIOVENI	13301	Oraş	12	1	13
60	MIROŞI	17398	Comună	0	1	1
61	MORĂREŞTI	17423	Comună	1	1	2
62	MOŞOAIA	17496	Comună	1	1	2
63	MOZĂCENI	17575	Comună	0	0	0
64	MUŞĂTEŞTI	17619	Comună	6	6	12
65	NEGRAŞI	17726	Comună	0	1	1
66	NUCŞOARA	17771	Comună	0	1	1
67	OARJA	17824	Comună	0	0	0
68	PIETROŞANI	17851	Comună	0	8	8
69	PITEŞTI	13169	Municipiu reşedinţă de judeţ	17	84	101
70	POIANA LACULUI	18028	Comună	0	4	4
71	POIENARII DE ARGEŞ	17913	Comună	1	1	2
72	POIENARII DE MUSCEL	17968	Comună	0	3	3
73	POPEŞTI	18162	Comună	0	1	1
74	PRIBOIENI	18242	Comună	0	0	0
75	RĂTEŞTI	18331	Comună	0	9	9
76	RÂCA	20048	Comună	0	0	0
77	RECEA	18411	Comună	0	3	3
78	ROCIU	18475	Comună	0	1	1
79	RUCĂR	18527	Comună	2	2	4
80	SĂLĂTRUCU	18554	Comună	8	2	10
81	SĂPATA	18581	Comună	1	1	2
82	SCHITU GOLEŞTI	18670	Comună	5	1	6
83	SLOBOZIA	18741	Comună	0	4	4
84	STÂLPENI	18778	Comună	0	7	7
85	STOENEŞTI	18858	Comună	1	0	1
86	STOLNICI	18938	Comună	2	10	12
87	SUSENI	19007	Comună	1	1	2
88	ŞTEFAN CEL MARE	19114	Comună	8	0	8
89	ŞTEFĂNEŞTI	13392	Oraş	36	4	40
90	ŞUICI	19141	Comună	4	5	9
91	TEIU	19212	Comună	0	0	0
92	TIGVENI	19249	Comună	5	7	12
93	TOPOLOVENI	13757	Oraş	6	7	13

94	ŢIŢEŞTI	19338	Comună	8	0	8
95	UDA	19392	Comună	2	2	4
96	UNGHENI	19560	Comună	1	1	2
97	VALEA DANULUI	19631	Comună	0	4	4
98	VALEA IAŞULUI	19695	Comună	1	2	3
99	VALEA MARE PRAVĂŢ	13524	Comună	6	5	11
100	VEDEA	19793	Comună	0	1	1
101	VLĂDEŞTI	19999	Comună	3	0	3
102	VULTUREŞTI	20055	Comună	0	3	3

Sursa: LMI, 2015

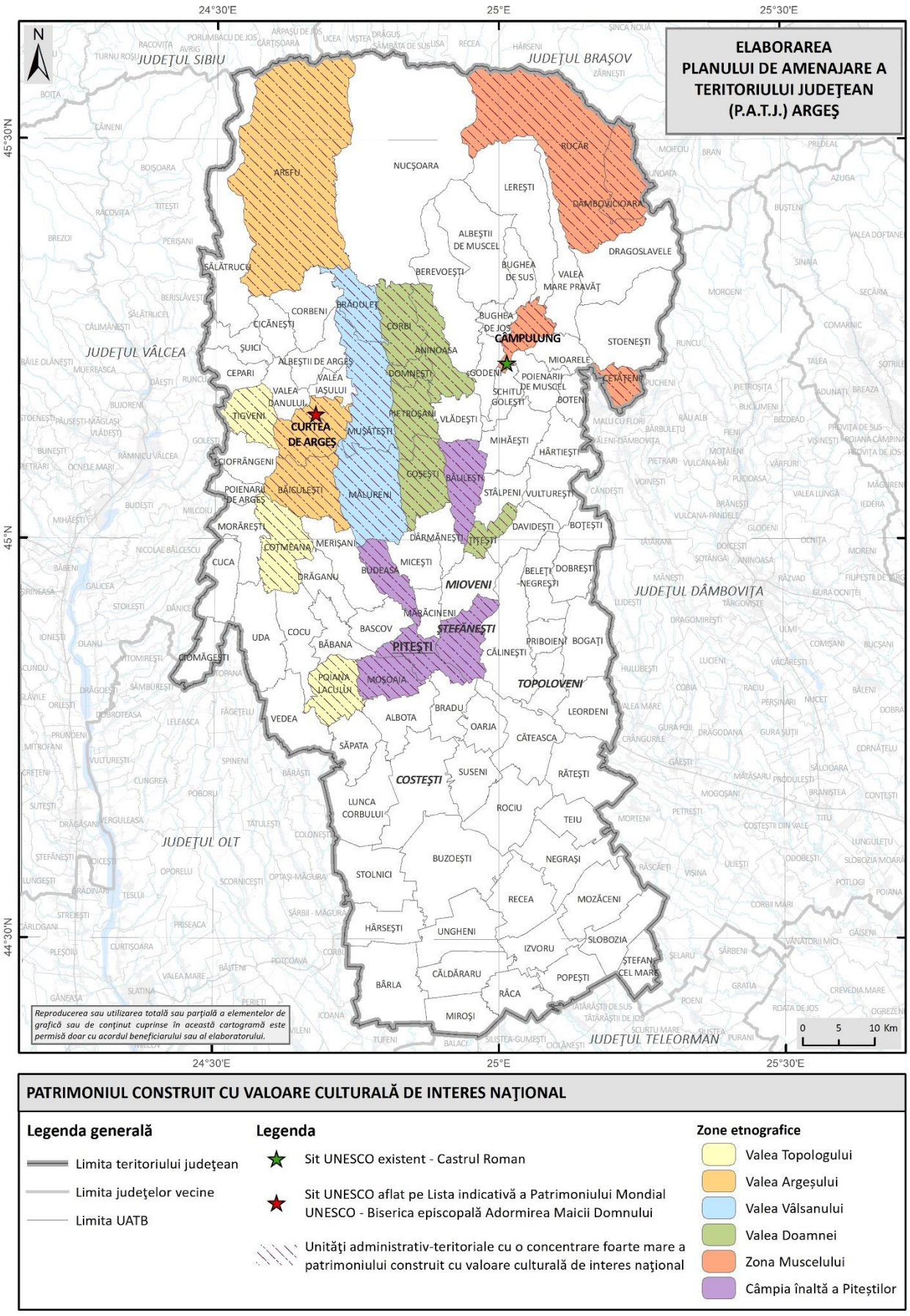

Fig. 2.2 UNITĂŢI ADMINISTRATIV-TERITORIALE CU CONCENTRARE FOARTE MARE A VALORILOR CULTURALE
Sursa: PATN

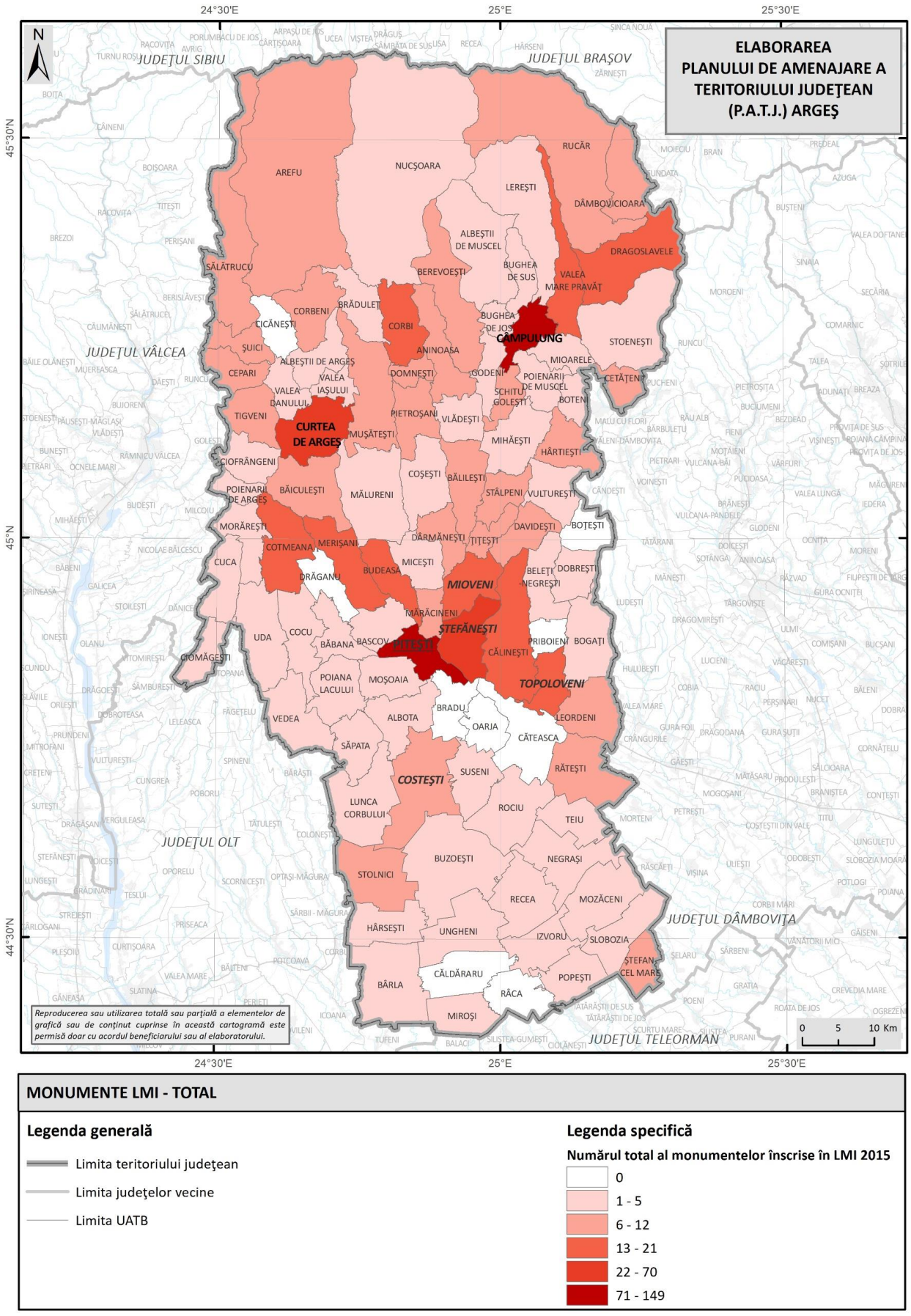

Fig. 2.3 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE INCLUSE ÎN LMI
Sursa: LMI, 2015

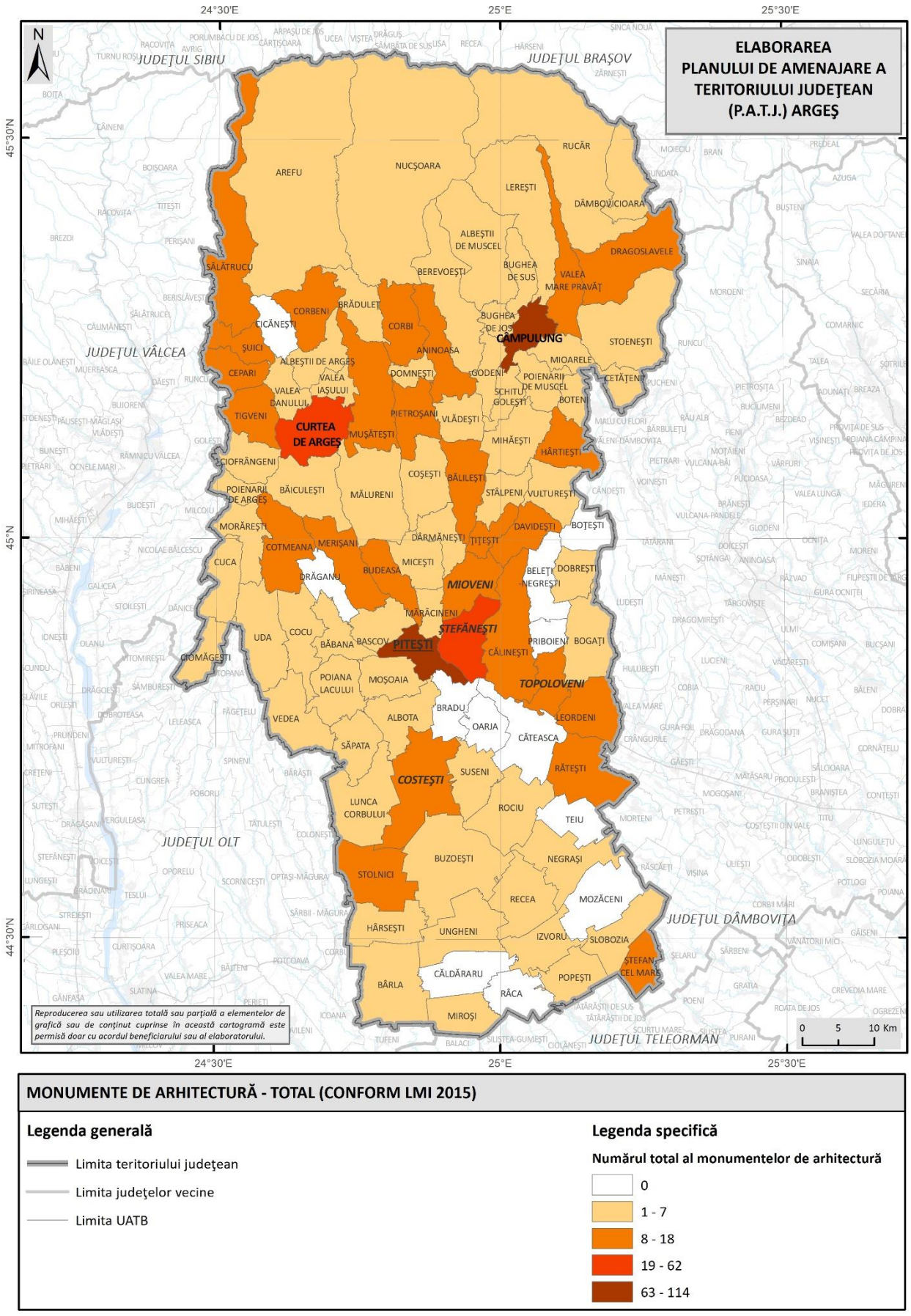

Fig. 2.4 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ (CATEGORIILE A ŞI B)
Sursa: LMI, 2015

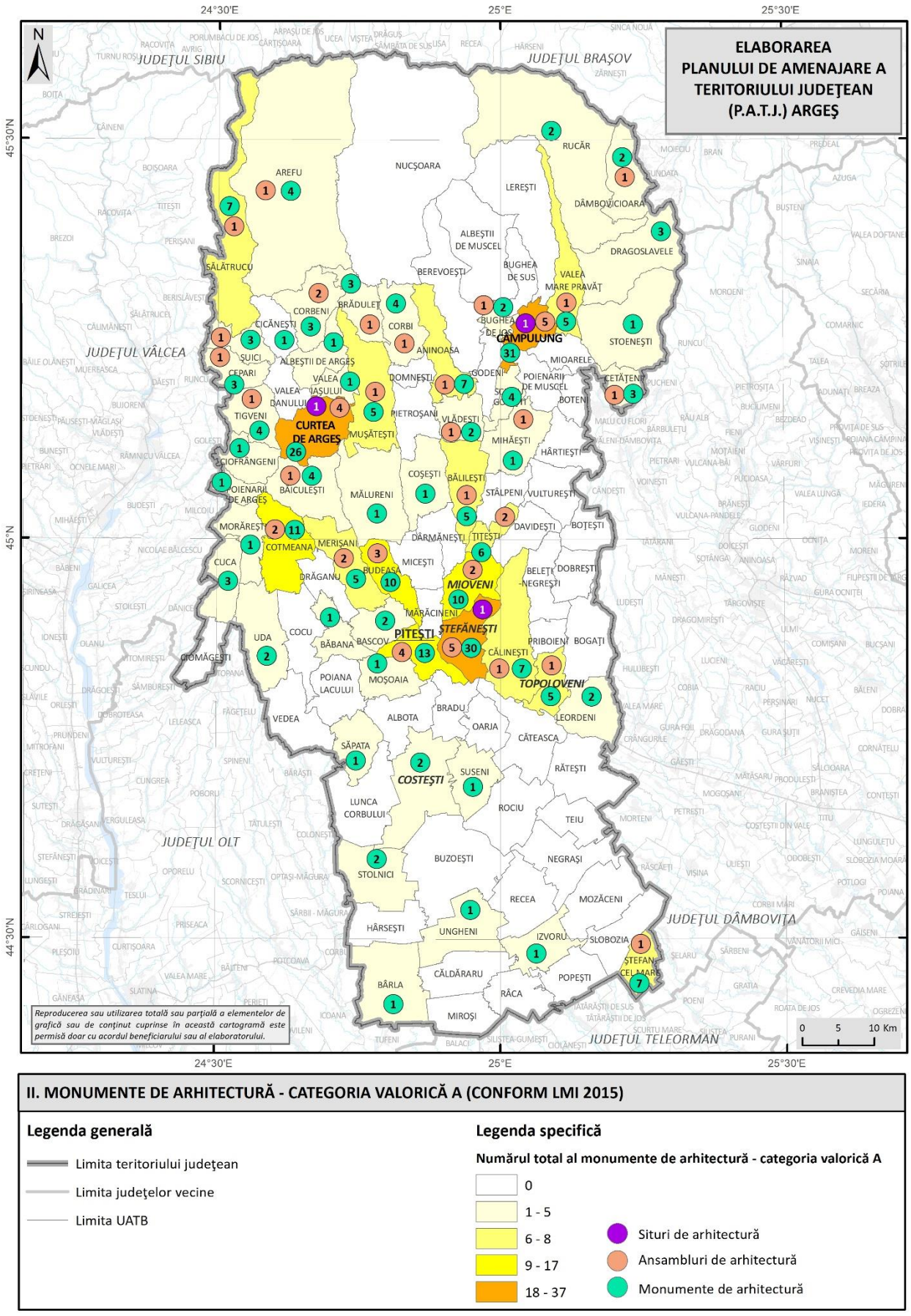

Fig. 2.5 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ – CATEGORIA VALORICĂ A

Sursa: LMI, 2015

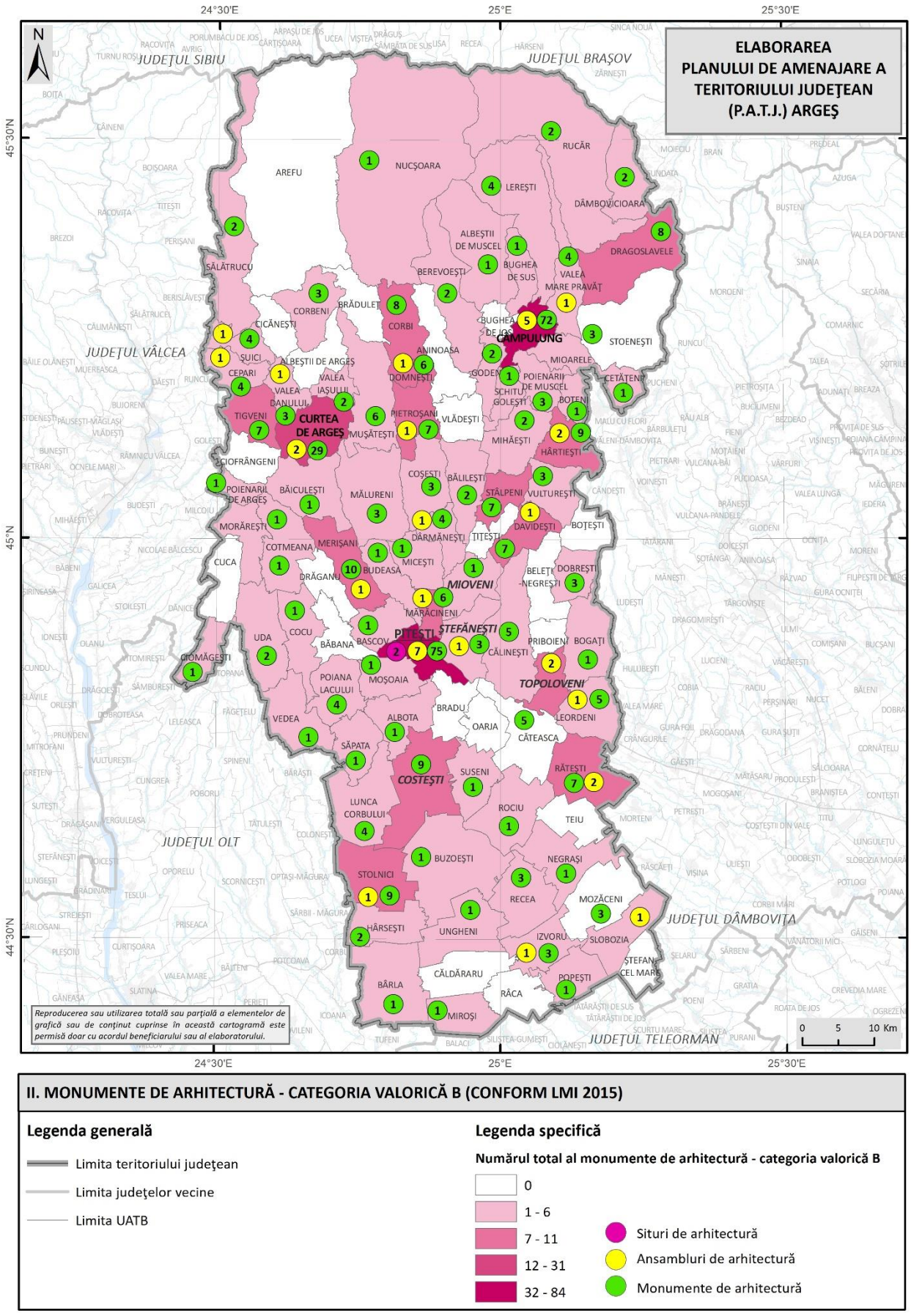

Fig. 2.6 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHITECTURĂ – CATEGORIA VALORICĂ B

Sursa: LMI, 2015

2.3.2. Monumente de arheologie

În conformitate cu *Legea 5/6 martie 2000 privind aprobarea* ***PATN - Secțiunea III - Zone protejate - Anexa III,*** **Capitolul I - Valori de patrimoniu cultural de interes național monumente istorice de valoare națională excepțională- la pct.2 - Monumente și situri arheologice** sunt încadrate doar un număr de 4 obiective aparţinând a 3 categorii (tabel 2.2):

f) necropole și zone sacre- epoca fierului;

g) castre și așezări civile aferente; fortificații romane;

k) rezervații arheologice.

Tabel 2.3 MONUMENTE ȘI SITURI ARHEOLOGICE

Nr.	Denumirea	Unitatea administrativ-teritorială
f)1.	Necropolă tumulară de incineraţie de tip Ferigile-Tigveni (în punctul "Topliţa")	Comuna Poiana Lacului, satul Cepari
f)2.	Necropolă tumulară de incineraţie (în punctul "Bălteni")	Comuna Tigveni, satul Tigveni
g)2.	Castrul de piatră Jidava; canabae; castrul de pământ	Municipiul Câmpulung
k)1.	Fortificaţie şi aşezare geto-dacică; fortificaţie medievală, aşezare şi vestigii provenind de la 3 biserici (în punctul "Cetăţuia")	Comuna Cetăţeni, satul Cetăţeni

Sursa: PATN

În Lista Monumentelor Istorice a județului Argeș sunt incluse 42 de monumente arheologice (înregistrate cu codul AG-I-m-...), 32 de situri arheologice (înregistrate cu codul AG-I-s-...) şi 6 ansambluri arheologice (înregistrate cu codul AG-I-a-...), dintr-un total de 1022 monumente listate. Ele pot fi vizualizate pe site-ul: LMI-AG.pdf (cultura.ro).

Conform LMI 2015*, județul Argeș* are înscrise cele mai numeroase monumente arheologice în următoarele UAT-uri (fig. 2.7, tabel 2.4):

Urban:

- ***UAT Câmpulung*** are un număr de 4 **monumente de arheologie (categoria valorică A**) la care se adaugă un număr de 1 monument de arheologie (categoria valorică B);
- ***UAT Ştefăneşti*** are un singur **monument de arheologie (categoria valorică A**).

Rural:

- ***UAT Cetățeni,*** are un număr de 7 **monumente de arheologie (categoria valorică A**) la care se adaugă un număr de 1 monument de arheologie (categoria valorică B);
- ***UAT Călinești*** are un număr de **6 monumente de arheologie (categoria valorică A**) la care se adaugă 1 monument de arheologie (categoria valorică B);

- ***UAT Lereşti*** are un număr de **4 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- ***UAT Bârla, Pietroşani, Săpata*** au fiecare câte **6 monumente de arheologie (categoria valorică A*);***
- ***UAT Domneşti*** are un număr de **3 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- ***UAT Dârmăneşti*** are un număr de **3 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- ***UAT Dobreşti*** are un număr de **3 monumente de arheologie (categoria valorică A)**;
- ***UAT Stoeneşti*** are un număr de **3 monumente de arheologie (categoria valorică A)** la care se adaugă 1 monument de arheologie (categoria valorică B);
- ***UAT Mozăceni*** are un număr de **2 monumente de arheologie** (categoria valorică B).

Din analiza valorilor existente, față de ceea ce este cuprins în legea mai sus menționată, se poate constata că județul Argeș are un patrimoniu arheologic de valoare, cu un număr mult mai mare de obiective de patrimoniu care nu este inclus în cadrul PATN - Secțiunea III, Zone protejate și care, în consecință, nu beneficiază de recunoaștere și de o punere în valoare corespunzătoare. Aici se înscriu ***UAT Călinești (***are un număr de **6 monumente de arheologie - categoria valorică A**) la care se adaugă 1 monument de arheologie (categoria valorică B), ***UAT Bârla, UAT Pietroșani, UAT Săpata*** (ce au un număr de **6 monumente de arheologie - categoria valorică A*), UAT Lereşti*** (are un număr de **4 monumente de arheologie - categoria valorică A**).

Tabel 2.4 NUMĂR MONUMENTE DE ARHEOLOGIE

Nr.	UAT	SIRUTA	Tip	Nr. monumente categoria A	Nr. monumente categoria B	Nr. total monumente de arheologie
1	BÂRLA	14450	Comună	6	0	6
2	BEREVOEŞTI	14405	Comună	1	0	1
3	BUZOEŞTI	14940	Comună	0	1	1
4	CĂLINEŞTI	15108	Comună	6	1	7
5	CÂMPULUNG	13490	Municipiu, altul decât reşedinţa de judeţ	4	1	5
6	CETĂŢENI	15402	Comună	7	1	8
7	CORBENI	15741	Comună	1	0	1
8	CORBI	15830	Comună	1	0	1

9	DÂMBOVICIOARA	16329	Comună	1	0	1
10	DÂRMĂNEŞTI	16365	Comună	3	0	3
11	DOBREŞTI	16427	Comună	3	0	3
12	DOMNEŞTI	16454	Comună	3	0	3
13	LEREŞTI	16908	Comună	4	0	4
14	MICEŞTI	17209	Comună	3	0	3
15	MIOARELE	17334	Comună	3	0	3
16	MIROŞI	17398	Comună	1	0	1
17	MOZĂCENI	17575	Comună	0	2	2
18	PIETROŞANI	17851	Comună	6	0	6
19	POIANA LACULUI	18028	Comună	0	1	1
20	POPEŞTI	18162	Comună	0	1	1
21	ROCIU	18475	Comună	0	1	1
22	RUCĂR	18527	Comună	1	0	1
23	SĂPATA	18581	Comună	6	0	6
24	STOENEŞTI	18858	Comună	3	1	4
25	ŞTEFĂNEŞTI	13392	Oraş	1	0	1
26	ŞUICI	19141	Comună	2	0	2
27	TEIU	19212	Comună	0	1	1
28	TIGVENI	19249	Comună	1	0	1
29	ŢIŢEŞTI	19338	Comună	0	2	2

Sursa: LMI, 2015

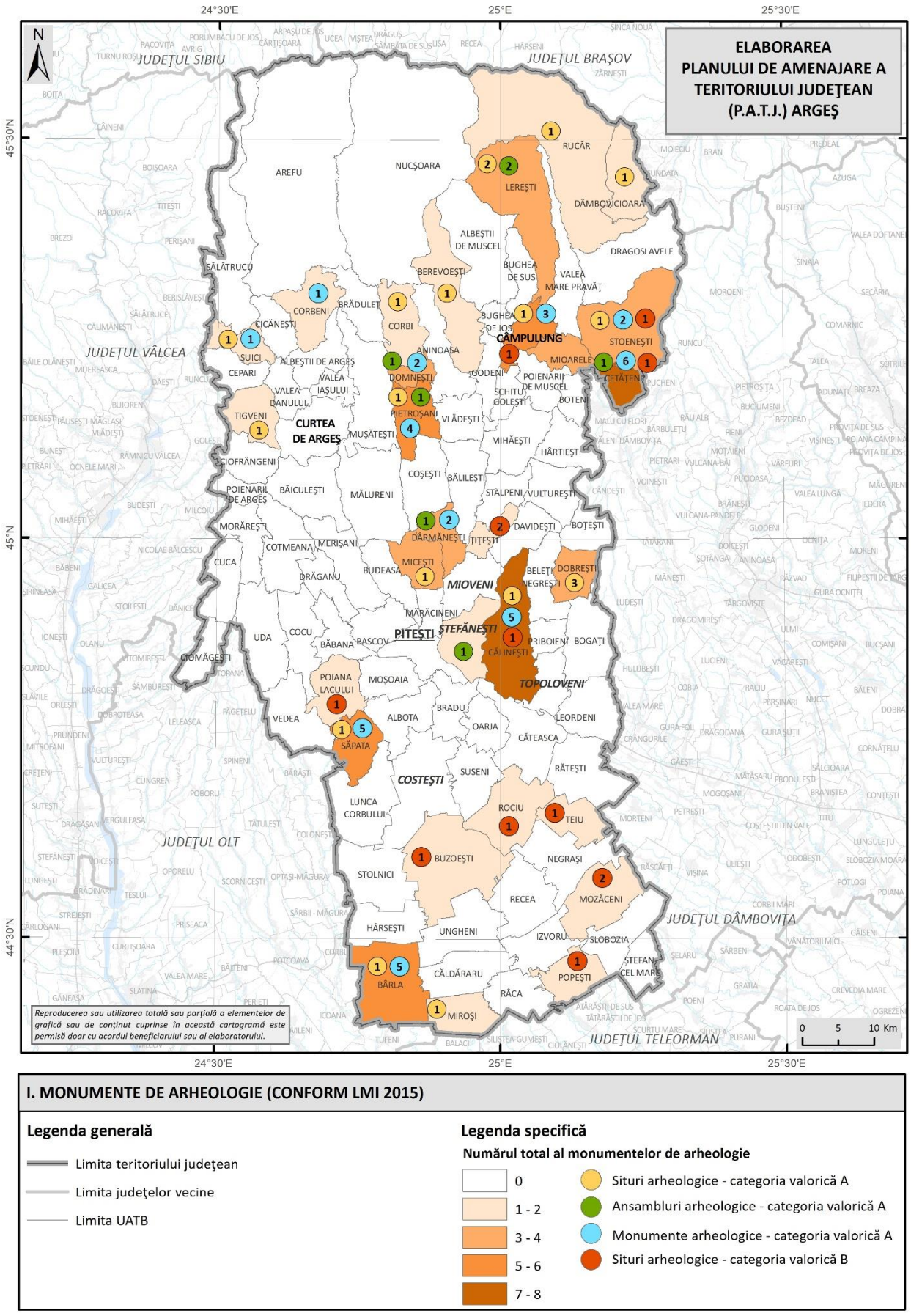

Fig. 2.7 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE ARHEOLOGIE
Sursa: LMI, 2015

În cadrul LMI 2015, Categoria Arheologie (I) include 80 obiective, dar RAN Jud. Argeș este format de 221 obiective - ce sunt corelate cu poziționarea pe harta județului (conf.www.cimec.ro, https://map.cimec.ro), fiind marcate diferențiat, ca situri cu localizare exacta un număr de UAT-uri cu culoarea roșie și situri fără localizare exactă (marcate cu culoarea verde).

Numărul siturilor arheologice înscrise în Repertoriul Arheologic Național la nivel de UAT este redat în continuare (fig. 2.8), fiecare sit fiind detaliat în Anexa 4:

MUNICIPII

CÂMPULUNG	12
CURTEA DE ARGEȘ	5
PITEȘTI	25

ORAȘE

MIOVENI	2
ȘTEFĂNEȘTI	3
TOPOLOVENI	3

COMUNE

ALBOTA	7
ANINOASA	1
AREFU	1
BASCOV	1
BĂICULEȘTI	1
BĂLILEȘTI	1
BÂRLA	7
BEREVOEȘTI	1
BUDEASA	7
BUZOEȘTI	1
CĂLINEȘTI	4
CETĂȚENI	3
CICĂNEȘTI	1
CORBENI	1
CORBI	1

COTMEANA	2
DAVIDEȘTI	1
DÂMBOVICIOARA	10
DÂRMĂNEȘTI	4
DOBREȘTI	28
DOMNEȘTI	1
GODENI	2
HÂRSEȘTI	3
LEREȘTI	3
LUNCA CORBULUI	2
MĂLURENI	2
MĂRĂCINENI	2
MICEȘTI	3
MIHĂEȘTI	2
MIOARELE	1
MIROȘI	4
MOȘOAIA	6
MOZĂCENI	2
NEGRAȘI	1
PIETROȘANI	2
POIANA LACULUI	1
POPEȘTI	1
PRIBOIENI	2
RÂCA	1
ROCIU	1
RUCĂR	7
SĂPATA	1
SCHITU GOLEȘTI	2
STOENEȘTI	3
STOLNICI	2
ȘTEFAN CEL MARE	2
ȘUICI	1
TEIU	1

TIGVENI	2
ȚIȚEȘTI	24
VALEA MARE PRAVĂȚ	1

Dintre aceste situri, unele au valoare culturală și patrimonială excepțională:

1. Castrul roman de la Albota, care face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre) și este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 13944.02.**

2. Castrul roman de la Câmpulung – Jidova, care face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre) și este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 13506.02 și cod LMI AG-I-s-A-13357** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).

3. Comuna Bârla, situl arheologic de epocă romană de la Afrimeşti - La Cetate, care face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre) și este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 14478.01 și cod LMI AG-I-s-A-13385** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).

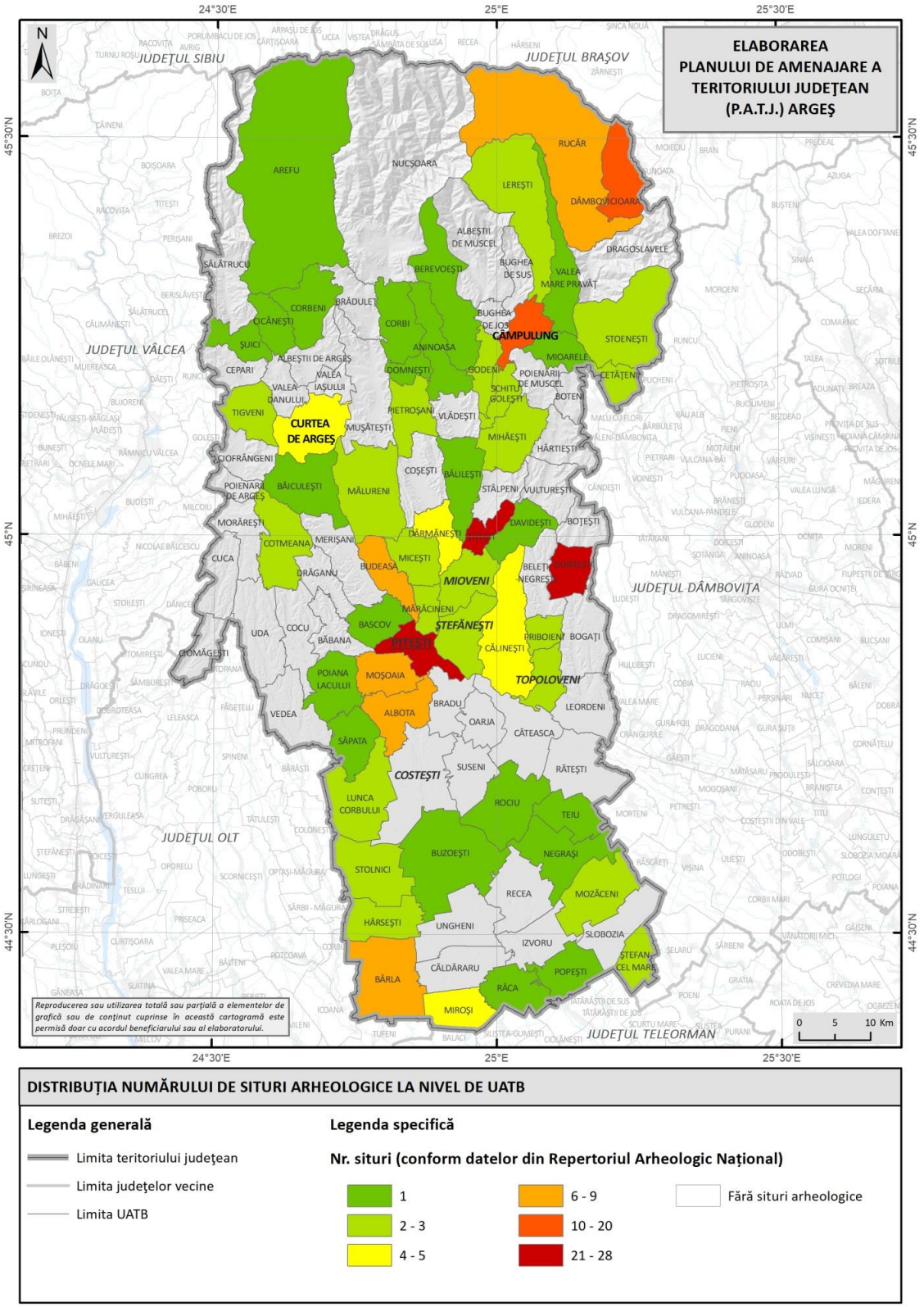
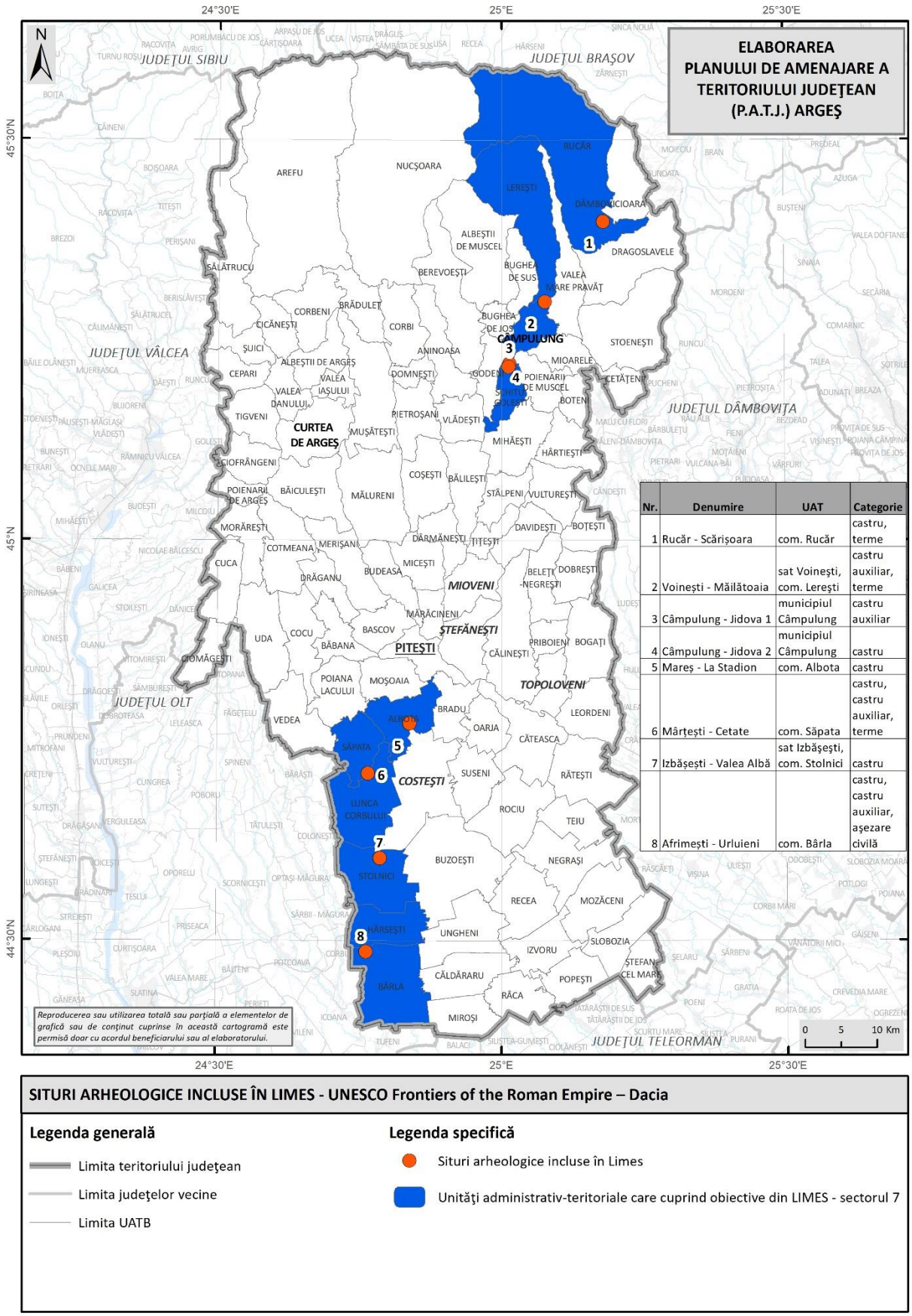

Fig. 2.8 DISTRIBUȚIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE SITURI ARHEOLOGICE ÎNSCRISE ÎN RAN
Sursa: RAN

În luna iulie 2024, Comitetul Patrimoniului Mondial UNESCO, a inclus pe Lista Patrimoniului Mondial Granița Imperiului Roman (LIMES) din Dacia (fig. 2.9). Mai mult de jumătate din traseul limesului transalutan (circa 125 km din totalul de 235 km) se află pe teritoriul judeţului Argeş, judeţ pe care îl străbate în diagonală, de la SV la NE. Din totalul de 15 castre de pe întregul Limes Transalutanus, două treimi (10 castre) sunt situate în sectorul argeşean: *Urlueni* - 2 castre, *Izbăşeşti, Săpata de Jos* - 2 castre*, Albota, Purcăreni, Câmpulung* „Jidova" - 2 castre şi *Rucăr* - „Scărişoara". La acestea se adaugă şi *situl de la Voineşti*, între Câmpulung şi Rucăr. Situaţia actuală a acestor monumente de Epocă romană (sec. II-III d.Hr.) este una extrem de vitregă, în absenţa unui program coerent care să ducă la salvarea şi punerea lor în valoare. Unica excepţie este reprezentată de *castrul de piatră de la Câmpulung -„Jidova*", singurul vizitabil şi transformat în muzeu de sit, restul castrelor ne fiind nici măcar marcate. Amplasate pe terenuri agricole care astăzi sunt proprietate privată (Urlueni, Săpata de Jos, Voineşti, Rucăr) sau în păduri de asemenea proprietate privată (Izbăşeşti), suprapuse de edificii contemporane (Albota) ori chiar distruse de factori naturali cumulaţi cu intervenţii antropice (Purcăreni), aceste monumente merită cercetate, restaurate și puse în valoare. În cadrul metodologiei cercetărilor arheologice contemporane, a apărut un concept nou cu denumirea de arheologia peisajului - ce reprezintă o analiză complementară cercetării arheologice sistematice. Arheologia peisajului preia caracteristica holistică a peisajului, fiind un demers multidisciplinar, ce își însușește perspectivele teoretice din numeroase câmpuri științifice adiacente. Interdisciplinaritatea acestui tip de cercetare se datorează și faptului că procesele naturale și/sau culturale ce se desfășoară într-un anumit timp și spațiu, lasă urme vizibile pentru generațiile viitoare, astfel influențându-le.[15] În cadrul documentării din aer a peisajelor arheologice din județul Argeș, se regăsesc următoarele situri arheologice ilustrate și explicate: Bradu, Cătească, Ciofrângeni, Mozăceni, Negreni, Rociu, Slobozia, Ștefan cel Mare, Teiu (Anexa 5). Detalierea structurii și a valorilor reprezentate de siturile arheologice din județul Argeș, se regăsește în Anexa 6.

[15] Bivolaru Alexandra - *Arheologia peisajului,* peisaje - arheologice.ro*,* 2014

Nr.	Denumire	UAT	Categorie
1	Rucăr - Scărişoara	com. Rucăr	castru, terme
2	Voineşti - Măilătoaia	sat Voineşti, com. Lereşti	castru auxiliar, terme
3	Câmpulung - Jidova 1	municipiul Câmpulung	castru auxiliar
4	Câmpulung - Jidova 2	municipiul Câmpulung	castru
5	Mareş - La Stadion	com. Albota	castru
6	Mărţeşti - Cetate	com. Săpata	castru, castru auxiliar, terme
7	Izbăşeşti - Valea Albă	sat Izbăşeşti, com. Stolnici	castru
8	Afrimeşti - Urluieni	com. Bârla	castru, castru auxiliar, aşezare civilă

SITURI ARHEOLOGICE INCLUSE ÎN LIMES - UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia

Legenda generală

- Limita teritoriului judeţean
- Limita judeţelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

- Situri arheologice incluse în Limes
- Unităţi administrativ-teritoriale care cuprind obiective din LIMES - sectorul 7

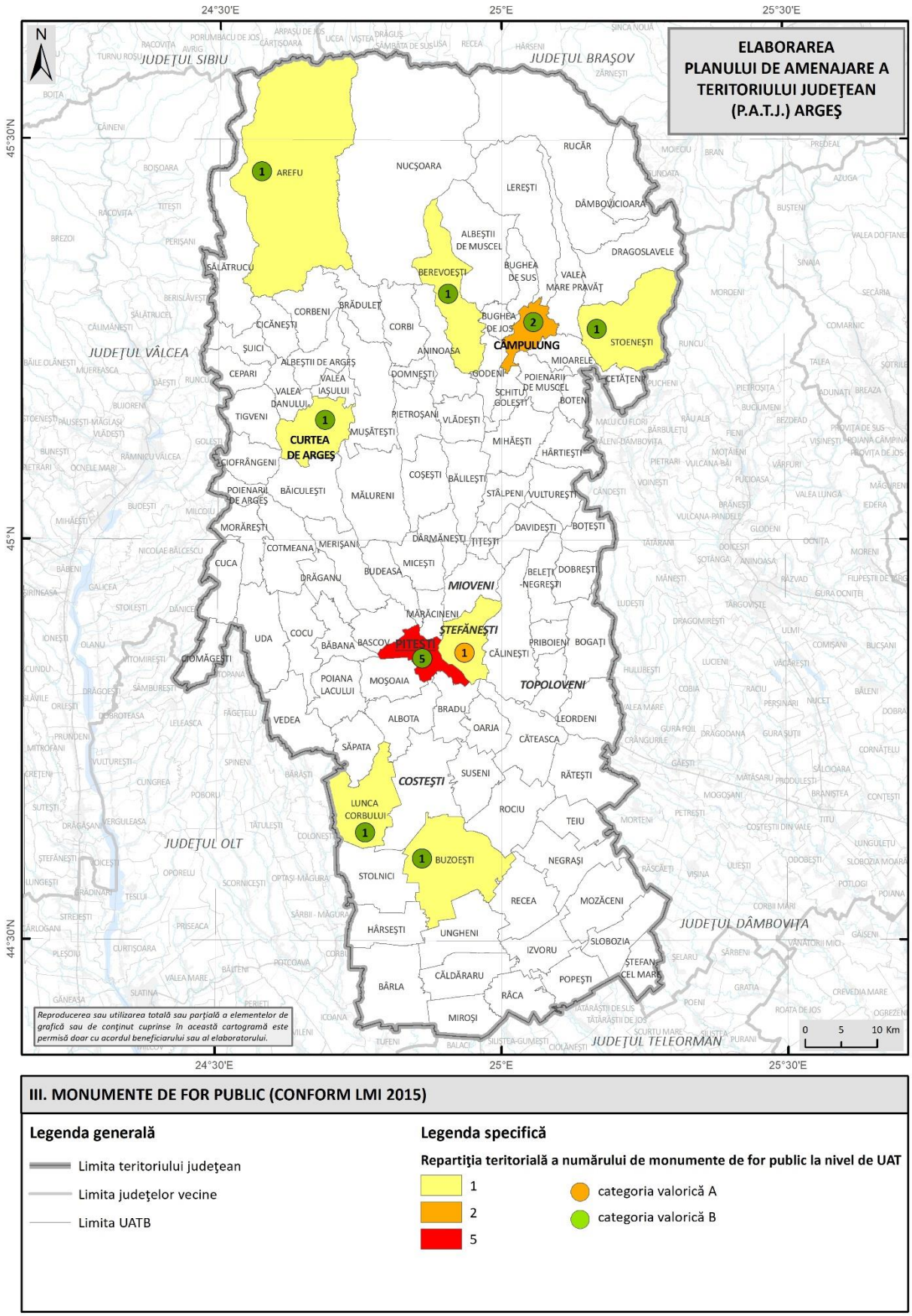
Fig. 2.9 SITURI ARHEOLOGICE INCLUSE ÎN LIMES – UNESCO „FRONTIERS OF THE ROMAN EMPIRE – DACIA"

Sursa datelor: https://limesromania.ro/ro/articole/situri-arheologice/

2.4. Monumente de for public (III), monumente memoriale - funerare (IV)

Monumentele de For Public (III) sunt bunuri imobile - lucrări de artă plastică, artă monumentală, construcții sau amenajări neutilitare - având caracter decorativ, comemorativ și de semnal, amplasate în spații publice, într-o zonă de protecție, pe terenuri aflate în domeniul public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale. Monumentele de for public pot fi clasate ca monumente istorice, urmând regimul juridic stabilit pentru acestea, numărul de obiective înscrise în LMI 2015 din județul Argeș este însă foarte redus (1 obiectiv la categoria valorică A) și 13 obiective la categoria valorică B (fig. 2.10, tabel 2.5). În completarea acestora, o repertoriere a statuilor, monumente de for public, este necesară la nivelul studiilor de fundamentare din cadrul documentațiilor de urbanism - actualizare PUG-uri. Monumentele Memoriale-funerare (IV), sunt monumente dedicate unor persoane sau unor date ce trebuie păstrate în memoria colectivă sau comemorative, dedicate unui eveniment istoric sunt în număr de 133 de monumente la categoria valorică A și 25 de monumente la categoria valorică B (fig. 2.11, tabel 2.6). Este important de menționat la această categorie numărul mare de cruci de piatră care se regăsesc pe teritoriul județului[16]. Această listă poate fi completată cu troițe din zid ce sunt amplasate în localități rurale și monumentele Marelui Război (Primul Război Mondial) care se regăsesc în numeroase sate din județ. Cel mai mare număr de obiective de for public (III) se regăsesc în mediul urban *UAT Pitești* (un număr de 5 monumente de for public - categoria valorică B); *UAT Câmpulung* (un număr de 2 monumente de for public - categoria valorică B); *UAT Curtea de Argeș* (1 monument de for public - categoria valorică B), singurul obiectiv clasat în grupa valorică A se află în *UAT Ștefănești.* Monumentele memoriale și funerare sunt în toate UAT-urile din județ, cel mai mare număr fiind în zona urbană - *UAT Câmpulung* (un număr de 24 monumente categoria valorică A, 9 monumente categoria valorică B); *UAT Curtea de Argeș* (un număr de 6 monumente categoria valorică A, 1 monument categoria valorică B); *UAT Ștefănești* (un număr de 5 monumente categoria valorică A, 2 monumente categoria valorică B). În zona rurală, numărul cel mai important de obiective se regăsește în *UAT Călinești* și *UAT Rucăr* (8 monumente categoria valorică A), *UAT Dragoslavele* (7 monumente categoria valorică A), *UAT Dâmbovicioara* (6 monumente categoria valorică A, 1 monument categoria valorică B).

[16] Contantinescu Grigore - *Monumente memoriale din județul Argeș, Cruci de Piatră.* Pitești, Episcopia Argeșului și Muscelului, 2017.

III. MONUMENTE DE FOR PUBLIC (CONFORM LMI 2015)

Legenda generală

- Limita teritoriului judeţean
- Limita judeţelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

Repartiţia teritorială a numărului de monumente de for public la nivel de UAT

- 1
- 2
- 5

- categoria valorică A
- categoria valorică B

Fig. 2.10 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE DE FOR PUBLIC
Sursa: LMI, 2015

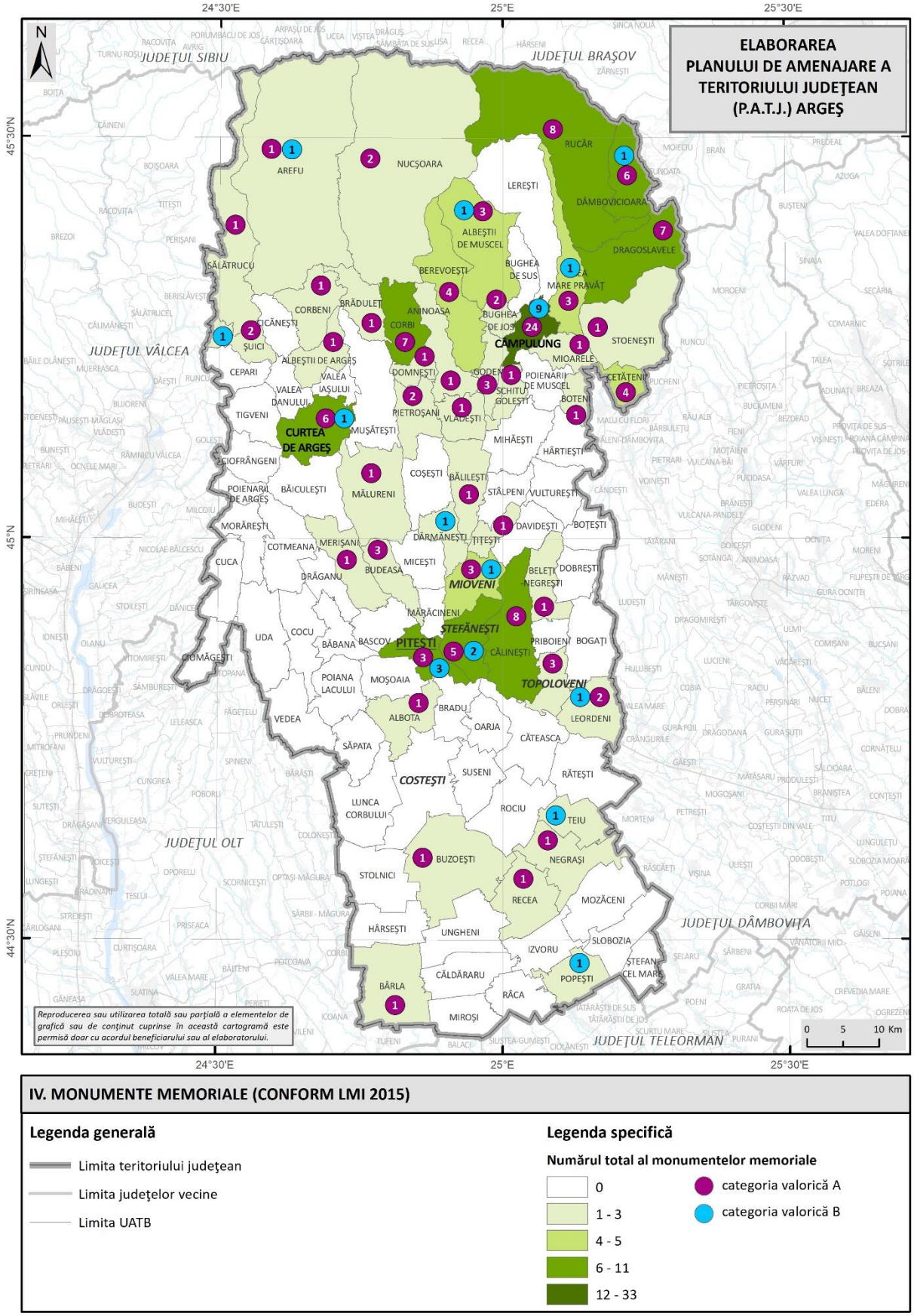

Fig. 2.11 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A NUMĂRULUI DE MONUMENTE MEMORIALE
Sursa: LMI, 2015

Tabel 2.5 NUMĂRUL MONUMENTELOR DE FOR PUBLIC

Nr.	UAT	Tip	SIRUTA	Nr. monumente categoria A	Nr. monumente categoria B	Nr. total monumente de for public
1	AREFU	Comună	14049	0	1	1
2	BEREVOEŞTI	Comună	14405	0	1	1
3	BUZOEŞTI	Comună	14940	0	1	1
4	CÂMPULUNG	Municipiu, altul decât reşedinţa de judeţ	13490	0	2	2
5	CURTEA DE ARGEŞ	Municipiu, altul decât reşedinţa de judeţ	13622	0	1	1
6	LUNCA CORBULUI	Comună	16944	0	1	1
7	PITEŞTI	Municipiu reşedinţă de judeţ	13169	0	5	5
8	STOENEŞTI	Comună	18858	0	1	1
9	ŞTEFĂNEŞTI	Oraş	13392	1	0	1

Sursa: LMI, 2015

Tabel 2.6 NUMĂRUL MONUMENTELOR MEMORIALE

Nr.	UAT	Tip	SIRUTA	Nr. monumente categoria A	Nr. monumente categoria B	Nr. total monumente memoriale
1	ALBEŞTII DE ARGEŞ	Comună	13819	1	0	1
2	ALBEŞTII DE MUSCEL	Comună	13891	3	1	4
3	ALBOTA	Comună	13935	1	0	1
4	ANINOASA	Comună	13999	1	0	1
5	AREFU	Comună	14049	1	1	2
6	BĂLILEŞTI	Comună	14272	1	0	1
7	BÂRLA	Comună	14450	1	0	1
8	BELEŢI-NEGREŞTI	Comună	14352	1	0	1
9	BEREVOEŞTI	Comună	14405	4	0	4
10	BOTENI	Comună	14673	1	0	1
11	BRĂDULEŢ	Comună	14753	1	0	1
12	BUDEASA	Comună	14851	3	0	3
13	BUGHEA DE JOS	Comună	14922	2	0	2
14	BUZOEŞTI	Comună	14940	1	0	1
15	CĂLINEŞTI	Comună	15108	8	0	8

16	CÂMPULUNG	Municipiu, altul decât reşedinţa de judeţ	13490	24	9	33
17	CETĂŢENI	Comună	15402	4	0	4
18	CORBENI	Comună	15741	1	0	1
19	CORBI	Comună	15830	7	0	7
20	CURTEA DE ARGEŞ	Municipiu, altul decât reşedinţa de judeţ	13622	6	1	7
21	DÂMBOVICIOARA	Comună	16329	6	1	7
22	DÂRMĂNEŞTI	Comună	16365	0	1	1
23	DOMNEŞTI	Comună	16454	1	0	1
24	DRAGOSLAVELE	Comună	16472	7	0	7
25	GODENI	Comună	16551	3	0	3
26	LEORDENI	Comună	16757	2	1	3
27	MĂLURENI	Comună	17049	1	0	1
28	MERIŞANI	Comună	17101	1	0	1
29	MIOARELE	Comună	17334	1	0	1
30	MIOVENI	Oraş	13301	3	1	4
31	NEGRAŞI	Comună	17726	1	0	1
32	NUCŞOARA	Comună	17771	2	0	2
33	PIETROŞANI	Comună	17851	2	0	2
34	PITEŞTI	Municipiu reşedinţă de judeţ	13169	3	3	6
35	POPEŞTI	Comună	18162	0	1	1
36	RECEA	Comună	18411	1	0	1
37	RUCĂR	Comună	18527	8	0	8
38	SĂLĂTRUCU	Comună	18554	1	0	1
39	SCHITU GOLEŞTI	Comună	18670	1	0	1
40	STOENEŞTI	Comună	18858	1	0	1
41	ŞTEFĂNEŞTI	Oraş	13392	5	2	7
42	ŞUICI	Comună	19141	2	1	3
43	TEIU	Comună	19212	0	1	1
44	TOPOLOVENI	Oraş	13757	3	0	3
45	ŢIŢEŞTI	Comună	19338	1	0	1
46	VALEA MARE PRAVĂŢ	Comună	13524	3	1	4
47	VLĂDEŞTI	Comună	19999	1	0	1

Sursa: LMI, 2015

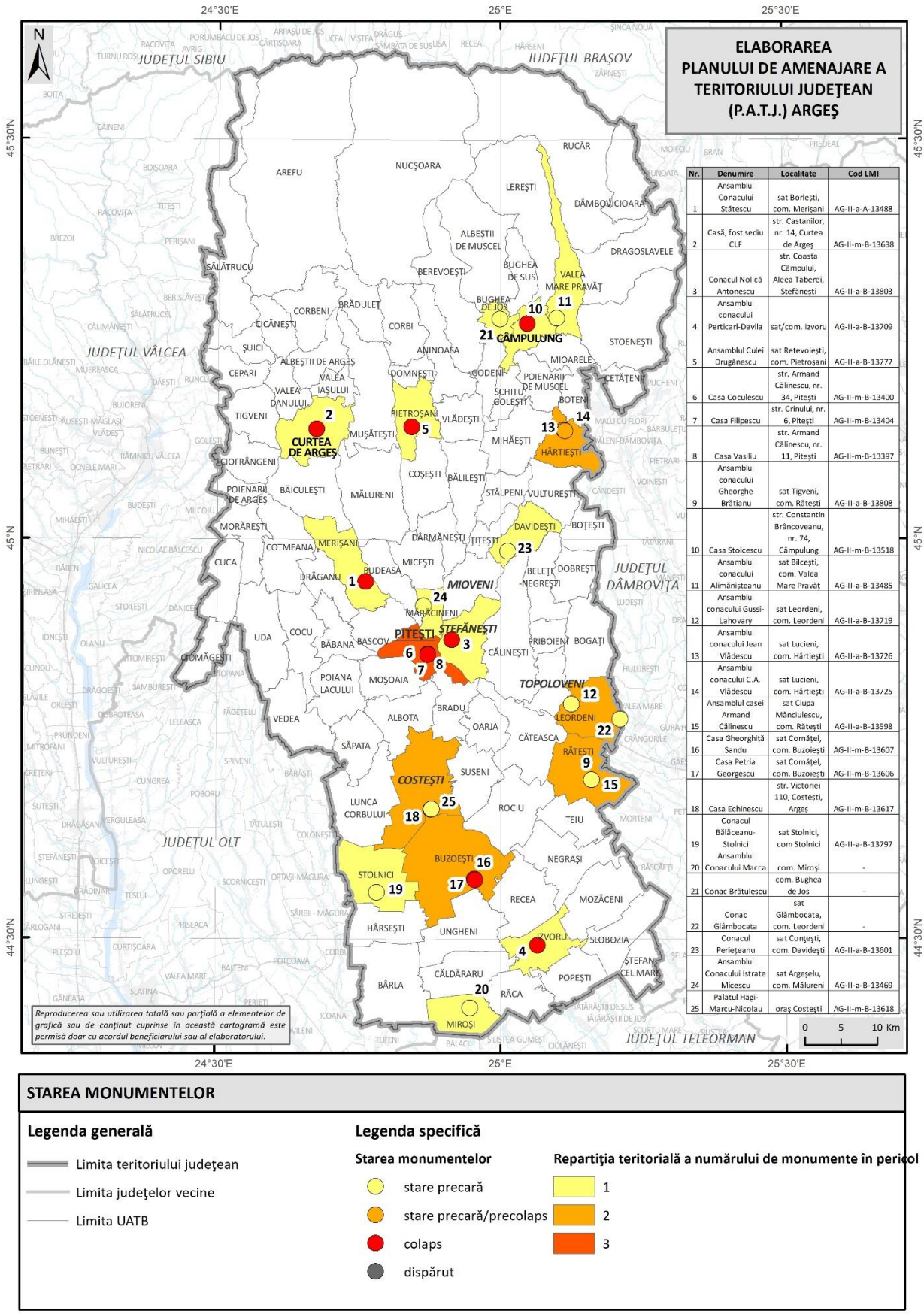
2.6. Starea de conservare a monumentelor istorice

Starea generală de conservare a monumentului istoric - aprecierea acesteia se face după calificativele: foarte bună, bună, rea, distrus/dispărut, conform Anexei B din Ordinul nr. 2684/2003 privind Metodologia de întocmire a Obligației privind folosința monumentului istoric

și conținutul acesteia. Diagnosticul privind starea generală de conservare a monumentului istoric este necesar a fi asigurat de către Direcția Județene pentru Cultură a fiecărui județ, în temeiul prevederilor Art.26, alin.1, pct.14 din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit datelor primite de la Direcţia Judeţeană pentru Cultură Argeş, există 20 monumente care au o stare precară (fig. 2.12, tabel 2.7). Dintre acestea, Casa Echinescu a fost distrusă complet din cauza intemperiilor, 5 monumente sunt în stare precară, 2 monumente sunt în stare precară/precolaps, 2 monumente sunt în stare precară/colaps, iar 10 monumente sunt în stare de colaps. Majoritatea monumentelor sunt în proprietate privată, aspect care poate aduce dificultăţi în procesul de restaurare. Referitor la starea acoperişurilor, cele mai multe monumente au probleme cu protecţia împotriva intemperiilor, fapt care contribuie în timp la degradare. Alţi factori care agravează starea fizică a monumentelor sunt: lipsa asigurării pazei, furtul de materiale, construcţiile parazitare din jurul imobilelor, precum şi întârzierea lucrărilor de restaurare. De asemenea, Direcţia Judeţeană pentru Cultură Argeş are o evidenţă a monumentelor cu localizare greșită, nelocalizabile pe teren sau distruse/dispărute (Anexa 7).

Din diferite publicații care sesizau starea precară a unor monumente aflate pe teritoriul județului, se deduc şi alte obiective a căror stare poate fi asimilată stării ce se încadrează în calificativul stare rea-precolaps/colaps, în general acestea fiind conace din zona rurală: Conacul Periețeanu (com. Davidești), Ansamblul Conacului Macca (com. Miroși), Conac Istrate Micescu (com. Mărăcineni), Conac Brătulescu (com. Bughea de Jos), Conac Glâmbocata (com. Leordeni). Din localitățile urbane, trebuie menționat Palatul Hagi-Marcu-Nicolau (oraș Costești) aflat într-o stare de degradare evidentă. De asemenea, bisericile de lemn de pe teritoriul județului necesită o atenție particulară, datorită materialului perisabil din care sunt realizate, supus mai frecvent degradărilor fizice și biologice în decursul timpului, în vederea stabilirii stării lor generale de conservare și includerii în programe prioritare de conservare și restaurare sau datorită riscului natural și antropic, determinat de amplasarea în sate depopulate, în care natura invadează terenuri altădată îngrijite de către locuitori.

Nr.	Denumire	Localitate	Cod LMI
1	Ansamblul Conacului Stătescu	sat Borleşti, com. Merişani	AG-II-a-A-13488
2	Casă, fost sediu CLF	str. Castanilor, nr. 14, Curtea de Argeş	AG-II-m-B-13638
3	Conacul Nolică Antonescu	str. Coasta Câmpului, Aleea Taberei, Ştefăneşti	AG-II-a-B-13803
4	Ansamblul conacului Perticari-Davila	sat/com. Izvoru	AG-II-a-B-13709
5	Ansamblul Culei Drugănescu	sat Retevoieşti, com. Pietroşani	AG-II-a-B-13777
6	Casa Coculescu	str. Armand Călinescu, nr. 34, Piteşti	AG-II-m-B-13400
7	Casa Filipescu	str. Crinului, nr. 6, Piteşti	AG-II-m-B-13404
8	Casa Vasiliu	str. Armand Călinescu, nr. 11, Piteşti	AG-II-m-B-13397
9	Ansamblul conacului Gheorghe Brătianu	sat Tigveni, com. Răteşti	AG-II-a-B-13808
10	Casa Stoicescu	str. Constantin Brâncoveanu, nr. 74, Câmpulung	AG-II-m-B-13518
11	Ansamblul conacului Alimănişteanu	sat Bilceşti, com. Valea Mare Pravăţ	AG-II-a-B-13485
12	Ansamblul conacului Gussi-Lahovary	sat Leordeni, com. Leordeni	AG-II-a-B-13719
13	Ansamblul conacului Jean Vlădescu	sat Lucieni, com. Hârtieşti	AG-II-a-B-13726
14	Ansamblul conacului C.A. Vlădescu	sat Lucieni, com. Hârtieşti	AG-II-a-B-13725
15	Ansamblul casei Armand Călinescu	sat Ciupa Mânciulescu, com. Răteşti	AG-II-a-B-13598
16	Casa Gheorghiţă Sandu	sat Cornăţel, com. Buzoieşti	AG-II-m-B-13607
17	Casa Petria Georgescu	sat Cornăţel, com. Buzoieşti	AG-II-m-B-13606
18	Casa Echinescu	str. Victoriei 110, Costeşti, Argeş	AG-II-m-B-13617
19	Conacul Bălăceanu-Stolnici	sat Stolnici, com Stolnici	AG-II-a-B-13797
20	Ansamblul Conacului Macca	com. Miroşi	-
21	Conac Brătulescu	com. Bughea de Jos	-
22	Conac Glâmbocata	sat Glâmbocata, com. Leordeni	-
23	Conacul Perieţeanu	sat Conţeşti, com. Davideşti	AG-II-a-B-13601
24	Ansamblul Conacului Istrate Micescu	sat Argeşelu, com. Mălureni	AG-II-a-B-13469
25	Palatul Hagi-Marcu-Nicolau	oraş Costeşti	AG-II-m-B-13618

STAREA MONUMENTELOR

Legenda generală

- Limita teritoriului judeţean
- Limita judeţelor vecine
- Limita UATB

Legenda specifică

Starea monumentelor

- stare precară
- stare precară/precolaps
- colaps
- dispărut

Repartiţia teritorială a numărului de monumente în pericol

- 1
- 2
- 3

Fig. 2.12 STAREA MONUMENTELOR

Sursa: Direcţia Judeţeană pentru Cultură Argeş

Tabel 2.7 STAREA MONUMENTELOR

Cod LMI				Denumire monument istoric	Urban / rural	Localitate	Adresă imobil	Datare	Stare fizică	Tip proprietate	Nr. înreg. adrese către proprietar, amenzi, proceze verbale constatare contavenții, avize intevenții, prempțiuni etc.
Categ. (I, II, III, IV)	Categ. (m, a, s)	Gr.	Nr. crt								
II	a	A	13488	Ansamblul Conacului Stătescu	rural	Merișani	sat Borlești, com. Merișani, jud. Argeș	1870-1928	colaps	Privată	Stare precară de conservare, statut juridic incert, monumentul istoric fiind vândut/înstrăinat în perioada 1993-2006, de aproximativ nouă ori, fără exercitarea dreptului de preemțiune. Dosar penal nr. 2692/P/16.07.2008 instrumentat de ofițerii IPJ Argeș, însă din păcate monumentul istoric este în aceeași stare avansată de degradare ce a început la sfârșitul anilor 1990.
II	m	B	13638	Casă, fost sediu CLF	urban	Curtea de Argeș	str. Castanilor, nr. 14, mun. Curtea de Argeș, jud. Argeș	început secol XX	colaps	Privată	Dosar nr. 1583/P/2014 soluționat prin Ordonanța procurorului din 17.09.2015
II	a	B	13803	Conacul Nolică Antonescu	urban	Ștefănești	Str. Coasta Câmpului, Aleea Taberei, oraș Ștefănești, jud. Argeș	început secol XX	colaps	Domeniu public	Dosar penal nr. 4521/P/2018 soluționat în apel prin ordonanța prim procuror nr. 58/II/2020 cu NUP

II	a	B	13709	Ansamblul conacului Perticari-Davila	rural	Izvoru	sat Izvoru, comuna Izvoru, jud. Argeș	1927	colaps	Privată	O parte a ansamblului (conacul mic) fiind demolată aproape în totalitate în anul 2012; secția de poliție Buzoiești a avut în lucru un dosar penal cu nr. 750222/2012 privind furtul de cărămizi din incinta monumentului istoric precum și dosarul nr. 750268/14.06.2012 privind faptele prevăzute de art. 248 CP învinuit fiind primarul localității. Din păcate ansamblul monumentului istoric este tot în stare de colaps, proprietarii fiind foarte în vârstă și cu domiciliul în străinătate. Din discuțiile avute cu procuratorul din România al proprietarilor a reieșit faptul că nu se dispune de sumele necesare reabilitării și reconstruirii ansamblului
II	a	B	13777	Ansamblul Culei Drugănescu	rural	Pietroșani	Sat Retevoiești, comuna Pietroșani, jud. Argeș	1822	colaps	Privată	Stare de colaps, retrocedat foștilor proprietari; DJC Argeș nu a reușit să ia legătura cu proprietarii iar în evidențele Primăriei (registru agricol) sunt trecuți moștenitorii cu numele fără alte date de contact; am solicitat ajutorul Poliției în vederea identificării proprietarilor aflând astfel că unul dintre proprietari este decedat; vom continua demersurile de identificare ale moștenitorilor solicitând ajutorul Poliției. Există discuții cu un grup cultural local ce dorește preluarea sau cumpărarea Culei pentru reabilitare și transformarea acesteia în spațiu cultural.

II	m	B	13400	Casa Coculescu	urban	Pitești	str. Armand Călinescu, nr. 34, mun. Pitești, jud. Argeș	început secol XIX	colaps	Privată	Sesizare la poliție în baza art. 253 CP, alin. (1), (3) și (5), încă din anul 2015. Între timp, proprietarii au solicitat și obținut avizul CZMI pentru reabilitare, refuncționalizare și transformare în restaurant, însă până în prezent proiectul nu s-a materializat, vom urmări situația încercând cu ajutorul poliției să determinăm proprietarul să îngrijească imobilul dacă acesta va tergiversa punerea în practică a documentației de reabilitare.
II	m	B	13404	Casa Filipescu	urban	Pitești	Str. Crinului, nr. 6, mun. Pitești, jud. Argeș	1900	stare precară/precolaps	Privată	Sesizare la poliție în temeiul art. 253 C.P, instrumentat în prezent de ofițerii IPJ Argeș – Serviciul Investigații Criminale, nr. Lucrare 274451/31.01.2020
II	m	B	13397	Casa Vasiliu	urban	Pitești	Str. Armand Călinescu, nr. 11, mun. Pitești, jud. Argeș	început secol XIX	colaps	Privată	DJC Argeș a avut proces pe rol în perioada 2009-2012 cu proprietarii Casei Vasiliu pentru nerespectarea obligațiilor ce le revin; în prezent există sesizare la Poliție în baza art. 253 C.P., dosar nr. 274450/31.01.2020 instrumentat de ofițerii serviciului cercetări penale IPJ Argeș
II	a	B	13808	Ansamblul conacului Gheorghe Brătianu	rural	Rătești	Sat Tigveni, comuna Rătești, jud. Argeș	1925	stare precară/precolaps	Privată	Stare precară de conservare aflându-se în proprietate privată (o societate comercială ce a vândut cu exercitarea dreptului de preemțiune). Am solicitat sprijinul Instituției Prefectului încă din anul 2014, pentru punerea în siguranță a monumentului istoric întrucât exista suspiciunea că acesta este vandalizat sistematic (cu toate că vis-a-vis de monumentul istoric se găsește postul de poliție al localității). Există obligație de folosință emisă și din discuțiile purtate cu proprietarii a reieșit dorința acestora de a reabilita și refuncționaliza imobilul.

II	m	B	13518	Casa Stoicescu	urban	Câmpulung Muscel	Str. Ctin Brâncoveanu, nr. 74, Câmpulung Muscel, jud. Arge	început secol XX	colaps	Privată	Sancțiune contravențională în valoare de 5000 lei ; în prezent DJC Argeș are proces pe rol la Judecătoria Câmpulung cu proprietarii
II	a	B	13485	Ansamblul conacului Alimăniștea nu	rural	sat Bilcești, com. Valea Mare Pravăț	sat Bilcești, com. Valea Mare Pravăț	1938	stare precară	Privată	A fost notificat proprietarul, în urma adreselor a fost schimbat acoperișul. Din cauza costurilor, zidăria și interioarele n-au fost renovate.
II	a	B	13719	Ansamblul conacului Gussi-Lahovary	rural	sat Leordeni, com. Leordeni	sat Leordeni, com. Leordeni	sec. XIX	stare precară	Privată	În curs de vânzare, dreptul de preemțiune n-a fost exercitat, vânzarea fiind intermediată de Artmark
II	a	B	13726	Ansamblul conacului Jean Vlădescu	rural	sat Lucieni, com. Hârtiești	sat Lucieni, com. Hârtiești	1926	stare precară/colaps	Privată	Proprietarul nu are posibilități materiale de a întreține monumentul istoric. Retrocedat în stare precară.
II	a	B	13725	Ansamblul conacului C.A. Vlădescu	rural	sat Lucieni, com. Hârtiești	sat Lucieni, com. Hârtiești	1936	stare precară/colaps	Privată	Proprietarul nu are posibilități materiale de a întreține monumentul istoric. Retrocedat în stare precară.
II	a	B	13598	Ansamblul casei Armand Călinescu	rural	sat Ciupa Mănciulescu , com. Rătești	sat Ciupa Mănciulescu, com. Rătești	1925	stare precară	Privată	Înștiințări trimise din 2009 până în prezent, documentație declasare care nu s-a concretizat.
II	m	B	13607	Casa Gheorghiță Sandu	rural	sat Cornățel, com. Buzoiești	sat Cornățel, com. Buzoiești	1937	colaps	Privată	Casă nelocuită, proprietari decedați, fără urmași identificați.
II	m	B	13606	Casa Petria Georgescu	rural	sat Cornățel, com. Buzoiești	sat Cornățel, com. Buzoiești	1910	colaps	Privată	Casă nelocuită, proprietari decedați, fără urmași identificați.
II	m	B	13617	Casa Echinescu	urban	oraș Costești	str. Victoriei 110, Costești, Argeș	sf. sec. XIX	dispărută	Privată	Distrusă complet în urma intemperiilor 2007-2008

II	a	B	13797	Conacul Bălăceanu-Stolnici	rural	sat Stolnici, com Stolnici	sat Stolnici, com Stolnici	sec. XIX	stare precară	Privată	Retrocedat moștenitorilor, jefuit pentru materiale, plângere penală la IPJ Argeș pt distrugere și furt de materiale, autori neidentificați
II	m	A	13805.03	Clădiri - anexă, ulterior Stațiunea de Cercetări Viticole, Ferma Brătianu	urban	oraș Ștefănești		sec. XX	stare precară	Privată	În litigiu cu Ministerul Culturii

Sursa: Direcţia Judeţeană pentru Cultură Argeş

2.7. Zone Construite Protejate

Planul de Amenajare a Teritoriului Județean (PATJ) Argeș este în conformitate cu *Legea 350/2001*, cu modificările și completările ulterioare, un plan director reprezentând expresia spațială a programului de dezvoltare socio-economică a județului. În cadrul Art.3 din „Metodologia și conținutul cadru de elaborare a documentațiilor de urbanism pentru Zone construite protejate" sunt prevăzute următoarele: *În conformitate cu Articolul 5 alin. (3) din Legea 5/2000 privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Naţional - Secţiunea a III-a - Zone Protejate, documentațiile de urbanism și regulamentele aferente se vor întocmi în scopul „instituirii zonelor protejate și vor cuprinde măsuri necesare de protecție și conservare a valorilor de patrimoniu cultural național din respectivele zone".*

În cadrul PUG-urilor localităților din județ au fost elaborate Studii de fundamentare în vederea instituirii unor măsuri de protecție a valorilor culturale numai în unele dintre aceste UAT-uri, având în vedere perioada de timp în care au fost elaborate un mare număr dintre aceste documentații, fiind stabilite în special Zone de Protecție (ZP) pentru monumente istorice și numai un număr limitat de Zone construite protejate (ZCP), uneori cu denumirea de Zone istorice, Zone centrale istorice, etc. În cadrul PUG-urilor în curs de elaborare, se vor respecta denumirile incluse în legislația aferentă documentațiilor de urbanism pentru aceste zone: *Zone Construite Protejate, cu Zone Istorice de Referință (ZIR) și Subzone istorice de Referință (SIR)*.

Datele despre stadiul de elaborare a PUG-urilor de localități (cu Studiile istorice de fundamentare pentru determinarea valorilor culturale din teritoriul localităților, în urma cărora se pot fundamenta, determina și delimita Zonele Construite Protejate) sunt extrase din răspunsurile Autorităților Locale referitor la stadiul de elaborare PUG -uri/Autorități Județ Argeș. Documentațiile de tip PUG elaborate până în prezent (Anexa 8) nu conțin date concludente despre Zonele Construite Protejate - (suprafețe, elemente de valoare ambientală, arhitecturală, urbanistică marcate, elemente ce au generat zonele construite protejate, în afara monumentelor istorice aflate în interiorul acestora) - detalierea ZCP fiind obiectul și urmând a fi determinate prin studiile de fundamentare în cadrul noilor PUG-uri / în curs de elaborare.

Din acest punct de vedere, Studiile istorice generale, de fundamentare PUG, pentru UAT -urile urbane Mioveni și Topoloveni și UAT-urile rurale Bălilești, Ciofrângeni, Hârtiești, Poienarii

de Muscel, Sălătrucu, Săpata, Tigveni, Țițești, Valea Iașului[17] au analizat valorile de patrimoniu reprezentat de morfologia țesutului urban al localităților și de arhitectura acestora au fost delimitate zonele de protecție ale monumentelor istorice, cât și Zonele Construite Protejate (unele documentații fiind avizate, altele în curs de elaborare/avizare), fiind făcute propuneri de clasare pentru patrimoniul tradițional construit, încă prezent în satele acestor comune, în vederea conservării, refacerii/restaurării, punerii în valoare și refuncționalizării acestuia.

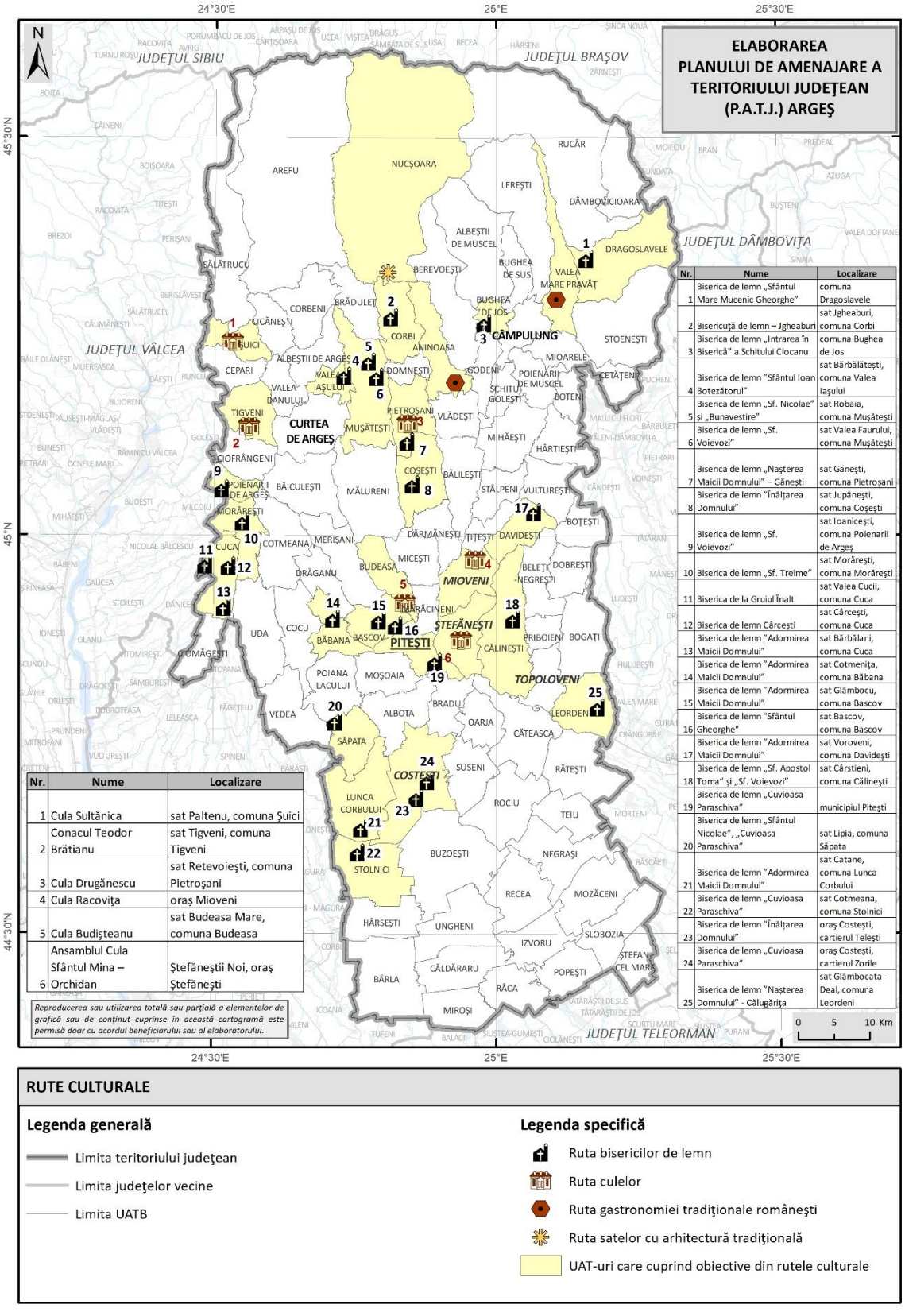
2.8. Rute culturale

Cunoașterea patrimoniului și a contextului care l-a generat/s-a dezvoltat, se poate realiza prin itinerarii/rute culturale, atât la nivelul județului, cât și inter-județe sau chiar la nivelul Europei, pornind de la o temă comună. Un model de bună practică este modelul „Itinerariilor culturale ale Consiliului Europei", program ce a fost demarat în anul 1987. *Cuvântul „itinerariu" trebuie înțeles nu numai în sensul restrâns de cale fizică: este folosit într-un sens mai general și conceptual, însemnând o rețea de situri sau zone geografice având în comun o temă, luând forme diferite în funcție de „identitatea" fiecărui sit sau domeniu*[18]. În prezent, din Rutele culturale ale Consiliului Europei, județul Argeș face parte din Ruta de pelerinaj Santiago de Compostella (județul fiind inclus datorită patrimoniului său ecleziastic) și prin municipiul Pitești inclus în Ruta cafenelelor istorice (Casa Satler Cafe). Din rutele cultural - turistice dezvoltate pe plan național (fig. 2.13, 2.14), județul face parte din Ruta Culelor (Cula Sf. Mina-Orchidan, oraș Ștefănești; Cula Racovița, oraș Mioveni), Ruta bisericilor de lemn (din care fac parte 25 de UAT-uri), Ruta satelor cu arhitectură tradițională (com. Nucșoara) și Ruta gastronomiei tradiționale românești (com. Aninoasa - Schitul Slănic, com. Valea Mare-Pravăț). Rute cultural turistice locale sunt Ruta "Valea Argeşului şi culoarul Rucăr-Bran", Ruta "Valea Argeşului şi Transfăgărăşanul" și Ruta "Triunghiul bisericilor rupestre", Ruta "Bisericile de lemn din județul Argeș", fiind parte din familia mai mare a itinerariului cultural cu biserici similare din întreaga țară. "Rutele de transhumanță" din județul Argeș, recunoscute în patrimoniul cultural UNESCO, sunt cele din *Muscel* (sunt trei stăpâni de munte care merg cu oile în Câmpia Găvanu-Burdea și Câmpia Târgoviștei, în localitățile Rucăr, Dragoslavele, Jugur, Mățău, Boteni) și *Nucșoara* (localitățile Brădetu, Corbi, Galeșu, Domnești, Arefu, Oești). Includerea de noi obiective, specifice tematicii acestor rute culturale, este legată de starea de conservare și de restaurarea în vederea punerii în valoare a obiectivelor de

[17] Preda Cătălina Dana - *Studii istorice generale, fundamentare PUG comune jud. Argeș*

[18] Consiliul Europei - *Managementul Itinerariilor Culturale de la teorie la practică,* 2015

patrimoniu construit și posibilitatea refuncționalizării acestora, pentru o mai bună integrare în specificul rutelor culturale și păstrarea obiceiurilor, tradițiilor și meșteșugurilor tradiționale în teritoriile pe care le străbat.

Nr.	Nume	Localizare
1	Cula Sultănica	sat Paltenu, comuna Șuici
2	Conacul Teodor Brătianu	sat Tigveni, comuna Tigveni
3	Cula Drugănescu	sat Retevoiești, comuna Pietroșani
4	Cula Racoviță	oraș Mioveni
5	Cula Budișteanu	sat Budeasa Mare, comuna Budeasa
6	Ansamblul Cula Sfântul Mina – Orchidan	Ștefăneștii Noi, oraș Ștefănești

Nr.	Nume	Localizare
1	Biserica de lemn „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”	comuna Dragoslavele
2	Bisericuță de lemn – Jgheaburi	sat Jgheaburi, comuna Corbi
3	Biserica de lemn „Intrarea în Biserică” a Schitului Ciocanu	comuna Bughea de Jos
4	Biserica de lemn ”Sfântul Ioan Botezătorul”	sat Bărbălătești, comuna Valea Iașului
5	Biserica de lemn „Sf. Nicolae” și „Bunavestire”	sat Robaia, comuna Mușătești
6	Biserica de lemn „Sf. Voievozi”	sat Valea Faurului, comuna Mușătești
7	Biserica de lemn „Nașterea Maicii Domnului” – Gănești	sat Gănești, comuna Pietroșani
8	Biserica de lemn ”Înălțarea Domnului”	sat Jupânești, comuna Coșești
9	Biserica de lemn „Sf. Voievozi”	sat Ioanicești, comuna Poienarii de Argeș
10	Biserica de lemn „Sf. Treime”	sat Morărești, comuna Morărești
11	Biserica de la Gruiul Înalt	sat Valea Cucii, comuna Cuca
12	Biserica de lemn Cârcești	sat Cârcești, comuna Cuca
13	Biserica de lemn ”Adormirea Maicii Domnului”	sat Bărbălani, comuna Cuca
14	Biserica de lemn ”Adormirea Maicii Domnului”	sat Cotmeniţa, comuna Băbana
15	Biserica de lemn ”Adormirea Maicii Domnului”	sat Glâmbocu, comuna Bascov
16	Biserica de lemn "Sfântul Gheorghe"	sat Bascov, comuna Bascov
17	Biserica de lemn ”Adormirea Maicii Domnului”	sat Voroveni, comuna Davideşti
18	Biserica de lemn „Sf. Apostol Toma” și „Sf. Voievozi”	sat Cârstieni, comuna Călineşti
19	Biserica de lemn „Cuvioasa Paraschiva”	municipiul Piteşti
20	Biserica de lemn „Sfântul Nicolae”, „Cuvioasa Paraschiva”	sat Lipia, comuna Săpata
21	Biserica de lemn ”Adormirea Maicii Domnului”	sat Catane, comuna Lunca Corbului
22	Biserica de lemn „Cuvioasa Paraschiva”	sat Cotmeana, comuna Stolnici
23	Biserica de lemn ”Înălțarea Domnului”	oraș Costești, cartierul Teleşti
24	Biserica de lemn „Cuvioasa Paraschiva”	oraș Costești, cartierul Zorile
25	Biserica de lemn ”Nașterea Domnului” - Călugărița	sat Glâmbocata-Deal, comuna Leordeni

Reproducerea sau utilizarea totală sau parțială a elementelor de grafică sau de conținut cuprinse în această cartogramă este permisă doar cu acordul beneficiarului sau al elaboratorului.

Fig. 2.13 RUTE CULTURALE

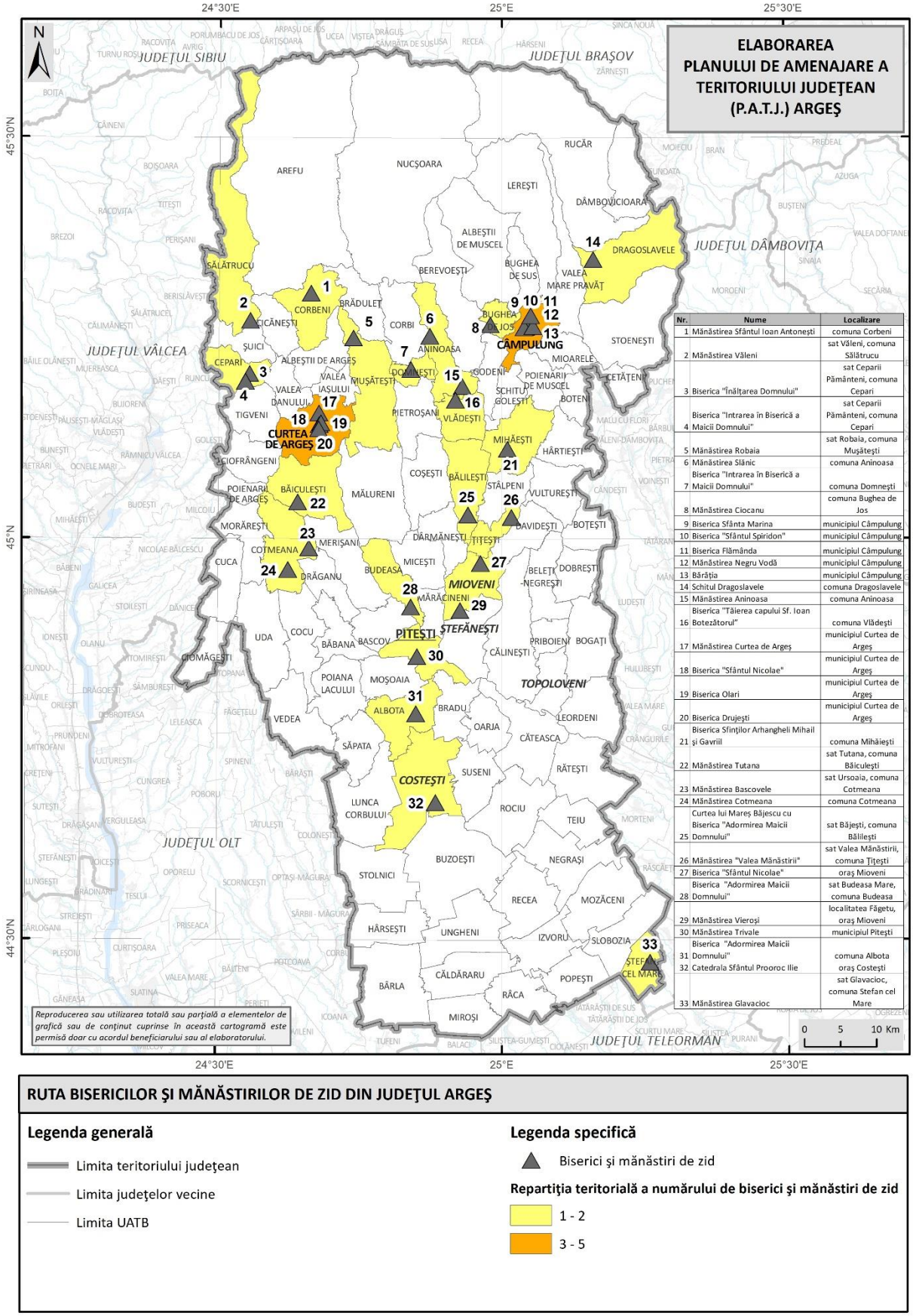

Fig. 2.14 RUTA BISERICILOR ŞI MĂNĂSTIRILOR DE ZID DIN JUDEŢUL ARGEŞ

2.9. Case memoriale, muzee

Casele memoriale și muzeele reprezintă o reală posibilitate de supraviețuire a mărturiilor şi ideilor anterioare nouă, ele sunt oglinda în care valorile locale sau naționale se reflectă. Cu cât varietatea tematică este mai mare, acestea izbutesc să reflecte o înfățișare mai apropiată de realitate a zonei istorice în care sunt situate și a personalităților care au trăit și marcat viața spirituală sau materială a localităților din județ. În cadrul LMI 2015, în județul Argeș sunt înscrise numai un număr de 6 case memoriale (descrise în continuare pe baza informaţiilor primite de la Direcţia Judeţeană pentru Cultură Argeş), lista caselor memoriale și a colecțiilor și muzeelor cuprinzând un număr mult mai mare (41 în total) (tabel 2.8, fig. 2.16).

Casele memoriale din județul Argeș - Starea de conservare și nevoile de investiții

1. **Casa memorială Dumitru Norocea**

   Cod monument: AG-II-m-B-13656

   Localitate: Curtea de Argeș

   Anul înființării: 1984

   Administrator drept de proprietate: Muzeul Municipal Curtea de Argeș

   Expoziție: 330 obiecte (șevaletul și pensulele pictorului, tablouri, brevete, diplome, caiete de memorii, fotografii)

   Stare de conservare: foarte bună

   Nevoi de investiții: Reparații curente fațadă și jgheaburi, amplasarea de indicatoare, angajarea unui supraveghetor şi introducerea în circuitul de vizitare.

2. **Casa memorială Dinu Lipatti**

   Cod monument: AG-IV-m-B-13936

   Localitate: sat Ciolcești, comuna Leordeni

   Anul înființării: 1985

   Administrator drept de proprietate: Consiliul Județean Argeș

   Expoziție: pianul Bechestein, diplome, partituri, fotografii

   Stare de conservare: bună.

3. **Casa memorială George Topârceanu**

   Cod monument: AG-IV-m-B-13976

   Localitate: sat Nămăești, comuna Valea Mare – Pravăț

Anul înființării: 1958

Administrator drept de proprietate: Muzeul Municipal Câmpulung

Expoziție: 2081 obiecte (mobilier, manuscrise, fotografii, pușca poetului)

Stare de conservare: bună

Nevoi de investiții: Expertiză tehnică, ignifugarea completă a structurii de lemn, reabilitare integrală, amenajări peisagistice, amplasarea de indicatoare, angajarea unui muzeograf și a unui supraveghetor.

4. **Casa memorială Vladimir Streinu**

Cod monument: AG-IV-m-B-14012

Localitate: sat Teiu, comuna Teiu

Anul înființării: 1972

Proprietar: Primăria Teiu

Expoziție: manuscrise, biblioteca autorului

Stare de conservare: relativ bună

Nevoi de investiții: reparații curente - văruială exterioară și interioară, amenajare expoziție.

5. **Casa memorială Liviu Rebreanu**

Cod monument: AG-IV-m-B-14018

Localitate: sat Ștefănești, comuna Ștefănești

Anul înființării: 1969

Anul retrocedării: 2012

Proprietar: Ion Erbașu

Expoziție: piese de mobilier, biblioteca autorului, reviste și manuscrise. La retrocedarea clădirii a intrat în posesia Muzeului Județean Argeș

Stare de conservare: precară. Aviz, AC emisă în 2020, valabilă.

Măsuri de prevenire a degradării: Proprietarului i s-a pus în vedere obligativitatea începerii lucrărilor de restaurare, conform avizului și AC.

6. **Casa memorială Ion Mihalache**

Cod LMI AG-II-m-B-13671

Localitate Comuna Dobrești, sat Dobrești

Imobil format din două corpuri de clădire, în L. Într-unul din corpuri a funcționat Dispensarul comunal, pînă la retrocedarea către urmașii de drept.

Proprietate privată.

Stare precară de conservare, structura de lemn necesită înlocuire.

Expertiză tehnică, expertiză de arhitectură, consolidare fundații, reabilitare învelitoare.

Sursa: Direcţia Judeţeană pentru Cultură Argeş

Tabel 2.8 MUZEE, CASE MEMORIALE ŞI COLECŢII PUBLICE

	Denumire	**Localitate**
1	Casa Dumitru Norocea - Secţia de Etnografie şi Artă Populară a Muzeului Municipal Curtea de Argeş	str. Victor Ștefănescu 8, Curtea de Argeș
2	Mausoleul „Mateiaş”	Valea Mare Pravăţ
3	Colecţia Mănăstirii „Negru Vodă”	Câmpulung
4	Colecţia muzeală a Mănăstirii Ortodoxe Curtea de Argeş	Bulevardul Basarabilor nr. 1, Curtea de Argeş
5	Muzeul Comunismului pentru Copii	str. Negru - Vodă, nr. 30, Pitești
6	Memorialul Închisoarea Piteşti	str. Negru - Vodă, nr. 30, Pitești
7	Muzeul Naţional „Brătianu''	str. Ion I.C. Brătianu, nr. 37, Ștefăneşti
8	Muzeul Etnografic şi de Artă Populară Domneşti	Domneşti, com. Domneşti
9	Muzeul Sătesc Teiu	Teiu, com. Teiu
10	Colecţia privată „Iordachescu George Adrian”	Berevoeşti, com. Berevoeşti
11	Muzeul de etnografie Galeş	Galeş, com. Brăduleţ
12	Colecţia muzeală sătească Muşăteşti	Muşăteşti, com. Muşăteşti
13	Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii Goleşti	Goleşti, com. Ştefăneşti
14	Expoziţia de Artă Feudală Domneşti	Domneşti, com. Domneşti

	Denumire	Localitate
15	Peştera Dâmbovicioara	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara
16	Colecţia de Artă Plastică „Mihai Tican-Rumano”	Berevoeşti, com. Berevoeşti
17	Muzeul etnografic „Prof. Constantin Năstase” - Cula Racoviţa	Nicolae Racoviceanu, nr. 110, sat aparţinător Racoviţa, Mioveni
18	Grădina Zoologică Piteşti	Piteşti
19	Ansamblul Feudal Curtea Domnească şi Biserica Domnească de la Argeş	str. Negru Vodă, nr. 1, Curtea de Argeş
20	Cetatea Poienari	Arefu, com. Arefu
21	Muzeul Municipal Curtea de Argeş	str. Negru Vodă, nr. 2, Curtea de Argeş
22	Casa Memorială „George Topârceanu”	Nămăieşti, com.Valea Mare-Pravăţ
23	Muzeul Municipal Câmpulung - Secţia de Etnografie şi Artă Populară	str. Negru Vodă, nr. 119, Câmpulung
24	Muzeul Municipal Câmpulung	str. Negru Vodă, nr. 119, Câmpulung
25	Casa Memorială „Vladimir Streinu”	Teiu-Vale, com. Teiu
26	Muzeul Sportului Argeşean	str. Armand Călinescu, nr. 44, Piteşti
27	Planetariul Piteşti	Bulevardul Eroilor 5, Piteşti
28	Muzeul şi Rezervaţia Arheologică de la Castrul Roman Jidava (Jidova)	Câmpulung
29	Centrul de Cultură „Dinu Lipatti”	Ciolceşti, com. Leordeni

	Denumire	Localitate
30	Casa Memorială „Liviu Rebreanu”	Valea Mare-Podgoria, com. Ştefăneşti
31	Galeria de Artă Naivă	str. Armand Călinescu, nr. 44, Piteşti
32	Galeria de Artă „Rudolf Schweitzer-Cumpăna”	Bulevardul Republicii 33, Pitești
33	Muzeul Judeţean Argeş	str. Armand Călinescu, nr. 44, Piteşti
34	Casa Memorială George Stephănescu din Arefu	sat Căpățânenii Ungureni nr. 164, com. Arefu
35	Muzeul Satului "Ion Chelcea" - Boteni	sat Boteni, com. Boteni
36	Casa Goangă din Curtea de Argeş	str. Viorelelor, Curtea de Argeş
37	Muzeul Etnografic Goleștii Badii din Topoloveni	Topoloveni
38	Școala Muzeu Mitropolit Daniil Topoloveni, loc. Inuri	Topoloveni
39	Casa Elisabeta Rizea - Nucșoara	com. Nucşoara
40	Cula Sultănica	com. Şuici
41	Muzeul Satului Mușătești	com. Muşăteşti

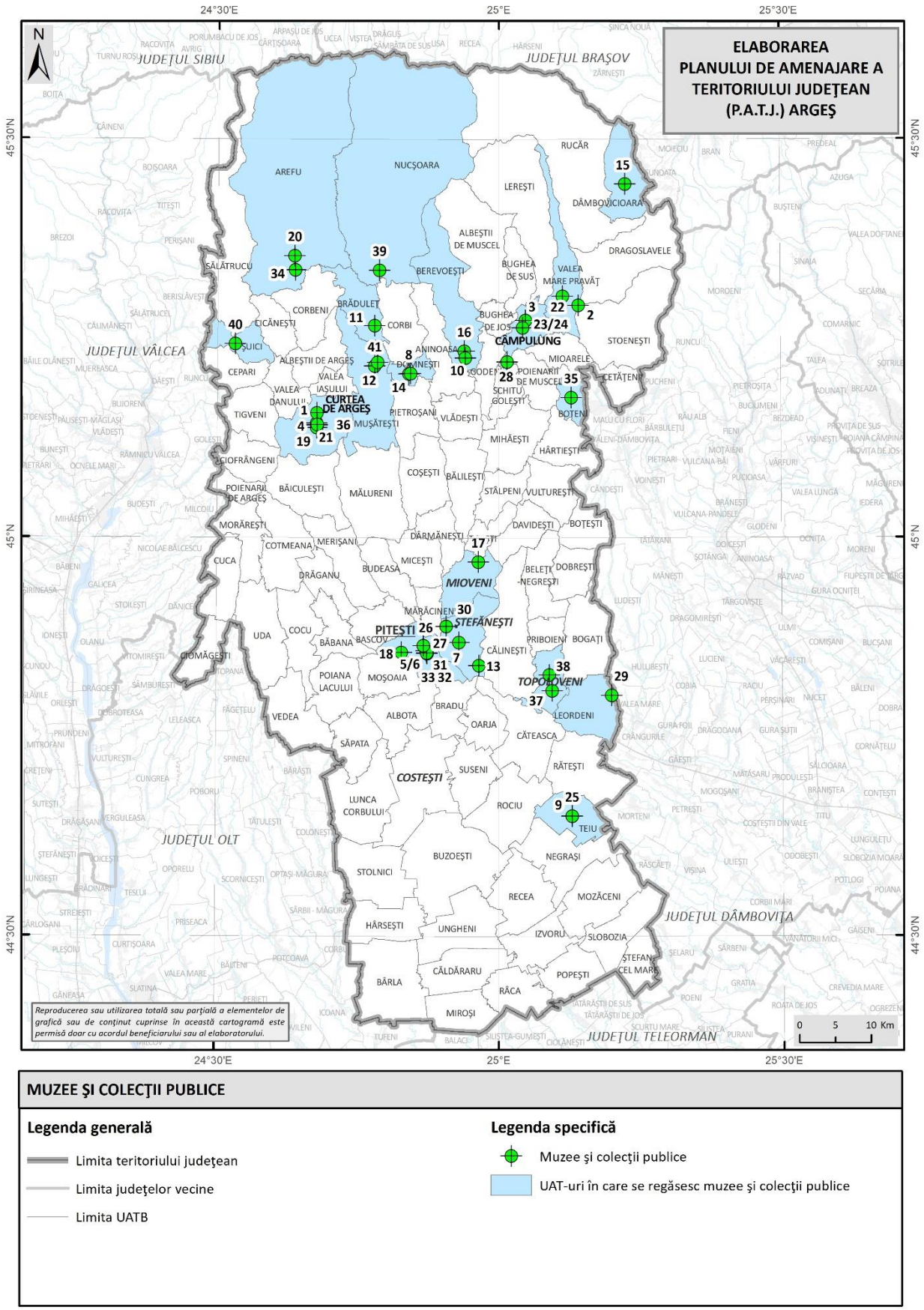

Fig. 2.15 DISTRIBUŢIA TERITORIALĂ A MUZEELOR ŞI COLECŢIILOR PUBLICE

2.10. Patrimoniu cultural mobil și imaterial

Patrimoniul cultural mobil cuprinde obiecte ce sunt considerate valoaroase, mărturii ale modului de viață al diferitelor comunități umane și ale transformării mediului natural, din cele mai vechi timpuri și până în prezent. Aici se încadrează o varietate de obiecte, incluzând opere de artă, obiecte de cult, unelte, cărți, hărți, monede, timbre, instrumente sau alte artefacte, rezultate din activități umane, reprezentative pentru cunoștințele, credințele și valorile unei comunități. Obiectele de patrimoniu mobil pot face parte din colecțiile muzeelor, ale bibliotecilor, arhivelor sau din colecții private. În funcție de tipul obiectelor, de vechimea, de raritatea acestora, cât și de relevanța lor pentru întreaga umanitate sau pentru spațiul românesc, bunurile sunt clasate în *Inventarul patrimoniului cultural național mobil* - în 2 categorii: categoriile *tezaur* sau *fond.* Județul Argeș deține un număr de 1484 de obiecte înscrise în momentul clasării, dintre care *768* sunt înscrise la *categoria tezaur* și *716* obiecte înscrise la *categoria fond*, regăsindu-se în cadrul colecțiilor din muzeele județene. *Patrimoniul cultural imaterial* înseamnă practicile, reprezentările, expresiile, cunoştinţele și abilităţile pe care comunităţile și în unele cazuri indivizii, le recunosc ca parte integrantă a patrimoniului lor cultural. Acestora li se adaugă instrumentele, obiectele, artefactele şi spaţiile culturale asociate. Din punct de vedere al tradițiilor pe care le duc mai departe, Județul Argeș are meșteri populari recunoscuți pentru meșteșugul lor, după cum urmează: Ion Rodoș (com Nucșoara) - meșteșugul lemnului, Viorica Olivotto (com. Nucșoara) - tehnica țesutului, Flory Buia - arta țesutului și cusutului (costum popular) (com. Bogați), Măriuța Tiucă - artizana opincilor (com. Dâmbovicioara), Viorica Ungureanu - costume populare din Muscel (com. Lerești), Viorica Căciulă - țesături de interior (com. Dâmbovicioara), Constantin Vasile-Vâlsan - sculptor în lemn (com. Brăduleț). În această categorie de patrimoniu, în cadrul Listei Reprezentative a Patrimoniului Cultural al Omenirii (UNESCO), România are înscrise mai multe tradiții, meșteșuguri, obiceiuri tradiționale, ce se mai regăsesc și în prezent - Județul Argeș fiind parte a unora dintre acestea prin locuitorii săi ce practică meșteșugurile și păstrează tradițiile: *Ritualul călușului (2005/2008), Tehnici tradiționale de realizare a scoarței în Romania și Republica Moldova (2016), Arta cămășii cu altiță - element de identitate culturală în România și Republica Moldova (2022), Transhumanța, strămutarea sezonieră a turmelor (2023).* Transhumanţa din România - mișcarea sezonieră a turmelor de oi între vale și munte - a intrat ultima în patrimoniul UNESCO, iar Comisia Națională Română pentru UNESCO a anunțat că transhumanța este al zecelea element al patrimoniului imaterial înscris pe lista UNESCO pentru România, începând cu 5 decembrie 2023. De asemenea, la categoria *Tezaure umane vii,* județul Argeș are înscriși 3 meșteri populari -

Viorica Olivotto (2022), Petre Măsală (2020 - vătaf de căluș, din com. Stolnici), Constantin Vasile Vâlsan - sculptor în lemn (2023), com. Brăduleț, sat Galeș.

2.11. Peisaje culturale

În anul 1992, Convenția patrimoniului mondial a devenit primul instrument juridic internațional care recunoaște și protejează *peisajele culturale*. La cea de-a 16-a sa sesiune, Comitetul a adoptat orientări privind includerea acestora pe Lista patrimoniului mondial. Comitetul a recunoscut că peisajele culturale reprezintă „operele combinate ale naturii și ale omului" desemnate la Articolul 1 al Convenției, fiind ilustrative pentru evoluția societății umane de-a lungul timpului, sub influența constrângerilor fizice și/sau a oportunităților prezentate de mediul natural și de forțele sociale, economice și culturale succesive, atât externe, cât și interne. Termenul de „peisaj cultural" cuprinde o diversitate de manifestări ale interacțiunii dintre oameni și mediul natural, peisajele culturale reflectând adesea tehnici specifice de utilizare durabilă a terenului, având în vedere caracteristicile și limitele mediului natural în care sunt stabilite și o relație spirituală specifică cu natura. Protecția peisajelor culturale poate contribui la tehnicile moderne de utilizare durabilă a terenului și poate menține sau spori valorile naturale din peisaj. Existența continuă a formelor tradiționale de utilizare a terenului susține diversitatea biologică în multe regiuni ale lumii. Protecția peisajelor culturale tradiționale este, prin urmare, utilă în menținerea diversității biologice. Peisajele culturale se împart în trei categorii principale (Orientări operaționale 2008, Anexa 3), și anume:

- Cel mai ușor de identificat este *peisajul clar definit*, conceput și creat intenționat de om. Aceasta cuprinde peisaje de grădini și parcuri construite din motive estetice care sunt adesea (dar nu întotdeauna) asociate cu clădiri și ansambluri religioase sau de altă natură. În cazul județului Argeș, parcuri sau grădini create la sfârșitul sec. XIX, ilustrează acest concept: Parcul Conacului de la Golești (oraș Ștefănești), realizat de către Zinca Golescu, Parcul Conacului Brătianu de la Florica (oraș Ștefănești), ce poartă amprenta Elizei Brătianu, Grădina publică Merci din Câmpulung (1885-1890), Parcul Mânăstirii Argeșului cu palatul Episcopal (1886-1890) sau parcurile municipiului Pitești, în care Parcul Trivale (1900) reprezintă un spațiu emblematic al orașului.
- A doua categorie este *peisajul evoluat organic*/*peisajul vernacular evolutiv/peisaj de înaltă identitate* al unui tipar social, economic, administrativ și religios asociat cu mediul înconjurător natural în care au rezultat componente cu valori de patrimoniu variate ca funcțiune, stil și formă, componente care şi-au păstrat mai mult forma și funcțiunea

inițială. Grupa include și peisajul continuu care își menține rolul social activ în societate, fiind asociat cu modul tradițional de viață și în care procesul evolutiv este în progres, cu forme vizibile. Această tipologie de peisaj cultural este reprezentată în primul rând la nivelul județului de satele din 3 zone etnografice majore: Valea Topologului, Valea Doamnei și Zona Muscelelor. Zona satelor de munte a județului se înscrie, de asemenea, în această categorie de peisaj – Corbi - Nucșoara - Brădet - Corbeni – Arefu, fiind, de altfel, parte a unui traseu transjudețean Vâlcea - Argeș – Dâmbovița denumit "Via Valahica".

- Următoarea categorie este *peisajul cultural asociativ* (astfel de peisaje fiind incluse pe Lista Patrimoniului Mondial în virtutea asocierilor religioase, artistice sau culturale cu elementul natural, mai degrabă decât dovezilor culturale materiale, care pot fi nesemnificative sau chiar absente). Acest tip de peisaj este prezent prin evenimente culturale permanente (ex. festivaluri, prin prezența și continuitatea funcționării târgurilor tradiționale în existența zonelor rurale, care acționează ca un catalizator pentru dezvoltarea altor activități cu valori culturale, artistice și economice (meșteșuguri/artizanat) - Mânăstirea Curtea de Argeș și sărbătoarea de Sfânta Maria se pot înscrie în această categorie sau Muzeul viticulturii și pomiculturii din Golești (com. Ștefănești), cu ateliere pentru copii, festivaluri ale toamnei, sărbători de iarnă, etc.

La nivel european, analiza peisajului se înscrie în conținutul Articolului 6 din "Convenția europeană a peisajului" adoptată la Florența la 20 octombrie 2000, ratificată prin Legea nr. 451 din 8 iulie 2002 și publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 536 din 23 iulie 2002. Conform Convenției europene a peisajului „*peisajul desemnează o parte de teritoriu perceput ca atare de către populație, al cărui caracter este rezultatul acțiunii și interacțiunii factorilor naturali și/sau umani*", peisajul participând într-o manieră importantă la interesul general în ceea ce privește domeniile: cultural, ecologic, de mediu și social, constituindu-se într-o resursă favorabilă pentru activitatea economică, la configurația peisajelor participând toate elementele teritoriale, de factură naturală și/sau antropică, din care rezultă un mozaic de suprafețe ce au unele trăsături comune, dar și trăsături care le diferențiază. Se poate astfel deduce că *peisajul cultural* reprezintă o sub-categorie a peisajului definit de Convenția europeană a peisajului.

În funcție de dominanța unora sau altora dintre factorii determinanți, reflectată în fizionomia de ansamblu a peisajului, acestea pot fi considerate *peisaje naturale* (sau cvasinaturale, predominant naturale) sau *peisaje culturale* (sau antropizate, cu dominanță antropică). Desigur că între peisajul natural și cel antropizat (sau puternic antropizat) există o varietate de situații intermediare, care în plus intră și în sfera interpretării, conform definiției

prezentate anterior. Din punct de vedere al reglementărilor referitoare la monumentele istorice, conform „Normelor metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice", *peisajul cultural* se regăsește ca un sub-punct în cadrul Anexei - Fișa de clasare[19] și reprezintă în consecință doar o componentă a monumentelor și ansamblurilor istorice, nu o categorie în sine a patrimoniului construit. Evidențierea caracteristicilor diverse ale peisajului și evaluarea compatibilității ecologice și estetice a modului de utilizare a acestuia se realizează în scopul prevenirii deteriorării potențialului natural și a capacității funcționale a mediului natural, incluzând serviciile ecologice pentru protecția florei, faunei și a habitatelor, precum și pentru soluri, apă, aer și climă, dar și pentru păstrarea caracterului unic și calităților pitorești ale peisajului, atât în interiorul, cât și în afara ariilor naturale protejate. În lipsa unei legislații specifice în vigoare pentru identificarea și evaluarea peisajului, metodologia de analiză în cazul județului se bazează pe tipologia (și terminologia) propuse de documentele europene și mondiale în domeniu, după cum urmează:

- "Convenția europeană a peisajului" nu realizează o clasificare a peisajelor, identifică însă o serie de categorii pe baza unor criterii diferite, ce au la bază valorile naturale existente:
- În funcție de poziționarea geografică - *categoria peisaje terestre, marine* și *cele legate de apele interioare;*

  La categoria de peisaje terestre pot fi identificate *peisajele montane (1)* (cu subunitățile de peisaj al treptei piemontane și peisajul depresiunilor marginale de contact), *peisajele colinare (2)* (asociate spațiilor depresionare) și la categoria celor legate de apele interioare - *peisajele culoarelor de vale (3).*
- În funcție de valoarea patrimonială - *peisaje deosebite, peisaje obișnuite* și *peisaje degradate*;
- În funcție de complexitatea relațiilor dintre mediul natural și cel construit - *peisaje naturale, peisaje rurale, peisaje urbane / suburbane.*

În concluzie, identificarea peisajelor culturale se referă la elemente relevante ce definesc caracterul acestuia în județul Argeș identificând gradul în care au interacționat și interacționează activitățile umane, precizate prin modul de folosință a terenurilor cu peisajul ecologic (geologie, relief, climă, tiparele vegetației, etc.).

[18] OMCC nr. 2260/2008

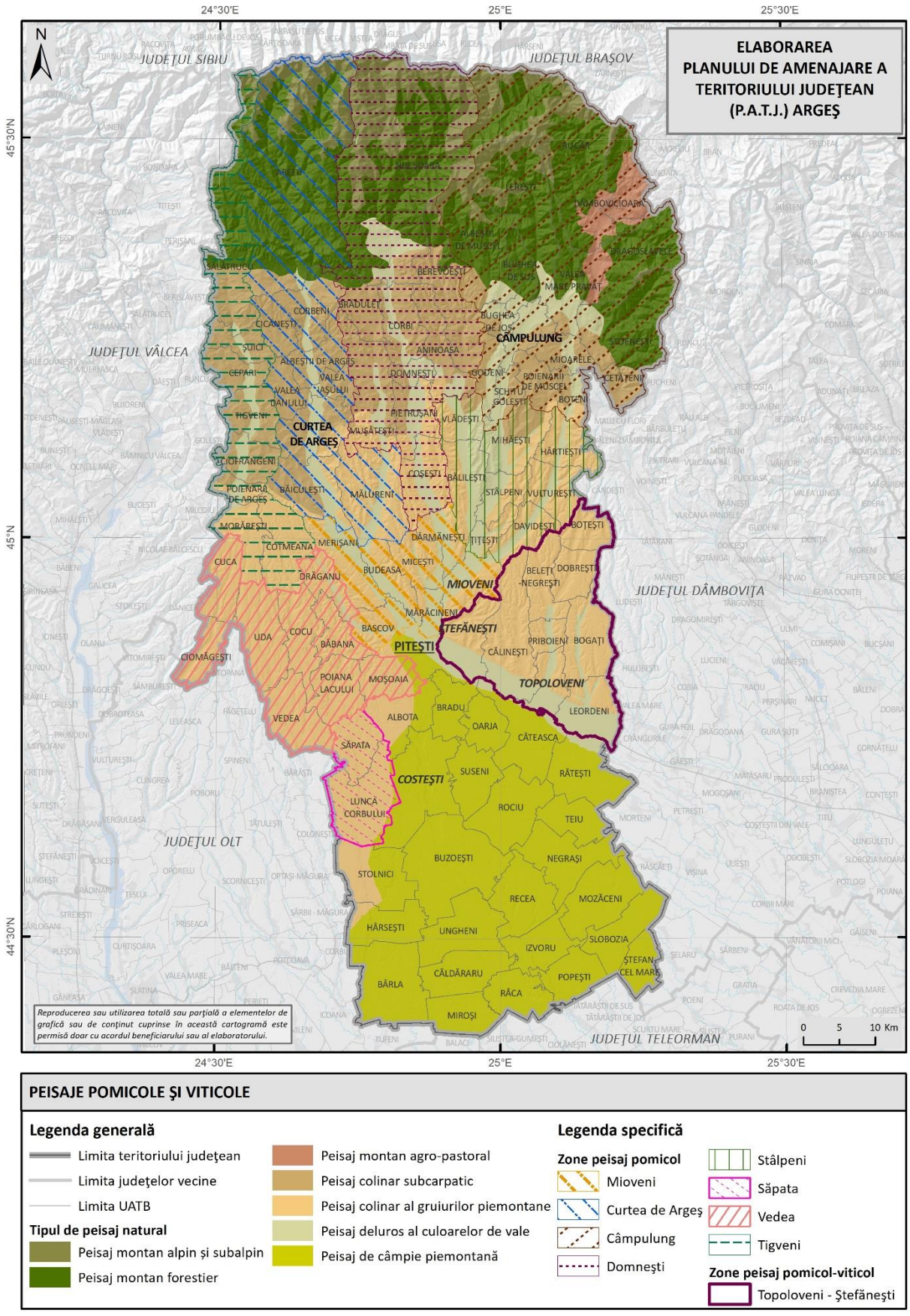

Fig. 2.16 PEISAJE POMICOLE ŞI VITICOLE

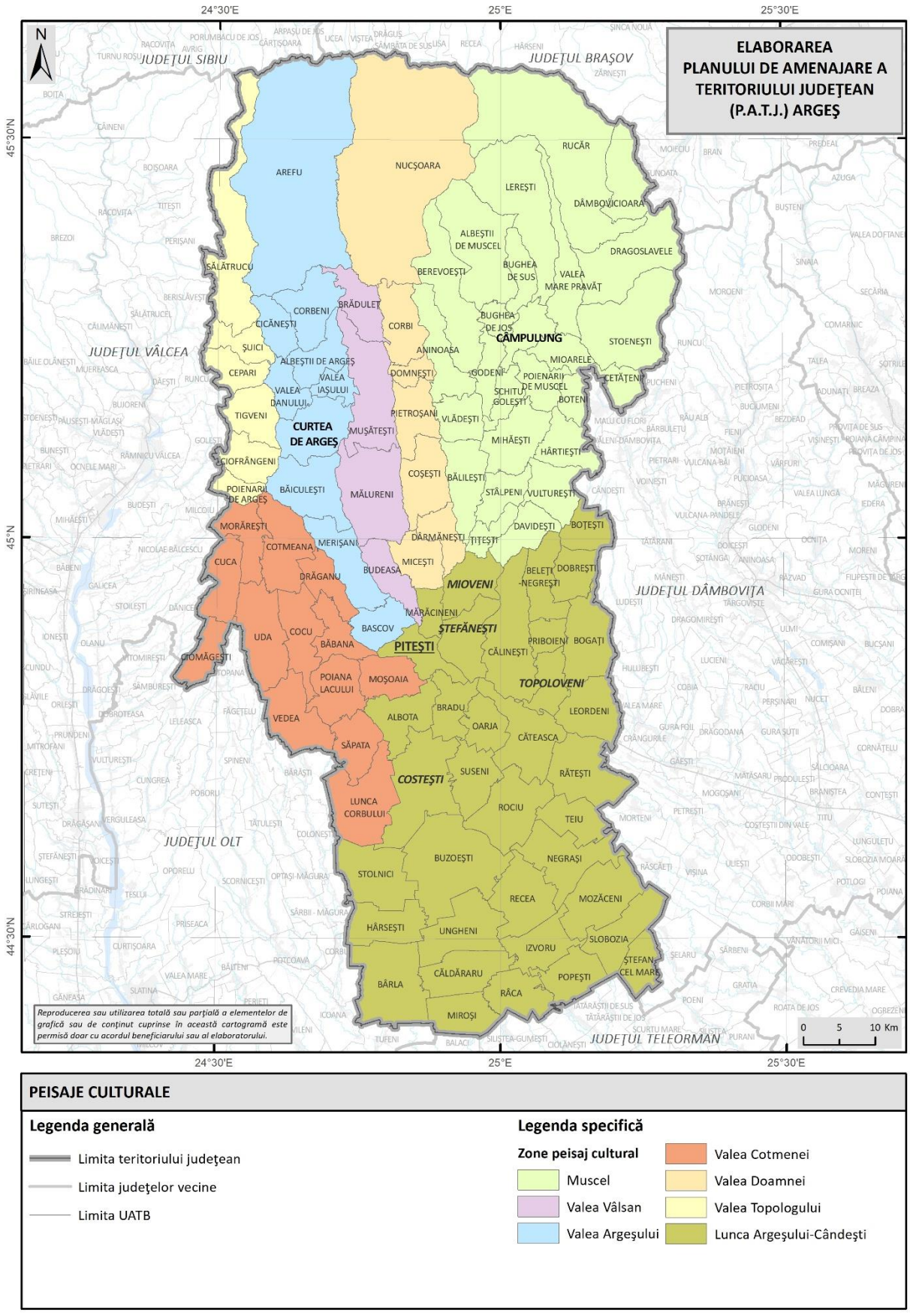

Fig. 2.17 ZONE DE PEISAJ CULTURAL

3. EVIDENȚIEREA DISFUNCȚIONALITĂȚILOR ȘI PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A DISFUNCȚIONALITĂȚILOR

3.1. Evidenţierea disfuncţionalităţilor existente

Analiza contextului în conformitate cu datele transmise de către Autoritățile locale și a datelor existente în documentele și legislația în vigoare din domeniul patrimoniului cultural construit și peisajului a condus la determinarea următoarelor disfuncționalități pentru categoriile de patrimoniu clasate conform LMI 2015, în funcție de natura lor (arheologie - I, arhitectură - II, monumente de for public - III, monumente memoriale și funerare - IV), pentru zonele construite protejate (ZCP conform PUG-uri UAT) și pentru peisajele culturale.

Tabel 3.1 DISFUNCŢIONALITĂŢI ŞI PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A ACESTORA

DISFUNCȚIONALITĂȚI	PROPUNERI DE ELIMINARE/DIMINUARE A DISFUNCȚIONALITĂȚILOR
Arheologie (Cat .I)	
Monumente de arheologie - cele clasate în LMI 2015 nu beneficiază de o punere în valoare adecvată calității lor istorice și culturale - categoria valorică A sau B, pentru a putea beneficia de înscrierea în trasee cultural- turistice locale/interjudețene-regionale.	Înscrierea prioritară a siturilor arheologice de valoare națională (A) în Programul Național de Finanțare a Cercetării Arheologice Sistematice (Min. Culturii). Restaurarea unor situri emblematice, cu realizarea unor facilități turistice în proximitate - primele fiind cele ce fac parte din *Limes Transalutanus* (înscris în UNESCO 2024)
Siturile arheologice înscrise în RAN sunt în proporție de 50% fără localizare exactă și înscrierea unor noi obiective arheologice în LMI.	Realizarea cercetărilor arheologice sistematice, cu înscrierea localizării și delimitării siturilor într-o bază de date, gestionată la nivelul DJCJ ARGEȘ. Este necesară inițierea unor proiecte la nivelul județului prin care asemenea puncte să poată fi cartografiate cu exactitate. Un model de asemenea proiect s-a desfășurat pentru județul Timiș. Între anii 2006-2010 au fost identificate în teren, fotografiate, măsurate și cartografiate mai bine de 350 de situri arheologice, de către o echipă formată din arheologi și geografi. Rezultatele proiectului au fost publicate în lucrarea: L. Măruia, D. Micle, A. Cîntar, A. Stăvilă, L. Bolcu, O. Borlea, M. Ardelean, ArheoGIS. Baza de date a patrimoniului arheologic cuprins în Lista Monumentelor Istorice a județului Timiș. Rezultatele cercetărilor de teren, Ed. Bioflux, Cluj-Napoca, 2011, (99+) ArheoGIS. Baza de date a

	siturilor arheologice cuprinse în Lista Monumentelor Istorice a judeţului Timiş. Rezultatele cercetărilor de teren | Adrian Cintar and Andrei Stavilă - Academia.edu.
Unele situri arheologice din RAN nu sunt menționate și în LMI.	RAN înregistrează pentru jud. Argeș , așa cum am văzut, 221 de situri arheologice. În LMI Argeș 2015 sunt înregistrate 74 de situri arheologice. Este necesară aducerea la zi a informațiilor din LMI.
Monumente istorice (Cat. II, III, IV)	
Starea de conservare a unor monumente de arhitectură (biserici, conace, arhitectură tradițională din spațiul rural) nu este monitorizată la zi, existând numeroase procese de degradare în stadii incipiente, care alterează imaginea și pot evolua spre degradări mai importante, ce pun în pericol existența monumentelor. Nu a fost realizată clasarea unor obiective cu valoare arhitecturală și a unor obiective de for public sau memoriale, în LMI 2015 (în actualizare deci cu posibilitatea de noi înscrieri), fiind periclitată integritatea acestora, în special în mediul rural, în condițiile în care unele sate au o populație redusă și îmbătrânită.	Realizarea unei baze de date informatizate la zi în cadrul DJCJ Argeș pentru patrimoniul cultural judeţean, cu date despre starea fizică a monumentelor la zi, diferențiat pe capitolele de patrimoniu construit/imobil (cu un capitol special alocat patrimoniului aflat în pericol) şi patrimoniului mobil aferent acestor obiective. Cercetarea din teren în cadrul elaborării PUG-urilor pentru toate UAT-urile județului, în vederea propunerii de noi obiective spre clasare și îndeplinirea/finalizarea acestor proceduri, ulterior, de către DJCJ Argeș. Coroborarea valorilor de patrimoniu cultural existent și nou propus, cu iniţierea unor proiecte concrete în vederea valorificării lor turistice individualizat şi/sau prin atragerea/integrarea acestora în cadrul unor trasee/circuite turistice culturale.
Sunt monumente incluse în LMI 2015 care se află în pericol/stare de precolaps/colaps.	Realizarea unor intervenții de urgență pentru punerea în siguranță și ulterior refuncționalizarea acestora, prioritare fiind funcțiunile de utilitate publică (sociale/culturale) pentru comunitățile locale sau de dezvoltare a turismului local.
Arhitectura tradițională a satelor din toate zonele etnografice ale județului este insuficient considerată ca o valoare esențială a procesului de dezvoltare durabilă pentru comunitățile rurale, fiind minim protejată, pusă în valoare, refuncționalizată și promovată.	Înscrierea în programe/proiecte de rute turistice/culturale (ex. „Ruta satelor cu arhitectură tradițională", proiect finanțat de MIPE pentru întreg teritoriul României, în care jud. Argeș are înscrise în etapa actuală numai com. Nucșoara.), cu impact socio-economic în afara celui cultural.
Zone construite protejate	
Lipsa actualizării PUG-urilor și a unor acţiuni coordonate între autorităţile publice locale/judeţene şi instituţiile responsabile cu protejarea patrimoniului arhitectural și urbanistic, în vederea respectării prevederilor legale în ceea ce priveşte delimitarea unor Zone Construite	Reactualizarea PUG-urilor pentru majoritatea UAT-urilor, cu delimitarea ZCP și stabilirea unor seturi de măsuri de conservare pentru fiecare în parte prin RLU (se vor determina ca ZCP nu numai zonele ce includ monumente istorice, ci și zone cu valori de țesut urban sau tipologii de construire

Protejate în cadrul documentațiilor de urbanism tip PUG/PUZCP (lipsa preocupării la nivel local pentru includerea acestui tip de zone, cu reglementări specifice pentru protejarea valorilor arhitecturale și urbanistice în cadrul documentațiilor de urbanism). Lipsa comunicării la nivelul Administrațiilor locale despre rolul ZCP pentru dezvoltarea sustenabilă a localităților și a unor recomandări de bună practică în vederea elaborării/actualizării documentațiilor de tip PUG.	tradiționale, specifice fiecărei zone etnografice din județ). Crearea unei baze de date cu Zonele construite protejate (ZCP) la nivel judeţean (DJCJ ARGEȘ-CJ) pentru posibilitatea stabilirii direcţiilor de dezvoltare durabilă economică și socială a comunităților locale, în funcţie de restricţiile/permisivitățile pe care legislația le prevede în aceste zone. Asigurarea personalului de specialitate la nivelul Autorităților locale/consultanță de specialitate în vederea elaborării documentațiilor de tip PUG/PUZCP (cu exemple și materiale grafice ilustrative).
Lipsa programelor educaționale la nivelul școlilor, dar și al comunităților din localitățile județului pentru înțelegerea și protejarea patrimoniului local construit, al patrimoniului mobil/tehnic legat de acesta).	Realizarea de cursuri/prezentări de către DJCJ ARGEȘ/ONG-uri cu specific în domeniul protecției patrimoniului, realizarea de ateliere/unități locale cu specific pentru meșteșugurile utilizate în reabilitarea patrimoniului.
Accesibilitatea dificilă în cazul unor obiective de patrimoniu, calitatea unor drumuri comunale fiind improprie (corelare deficitară cu secțiunea transporturi, infrastructura de circulație). Indicarea monumentelor în teren este adesea deficitară, fiind necesar completarea semnalării acestor monumente în cadrul localității, cât și indicarea modalității optime de acces. Principala disfuncționalitate pornește de la marcarea traseelor principale, cu integralitatea elementelor de patrimoniu ale parcursului acestora, în vederea realizării unor itinerarii culturale coerente, ce ilustrează specificul diverselor zone geografice ale județului (Valea Topologului, Valea Argeșului, Valea Vâlsanului, Valea Doamnei, Muscelul). Nivelul echipării edilitare al zonelor rurale insuficient pentru o dezvoltare durabilă/ecologică și pentru o dezvoltare turistică adaptată la nivelul localităților rurale.	Accesarea de fonduri (POR 2021-2027) pentru reabilitarea de drumuri județene/comunale și realizarea unor programe finanțate de către Autoritățile locale, pentru realizarea echipării edilitare a localităților aflate în afara axelor principale de circulație. - Realizarea unui sistem coerent de panouri ilustrative și explicative, atât pentru reţeaua de drumuri istorice/culturale/turistice, cât și pentru obiectivele de patrimoniu în amplasamentul acestora, cu contextul teritorial/istoric din care fac parte (ex. “Ruta bisericilor de lemn”, în fiecare punct al traseului, ”Ruta bisericilor ortodoxe de zid - trasee ecumenice”, sate cu specific arhitectural în fiecare zonă etnografică din care fac parte - ex. Valea Topologului, Valea Argeșului, Valea Vâlsanului, Valea Doamnei, etc.)
Dezvoltarea urbană fără a lua în considerare specificul țesutului urban al localităților, tipologia clădirilor și a organizării gospodăriilor, cât și prin modalități inadecvate de extindere a intravilanelor	Se vor consulta, în vederea stabilirii modalităților de intervenție optime - ex. Ghidurile de arhitectură pentru încadrarea în specificul local elaborate de către OAR pentru diferitele zone etnografice din cadrul județului.

(alterarea tipologiei specifice de dezvoltare a localității în diversele sale etape istorice). Modalități inadecvate de înlocuire a fondului construit vechi, aflat în stare precară, cu clădiri noi care nu respectă specificul local.	Realizarea sub coordonarea CJ Argeș a unor Ghiduri specifice de intervenție pentru localități cu specific arhitectural-urbanistic din județul ARGEȘ pentru zone rurale (Ex. de bună practică: C.J. Alba - *Ghidul de reglementări urbane ilustrate pt. zona Valea Sebeșului*)
Existența unor localități rurale care nu includ niciun fel de monumente istorice (cat. II) - situația din teren demonstrând existența unor valori cu relevanță pentru istoria locală (10 localități fără nici 1 monument istoric cat. II) sau inexistența în cadrul LMI a unor monumente memoriale - cat. IV (ex. monumente pentru Eroii din Primul Război Mondial).	Completarea Studiilor de fundamentare PUG cu obiective de valoare arhitecturală (în special la cat. II) propuse spre clasare și obiective de for public (cat. III) sau cu valoare memorială (cat. IV). Ex. troițe de zid și biserica din Beleți-Negrești, biserica și monumente eroi Boțești, biserica de lemn sec. XIX Cicănești, biserica de lemn cu pridvor de zid, sec. XVII - Oarja, etc.)
Lipsa finanțărilor pentru reabilitarea/reparații curente ale clădirilor aflate în zonele de protecție ale monumentelor istorice/zone construite protejate, ceea ce conduce la intervenții cu materiale improprii sau deteriorarea conformărilor volumetrice și de detaliu a fondului construit neclasat.	Realizarea unor finanțări la nivelul Autorităților locale, dublate de o corectă informare asupra operațiunilor supuse finanțării și ghiduri de finanțare.
Peisaje culturale	
Cadrul legislativ național nu permite o delimitare clară a peisajelor/peisajelor culturale (locale sau care depășesc limitele UAT-urilor).	Stabilirea cadrului legislativ național și a reglementărilor la nivelul Autorităților locale/județene (HCL/HCJ) pentru realizarea Planurilor Teritoriale de Peisaj (PTP) şi a Planurilor Locale de Peisaj (PLP).
Nu există o rețea trasee cu rol peisagistic, cultural și turistic între multe dintre ariile naturale protejate ce includ și valori de patrimoniu antropic, la nivelul județului, nu sunt precis identificate/delimitate aceste zone la nivel de UAT.	Identificarea traseelor istorice și a zonelor cu peisaj natural și antropic cu valoare mare, în vederea refacerii acestor trasee și includerii în Strategiile de dezvoltare și în planurile de urbanism (PUG - RLU) a unor reglementări și propuneri de dezvoltare adaptate calităților acestor situri.
Intervențiile urbanistice (proporția intravilan-extravilan) și calitatea arhitecturală a noilor construcții nu se integrează uneori în tipologia urbană și nu respectă calitatea arhitecturală existentă a clădirilor tradiționale.	Documentațiile PUG vor integra analizele din Ghidurile de arhitectură pentru încadrarea în specificul local și vor păstra tipologiile de dezvoltare a localităților (de tip risipit, răsfirat, în lungul drumului, compact, etc.), pentru integrarea în cadrul natural/peisajul natural existent.
-Schimbarea peisajelor naturale (prin defrișări, în zonele cu păduri, construire în zone inundabile,	Monitorizarea calității transformării peisajelor, prin educație în școli (explicarea noțiunilor,

schimbarea funcționalității zonelor de pășuni/fânețe prin antropizare) sau zonelor cultivate/agricole duce la denaturarea peisajelor culturale ale zonelor rurale din județ.	valorilor, practicilor tradiționale) și conștientizarea comunităților locale asupra potențialului de dezvoltare durabilă reprezentat de păstrarea peisajelor culturale cu calitățile lor (conservarea peisajelor naturale, contextul dezvoltării patrimoniului tradițional construit).

3.2. Priorități de intervenție

Patrimoniul cultural al județului Argeș reprezintă unul din pilonii dezvoltării economice și sociale a comunităților urbane și rurale, dar și de promovare în memoria colectivă internațională. În acest sens, finanțarea programelor de reabilitare și conservare trebuie să aibă un loc prioritar în politicile culturale la nivel național (pentru obiectivele de patrimoniu din categoria A) și în politicile culturale la nivel județean (pentru zonele ce pot fi incluse generic ca peisaj cultural și pentru patrimoniul cu valoare locală - categoria B). Pentru fundamentarea politicilor menționate este necesară (1) realizarea unei analize și clasificări tipologice a așezărilor din județ, cu identificarea acelor elemente comune și specifice de peisaj și patrimoniu cultural, ce necesită protecție și punere în valoare prin documentații de urbanism subsecvente (PUG, PUZCP); (2) detalierea proiectelor prioritare pentru patrimoniul construit, specificate pentru fiecare UAT cu potențial mai mare sau cu probleme critice (monumente aflate în stare de precolaps/colaps). Ca priorități de intervenție se remarcă următoarele:

- Reactualizarea PUG-urilor, cu respectarea Legislației în vigoare pentru determinarea/delimitarea Zonelor Construite Protejate și a reglementărilor specifice aplicabile în cadrul RLU.

- Delimitarea Zonelor de protecție a monumentelor istorice (ZP) și a Zonelor construite protejate (ZCP), pe baza reperelor topografice, geografice și urbanistice, având scopul de a asigura conservarea integrată și punerea în valoare atât a monumentului istoric, cât și a cadrului său construit sau natural (conf. Art. 9, alin.1-4 din Legea 422/2001 republicată). Această măsură este obligatorie, prin prisma faptului că în zonele de protecție se instituie servituți de utilitate publică și reglementări speciale de construire, acest proces fiind însă realizat în momentul clasării obiectivului sau la nivelul documentațiilor de urbanism (PUG/PUZ ZCP), nu la nivelul documentațiilor de amenajare a teritoriului (PATJ) - care sunt la nivel director. Documentația PATJ va integra doar prevederile existente la nivel de PUG-uri ale UAT-urilor din județ de la data elaborării acestuia și va face propuneri pentru elaborarea viitoarelor documentații de urbanism la nivel de PUG.

- Realizarea de PUZ-uri pentru centrele istorice ale localităților urbane, în vederea protejării și punerii în valoare a fondului construit istoric, amenajarea spațiilor publice și stabilirea priorităților de restaurare a fondului construit.

- Realizarea unei bănci de date informatizate pentru patrimoniului construit/imobil și patrimoniul mobil la nivelul județului, în vederea stabilirii priorităților de intervenție și finanțare, cu prioritate pentru patrimoniul aflat în pericol (degradare, precolaps).

- Realizarea unor proiecte și programe de punere în valoare a patrimoniului construit, în strânsă corelare cu patrimoniul imaterial local (zone ce păstrează tradiții, obiceiuri), integrate ca peisajele culturale specifice pentru fiecare zonă etnografică a județului.

- Pentru desfășurarea unor acțiuni de salvgardare a patrimoniului cultural la nivelul județului, o prioritate o constituie conștientizarea comunităților locale față de valorile reprezentate de patrimoniu pentru teritoriului lor, printr-o bună informare și explicare a acestui patrimoniu, urmată de proiecte de punere în siguranță și ulterior de restaurare și refuncționalizare.

- Pentru lucrări de construcție/reparații în vederea păstrării specificului zonelor etnografice de pe teritoriul județului, se va urmări formarea la nivel local în meseriile tradiționale utilizate în realizarea/restaurarea construcțiilor (tradiționale, cu valoare arhitecturală sau cu valoare de patrimoniu) - o oportunitate atât pentru protecția patrimoniului, cât și pentru crearea de locuri de muncă.

- Punerea în valoare a arhitecturii rurale tradiționale, *in situ*, în același timp cu revigorarea meșteșugurilor tradiționale și cu utilizarea materialelor locale.

- Monitorizarea calității peisajelor naturale și culturale, împreună cu programe de conştientizare a comunităților locale privind unicitatea/valoarea patrimoniului lor pentru dezvoltare (ex. evaluare a drumurilor/trasee cu valoare de peisaj cultural) și realizarea de trasee în zonele cu peisaj cultural, care să nu altereze/degradeze valoarea acestora, cu marcarea unor puncte/zone de belvedere; reluarea și marcarea unor trasee/drumuri istorice (drumuri romane, medievale, comerciale, de transhumanță, etc.).

- Îmbunătățirea accesului către obiectivele de patrimoniu, prin măsurile de reabilitare a drumurilor de acces existente, cu utilizarea de materiale naturale pentru adaptarea la contextul natural și păstrarea traseului vernacular existent (adaptate situației locale) sau realizarea de noi drumuri, ce vor ține cont de valorile antropice și naturale, fără a le prejudicia.

4. PROGNOZE, SCENARII SAU ALTERNATIVE DE DEZVOLTARE

„Carta ICOMOS pentru Interpretarea și prezentarea siturilor culturale patrimoniale" (2007), precizează în cadrul principiului nr. 3, referitor la *context și mediul înconjurător,* că *„interpretarea și prezentarea siturilor patrimoniale ar trebui să pună în lumină relația mai extinsă a siturilor cu contextul lor și cu mediul social, cultural, istoric și natural*", pentru realizarea unei strategii de dezvoltare fiind necesar de luat în considerare atât valorile de patrimoniu, cât și respectarea diferitelor aporturi istorice la semnificația siturilor, peisajelor și a cadrului geografic înconjurător.

Scenariile optime pentru o dezvoltare durabilă a teritoriului județului Argeș ce au ca bază domeniul patrimoniului cultural cât și tendințele de abordare a protejării, conservării și punerii în valoare a patrimoniului natural și construit, sunt determinate de modul de implicare/acțiune al instituțiilor din domeniul culturii, al acțiunilor întreprinse de Autoritățile locale/județene și de ONG-uri ce se ocupă de domeniul patrimoniului în relație cu acest demers.

Scenariile propuse sunt în număr de două:

1. Scenariul de Referință (”Do Minimum”) - scenariul ia în calcul adoptarea unor măsuri minimale, la nivel instituțional/individual referitoare la protejarea patrimoniului construit, patrimoniului mobil și imaterial, de protejarea peisajelor culturale de alterări calitative:

La nivel instituțional:

- asigurarea unor servicii de supraveghere și control eficiente, care să prevină situațiile critice, potențial de degradare majoră a patrimoniului construit, de pierdere a unor elemente de patrimoniu mobil, de deteriorare a contextului patrimoniului construit, a elementelor constitutive ale peisajelor culturale;
- promovarea unor politici de protecție a patrimoniului construit și de identificare și protejare a peisajelor culturale, prin decizii care să asigure minimum conservarea stării calitative actuale a acestora;

La nivel individual:

- asigurarea unor măsuri de reparații/întreținere a obiectivelor de patrimoniu aflate în proprietate privată, cu mijloace și materiale adecvate;
- promovarea zonelor cu potențial natural și antropic, în vederea adoptării de către locuitori/asociații familiale de noi servicii/produse specifice contextului local și în vederea

investigării/cercetării de către specialiști, cu posibilitatea de clasare sau de instituire a unor măsuri de protecţie.

2. Scenariul de Dezvoltare/Diminuare majoră a impactului ("Do Something") - scenariul prin care Autoritățile publice locale/județene prioritizează acțiunile din domeniul patrimoniului cultural, în sensul promovării măsurilor/operațiunilor/proiectelor/programelor ce concură la menținerea și/sau îmbunătățirea stării calitative a patrimoniului cultural și a peisajelor culturale.

La nivel instituțional:

• implementarea unor proceduri de gestionare a riscurilor monumentelor aflate în pericol (pericole naturale sau antropice);

• asigurarea elaborării/reactualizării documentațiilor de urbanism de tip PUG/PUZCP sau PUZ Zone centrale, prin care dezvoltarea localităților este adaptată la structurile urbanistice tradiționale, reabilitarea satelor cu populație redusă prin includerea de funcțiuni noi, păstrând scara localităților și a fondului construit tradițional existent;

• includerea în programele de investiții ale Administrațiilor locale/județene a unor proiecte de punere în valoare *in situ* a localităților cu o arhitectură rurală specifică, împreună cu revigorarea meșteșugurilor și utilizarea materialelor tradiționale locale, în contextul unui cadru natural cu unități de peisaj ce concură la determinarea unor zone largi de teritoriu ce pot fi încadrate la categoria de peisaj cultural – peisaj cultural cu evoluție organică; patrimoniul imaterial (obiceiuri, credințe, tradiții transmise din generație în generație) păstrate în aceste zone rurale, va adăuga plus-valoare proiectelor de dezvoltare locale prin cultură;

• accesarea surselor de finanțare pentru proiectare/restaurare (ex. Timbrul Monumentelor Istorice) și dezvoltarea de surse noi de finanțare a programelor de restaurare, refuncționalizare a patrimoniului construit și a programelor educative referitoare la percepția și înțelegerea valorii pe care o reprezintă patrimoniul pentru dezvoltarea sustenabilă a comunităților locale;

• cercetatea, delimitarea și punerea în valoare a patrimoniului arheologic la nivelul județului - prin includerea unui număr reprezentativ de situri arheologice din toate perioadele istorice reprezentative pentru teritoriul județului și cel național, restaurarea unor situri emblematice (ex. siturile ce aparțin *Limesului Transalutan*, inclus în Patrimoniul Mondial UNESCO) și realizarea unor circuite de vizitare, cu amenajări turistice adecvate;

• cooperarea în programe interjudețene, regionale și internaționale, pentru punerea în valoare prin circuite cu același tip de patrimoniu, pe regiuni etnografice, cu județele limitrofe (Dâmbovița, Vâlcea, Brașov);

• aplicarea unor metode de management al gestionării patrimoniului, existente pe plan european, pentru aceeași scară a teritoriului (ex. Franța - asocierea Localități cu patrimoniu remarcabil, Mici orașe cu caracter, etc.);

• dat fiind caracteristicile particulare ale peisajului cultural ca bun de patrimoniu, vulnerabilitatea ridicată a valorilor sale și modalitățile legale limitate existente pentru protejarea acestuia, se vor realiza programe și proiecte pentru conștientizarea socială și cooperarea comunităților locale cu instituțiile publice în vederea instituirii de măsuri și acțiuni de protecție.

La nivel individual:

• semnalarea unor obiective locale ce se pot încadra ca valori de patrimoniu;

• păstrarea unor meșteșuguri, tradiții, obiceiuri și transmiterea lor către tânăra generație;

• realizarea unor asocieri pentru punerea în valoare a zonelor cu peisaj cultural și realizarea de evenimente culturale în localitățile din care fac parte, aplicarea pentru finanțări de proiecte în vederea reabilitării patrimoniului cu valoare locală.

5. SINTEZA STUDIULUI DE FUNDAMENTARE

Analiza realizată la nivelul județului ARGEȘ în cadrul acestui studiu de fundamentare arată un număr impresionant de obiective de patrimoniu material și imaterial, regăsit pe întreg teritoriul județului. Avantajele patrimoniului cultural pentru o dezvoltare durabilă a teritoriului sunt reprezentate de diversitatea și multitudinea de obiective de patrimoniu material/construit, nivelul bun de conservare a celei mai mari părți din aceste obiective, aria de răspândire pe tot teritoriul județului (cu o densitate mai mare în zona de Nord și de Est), dublat de patrimoniul mobil, ce se regăsește într-un număr important de muzee și colecții. Patrimoniul material/construit cel mai bine reprezentat este cel arhitectural (cat. II) - 765 de monumente, situri și ansambluri alături de 80 de monumente de arheologie (cat. I), 14 monumente de for public (cat. III), 163 monumente memoriale și funerare (cat. IV). De asemenea, zona rurală cu zonele ei etnografice specifice - Valea Topologului, Valea Argeșului, Valea Vâlsanului, Valea Doamnei, Muscelul - beneficiază de un cadru natural valoros în care se înscriu satele cu clădiri și gospodării tradiționale, marcate de siluetele bisericilor de lemn sau de zid, potențial insuficient exploatat din punct de vedere al unui turism sustenabil.

Corelarea valorilor naturale și antropice subliniază faptul că întreg teritoriul județului deține valori peste medie, care se concretizează într-un potențial de dezvoltare bazat pe valorile culturale și în contextul unor zone naturale protejate, zone de peisaj ce includ toată varietatea de forme de relief existentă. Valorile patrimoniului arheologic nu sunt vizibile, la nivelul întregului teritoriu, necesitatea continuării și finalizării cercetărilor fiind evidentă pentru punerea în valoare a acestui tip de patrimoniu și de amenajare a unor situri arheologice reprezentative pentru istoria locală și națională/europeană, cu acces și amenajări adecvate turismului cultural.

Este necesară implicarea Autorităților locale/județene în procesul de identificare și includere în planurile de urbanism (tip PUG) a valorilor de patrimoniu din teritoriului local, înscrierea în LMI, protejarea, restaurarea, refuncționalizarea și punerea lor în valoare. Conștientizarea potențialului de dezvoltare reprezentat de patrimoniu (material și imaterial) va trebui corelată cu finanțarea unor programe și proiecte în acest domeniu, subfinanțarea actuală în special în mediul rural contribuind la migrarea populației locale către oraș, ducând astfel la pericolul pierderii valorilor autentice atât de patrimoniu imaterial, cât și ale patrimoniului construit. Se remarcă necesitatea dezvoltării parteneriatelor public - privat pentru cunoașterea și promovarea tuturor formelor de patrimoniu cultural, coroborate cu punerea în valoare a patrimoniului natural existent, care alcătuiesc peisajele culturale. De asemenea, se justifică

necesitatea de creare a unei baze de date digitalizate a patrimoniului județului Argeș, pentru fundamentarea acțiunilor și intervențiilor în domeniu și pentru cunoașterea situației la zi a stării patrimoniului construit și a fondurilor necesare pentru intervențiile de urgență. Este necesară păstrarea, dezvoltarea și promovarea unor trasee/rute/itinerarii culturale care îmbină oferte culturale a orașelor de mici/mijlocii dimensiuni, cu cele ale zonelor rurale ale județului. În concluzie, potențialul de dezvoltare pe care îl reprezintă patrimoniul cultural este oferit de multitudinea de valori de patrimoniu material și imaterial (cu siturile nou incluse în patrimoniul UNESCO - *Limesul Transalutanus* și cu Mânăstirea Curtea de Argeș, înscrisă pe Lista indicativă a UNESCO), de existența unor asociații/organizații non-guvernamentale ce susțin patrimoniul, de conștientizarea și educarea comunităților locale pentru păstrarea și punerea în valoare a teritoriilor lor.

SURSE BIBLIOGRAFICE

ALESSANDRESCU C.- *Dicționar geografic al județului Muscel,* București 1893

AMZA EUGEN - *Bisericile de lemn- Apostolii ortodoxiei în satul argeșan*, Pitești, 2019

ANTONIU ALEXANDRU - *Albumul General al României, Județul Argeș.Monumente istorice, Edificii, Poziționi, Costume naționale, Obiceiuri de la țară și altele,* 1893, Colecțiunea Comisiunii Monumentelor Istorice

ANTONESCU DANIELA-*Evoluția reformelor administrativ -teritoriale din românia în ultimul secol* Academia României,Institutul Naţional de Cercetări Economice, INCE-CIDE, București,2018

BARCO AURELIA,NEDELCU EUGEN- *Judetele patriei Județul Argeș*, Institutul de geografie, Ed. Academiei RSR, Bucuresti, 1976

BĂDESCU ILIE,CUCU- OANCEA OZANA - *Dictionar de sociologie rurala, (Judetele istorice - Judetele de pe harta Stolnicului Cantacuzino - judetul Arges)* Ed. Mica Valahie, 2011

BĂDIȚĂ CLAUDIU MIHAI - *Căi ferate din Argeș, de la începuturi până în prezent, https://romania594.blogspot.com/2019/10/*

BIVOLARU ALEXANDRA - *Arheologia peisajului. Peisaje arheologice, perspective, istorie și evoluție. 2014* http ://peisaje-arheologice.ro

BREZAN ANDREEA PETRA - *Curtea de Argeș,* www. igloo.ro, 2018

CONSTANTINESCU GRIGORE - *Bisericile de lemn din județul Argeș- monumente de arhitectură,* Pitești,1995; *Monumente memoriale din județul Argeș. Cruci de piatră",* Pitești, 1999; *Ceramica din Argeș-Muscel,*Pitești,2001;*„Civilizația pietrei în Argeș-Muscel";„Ansamblul urban medieval Câmpulung"; „Ansamblul urban medieval Curtea de Argeș"; „Ansamblul urban medieval Pitești".*

CREȚEANU RADU, CREȚEANU SARMIZA - *Culele din România*, Ed. Meridiane, 1969

CRISTOCEA SPIRIDON - *Județul Argeș oglindit în Catagrafia de la 1832,* Muzeul Județean Argeș, Argesis. Studii și comunicări, VII, 1995

CRUCEANA ION - *Drumul oii și alte drumuri moarte pe meleagurile argeșene. Iastorie și toponimie.* Muzeul Județean Argeș, Argesis VIII- Studii și comunicări, 1999

DAVID AURELIAN- LUCIAN - *Peisajul cultural.Dezvoltarea durabilă a peisajului pastoral în culoarul Rucăr- Bran,* Academia Română, FSE, POSDRU, 2007-2013

FĂRCAȘ SABIN-*Păstoritul carpatic, tradiție și continuitate,* Academia Română, Atelierele ”Constantin Brăiloiu”, ANZM, MADR, 2020

FLOREA IONEL, Coord. STANCIU VASILE -*Structuri legislative și istorico- geografice în practica organizării administrative-teritoriale* (Teza de doctorat,prof.îndrumătorStanciu Vasile, Universitatea București, 2011)

GHEORGHIU, TEODOR OCTAVIAN - *Cetățile orașelor. Apărarea urbană în centrul și estul Europei în Evul mediu,* Ed. SIMETRIA, București, 2000

GHINOIU ION & colectiv - *Atlasul Etnografic Român -Volumul 1 - HABITATUL,* Academia Română, Institutul de Etnografie și Folclor„Constantin Brăiloiu", Ed. Academiei și Ed. Monitorul Oficial, București, 2003

GIURESCU CONSTANTIN -*Principatele Romane la începutulsec.XIX (constatări istorice,geografice economice și statistice pe temeiul hărții ruse din 1835)* Ed.Științifică, București, 1957

GIURESCU C.CONSTANTIN, GIURESCU C. DINU - *Istoria romanilor din cele mai vechi timpuri până astăzi,* Bucuresti, 1971.

GRECEANU EUGENIA - *ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ VECHE-Ansamblul urban medieval Pitești,* DJCCPCN Argeș, 2007

HOINĂRESCU CĂLIN & colectiv-*Locuința sătească din Romania, Studiu de arhitectură tradițională în vederea conservării și valorificării prin tipizare,* IPJ Prahova, 1986

JOJA CONSTANTIN - *Sensuri și valori regăsite,* București, 1981

LAHOVARI IOAN GEORGE, GENERAL BRATIANU C.I.TOCILESCU,G. GRIGORE - *Marele Dictionar Geografic al Rominiei - vol.I, vol. IV, vol. V* - Bucuresti, Stab. Grafic J.V.Socecu, 1901, 1902.

MAVRODIN TEODOR, coordonator s.a. - *Vol II. Argeșul și Muscelul - Spații istorice ale românismului*, C. J. Argeș, Tiparg, Pitești, 2013

MĂNDESCU DRAGOȘ- *Arheologia văii râului Doamnei, vestigii din preistorie până în epoca romană,* Muzeul Județean Argeș, Argesis XIII- Studii și comunicări, 2004

METEȘ ȘTEFEN - *Emigrări românești din Transilvania în sec. XVIII- XX,* Ed.Științifică și Enciclopedică, 1977

MOLDOVAN HORIA - *Dezvoltare urbană și arhitectură în Transilvania și Țara Românească. Caiet Documentar,* București, Ed. Universitară Ion Mincu, 2012

MULȚESCU MARIA, MULȚESCU ALEXANDRU - *Culele din Muscel și Argeș,* Muzeul Județean Argeș, Argesis XIII- Studii și comunicări, 2004

PĂNOIU ANDREI - *ARHITECTURA ROMÂNEASCĂ VECHE - Arhitectura și sistematizarea așezărilordin Argeș și Muscel în sec. XVIII- XIX,*DJCCPCN Argeș, 2004

RĂDVAN LAURENȚIU- *Orașele din Țara Românească până la sfârșitul sec.XVI-lea,* Ed.Universității A. I .Cuza, Iași, 2004

SACERDOȚEANU AURELIAN - *Începuturile orașului Pitești,* Muzeul Pitești, Studii și comunicări

STĂNCULESCU FL, GHEORGHIU AD.,PETRESCU P., STAHL P - *Arhitectura Romînească- REGIUNEA PITEȘTI,* Ed. Tehnică, 1958

*** *Enciclopedia Romaniei* - *Volumul I, II, Tara Românească,* 1938,Editura Imprimeriei Nationale, (lucrare elaborata sub conducerea prof.Dimitrie Gusti)

*** Muntenia și Oltenia - *Ghid de arhitectură pentru încadrarea în specificul local din mediul rural - Zona Argeș*, OAR 2016, Colectiv Arh. Mihaela Arsene, Arh. Andrei Balteanu, Arh. Dana Raicu, consultanti Arh. Adrian Crăciunescu, Dr. Ana Bârcă.

*** *Ghid de valorificare a patrimoniului rural* - arh. Gafar Michaela, Grogorovschi M., Ed. Alfa, 2004

*** *Ghid de bune practici în protejarea și promovarea patrimoniului cultural rural* - Coord. Aurelia Duțu & colectiv, Institutul Național al Patrimoniului, 2012, http://www.cimec.ro/ghid-muzee-rurale

ANEXE

Anexa 1. Hărţi cu împărţirea administrativă a României

Fig. 0.1 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1918-1925

Fig. 0.2 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1919-1925

Fig. 0.3 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1925-1931

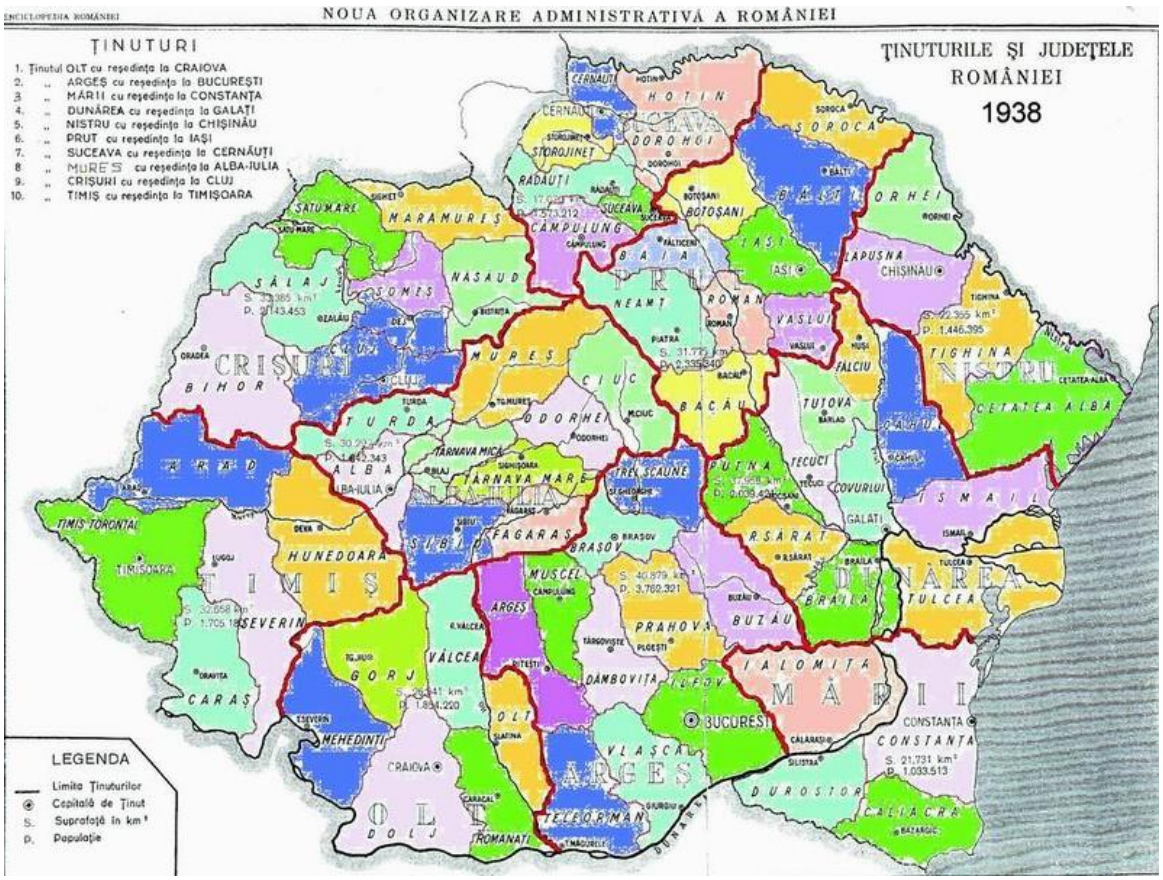

Fig. 0.4 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1938

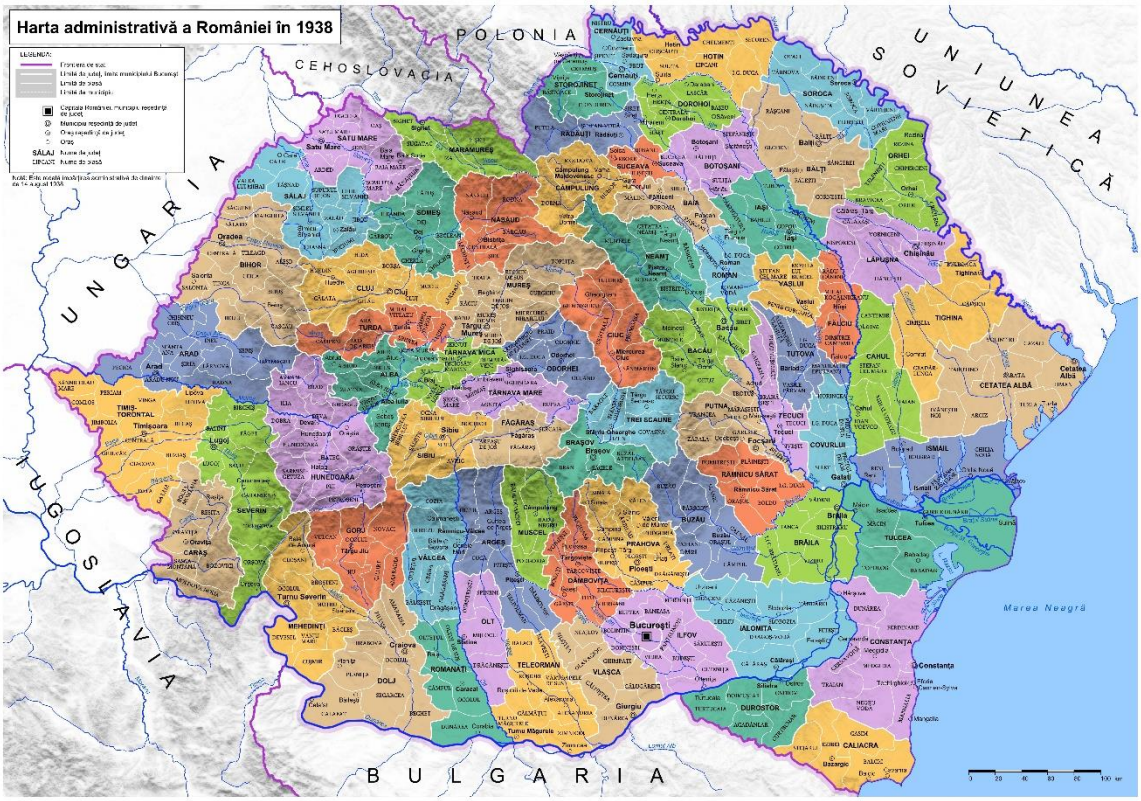

Fig. 0.5 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1938

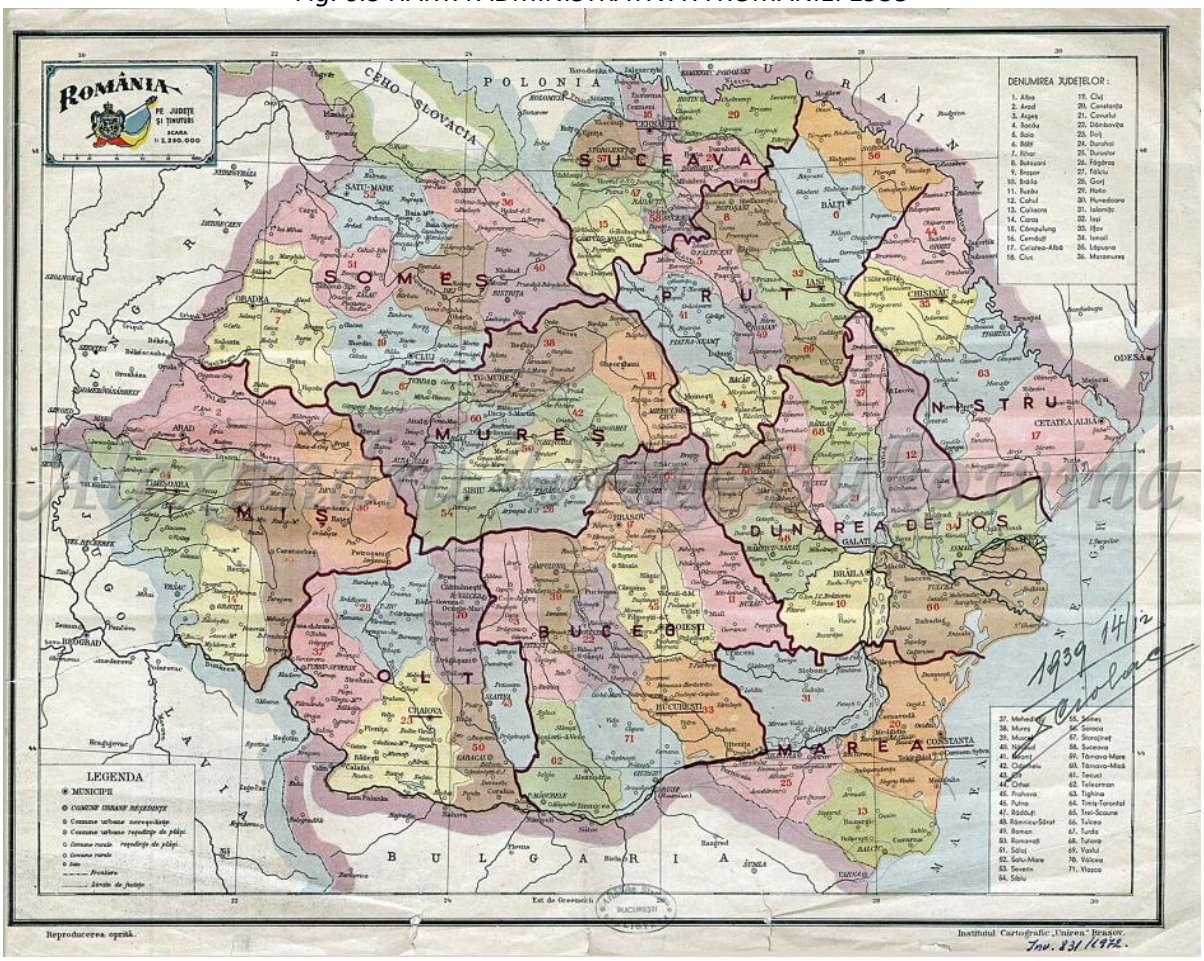

Fig. 0.6 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI 1939

Fig. 0.7 HARTA ADMINISTRATIVĂ A ROMÂNIEI MAI 1941

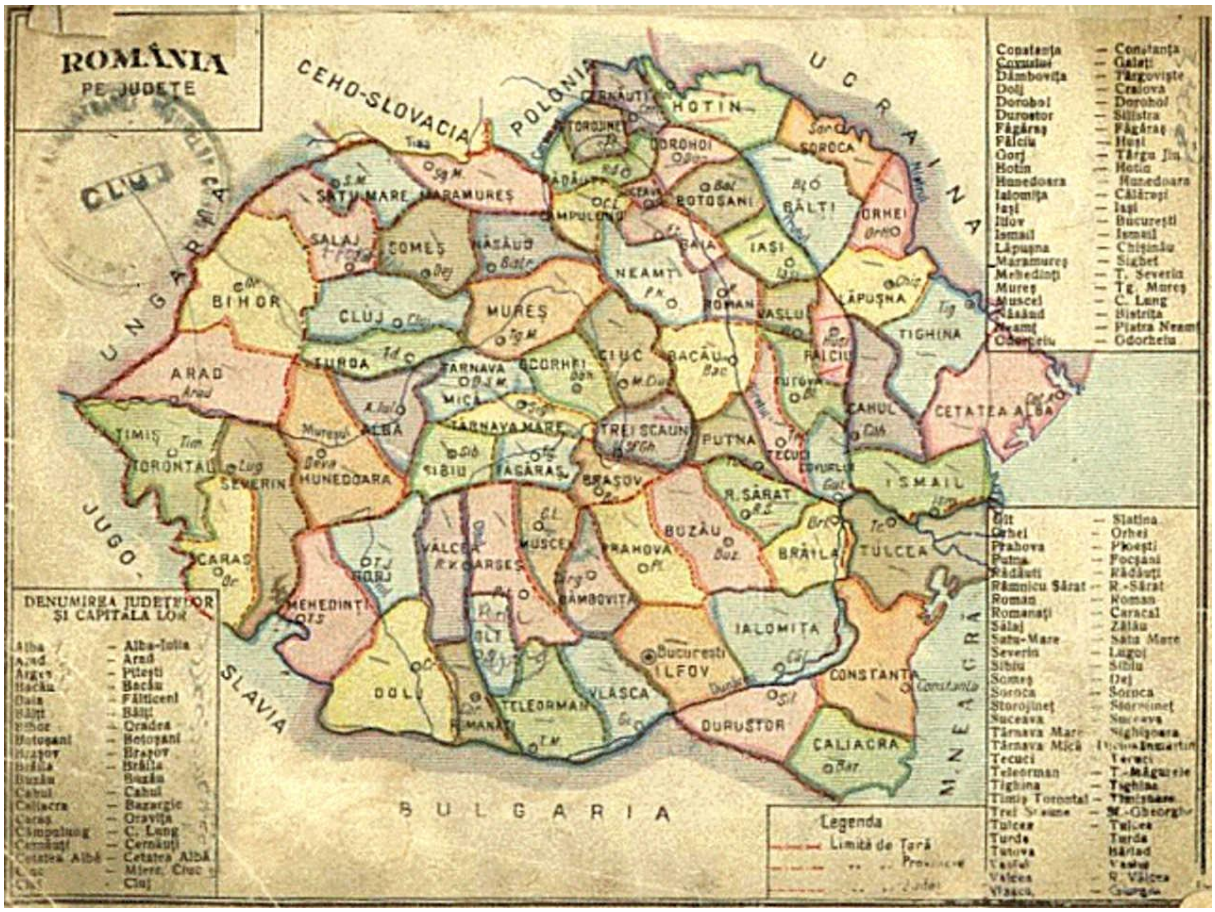
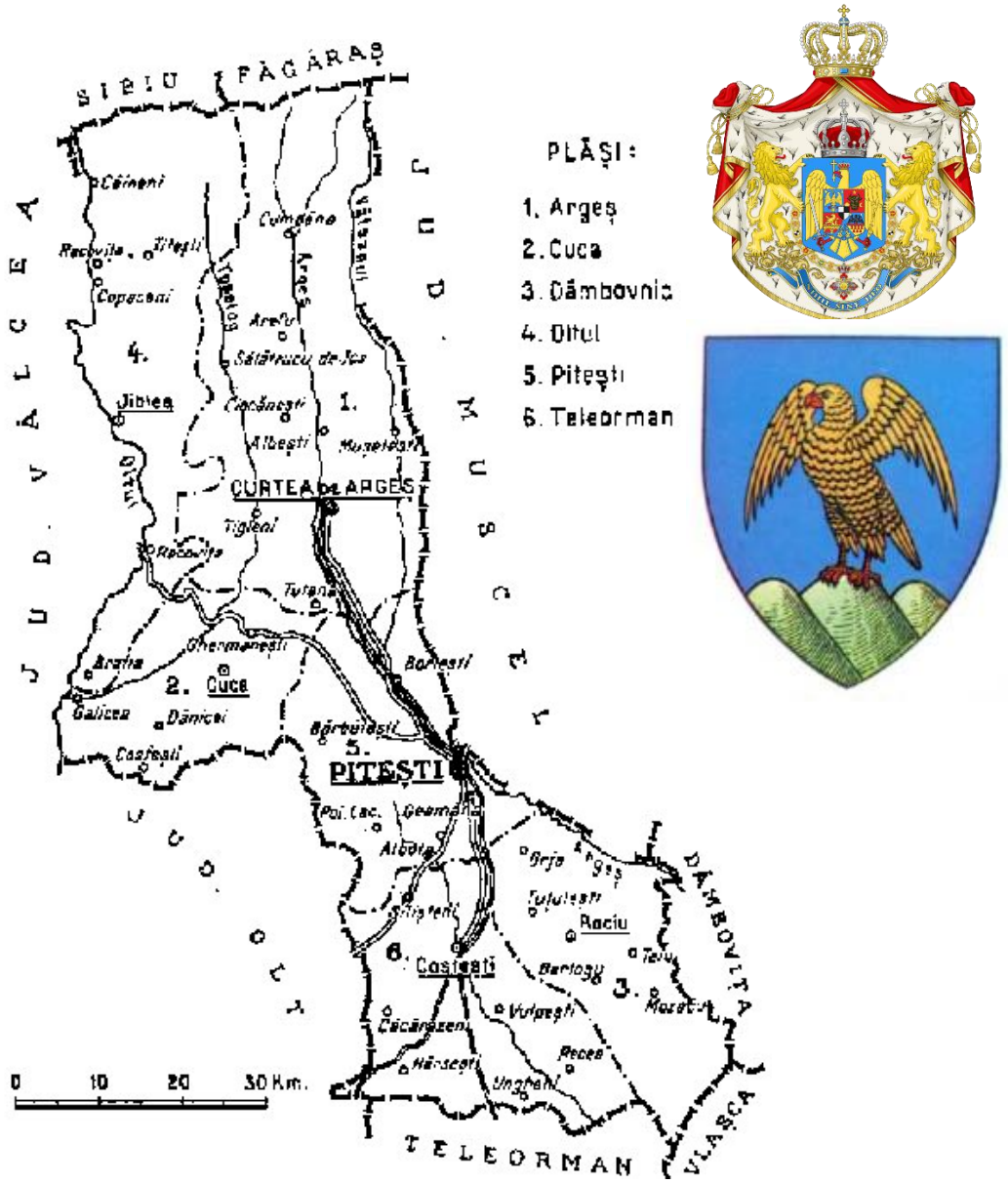

Fig. 0.8 ROMÂNIA INTERBELICĂ – HARTA JUDEŢELOR

PLĂȘI:
1. Argeș
2. Cuca
3. Dâmbovnic
4. Dîlul
5. Pitești
6. Teleorman
SIBIU
FĂGĂRAȘ
JUDEȚUL ARGEȘ
CURTEA de ARGEȘ
PITEȘTI
Câineni
Rucăr
Copăceni
Jiblea
Arefu
Cetățeni
Albești
Mușetești
Tigveni
Rătești
Arefu
Galicea
Dănicei
Căsoaia
Bârlogu
Poi. Cac.
Albota
Grija
Argeș
Raciu
Bârlogu
Vulpești
Recea
Ungheni
Hârsești
Cocănești
Bârlogu
Bârlogu
Bârlogu

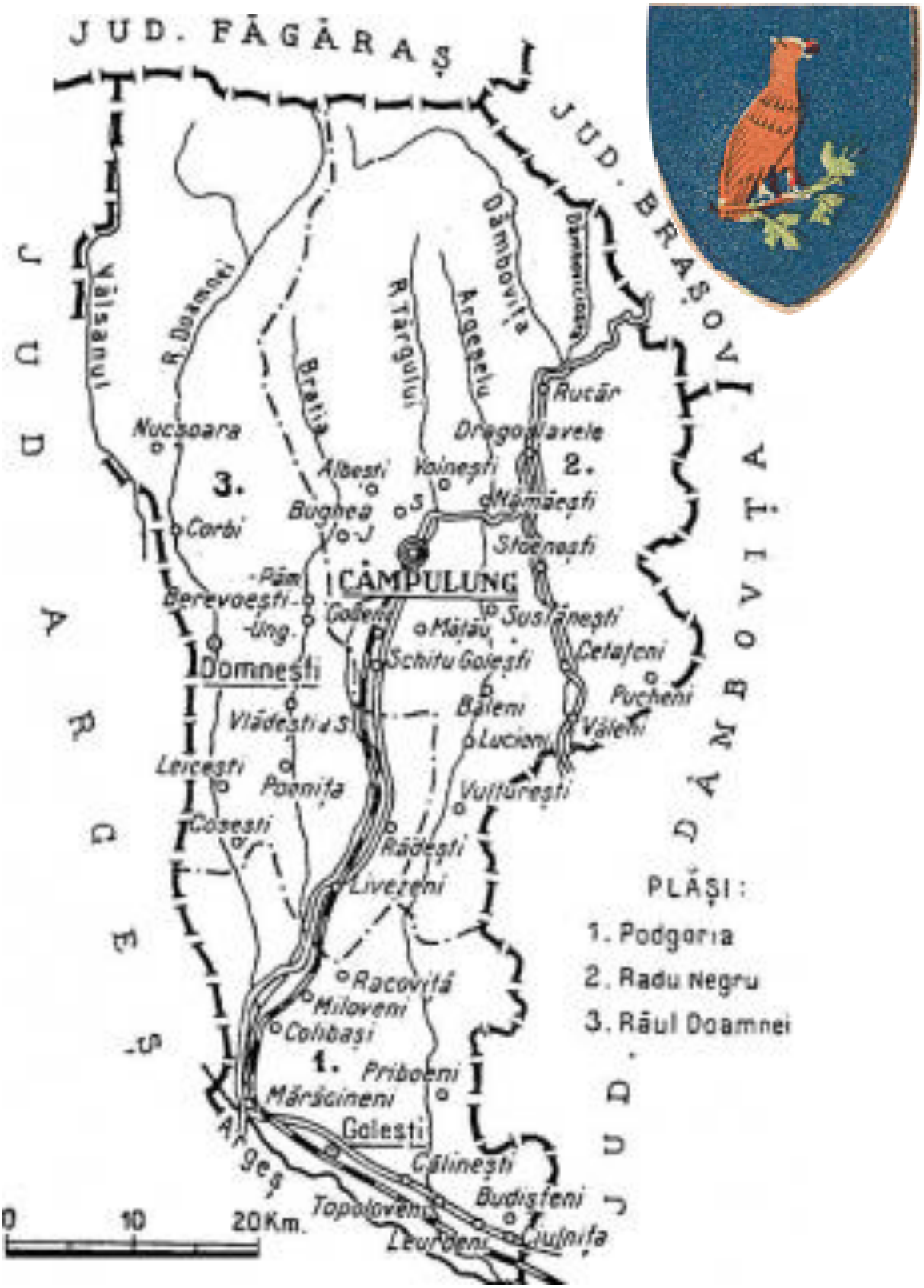

Fig. 0.10 JUDEŢUL INTERBELIC MUSCEL ŞI STEMA JUDEŢULUI INTERBELIC (1938)

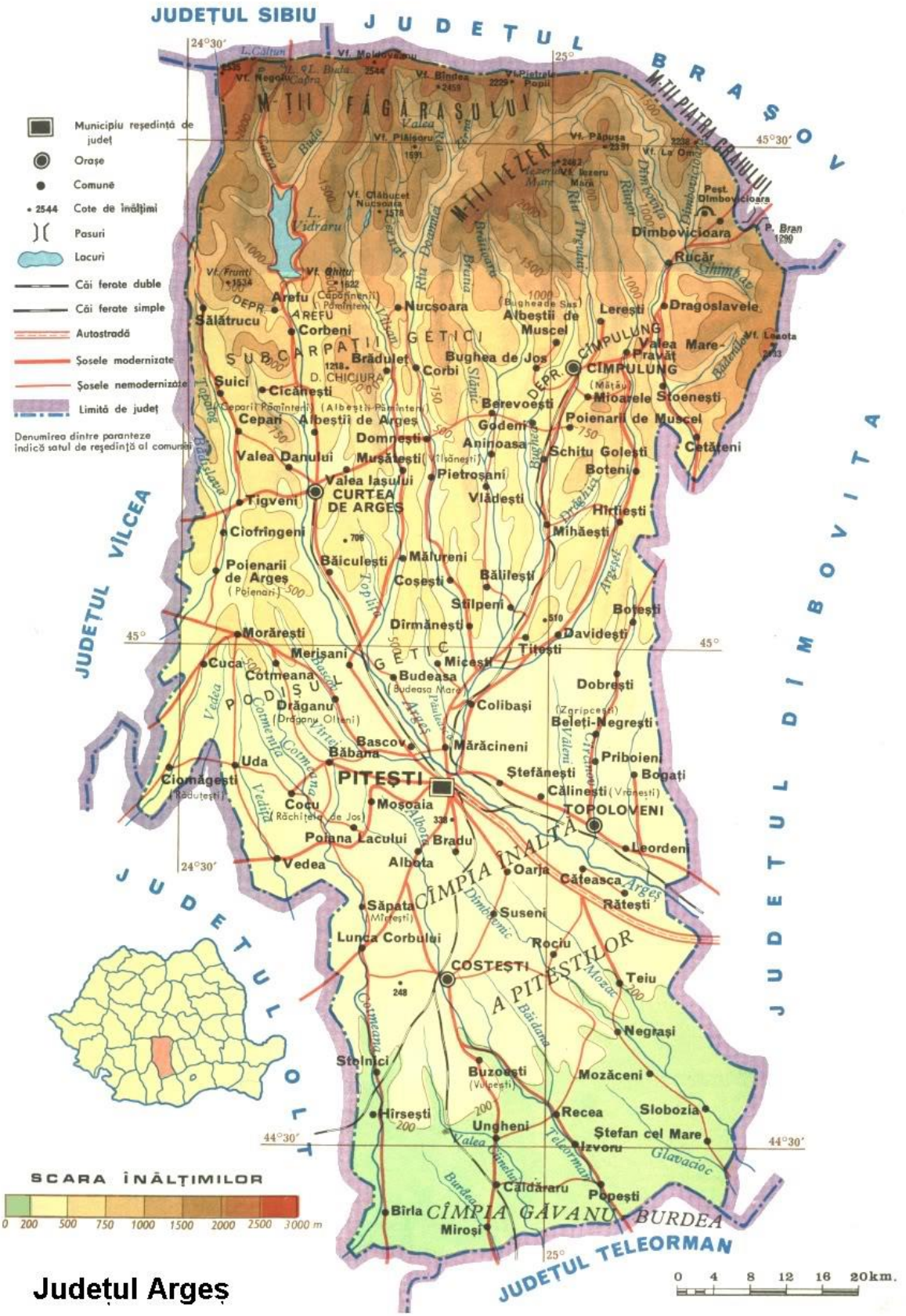

Fig. 0.11 CONFIGURAŢIA JUDEŢULUI ARGEŞ ÎN PREZENT

Anexa 2. Hărţi şi planuri istorice

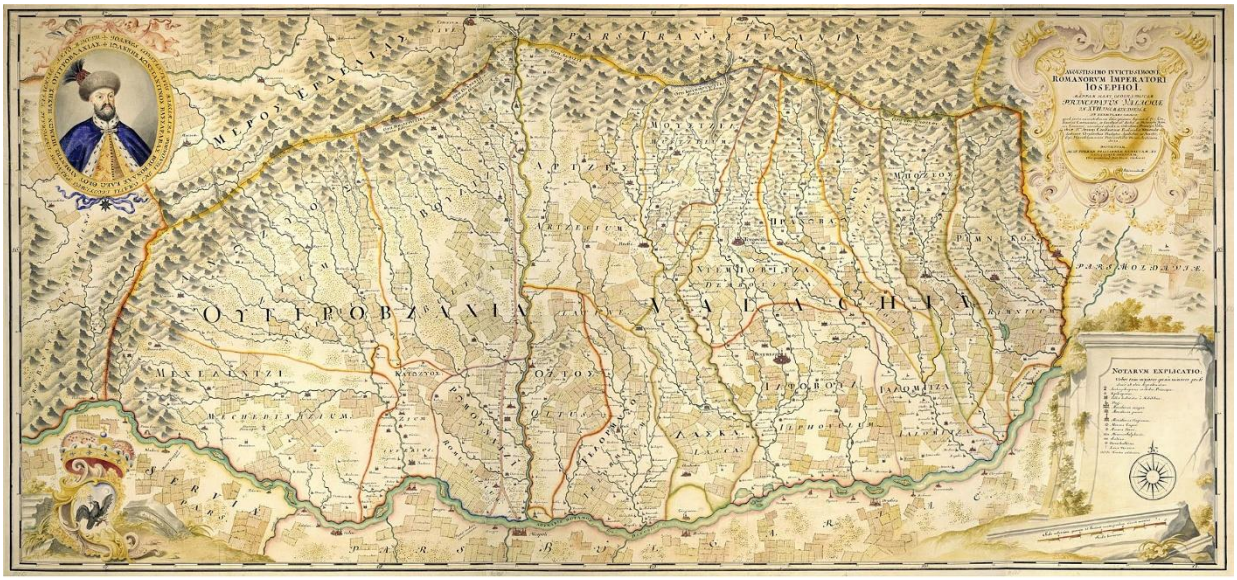
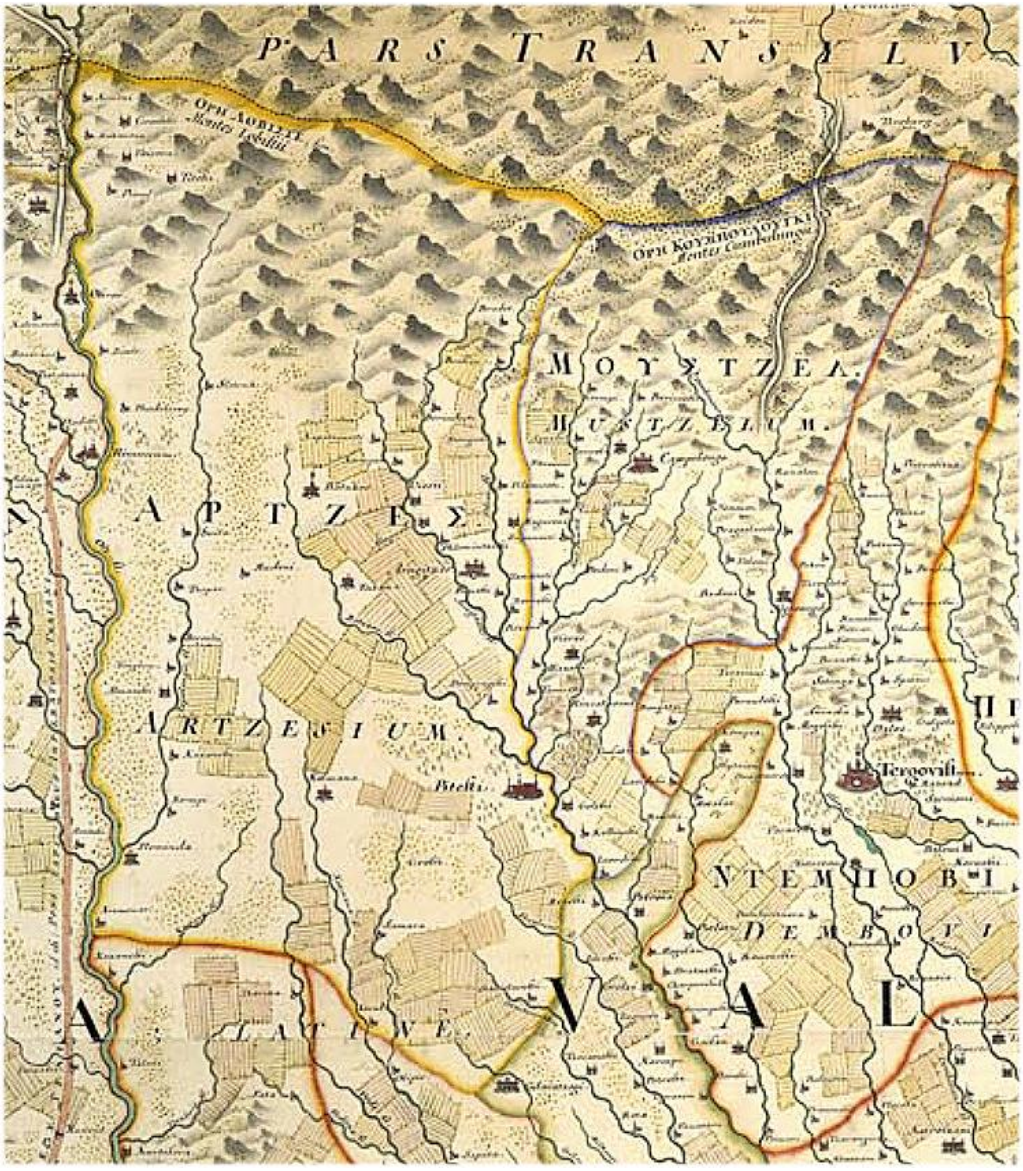

Fig. 0.12 1701 – HARTA STOLNICULUI CANTACUZINO (JOS DETALIU CU ZONA „ARGES”)
Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Harta_%C8%9A%C4%83rii_Rom%C3%A2ne%C8%99ti_-_Constantin_Cantacuzino

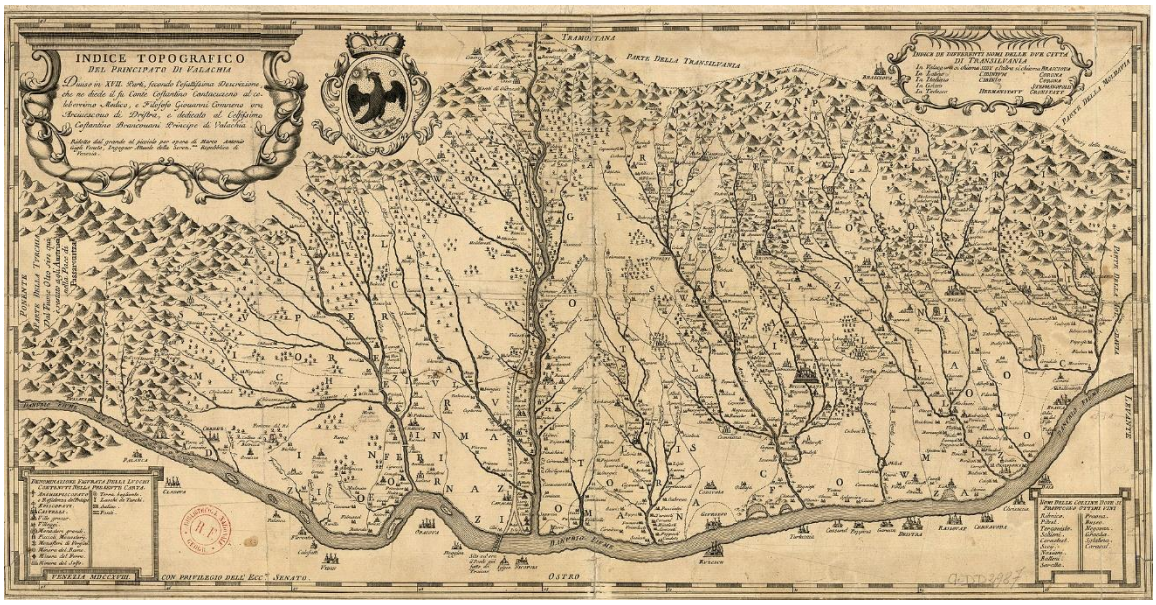
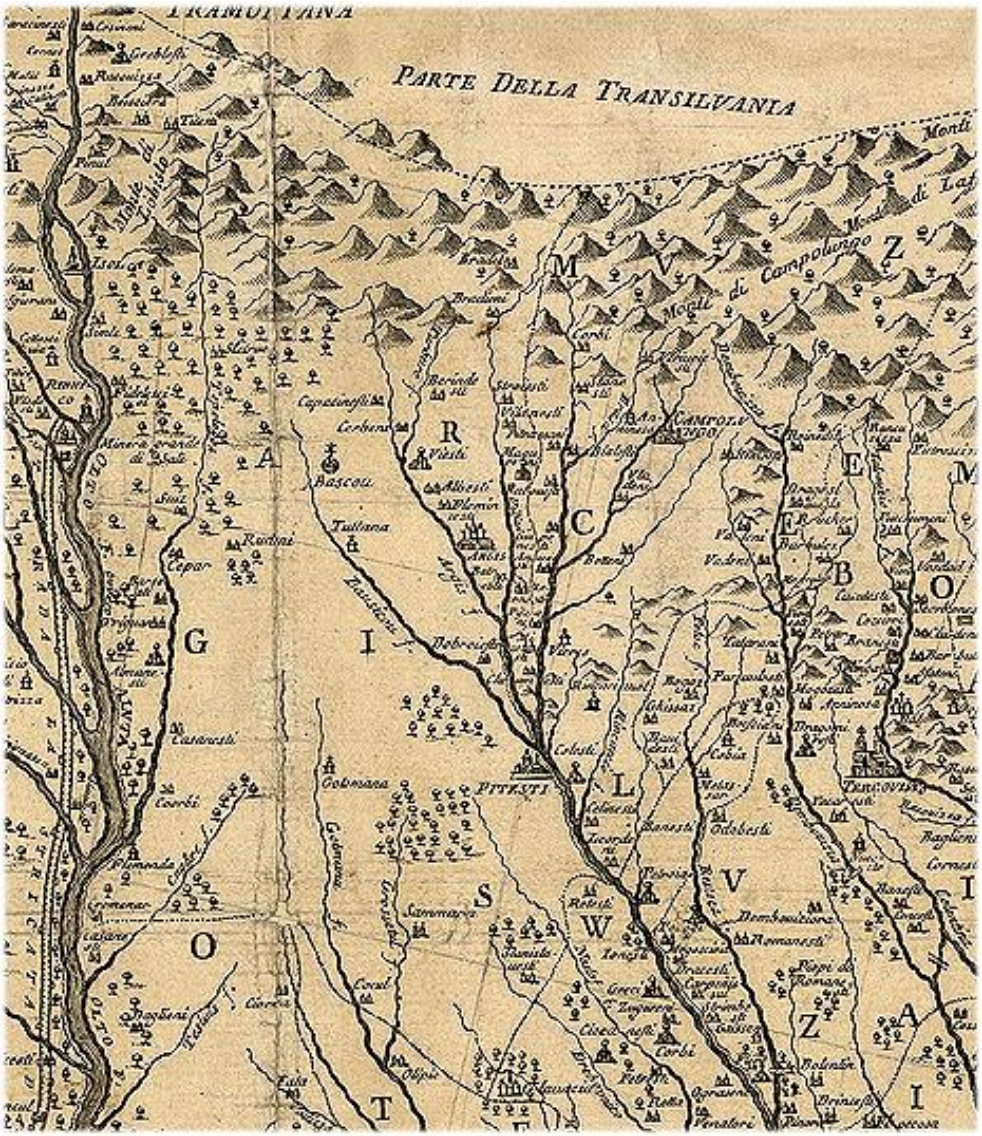

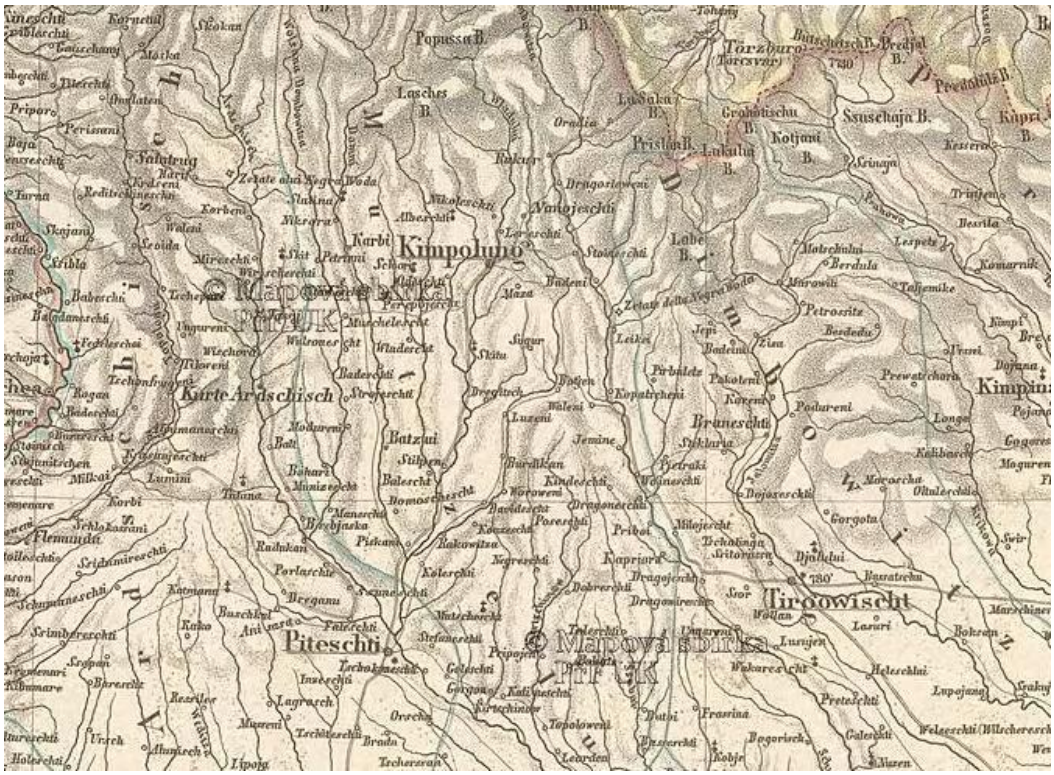
Fig. 0.13 1718 – HARTA STOLNICULUI CANTACUZINO (JOS DETALIU)
Sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Harta_%C8%9A%C4%83rii_Rom%C3%A2ne%C8%99ti_-_Constantin_Cantacuzino

2.1 CÂMPULUNG

Fig. 0.14 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITEŞTI)
Sursa: https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458

Kimpolung
Kurte Ardschisch
Piteschti
Batzani
Tirgowischt
Karbi
Lasches B.
Papussa B.
Torzburg
Ssuschaja B.
Kotjani B.
Pristan B.
Laukuluj B.
Nanojeschti
Stoineschti
Labe B.
Petrossitz
Kimpi
Brunescht
Podureni
Longa
Gorgota
Laguri
Lupojasa
Pretescht
Frassina
Dubi
Topoloweni
Leordeni
Kobje
Bogoresch
Galeresch
Wakarescht
Lurujen
Dragojeschti
Dragomiresch
Milojescht
Privoi
Kapriora
Negreschti
Kolerschti
Pitkann
Radukan
Porlaschti
Bergann
Baschkai
Fatzeschti
Gelaschi
Insereschti
Lagrarsch
Orreschi
Braila
Techeresran
Urseh
Alunkesch
Lipoig
Holeschti
Rezitze
Maarenl
Techitzeschti
Techakaneschti
Techeschti
Techeschti
Teche

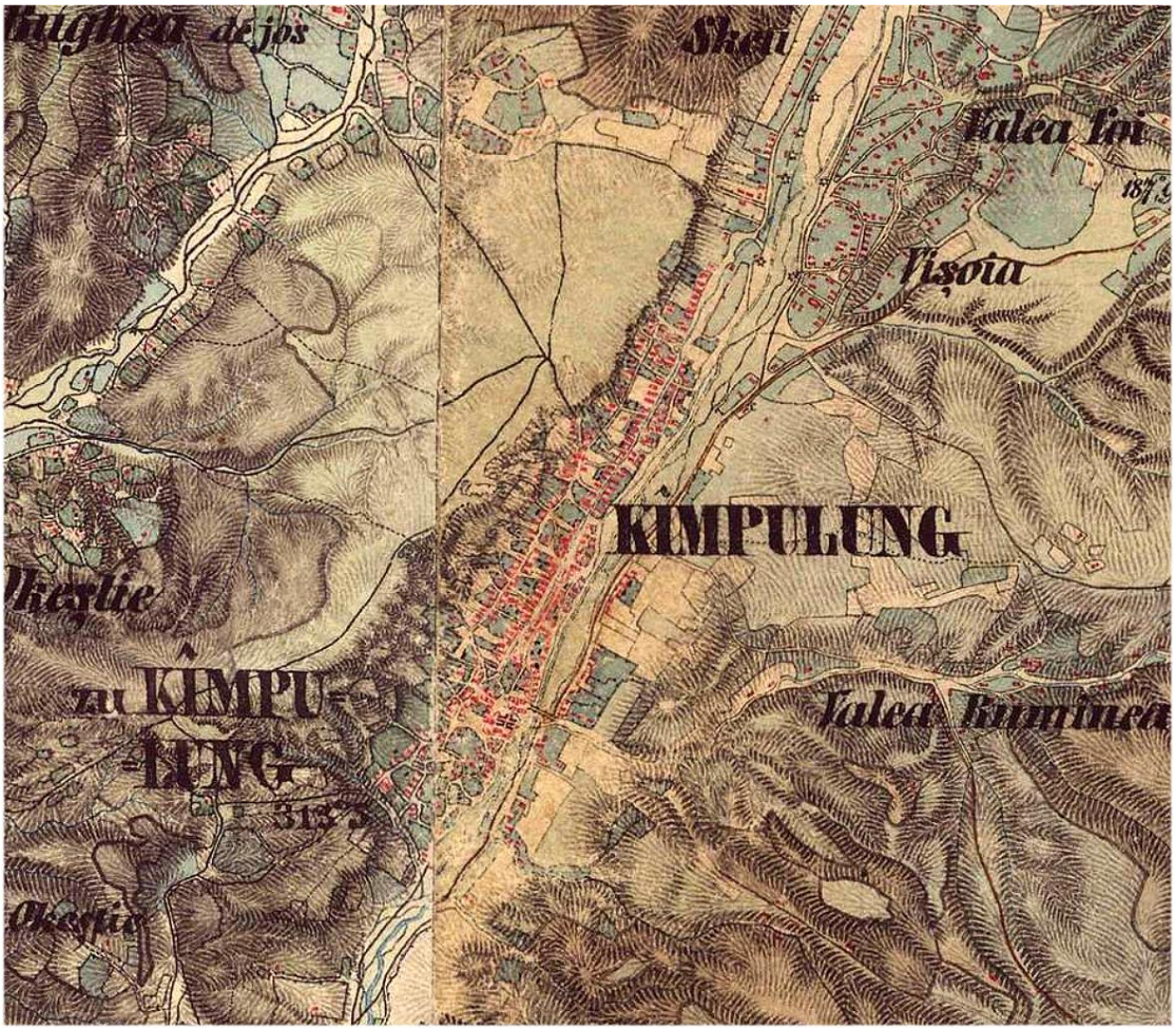

Fig. 0.17 1806-1869 – A II-A CAMPANIE MILITARĂ AUSTRIACĂ (DETALIU)
Sursa: https://maps.arcanum.com/en/browse/country/secondsurvey/

Fig. 0.18 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU)
Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srsltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlxT97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkgs

Fig. 0.19 1864 – HARTA ROMÂNIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)
Sursa: http://charta1864.gis-it.ro/

Fig. 0.20 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865

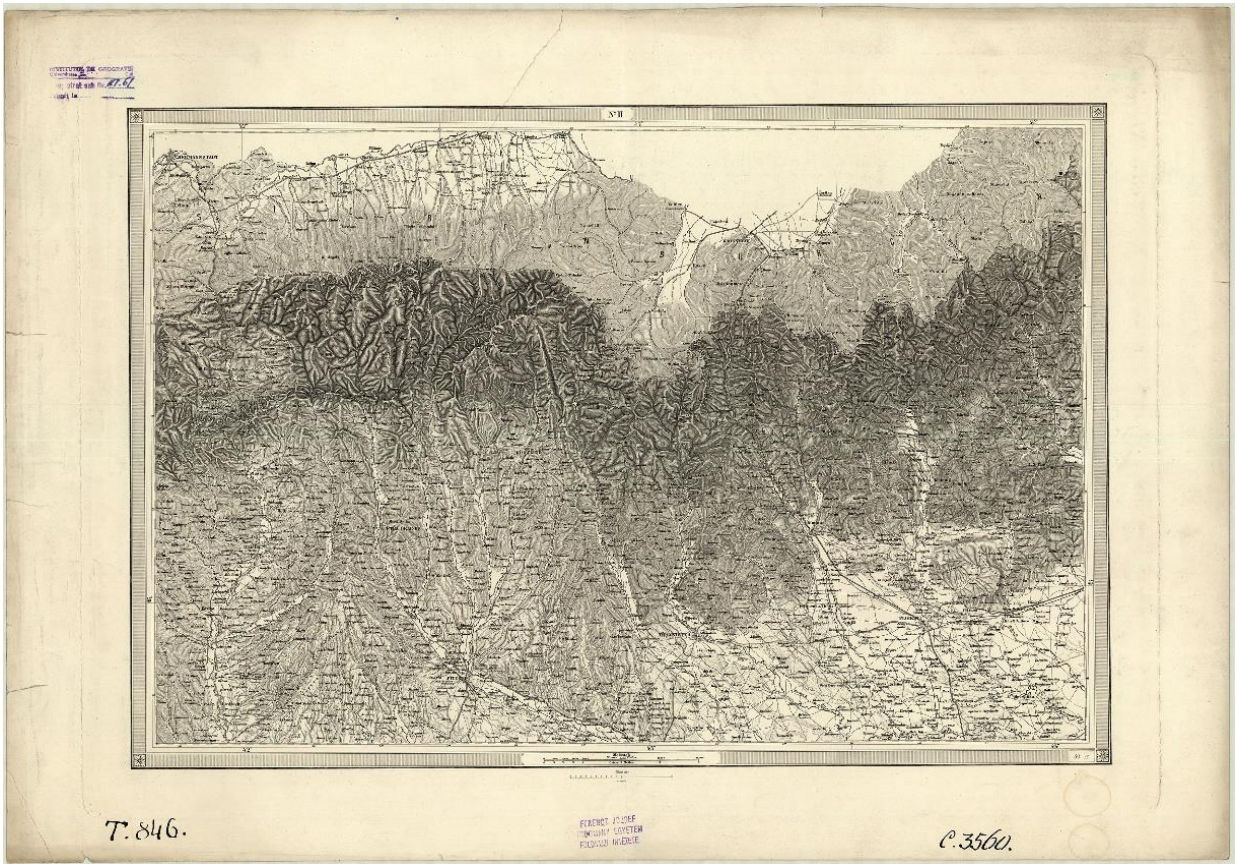

Fig. 0.21 1867 – HARTA VALAHIEI (JOS DETALIU)

Sursa: https://www.macopedia.ro/conferinta-online-la-muzeul-hartilor-o-calatorie-cartografica-prin-tara-romaneasca-la-mijlocul-secolului-al-xix-lea/2-detaliu-harta-tara-romaneasca-valahia-1867/#google_vignette

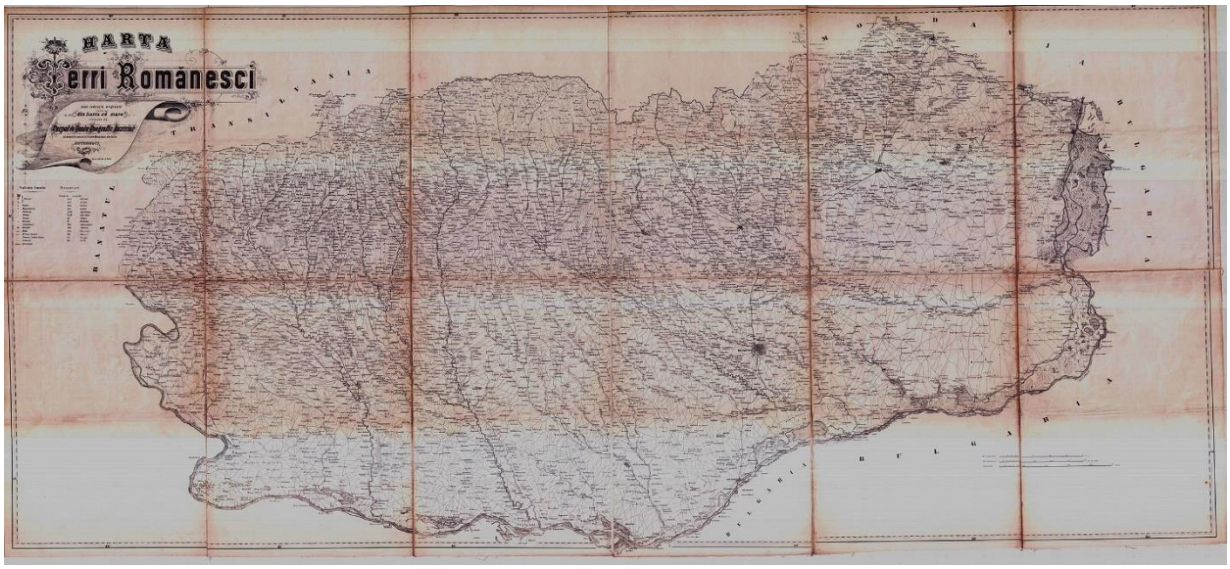

Fig. 0.22 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)
Sursa: https://imagoromaniae.ro/perioada/1850-1867/

Fig. 0.23 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAŢII
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897

Fig. 0.24 1916 – CARTE DE LA ROUMANIE (JOS DETALIU DIN CAREUL BUCURESTI)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

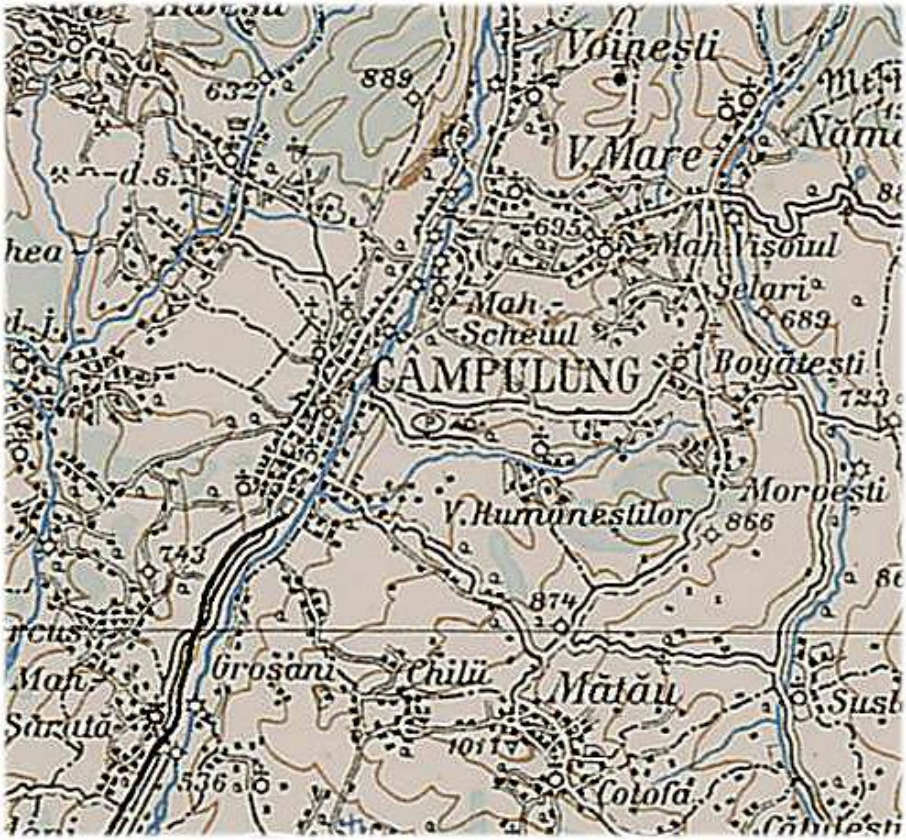

Fig. 0.25 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70

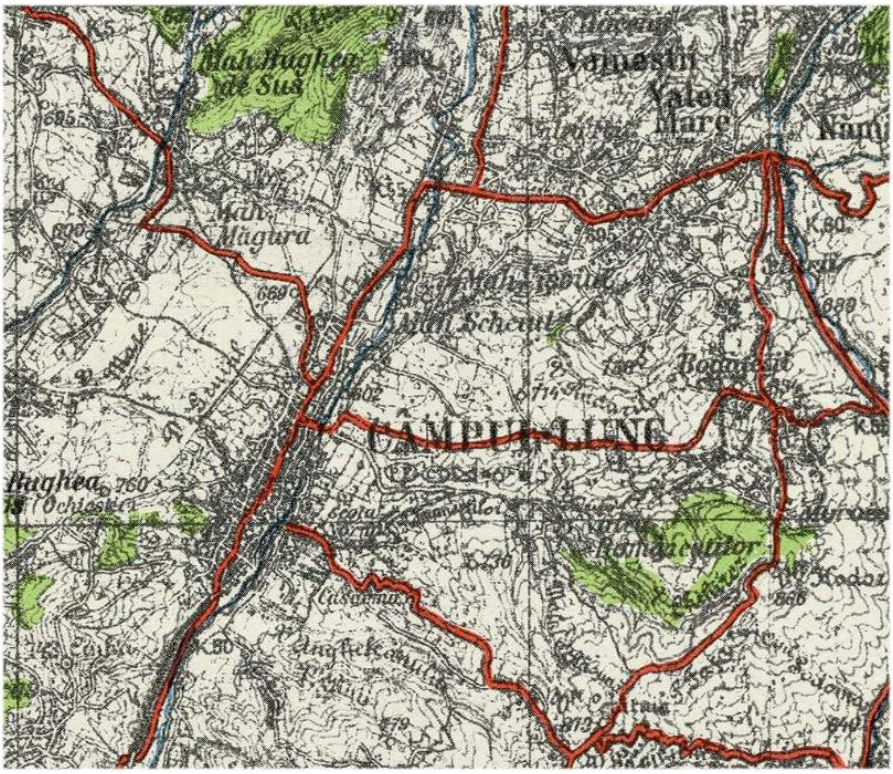

Fig. 0.26 1926 – SERVICIUL GEOGRAFIC AL ARMATEI – CAREUL CÂMPULUNG (DETALIU)
Sursa: https://www.google.com/search?q=https%3A%2F%2Fwww.27-harta-militara-serviciul-geografic-al-armatei-1926-a118021024&oq=https%3A%2F%2Fwww.27-harta-militara-serviciul-geografic-al-armatei-1926-a118021024&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUyBggAEEUYOTIGCAEQRRg60gEINzk3N2owajSoAgCwAgE&sourceid=chrome&ie=UTF-8

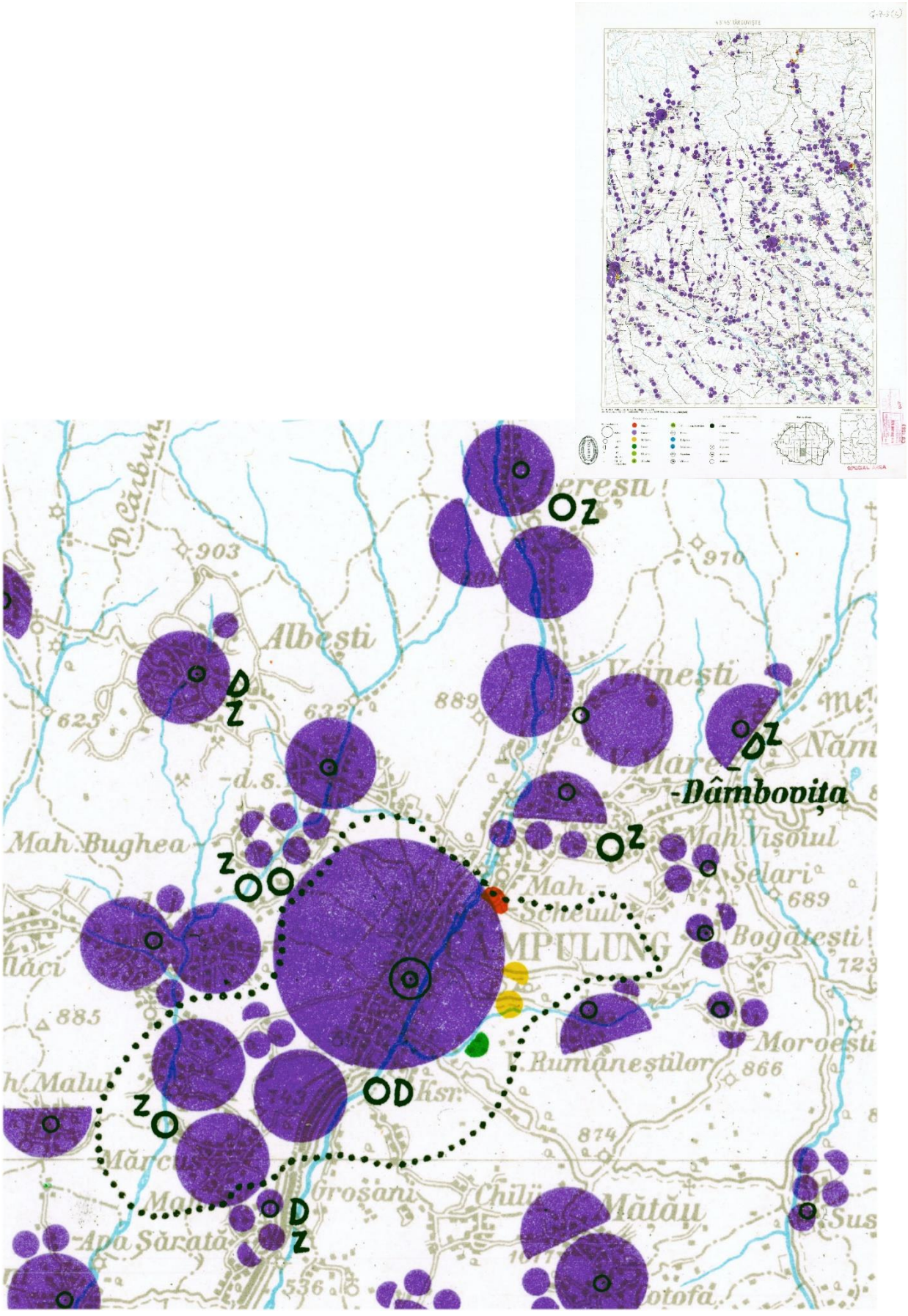

Fig. 0.27 1940 – HARTA MILITARĂ ROMÂNEASCĂ (DETALIU)
Sursa: https://edusigma.ro/harta-romaniei-pe-regiuni-1919-1940/

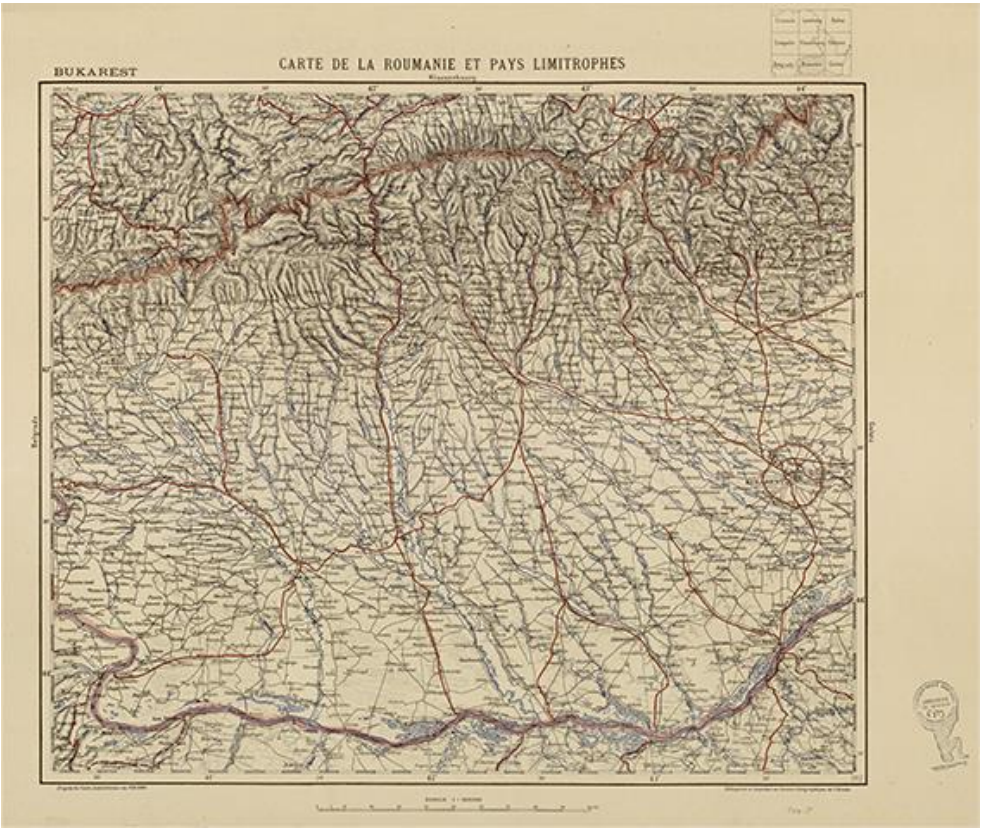
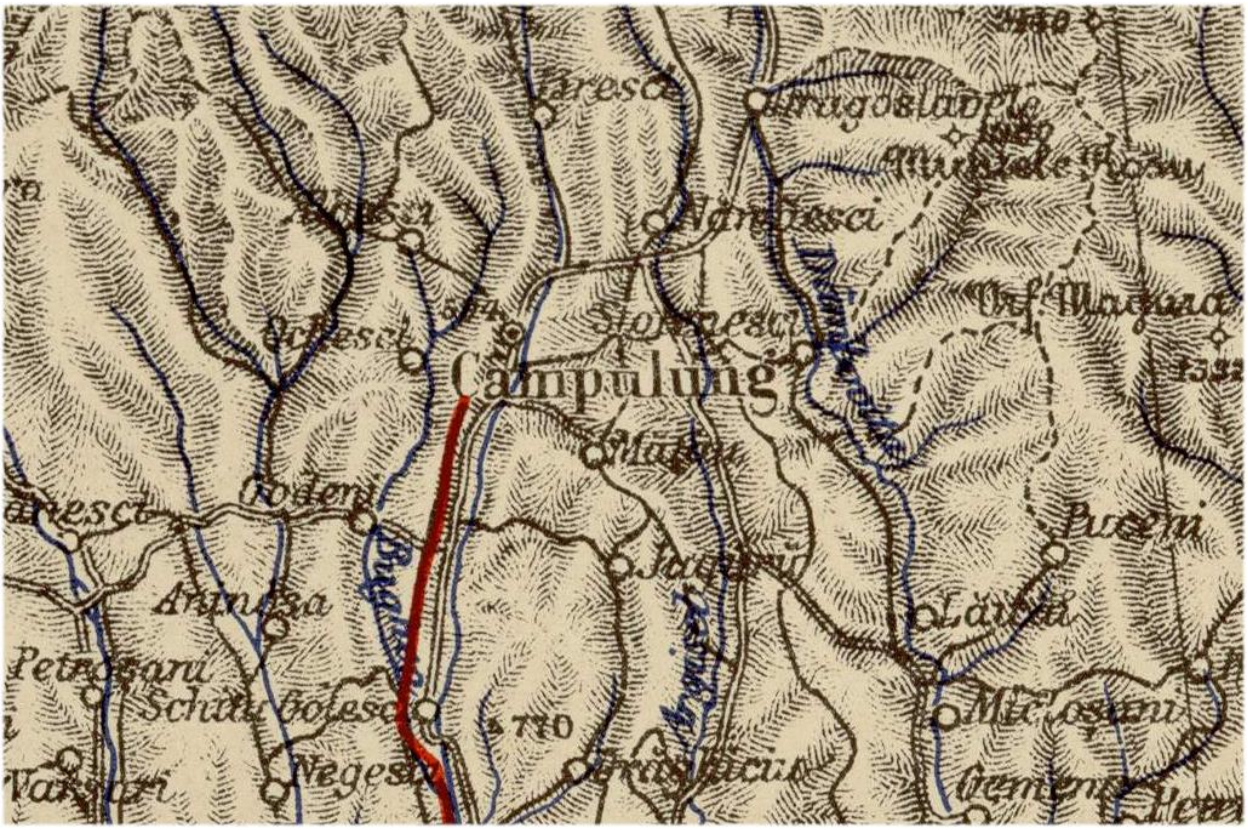

Fig. 0.28 1940 – Harta militară Romania si vecini – Paris st. Denis (detaliu)

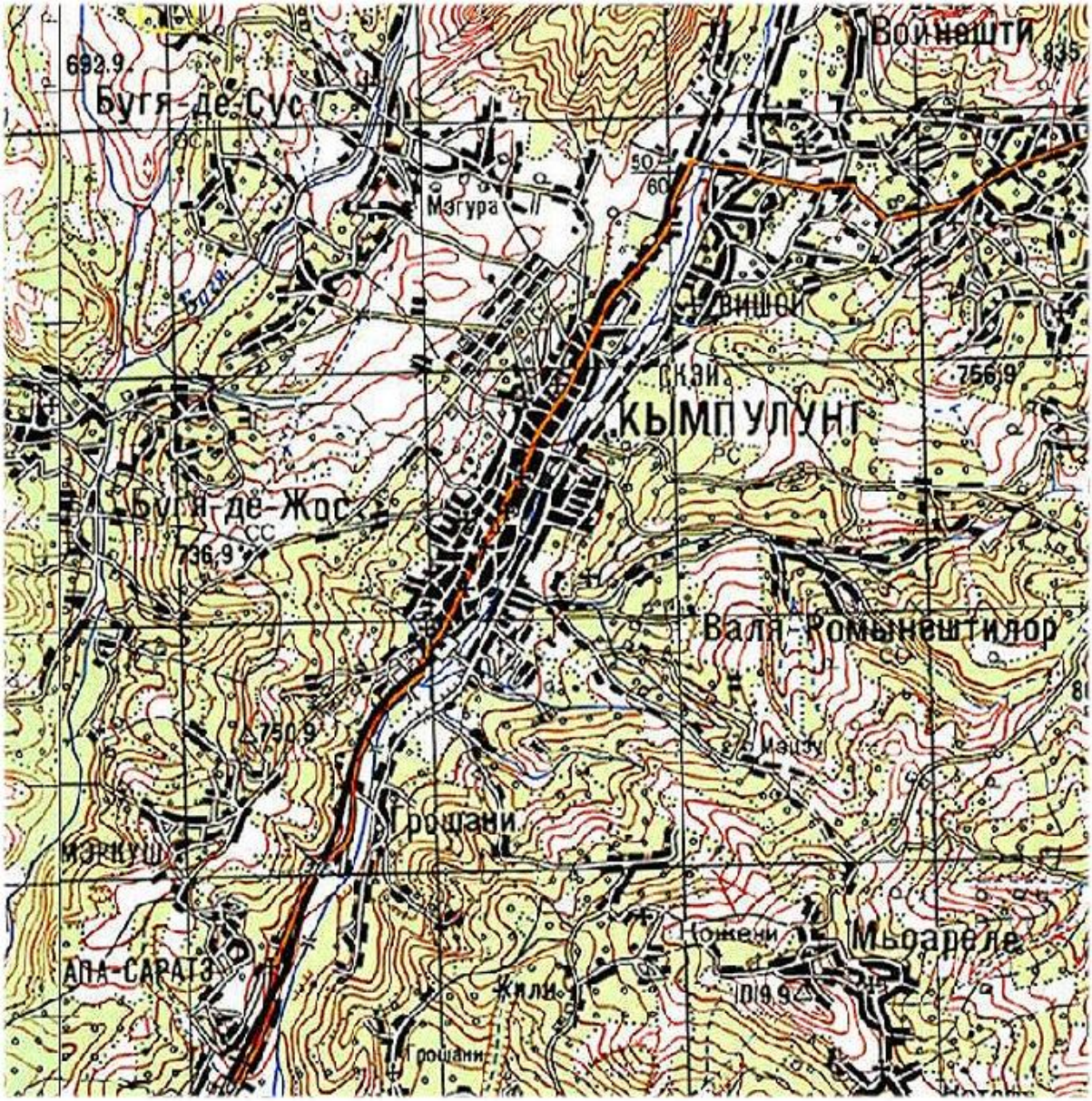

Fig. 0.29 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:
https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxsISlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcnAiLzE5NDIg4oCTIEhhcnRpIG1pbGl0YXJlIHNvdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAiAYBkAYIkgcBMaAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

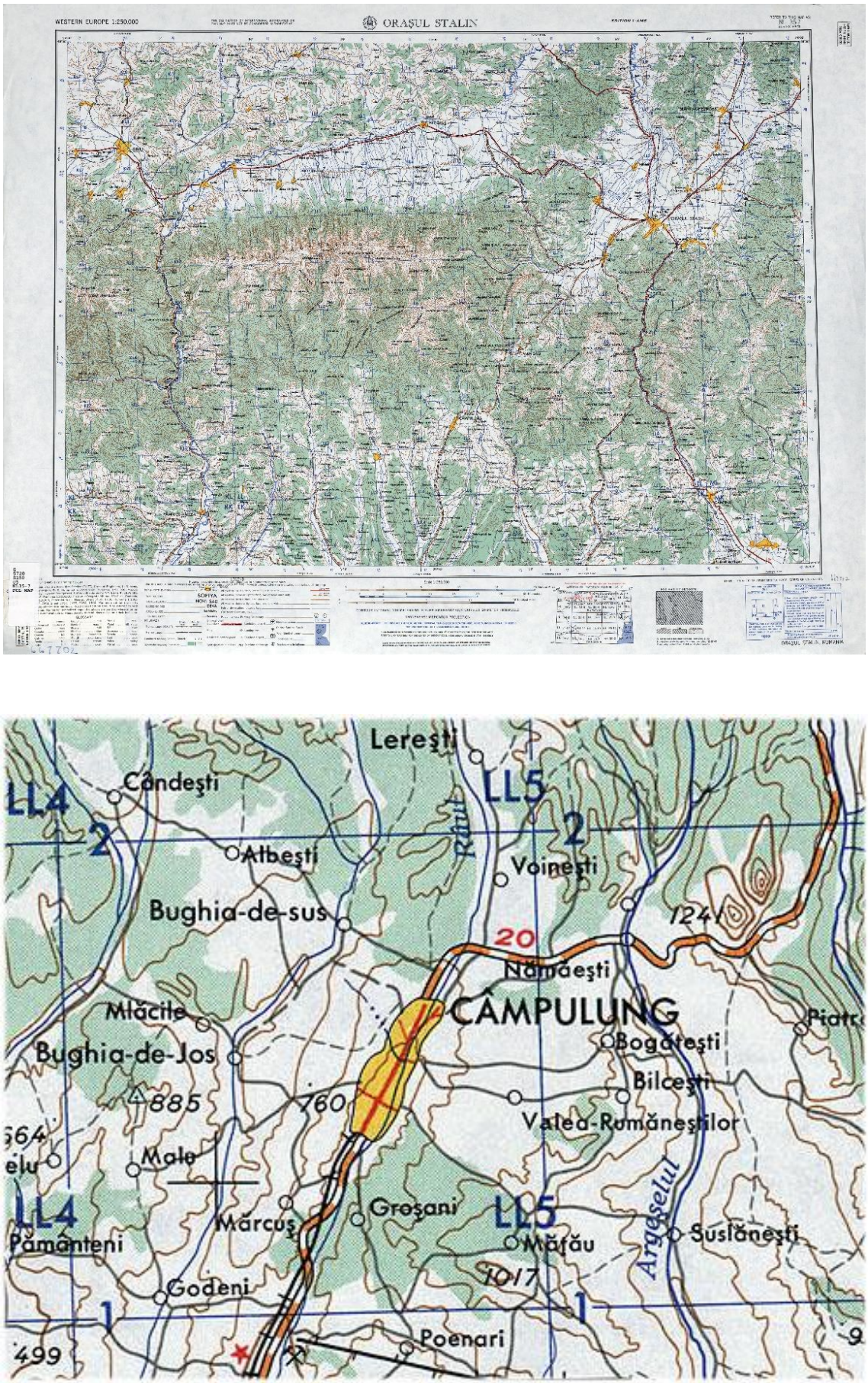

Fig. 0.30 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (HARTA ORASUL STALIN – DETALIU)
Sursa: https://nelucraciun.wordpress.com/2011/07/22/harti-istorice-harti-militare-americane-de-la-mijlocul-secolului-xx/

Fig. 0.31 1929 – 1958 PLANURI DE TRAGERE (COLAJ DETALIU INTRE CAREUL PDDT20K 3752 MĂȚĂU DIN 1929 300DPI EHARTA0561 SI CAREUL PDDT 20K 3753 CÂMPULUNG DIN 1958 300DPI EHARTA0562
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

2.2. COSTEŞTI

Fig. 0.32 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI)
Sursa: https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458

Fig. 0.33 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA COSTESTI)
Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srsltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlxT97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkgs

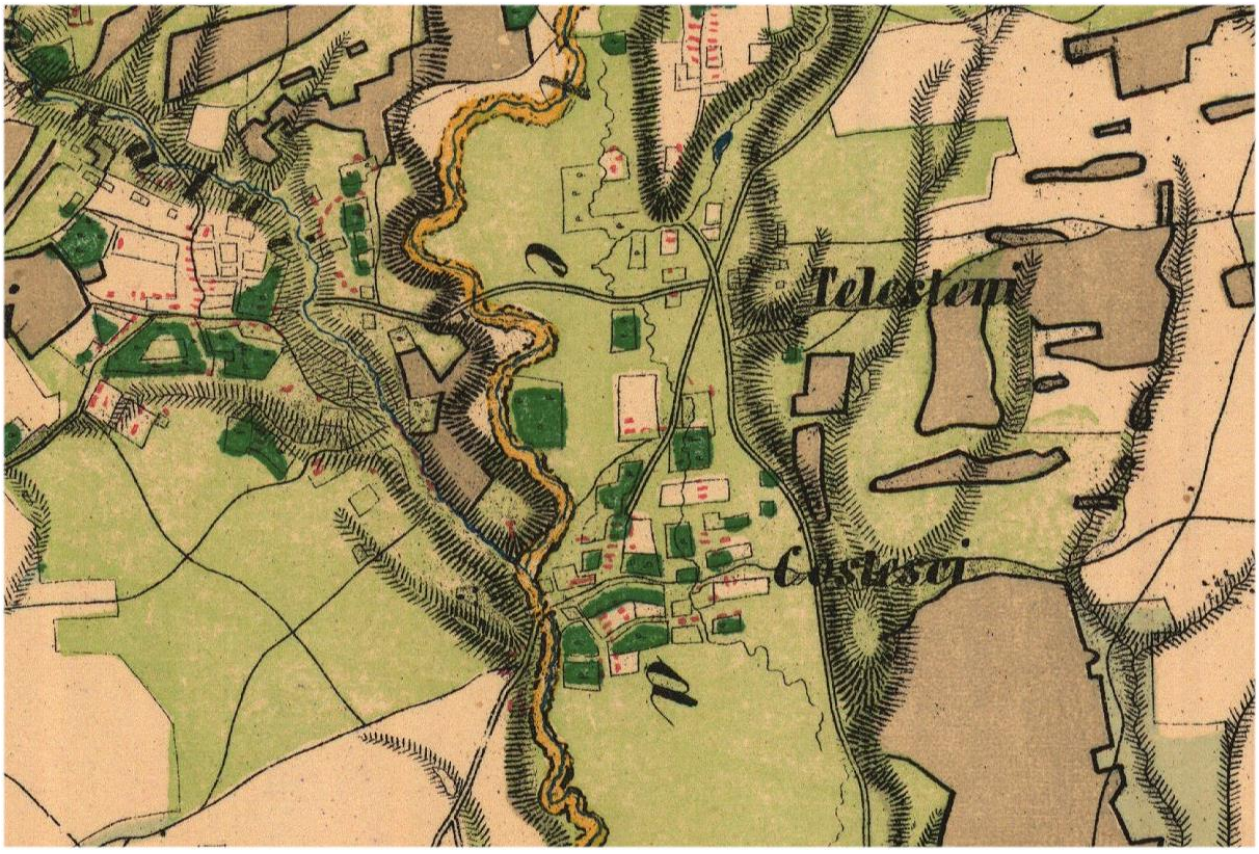

Fig. 0.34 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)
Sursa: http://charta1864.gis-it.ro/

Fig. 0.35 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865

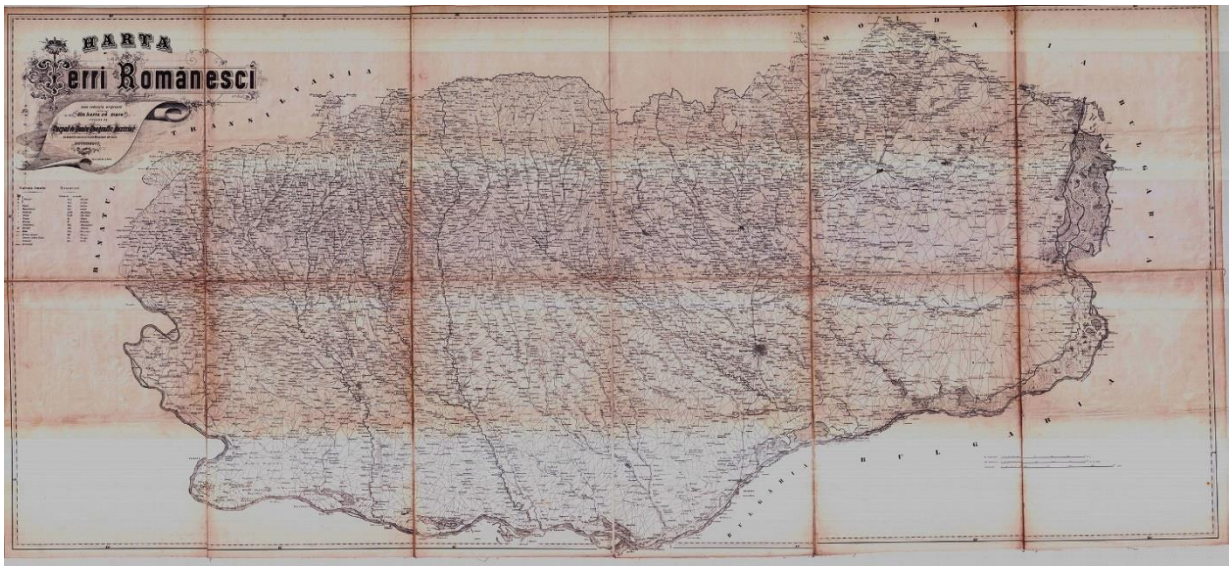
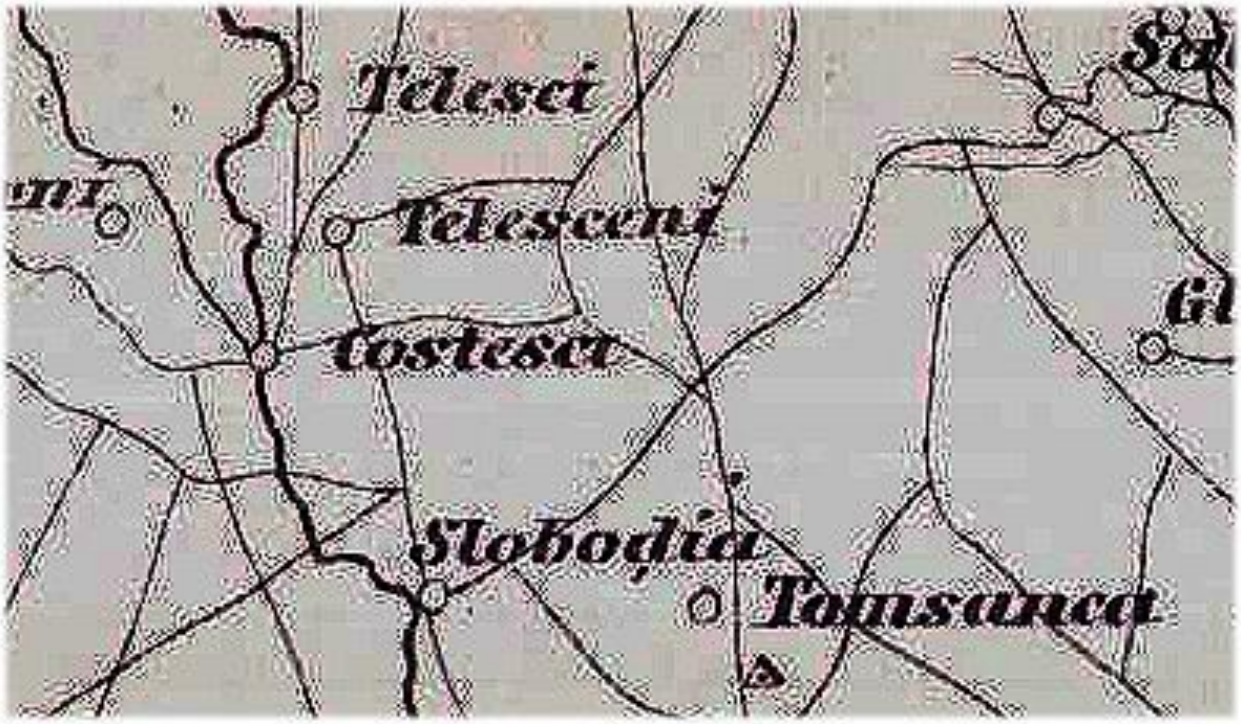

Fig. 0.36 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)
Sursa: https://imagoromaniae.ro/perioada/1850-1867/

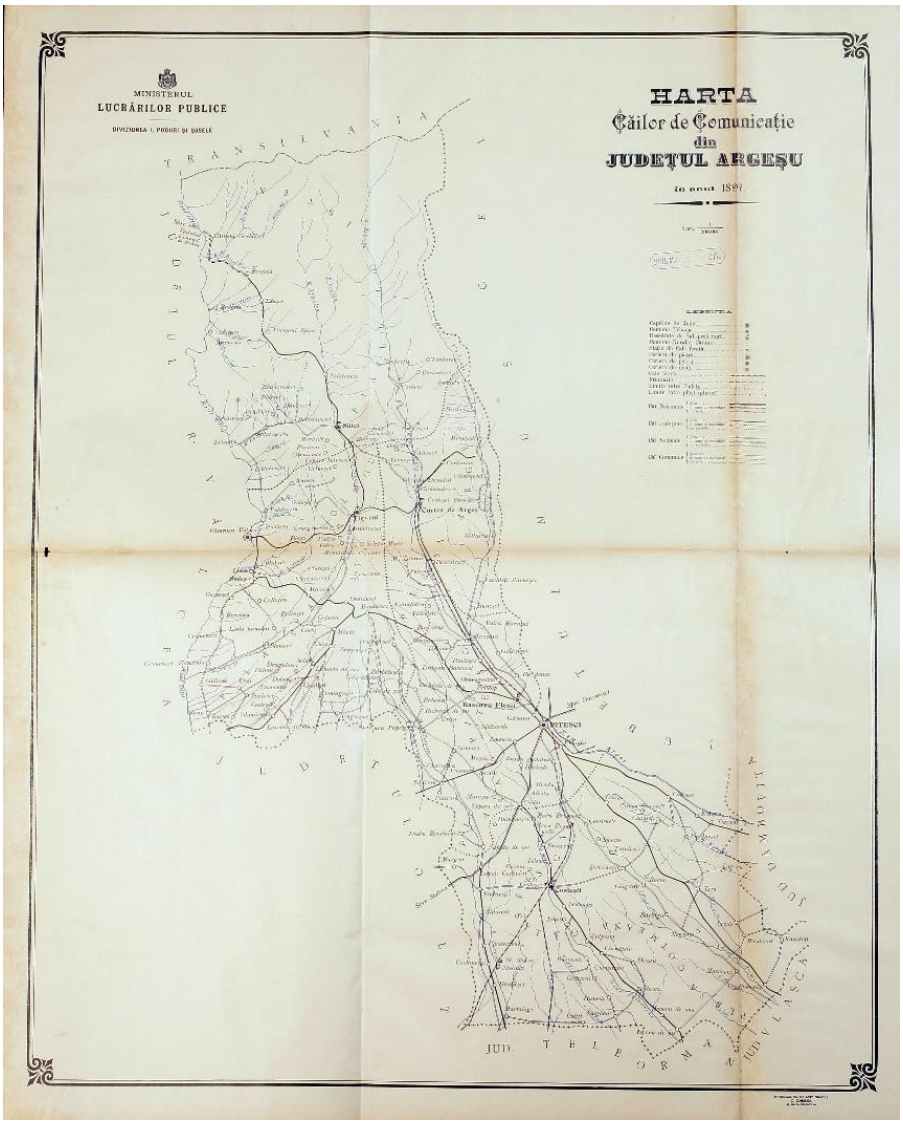
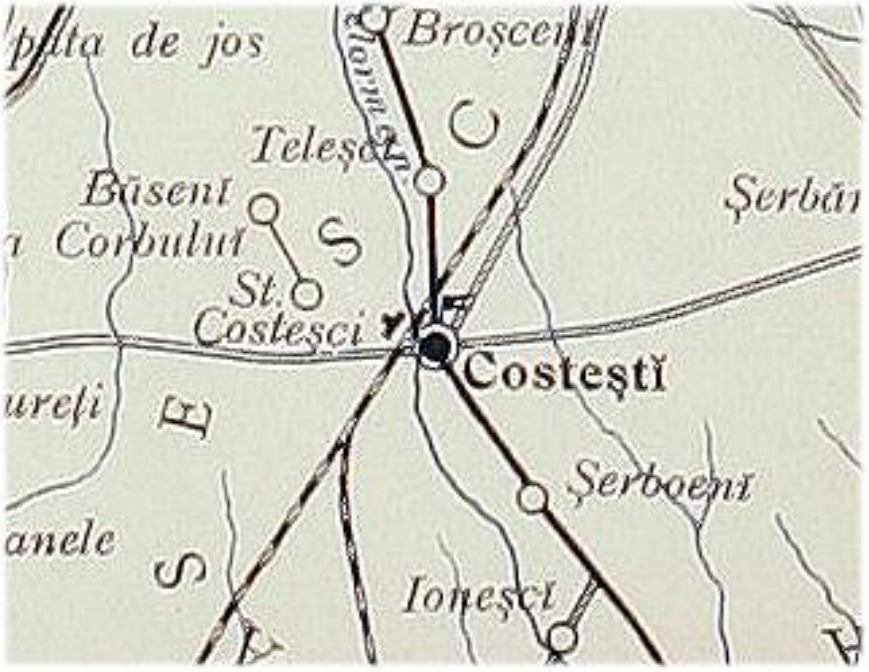

Fig. 0.37 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGES (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897

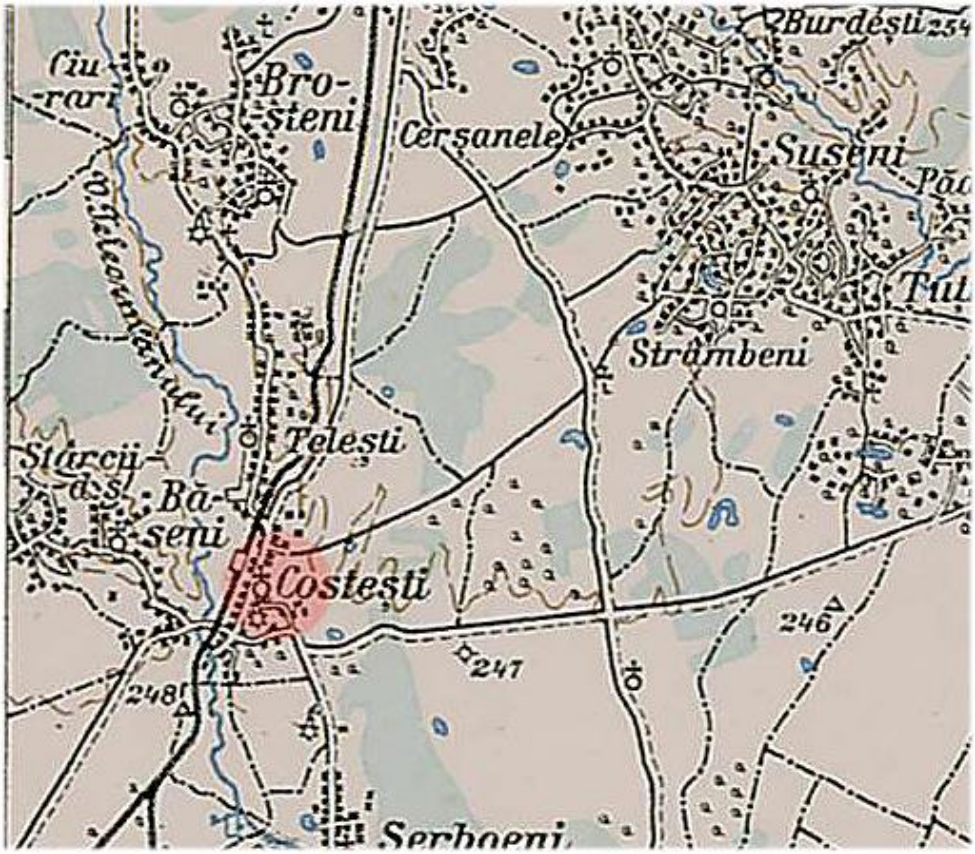

Fig. 0.38 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70

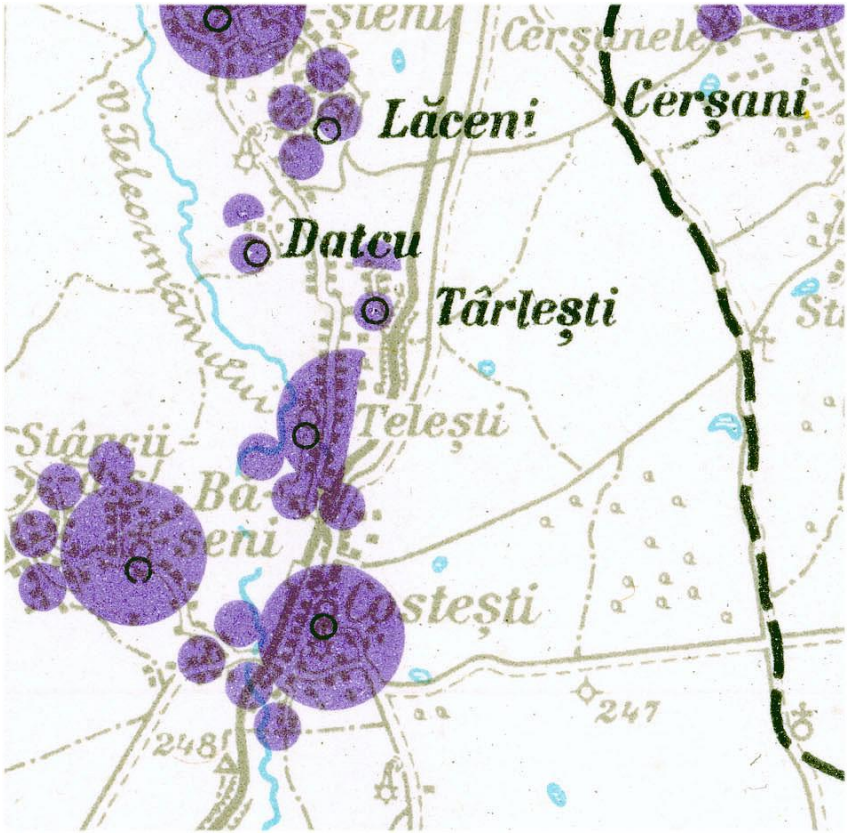

Fig. 0.39 1930 – HĂRŢI MILITARE ROMÂNEŞTI (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

Fig. 0.40 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER

https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

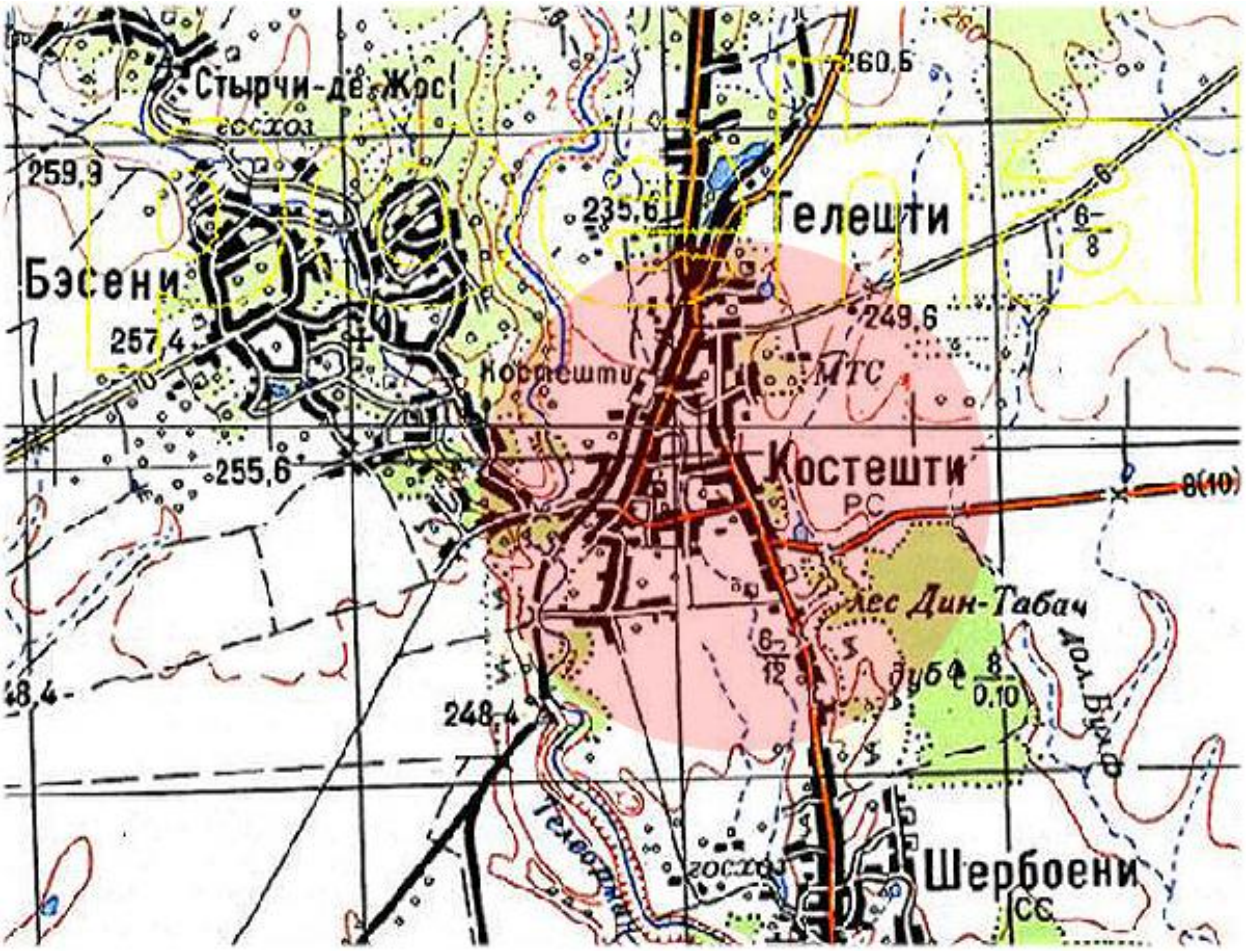

Fig. 0.41 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:
https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxsISlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcnAiLzE5NDIg4oCTIEhhcnRpIG1pbGl0YXJlIHNvdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAiAYBkAYIkgcBMaAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

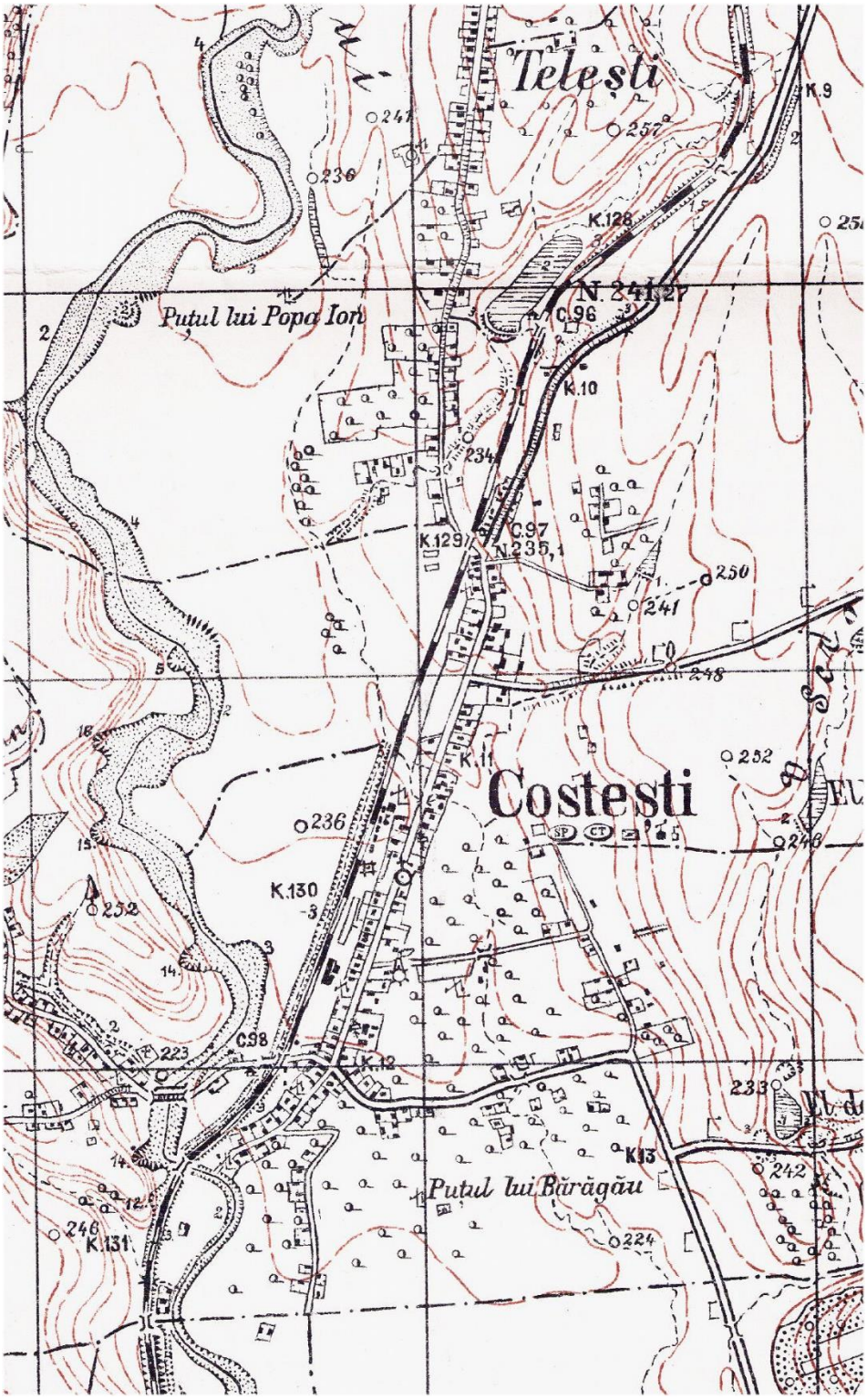

Fig. 0.42 1952 – PLANURI DE TRAGERE (RELUATA DIN 1925) PDDT 20K 3646 CAREUL SUSENI 1952 300DPI

Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K

2.3 CURTEA DE ARGEŞ

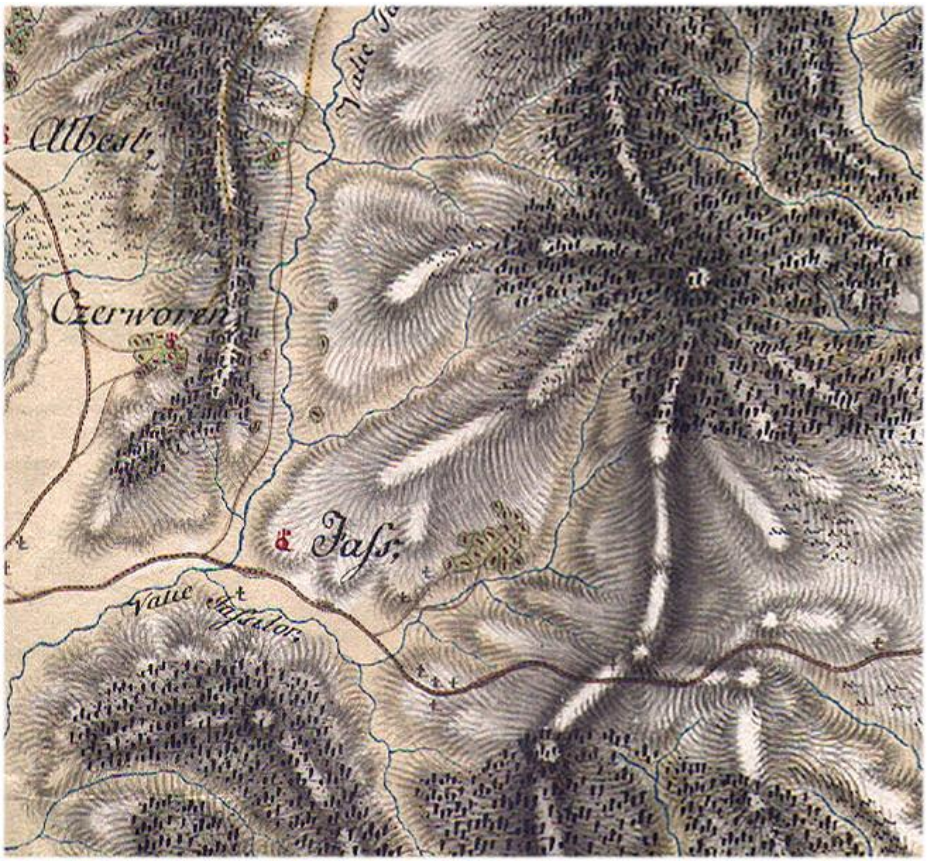

Fig. 0.43 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATĂ)
Sursa: https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458

Fig. 0.44 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA CURTEA DE ARGES)
Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srsltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlxT97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkgs

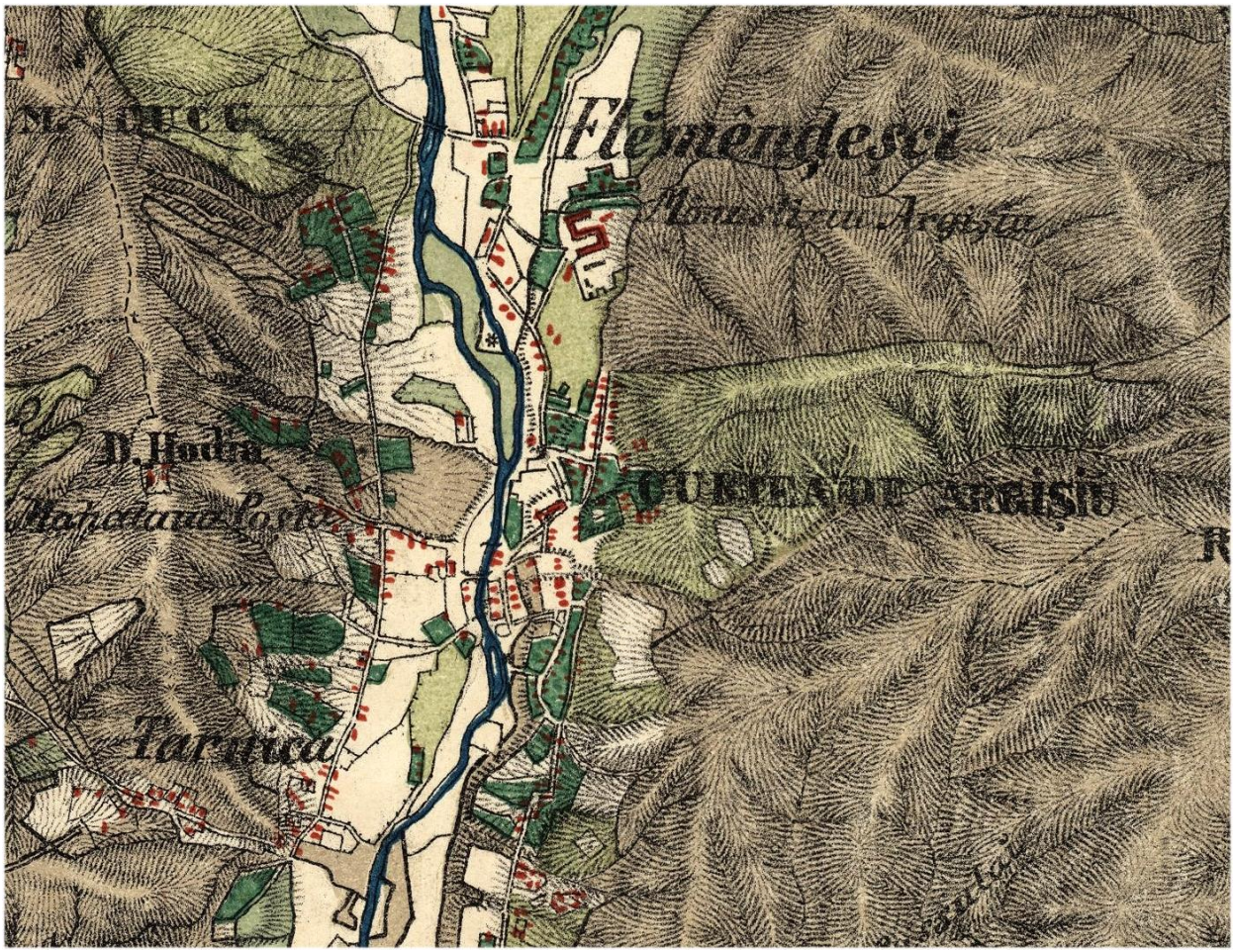
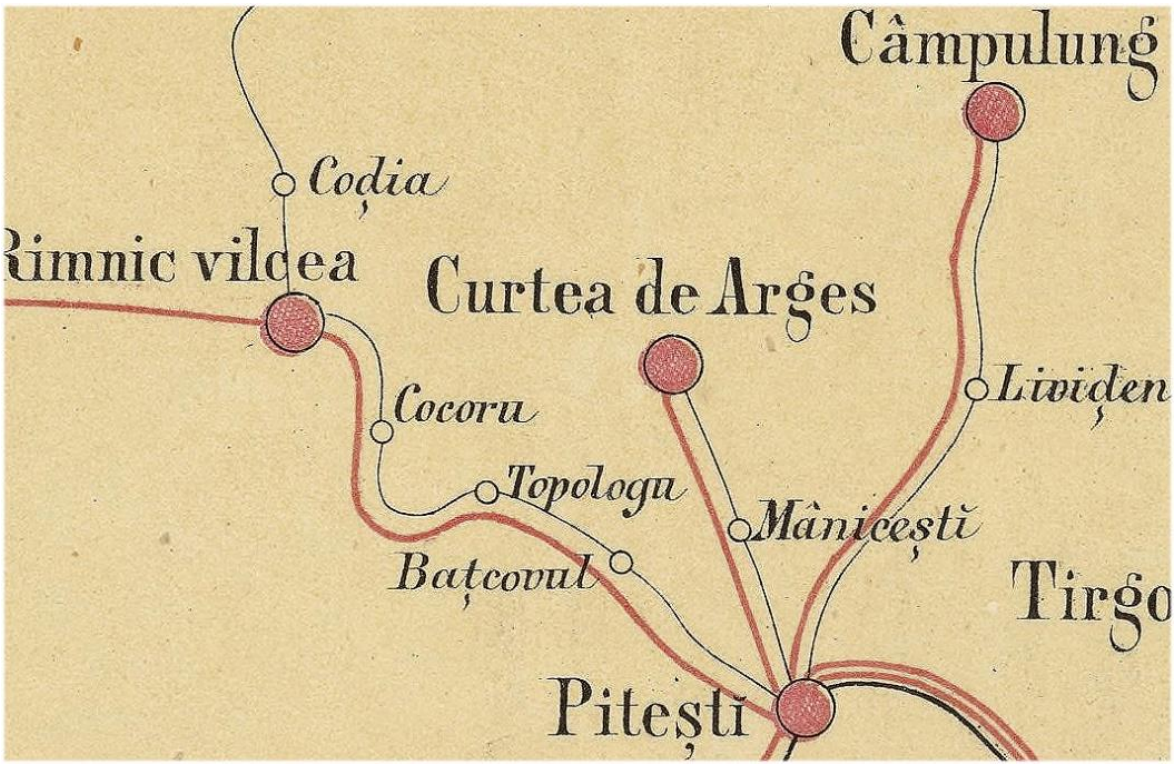

Fig. 0.45 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)
Sursa: http://charta1864.gis-it.ro/

Fig. 0.46 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865

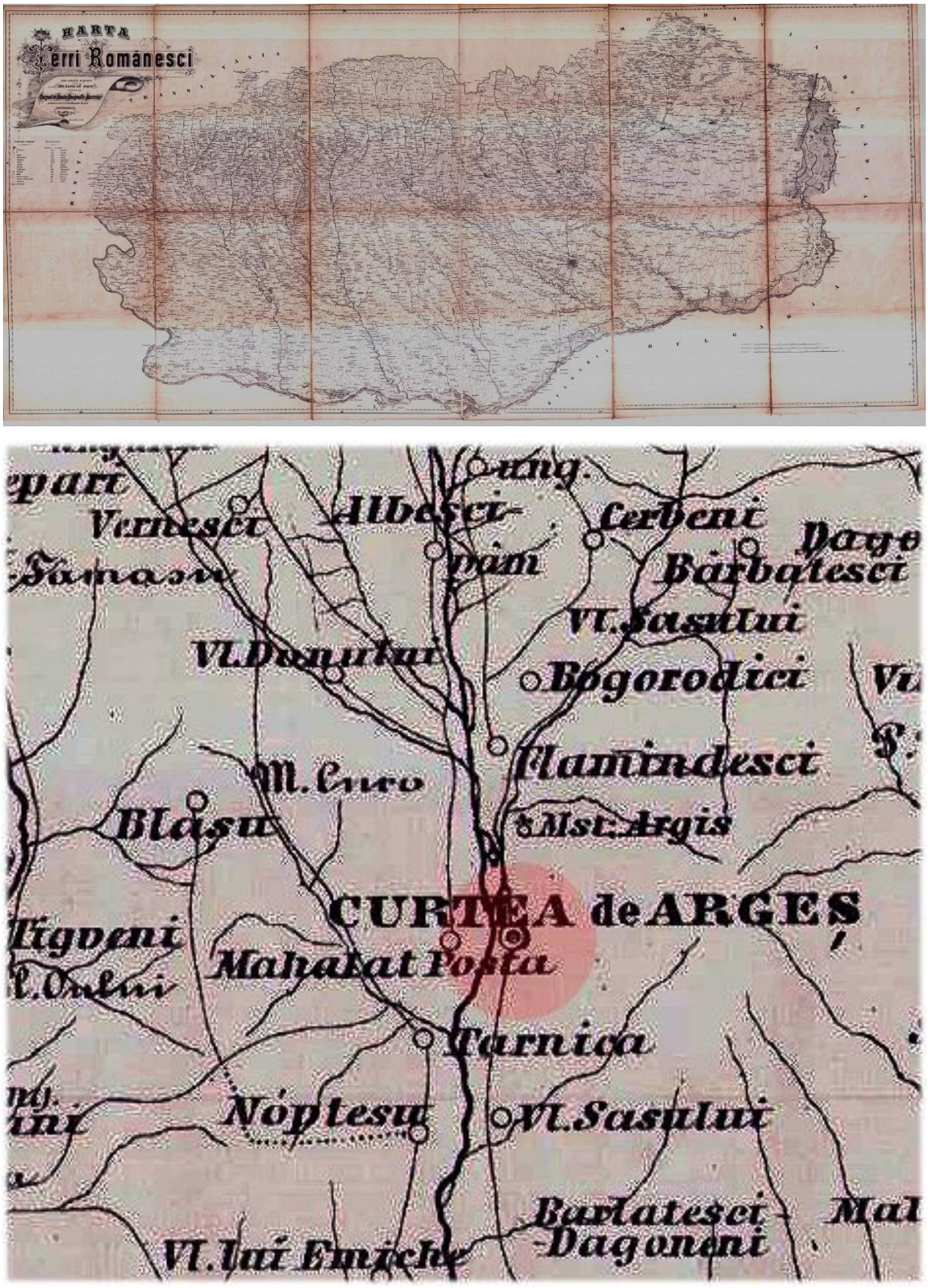

Fig. 0.47 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

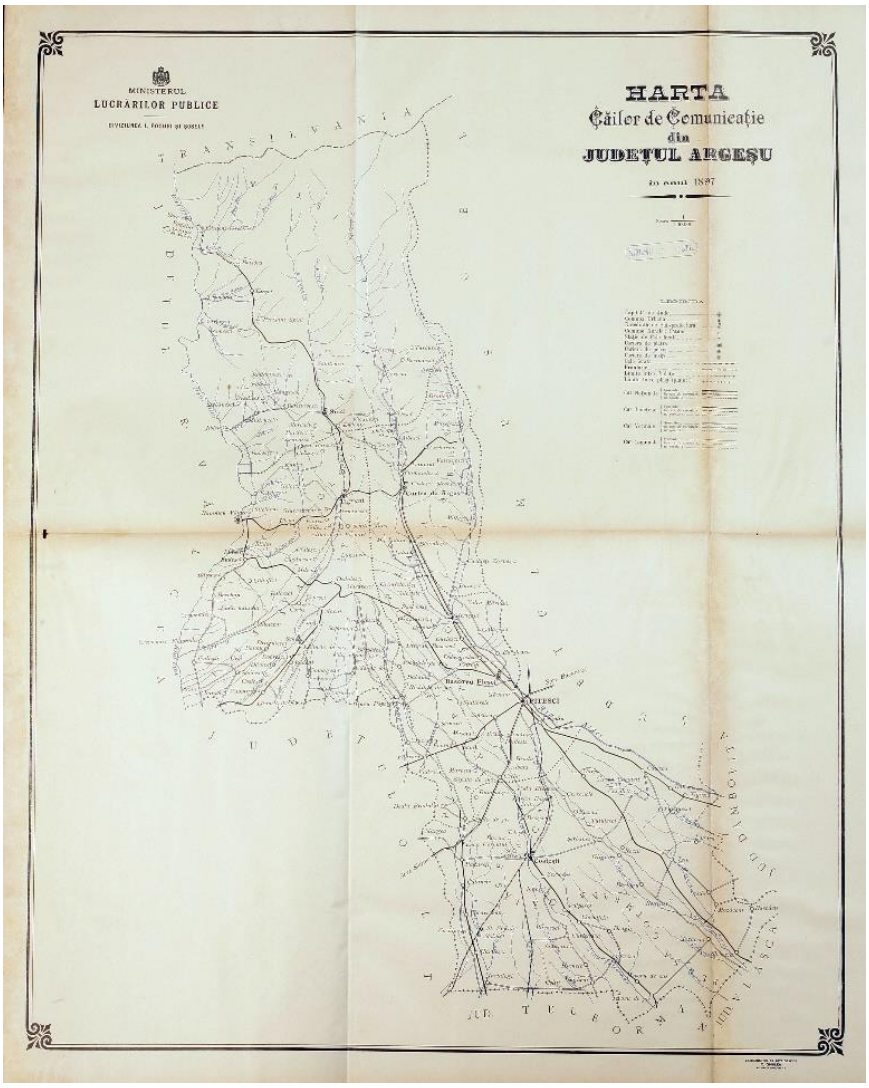
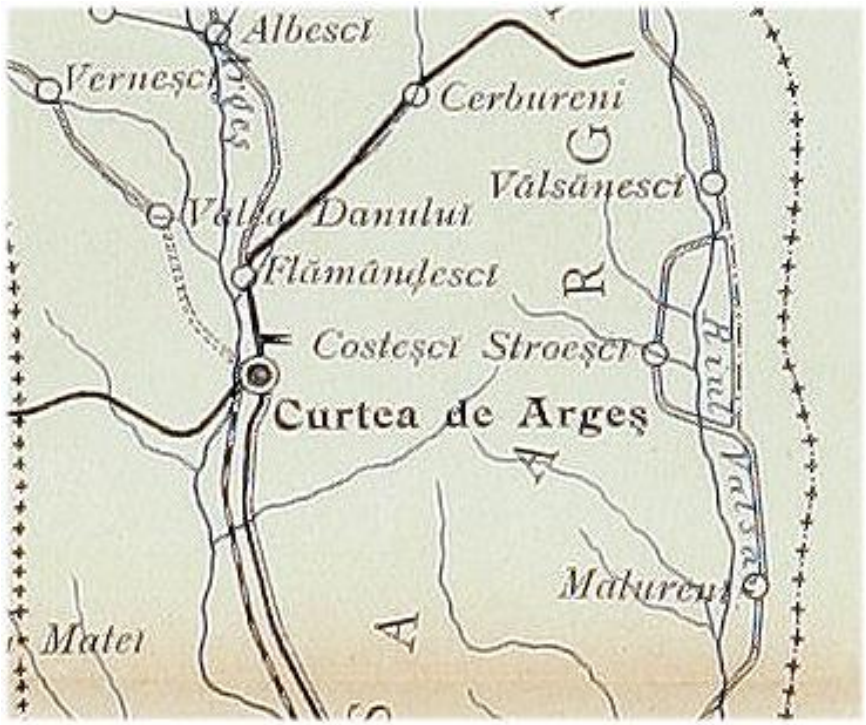

Fig. 0.48 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGES (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897

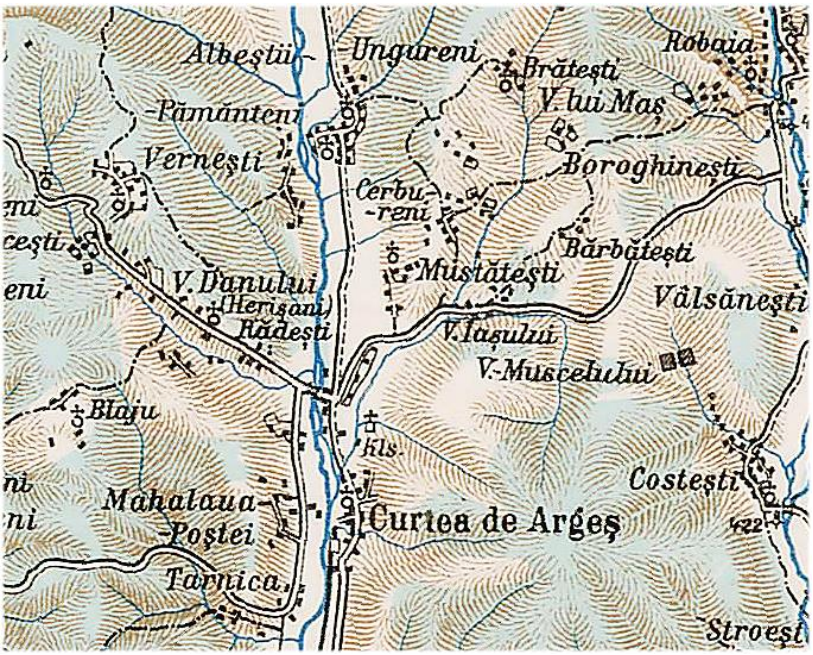

Fig. 0.49 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRĂCIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70

Fig. 0.50 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

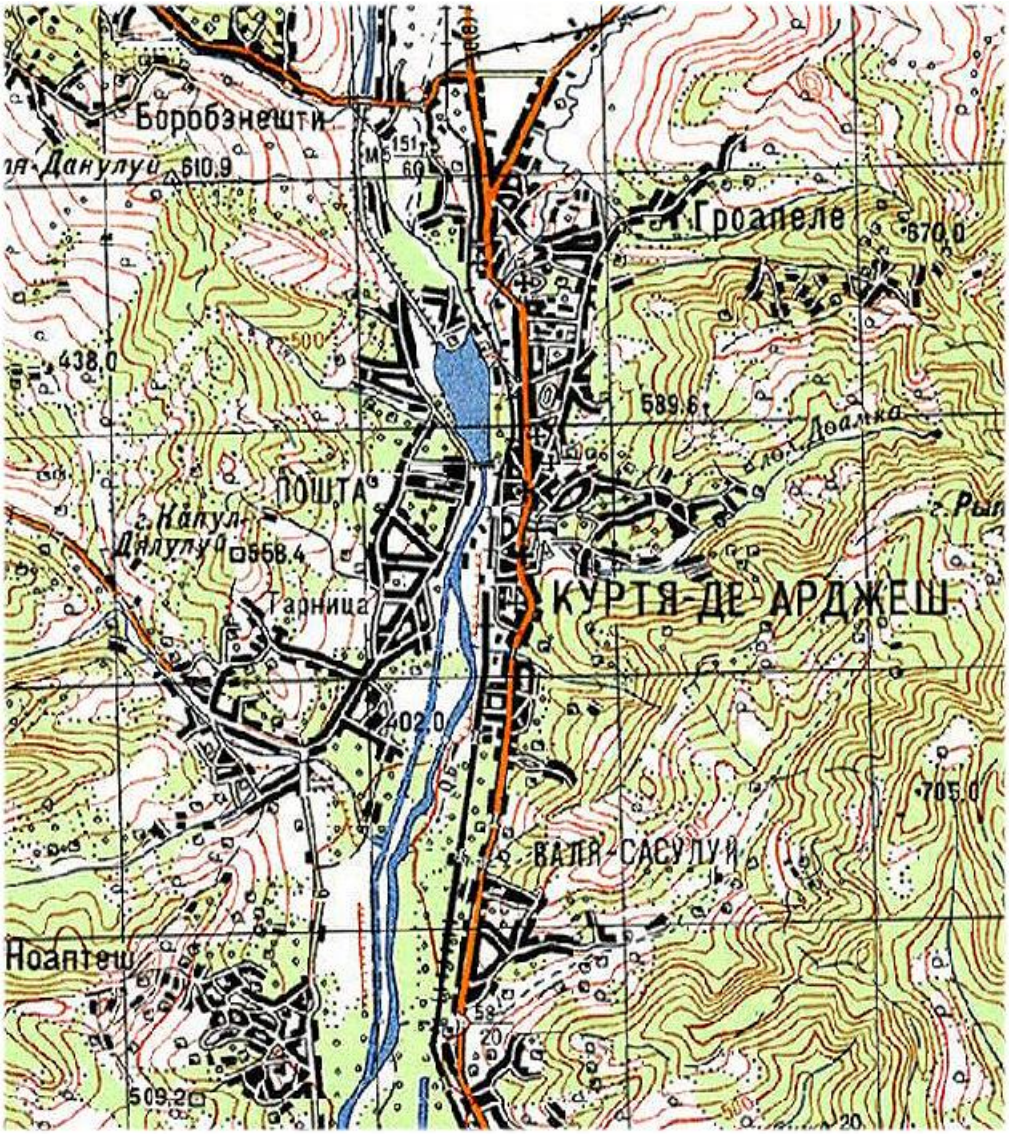

Fig. 0.51 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)
Sursa:
https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxsISlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcnAiLzE5NDIg4oCTIEhhcnRpIG1pbGl0YXJlIHNvdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAiAYBkAYIkgcBMaAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

Fig. 0.52 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL STALIN)
http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

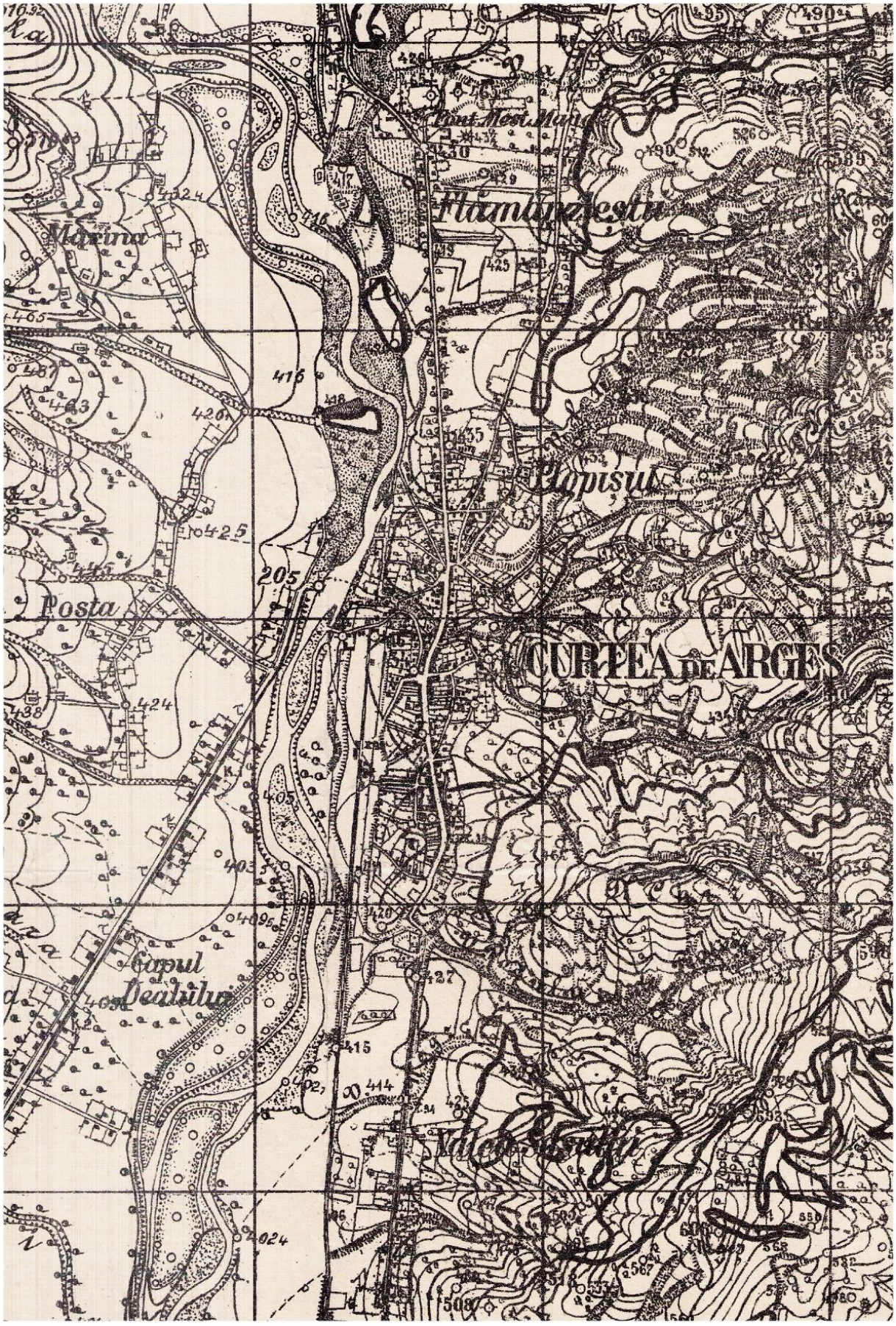

Fig. 0.53 1956 – PLANURI DE TRAGERE PDDT 20K 3551 CURTEA DE ARGEȘ 300DPI EHARTA0476 (DETALIU)

Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K

2.4. MIOVENI

Fig. 0.54 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)
Sursa: https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458

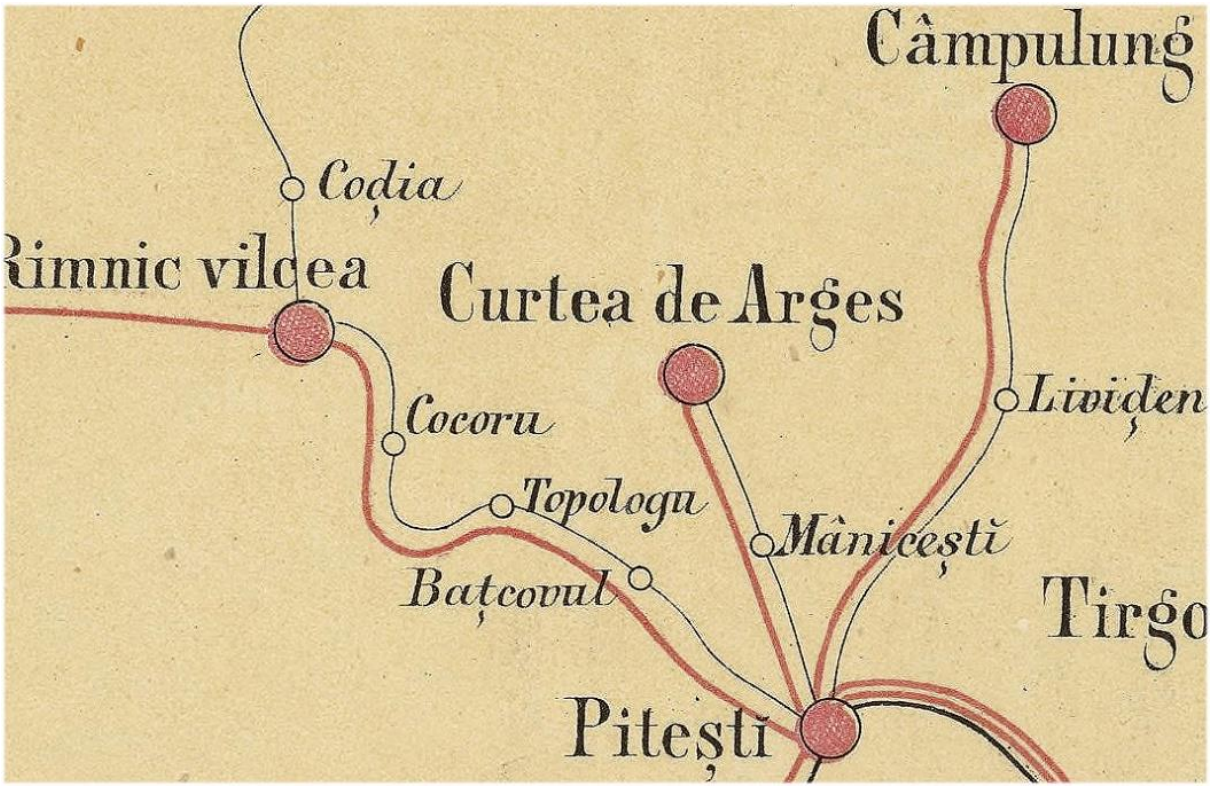
Fig. 0.55 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA CURTEA DE ARGES)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

Fig. 0.56 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)
Sursa: http://charta1864.gis-it.ro/

Fig. 0.57 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865

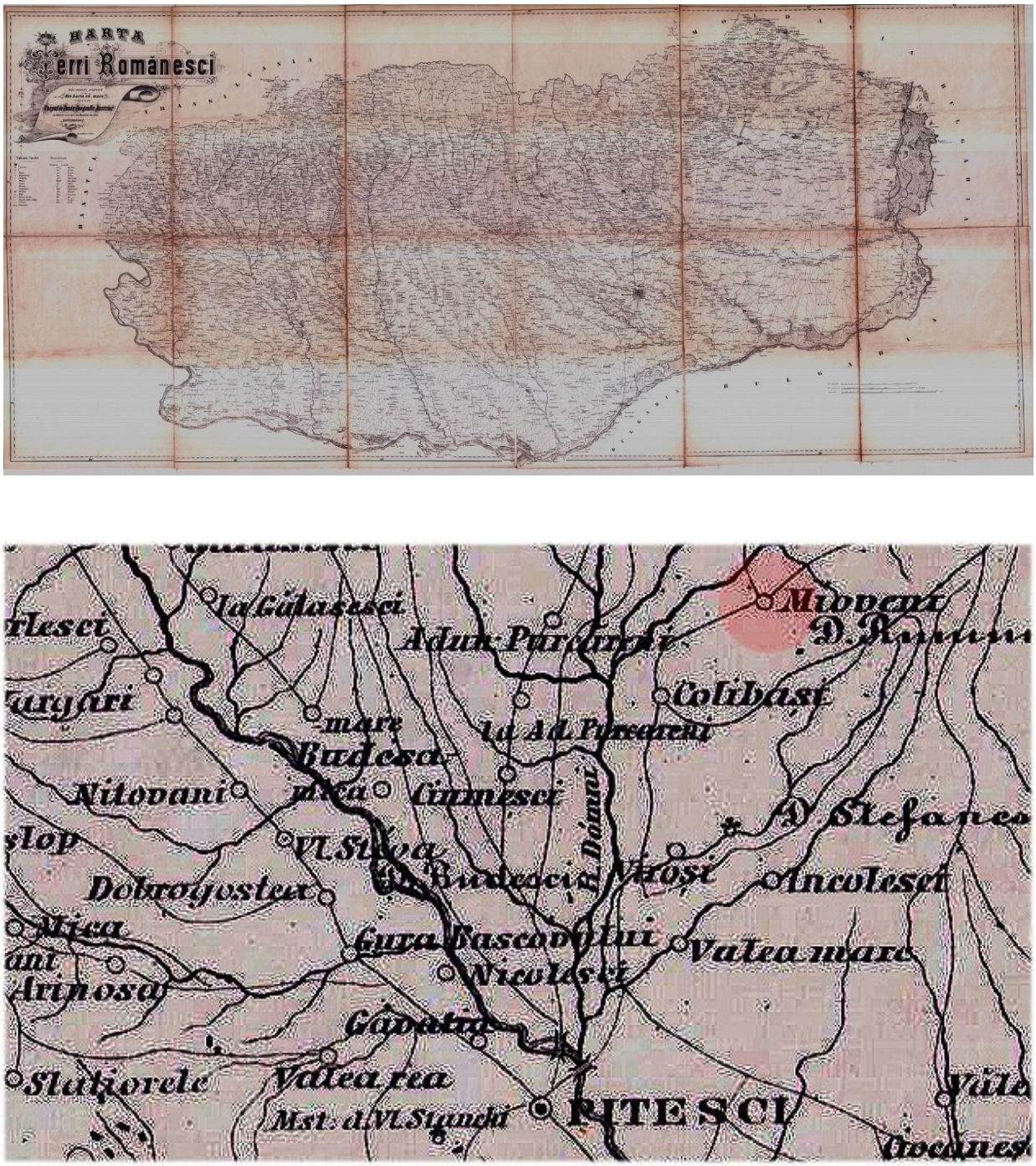

Fig. 0.58 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)
Sursa: https://www.macopedia.ro/conferinta-online-la-muzeul-hartilor-o-calatorie-cartografica-prin-tara-romaneasca-la-mijlocul-secolului-al-xix-lea/2-detaliu-harta-tara-romaneasca-valahia-1867/#google_vignette

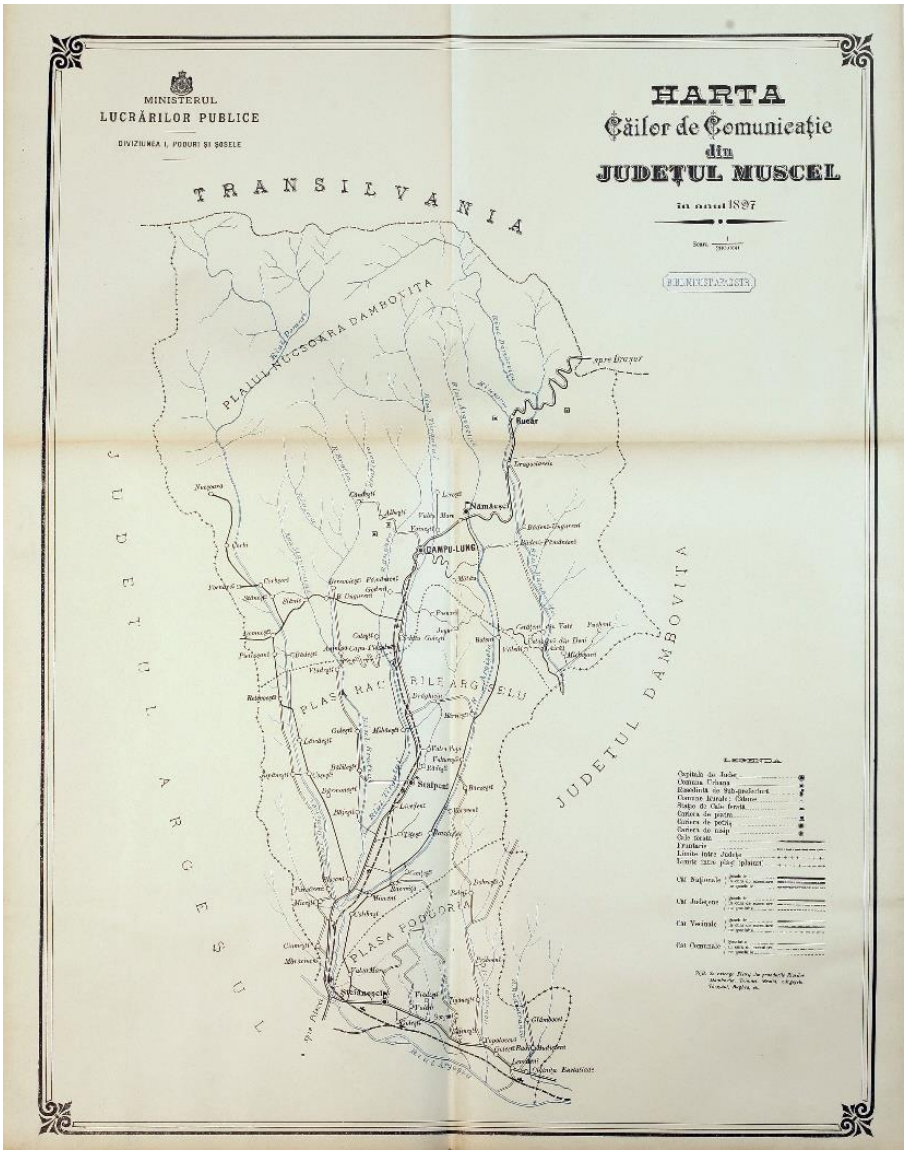
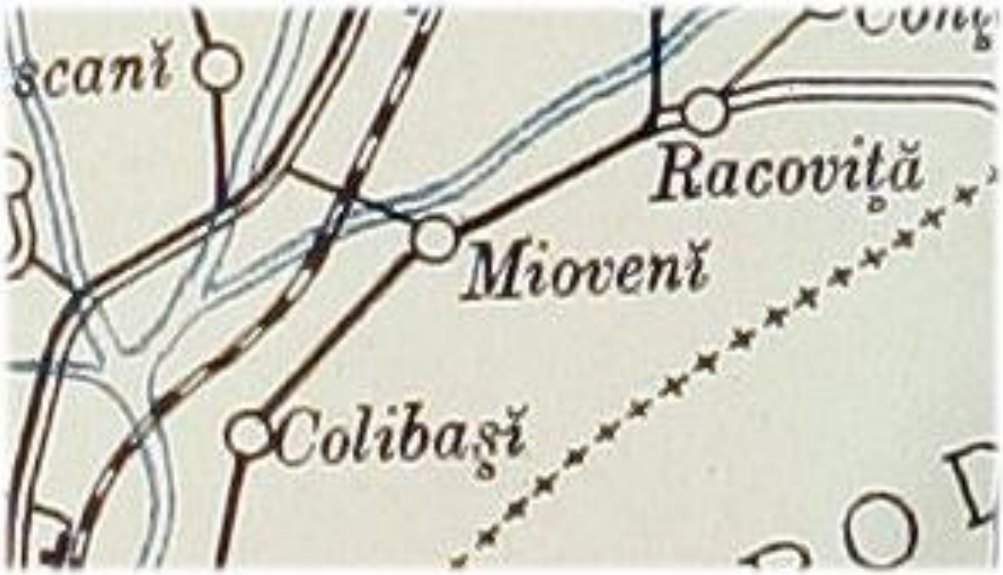

Fig. 0.59 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

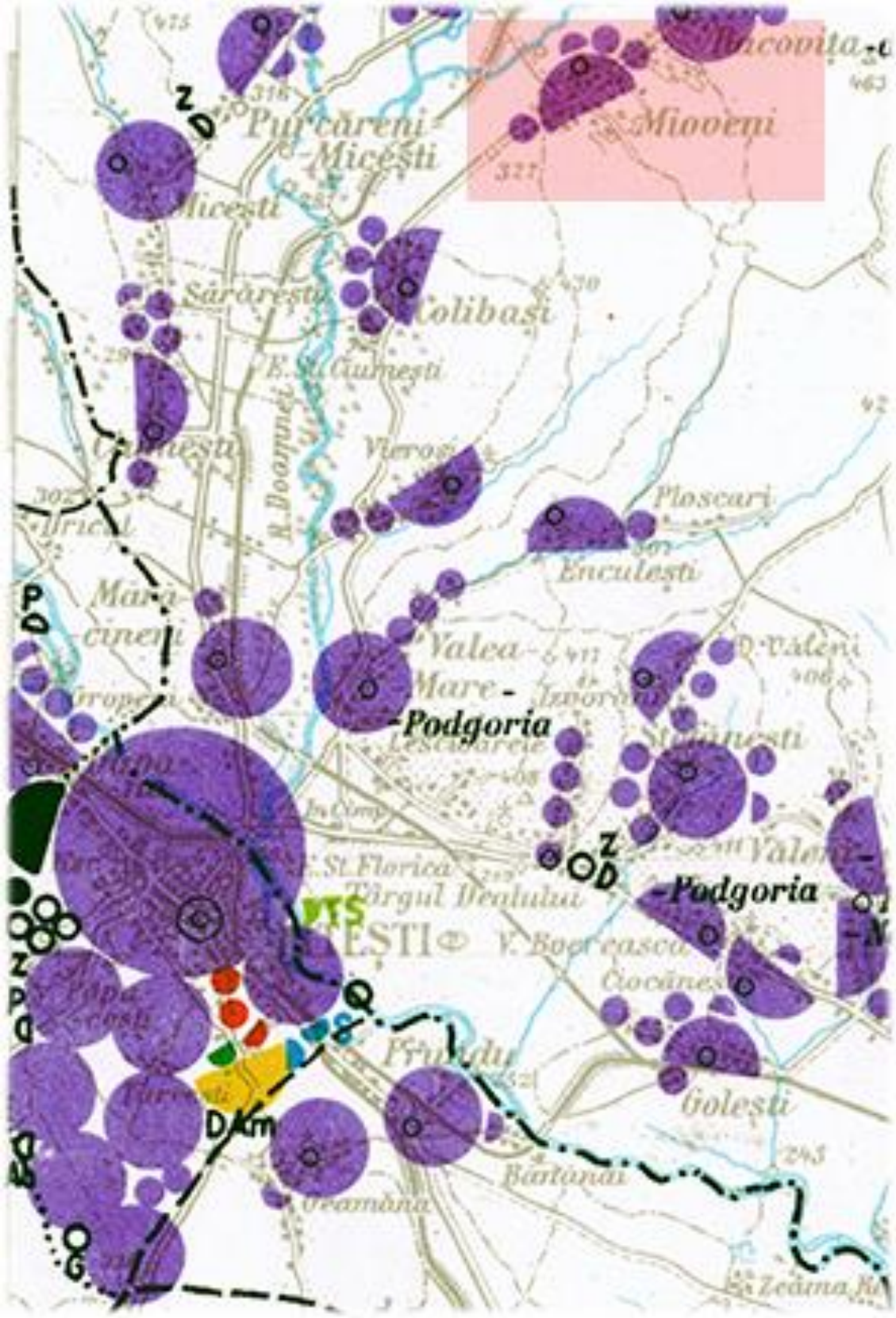

Fig. 0.60 1930 – HĂRŢI MILITARE ROMÂNEŞTI (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

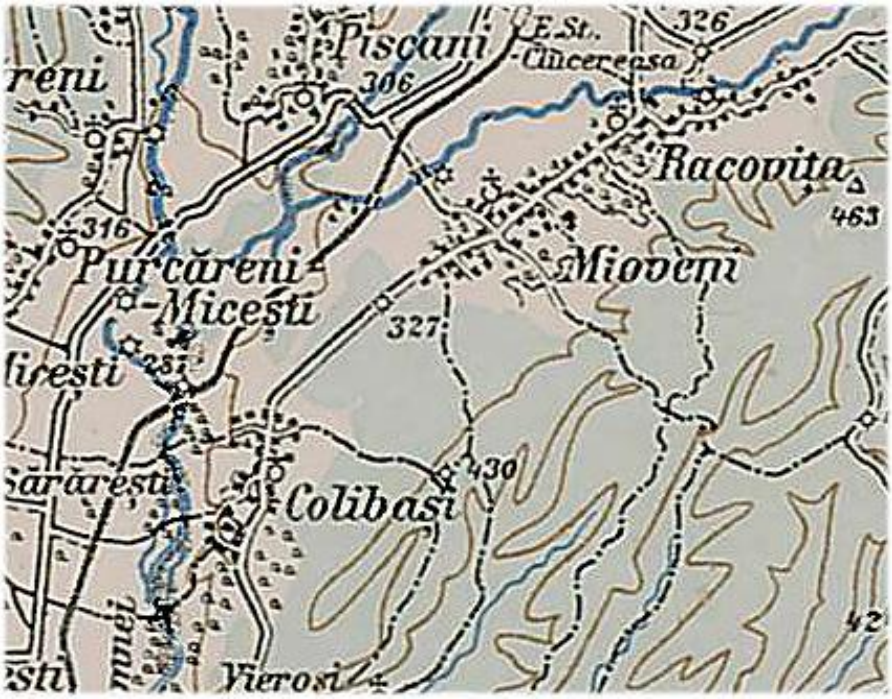

Fig. 0.61 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70

Fig. 0.621940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

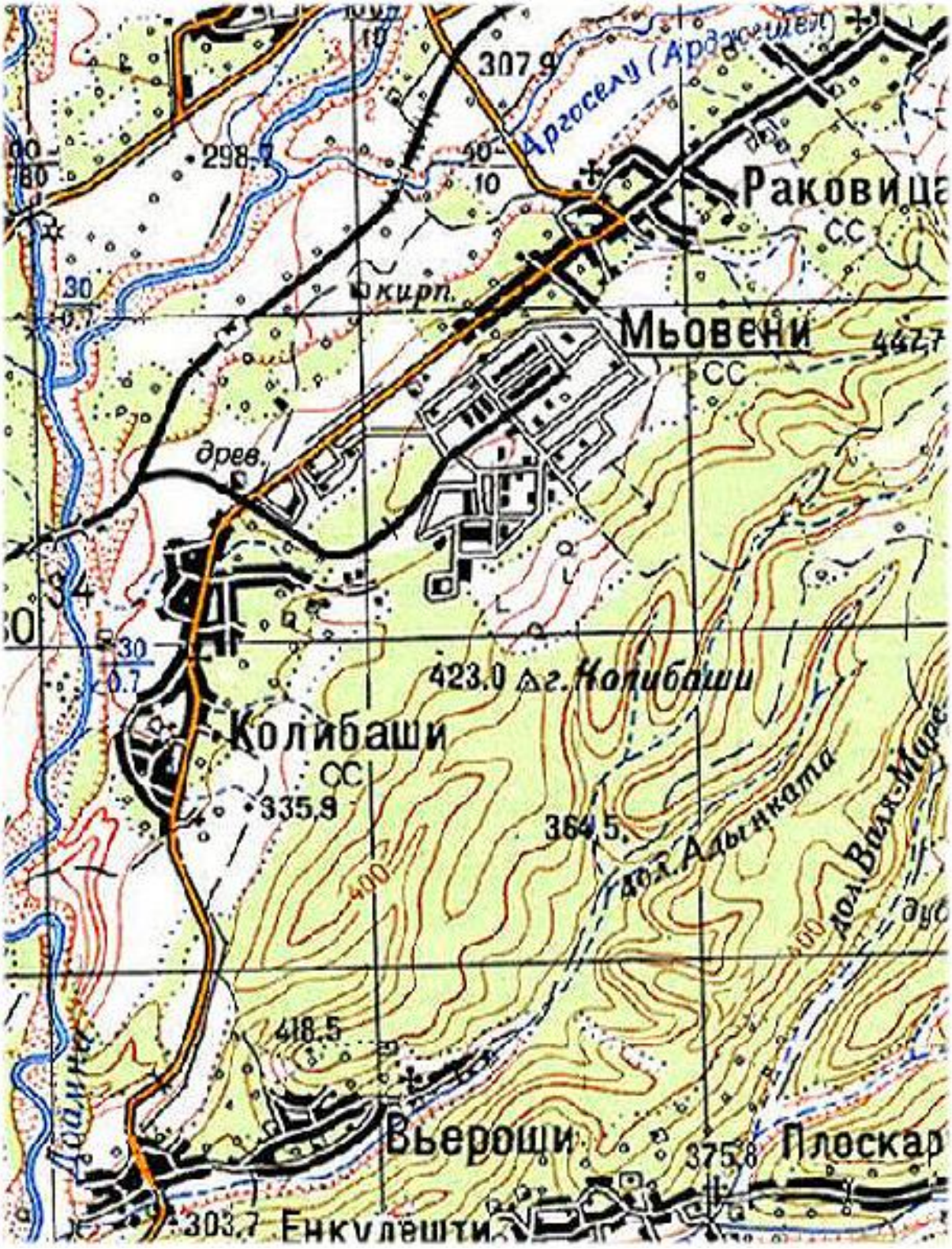

Fig. 0.63 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxsISlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcnAiLzE5NDIg4oCTIEhhcnRpIG1pbGl0YXJlIHNvdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAiAYBkAYIkgcBMaAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

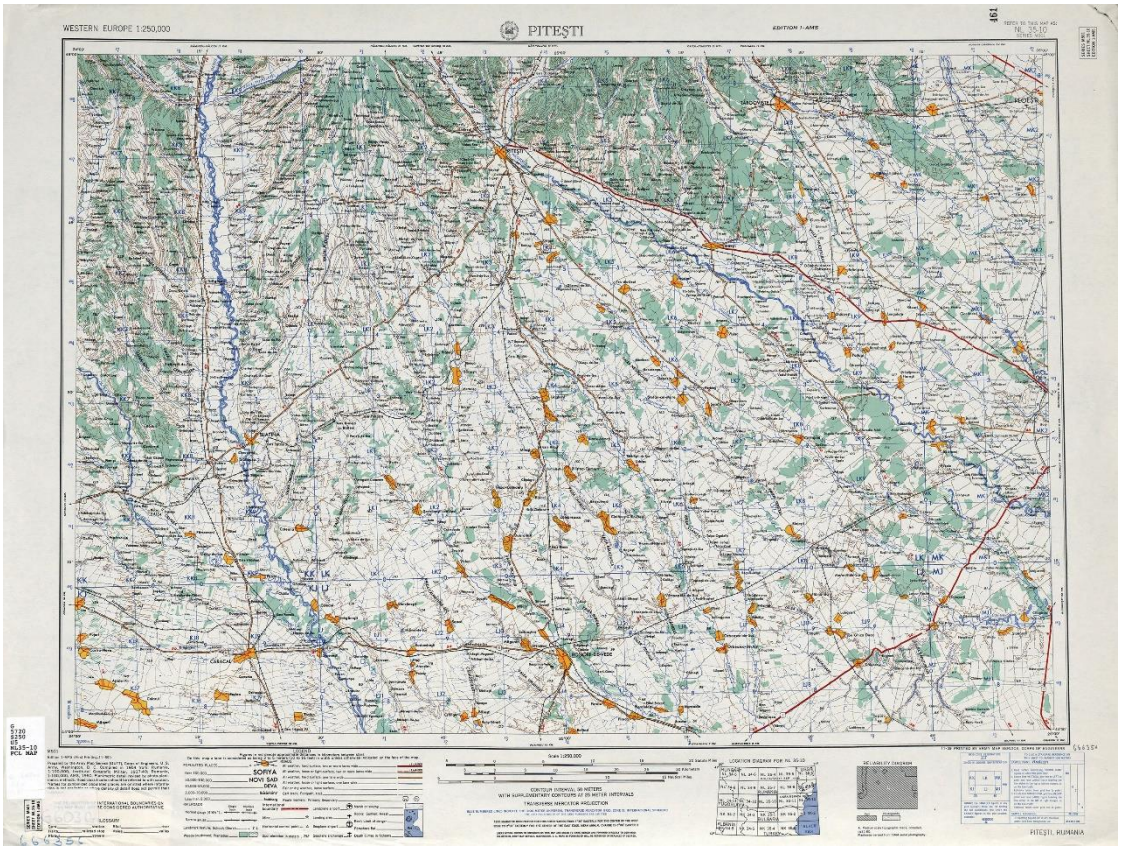
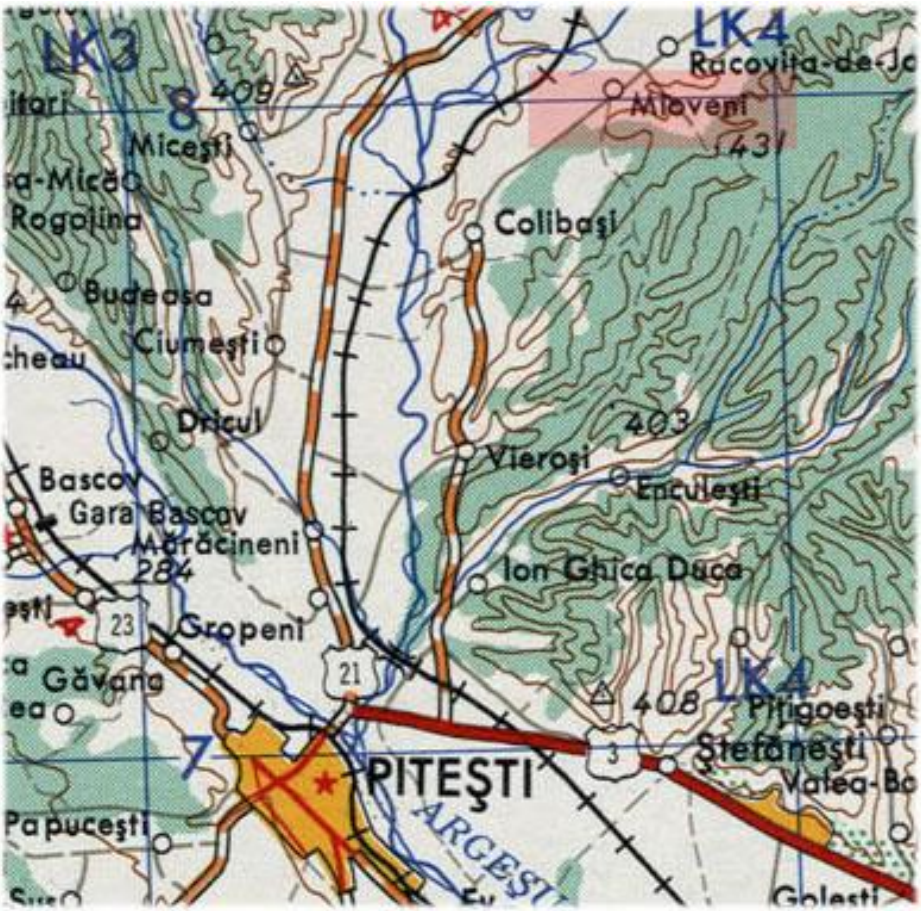

Fig. 0.64 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

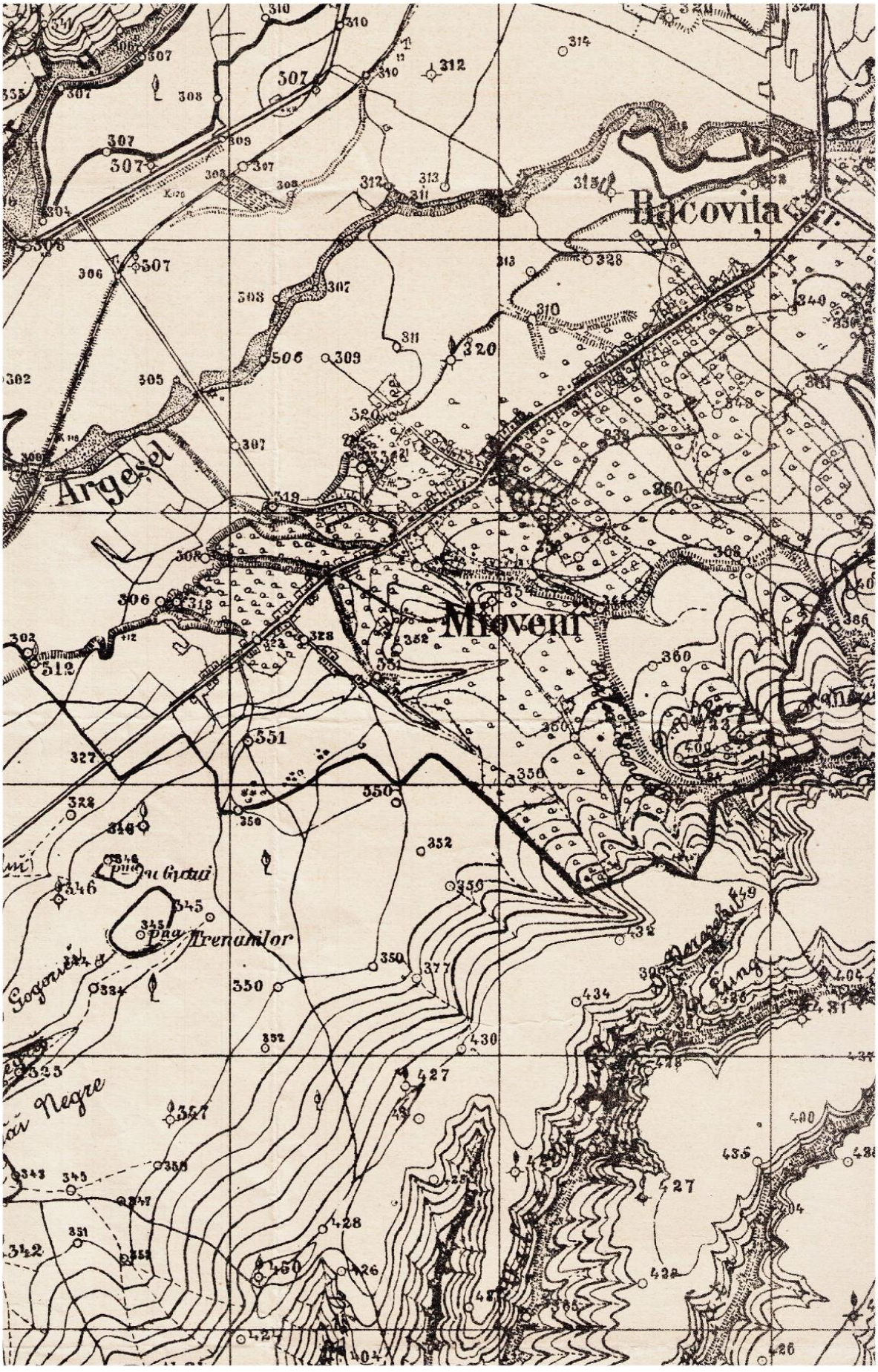

Fig. 0.65 1953 – PLANURI DE TRAGERE PDDT 20K 3649 PISCANI 1953 300DPI EHARTA0514 (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K

2.5. PITEŞTI

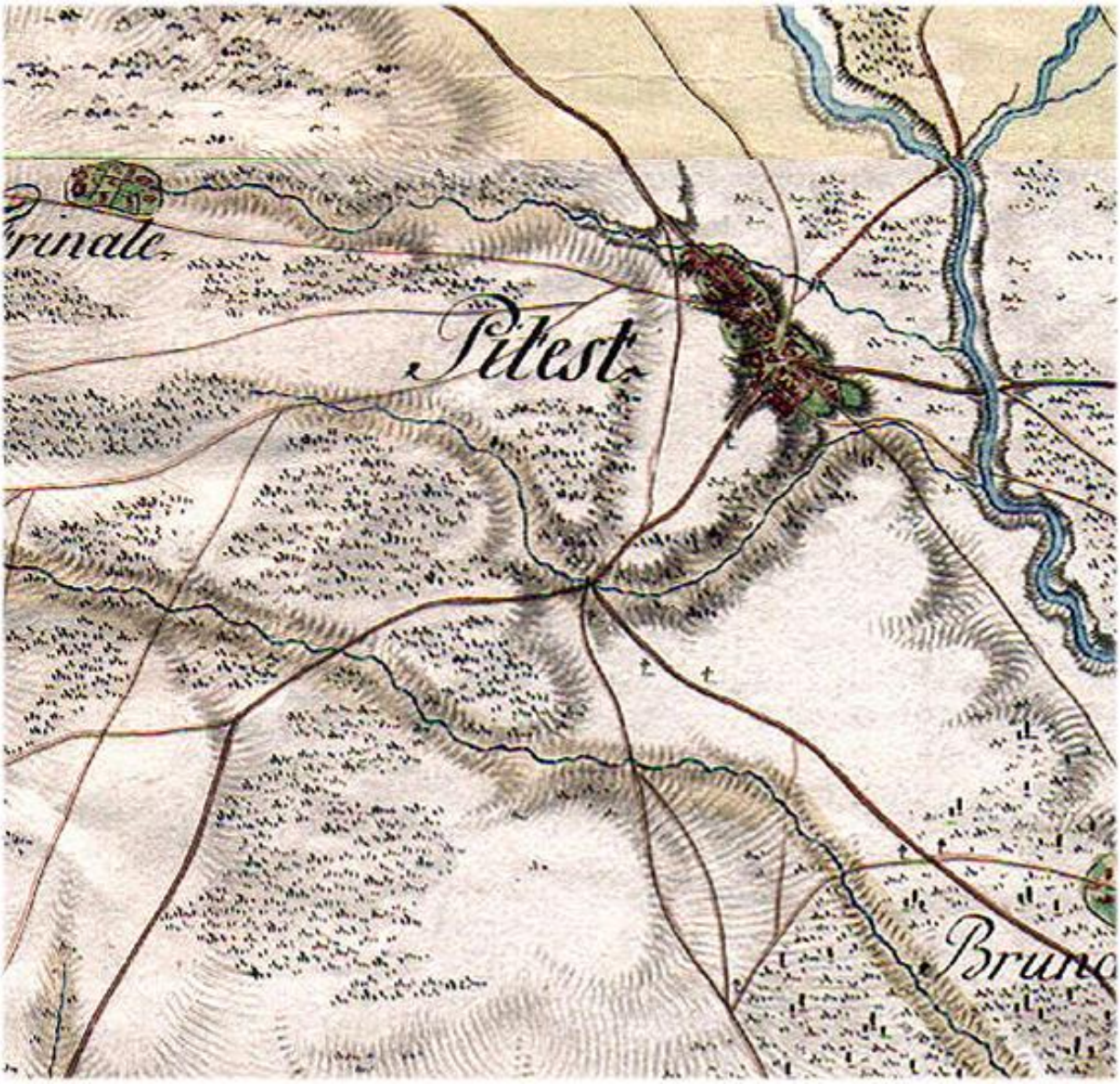

Fig. 0.66 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)
Sursa: https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458

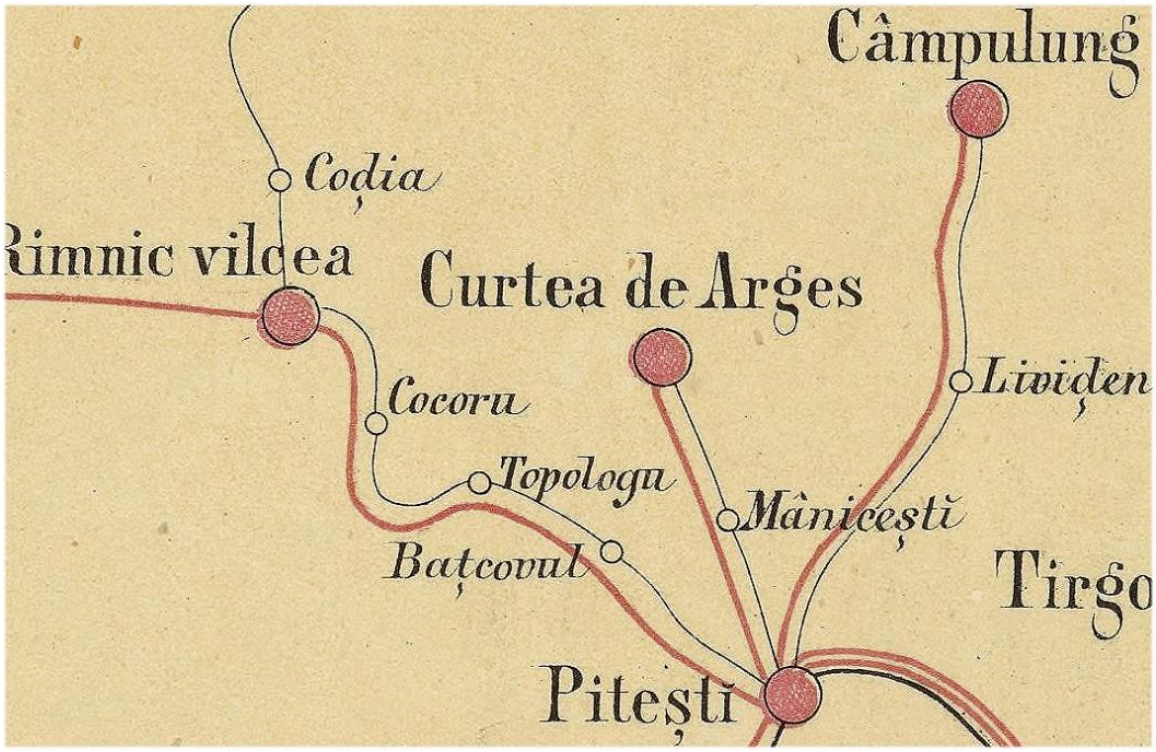
Fig. 0.67 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)

Fig. 0.68 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)
Sursa: http://charta1864.gis-it.ro/

Fig. 0.69 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865

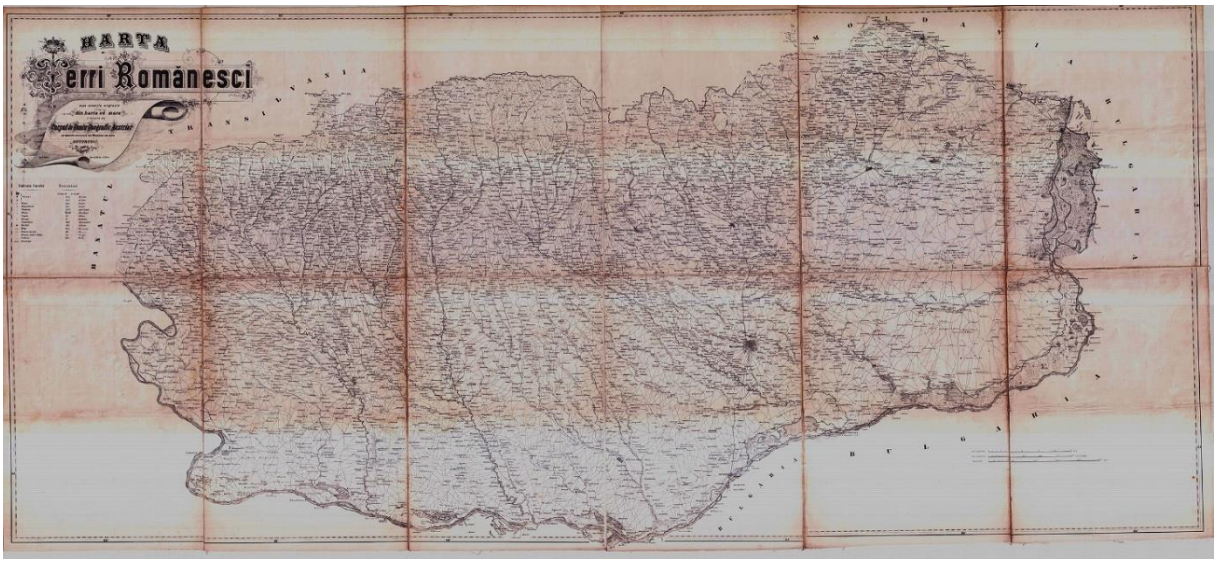

Fig. 0.70 1867 – HARTA TERRI ROMANESTI (JOS DETALIU)
Sursa: https://www.macopedia.ro/conferinta-online-la-muzeul-hartilor-o-calatorie-cartografica-prin-tara-romaneasca-la-mijlocul-secolului-al-xix-lea/2-detaliu-harta-tara-romaneasca-valahia-1867/#google_vignette

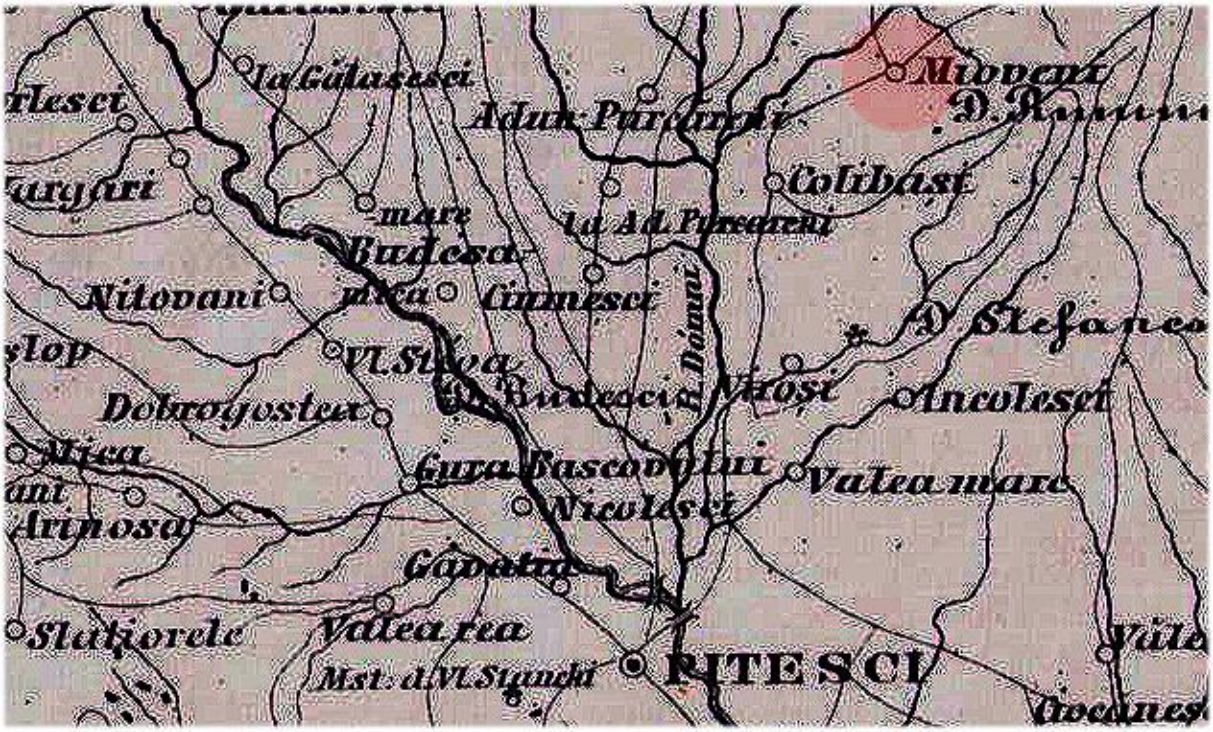
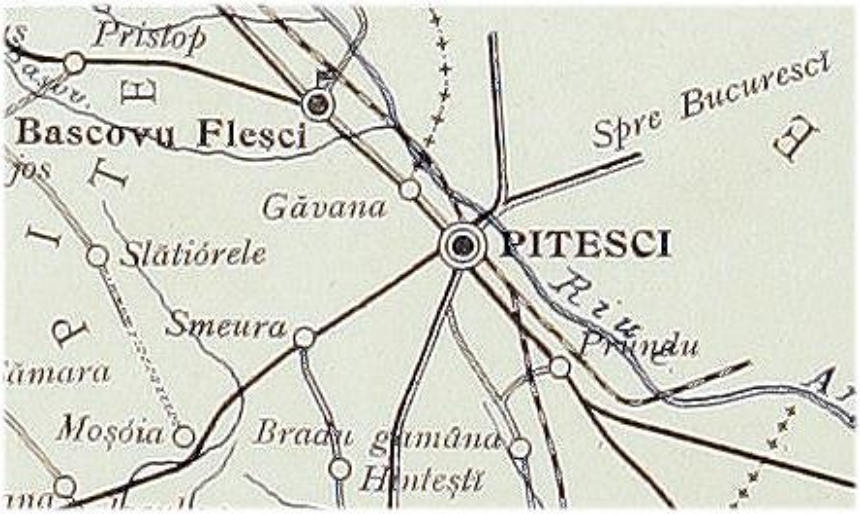

Fig. 0.71 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – ARGEŞ (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897

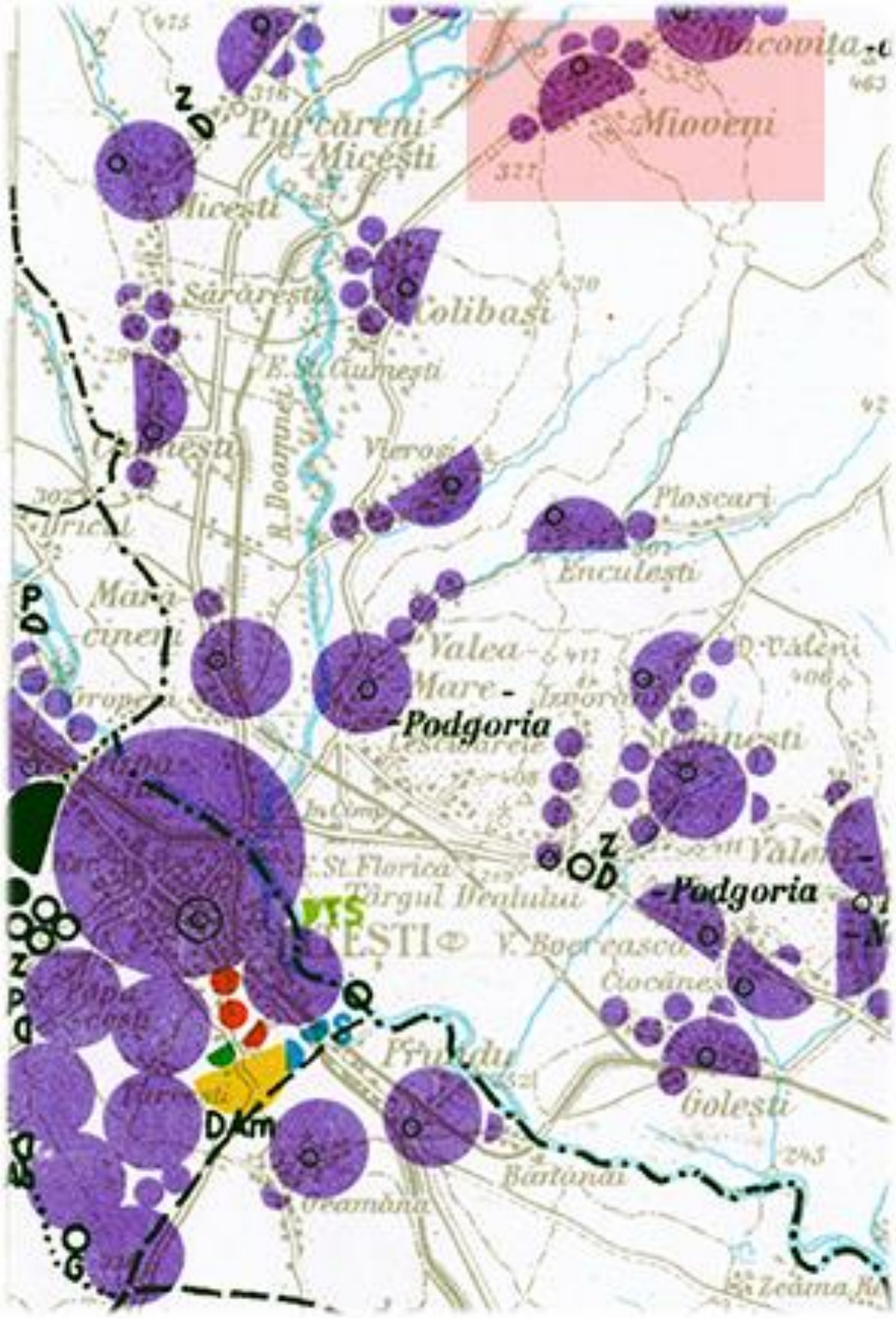

Fig. 0.72 1930 – HĂRŢI MILITARE ROMÂNEŞTI (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

Fig. 0.73 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70

Fig. 0.74 1929 – PLANURI DE TRAGERE PDDT20K 3648 PITEŞTI 1929 300DPI (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K

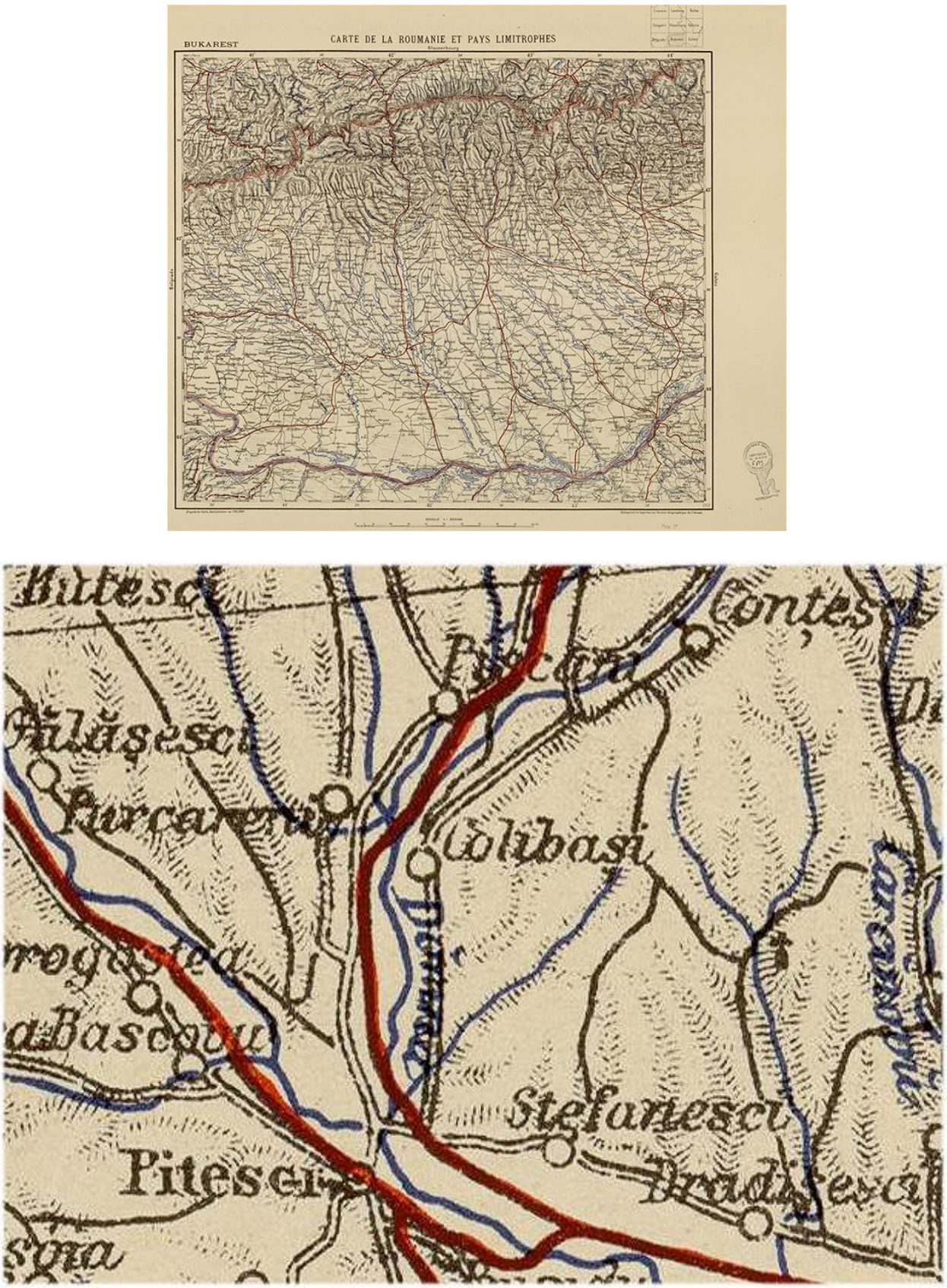

Fig. 0.75 1940 – HARTA MILITARA ROMANIA SI VECINI – PARIS ST. DENIS (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

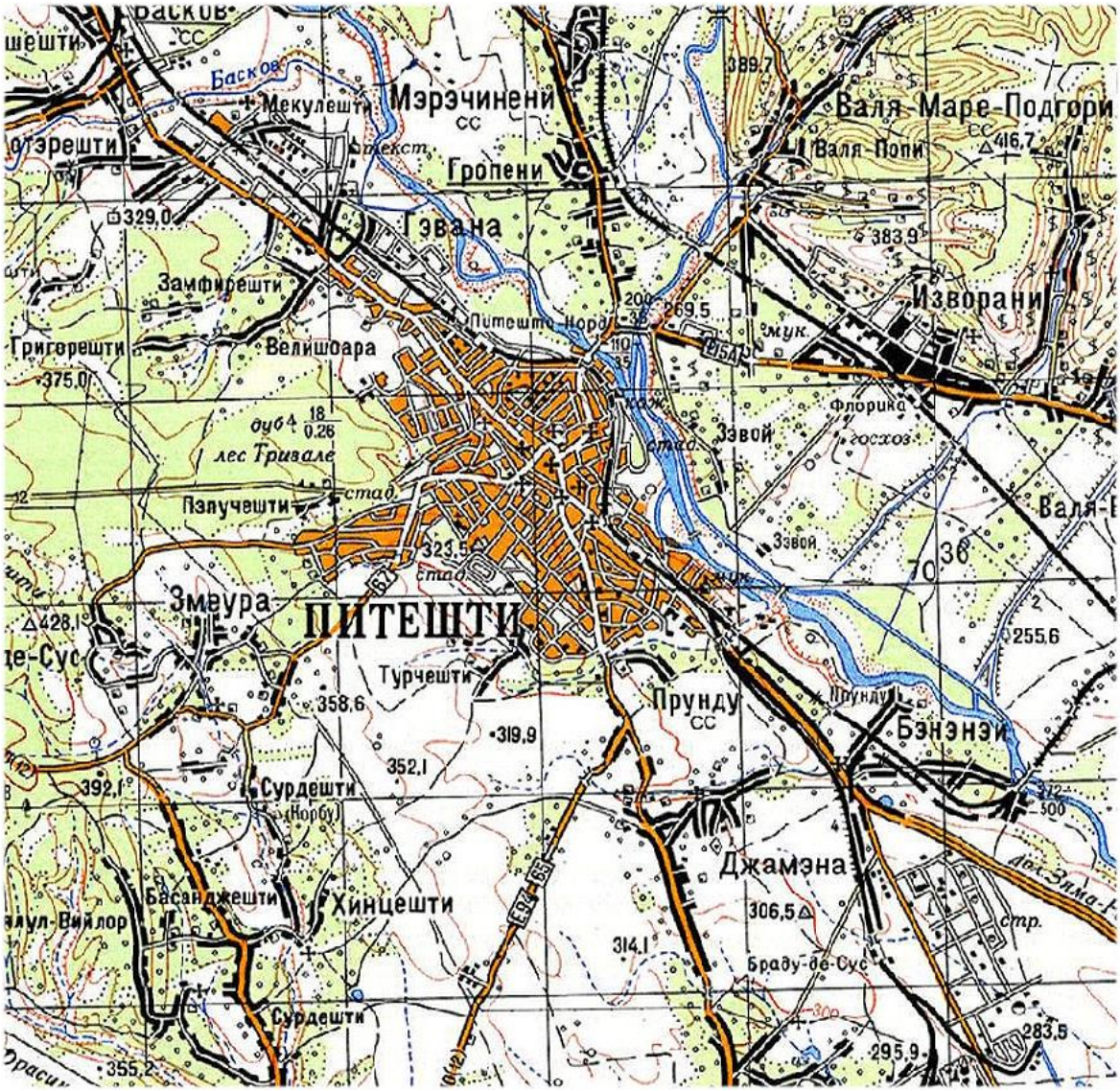

Fig. 0.76 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6ImB0Ac&ved=0ahUKEwjxsISlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcnAiLzE5NDIg4oCTIEhhcnRpIG1pbGl0YXJlIHNvdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAiAYBkAYIkgcBMaAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

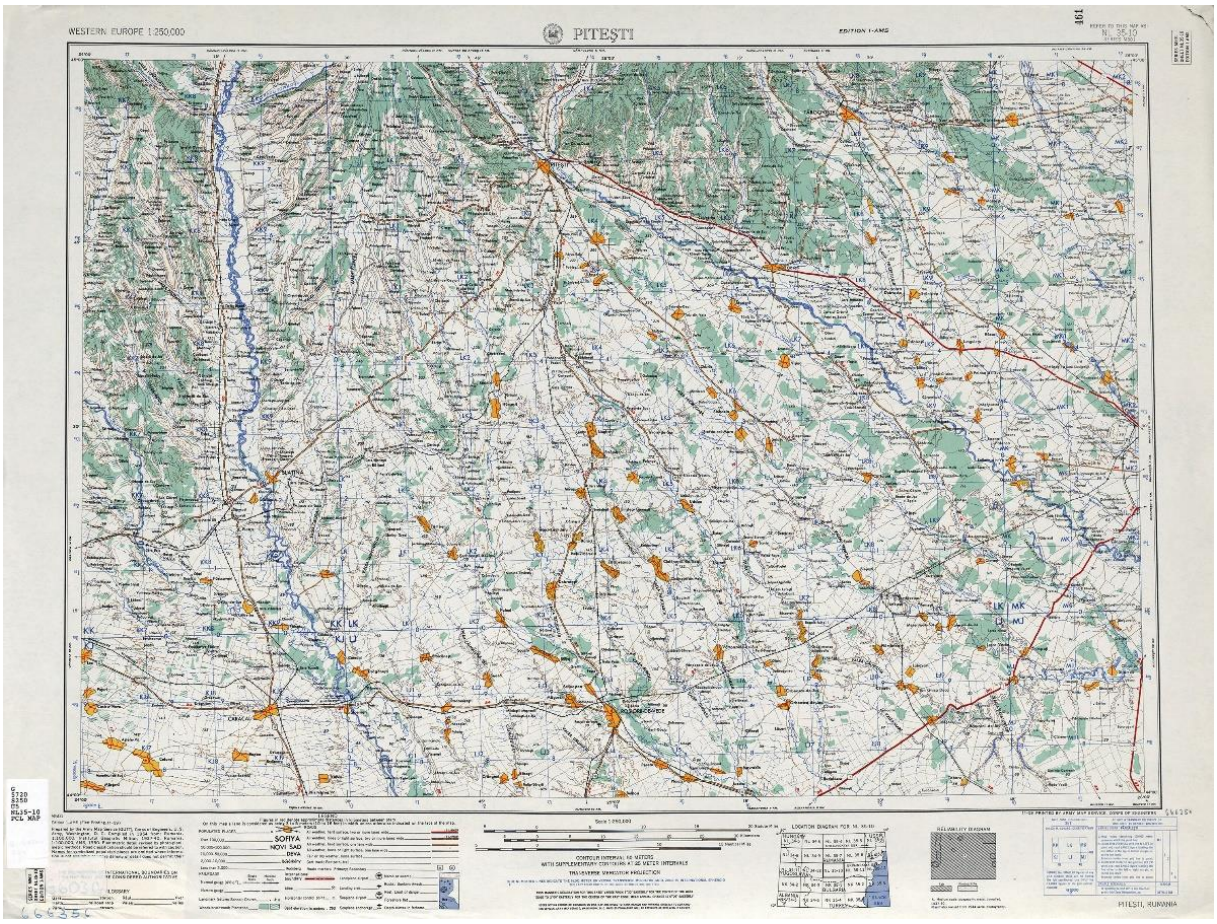
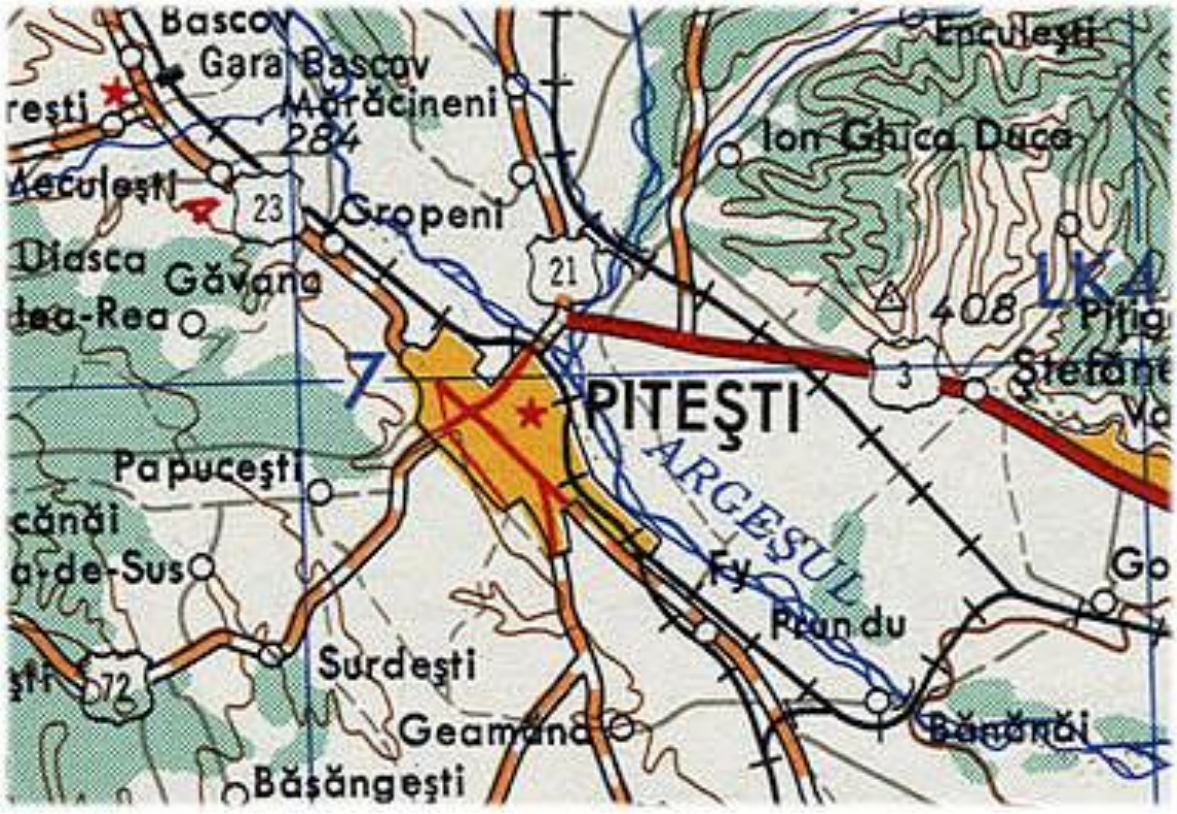

Fig. 0.77 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

2.6. ŞTEFĂNEŞTI

Fig. 0.78 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)
Sursa: https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458

Fig. 0.79 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)
Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srsltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdIxT97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkqs

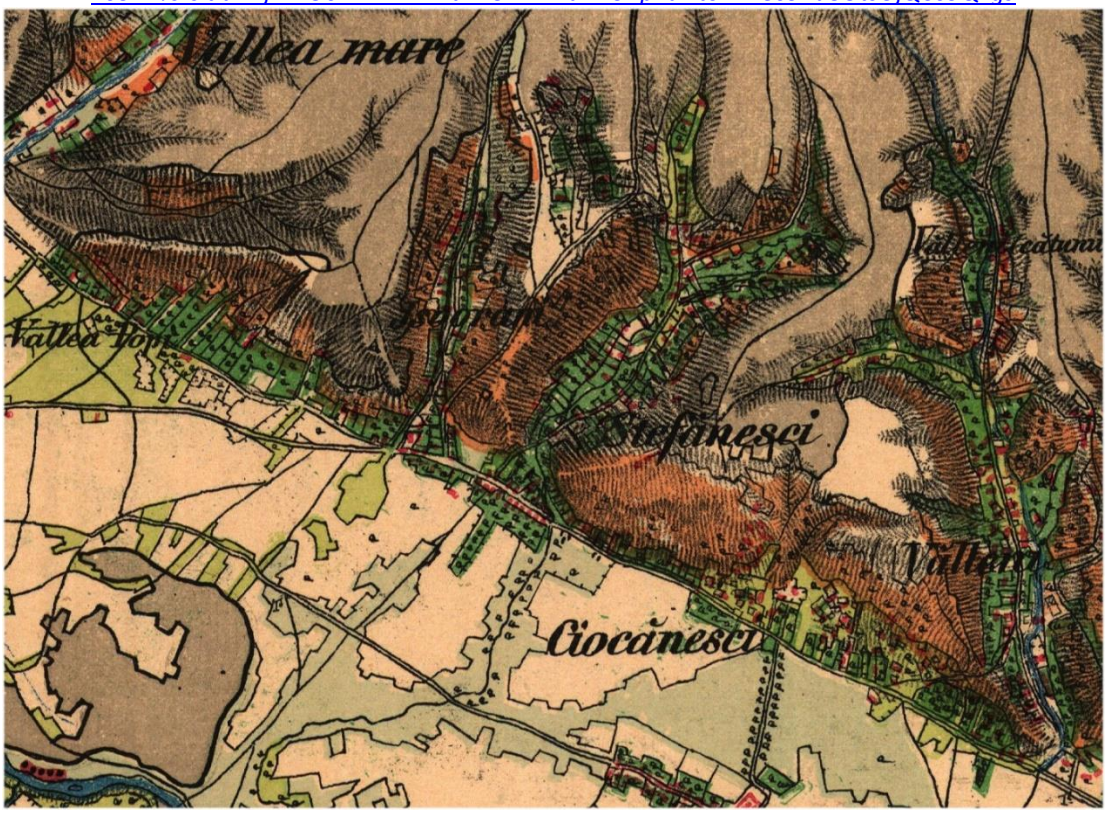
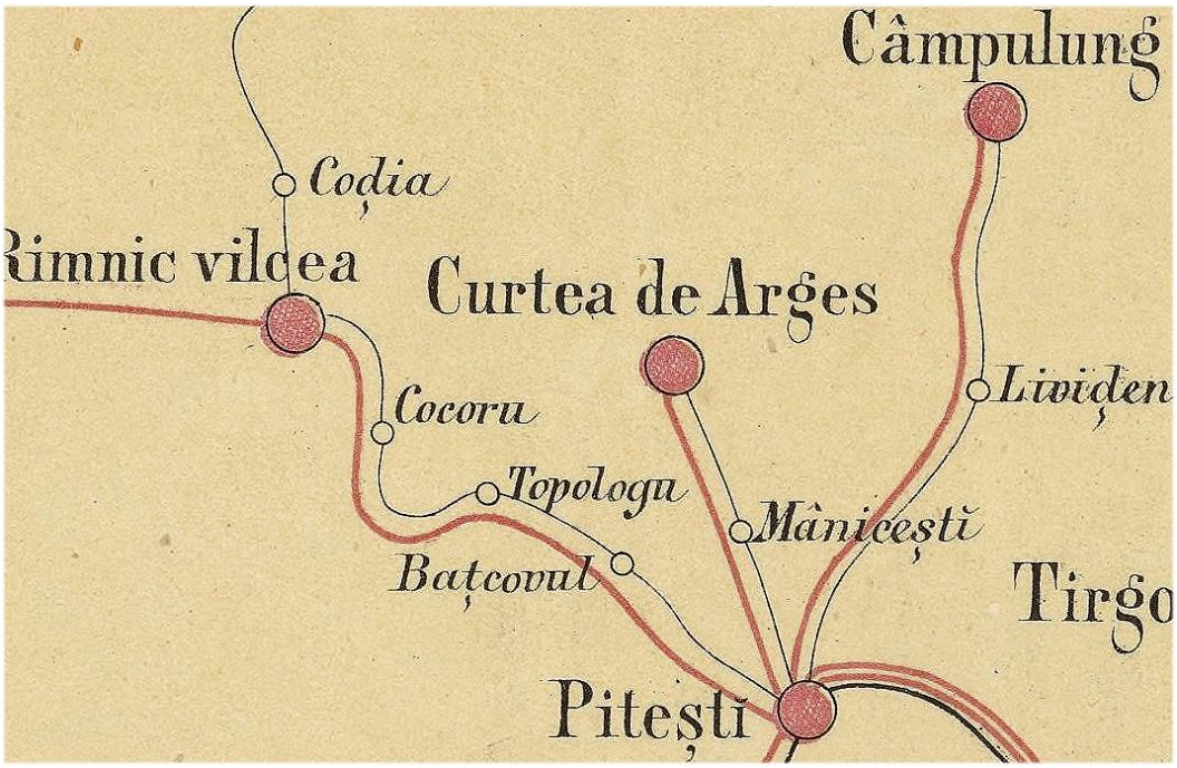

Fig. 0.80 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)
Sursa: http://charta1864.gis-it.ro/

Fig. 0.81 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865

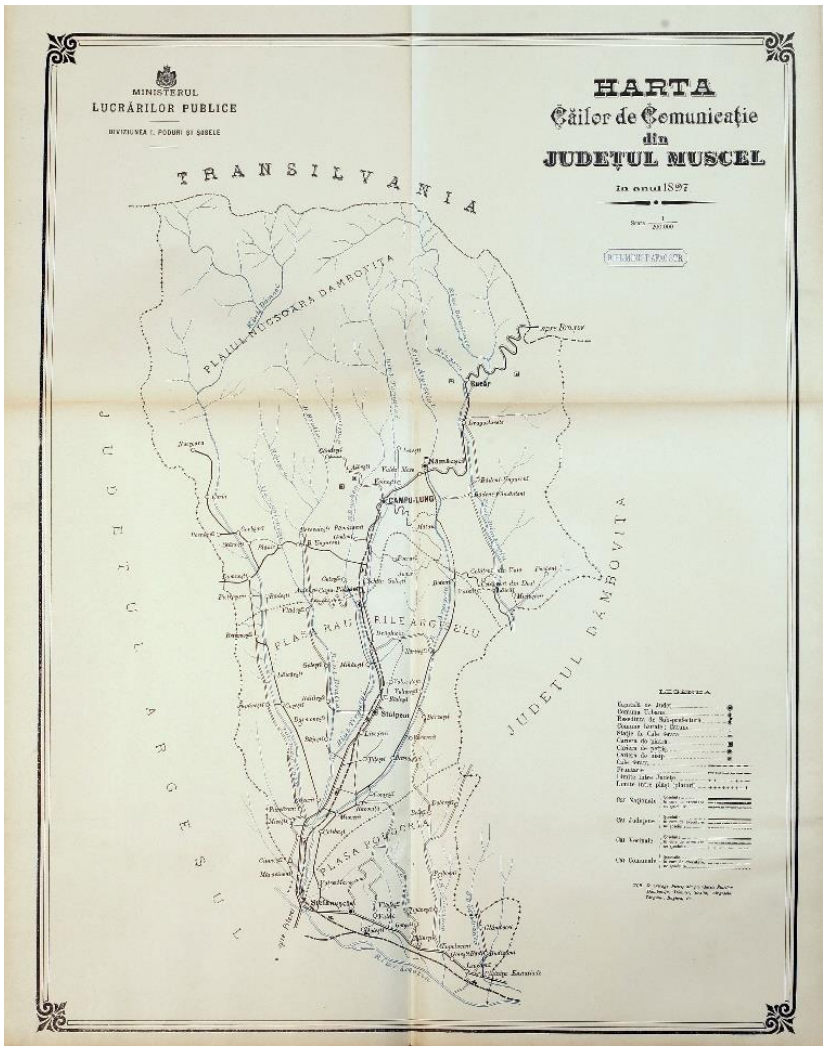
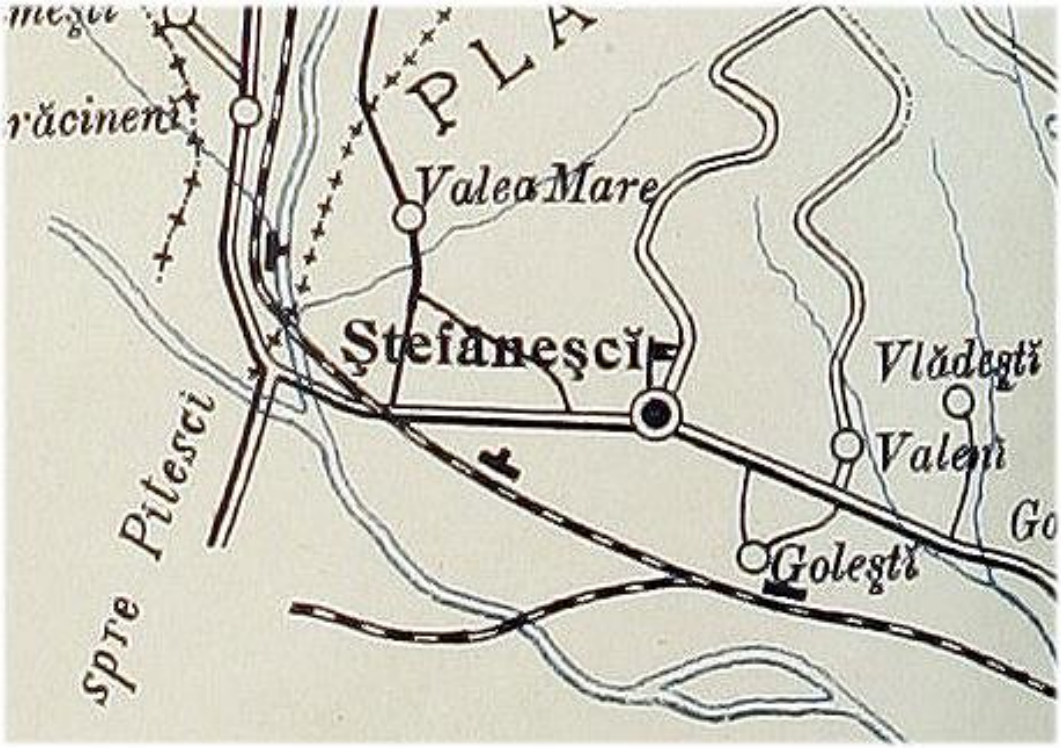

Fig. 0.82 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/atlasul-cailor-de-comunicatii-1897

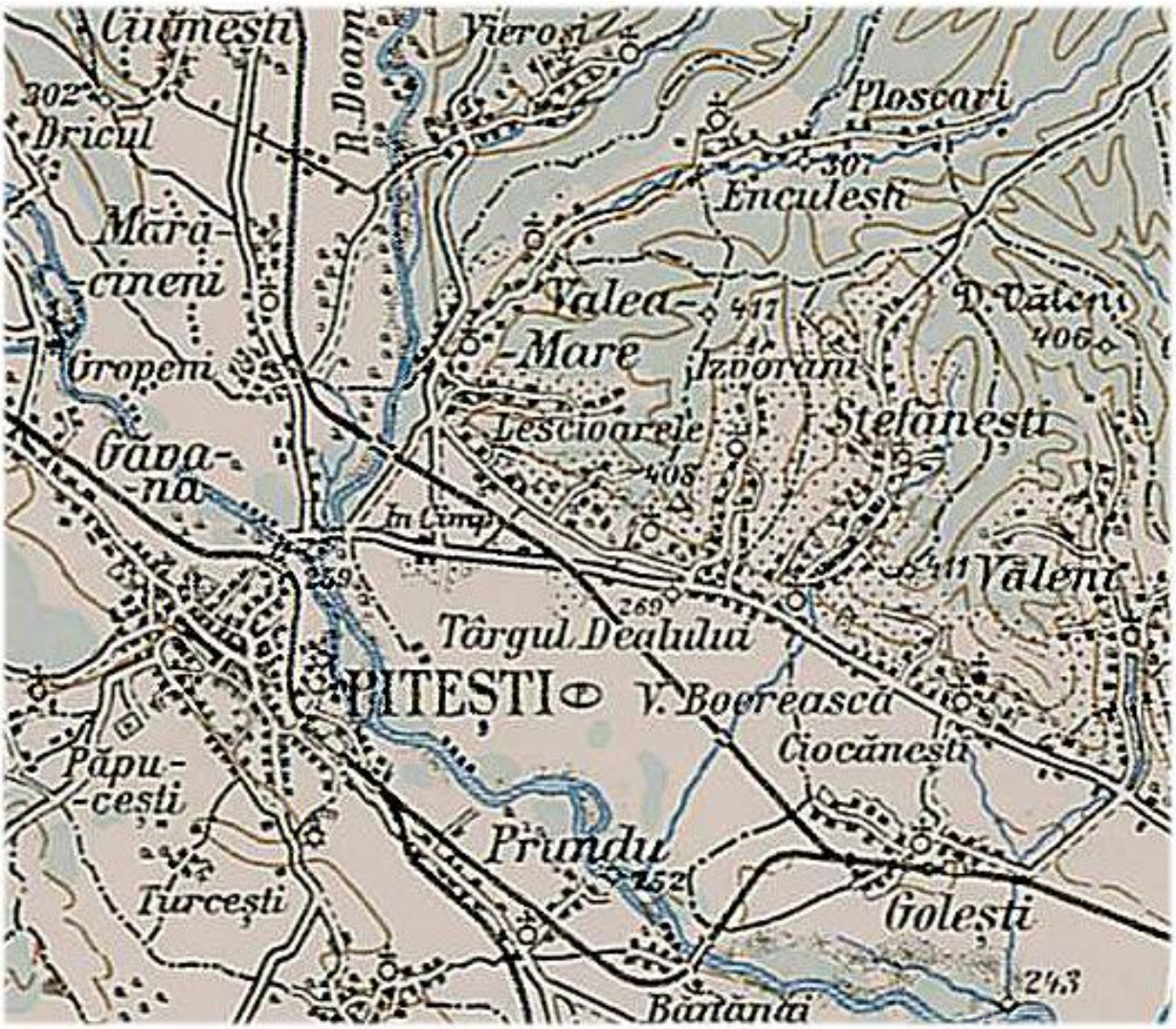

Fig. 0.83 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70

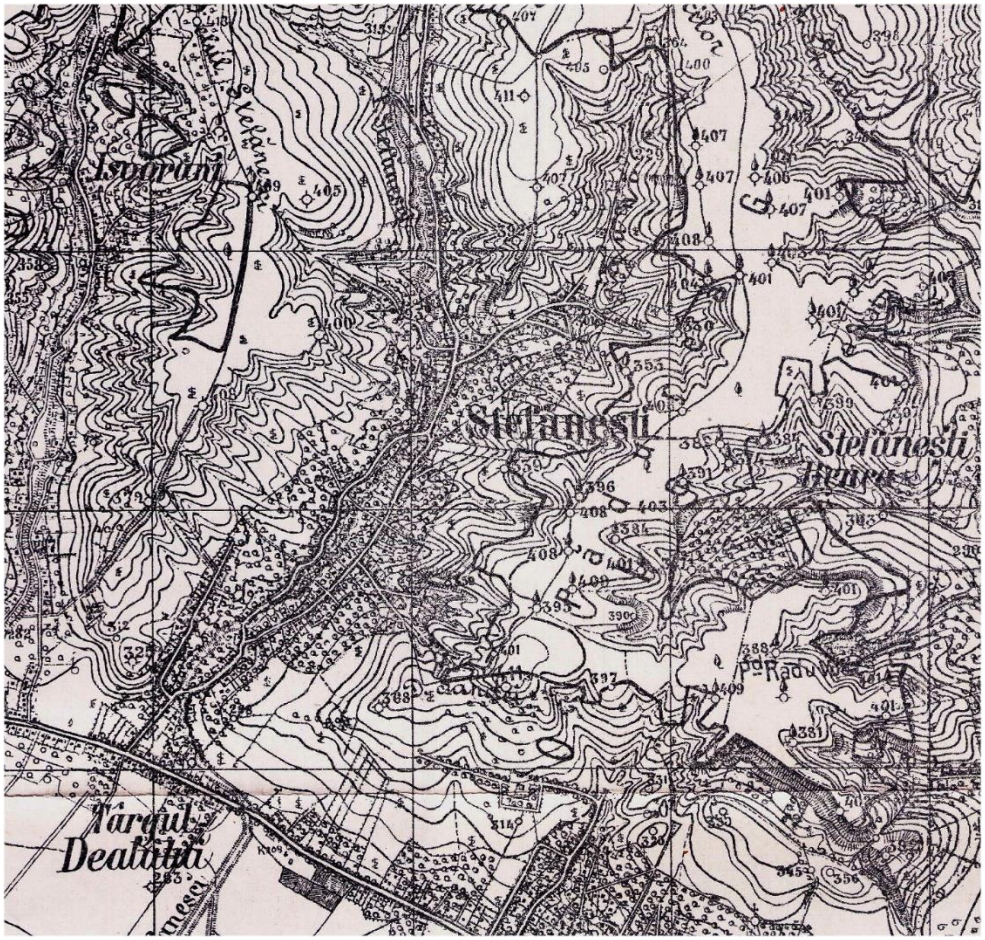

Fig. 0.84 1924 – PLAN DE TRAGERE – PDDT 20K 3648 PITEŞTI 300DPI

Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K

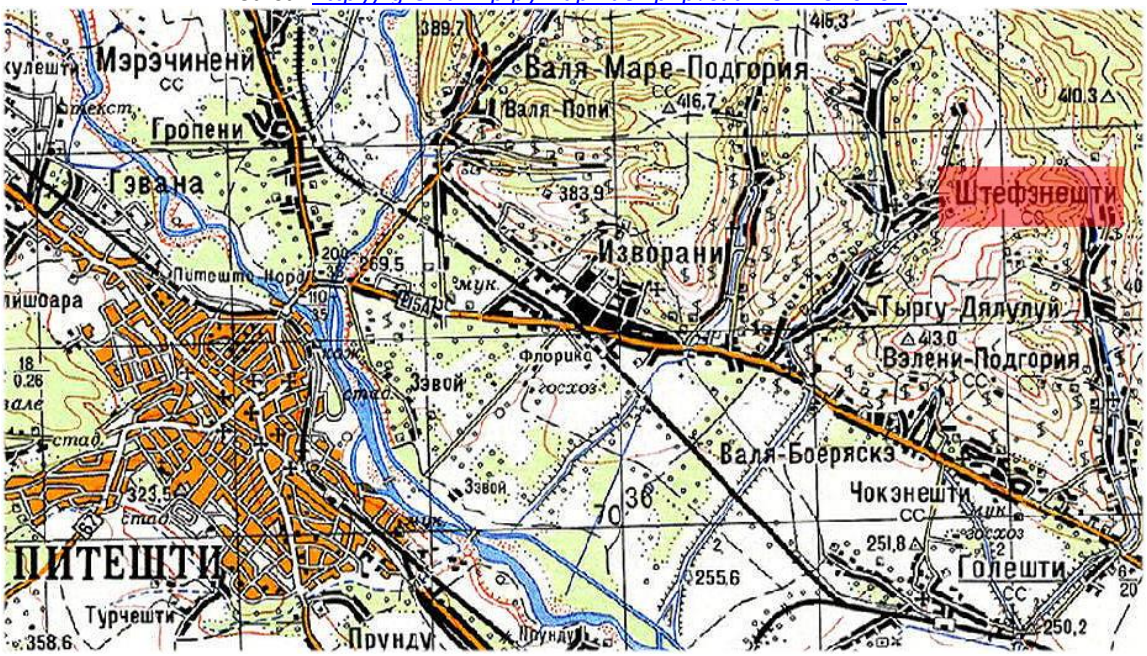

Fig. 0.85 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)

Sursa:

https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6lmB0Ac&ved=0ahUKEwjxsISlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcnAiLzE5NDIg4oCTIEhhcnRpIG1pbGl0YXJlIHNvdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAiAYBkAYIkgcBMaAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

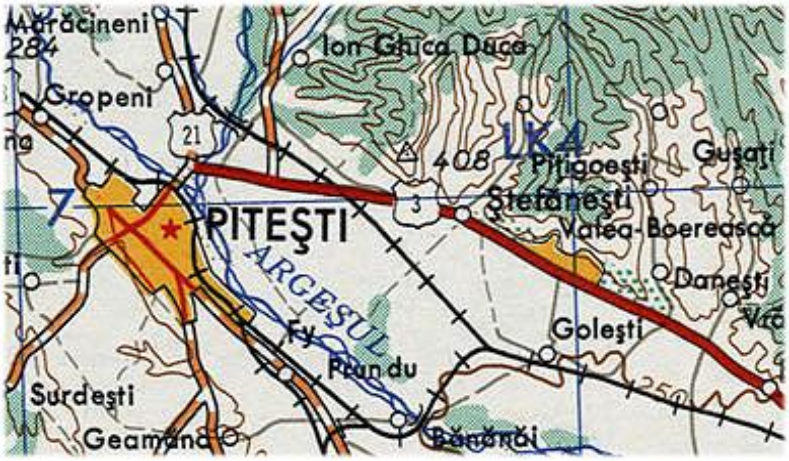

Fig. 0.86 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

2.7. TOPOLOVENI

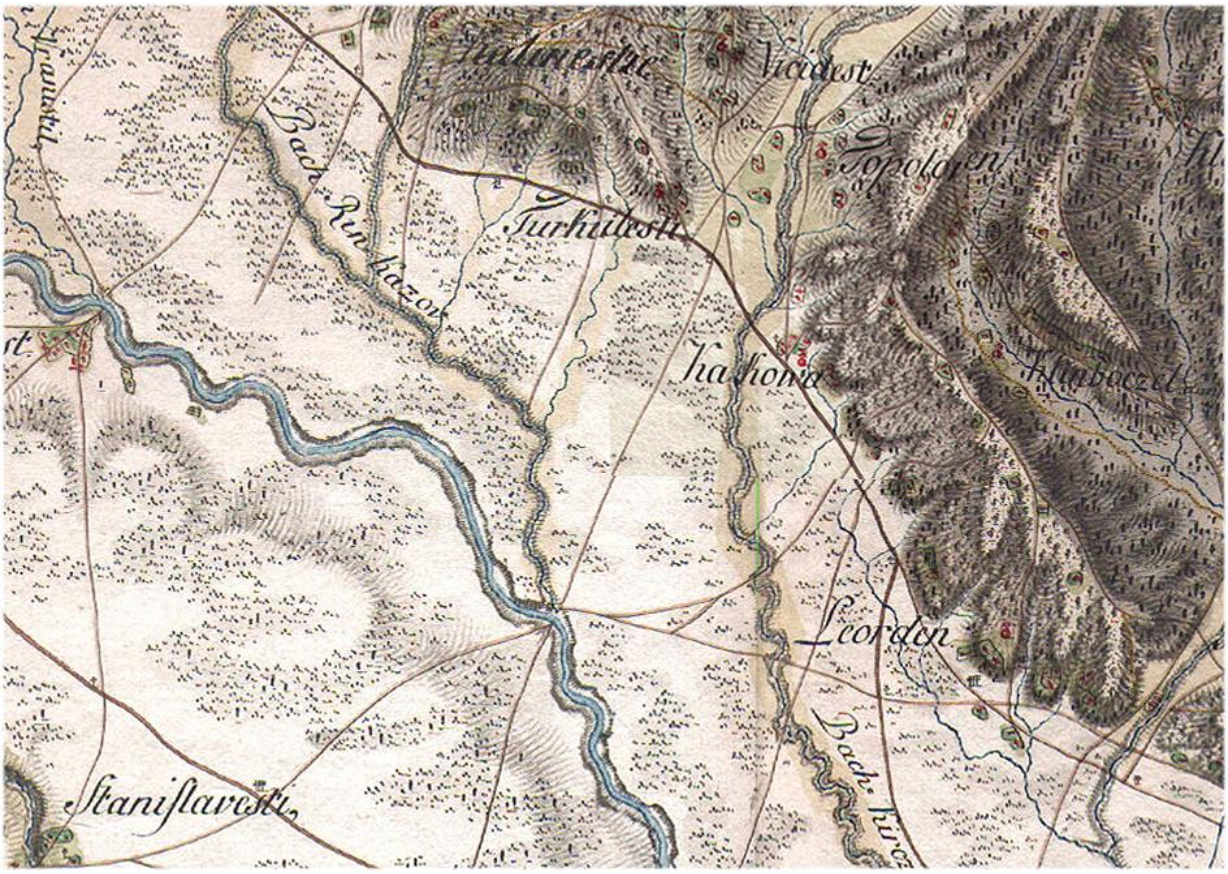

Fig. 0.87 1791 – HARTA GENERAL SPECHT (DETALIU DIN COLOANA PITESTI CU ZONA STUDIATA)
Sursa: https://maps.arcanum.com/ro/map/romania-1790/?layers=128&bbox=2877108.853911134%2C5523819.789475607%2C2935162.776893725%2C5544954.627796458

Fig. 0.88 1856 – HARTA SCHEDA JOSEF (DETALIU CU ZONA PITESTI)
Sursa: https://sanderusmaps.com/our-catalogue/antique-maps/europe/greece-greek-islands/old-antique-map-of-the-balkan-by-scheda-josef-ritter-von-26324?srsltid=AfmBOor4_WYvPXux1URF4mdlxT97pnaHtoZKBe69Ku8OtsUjQC09Qkgs

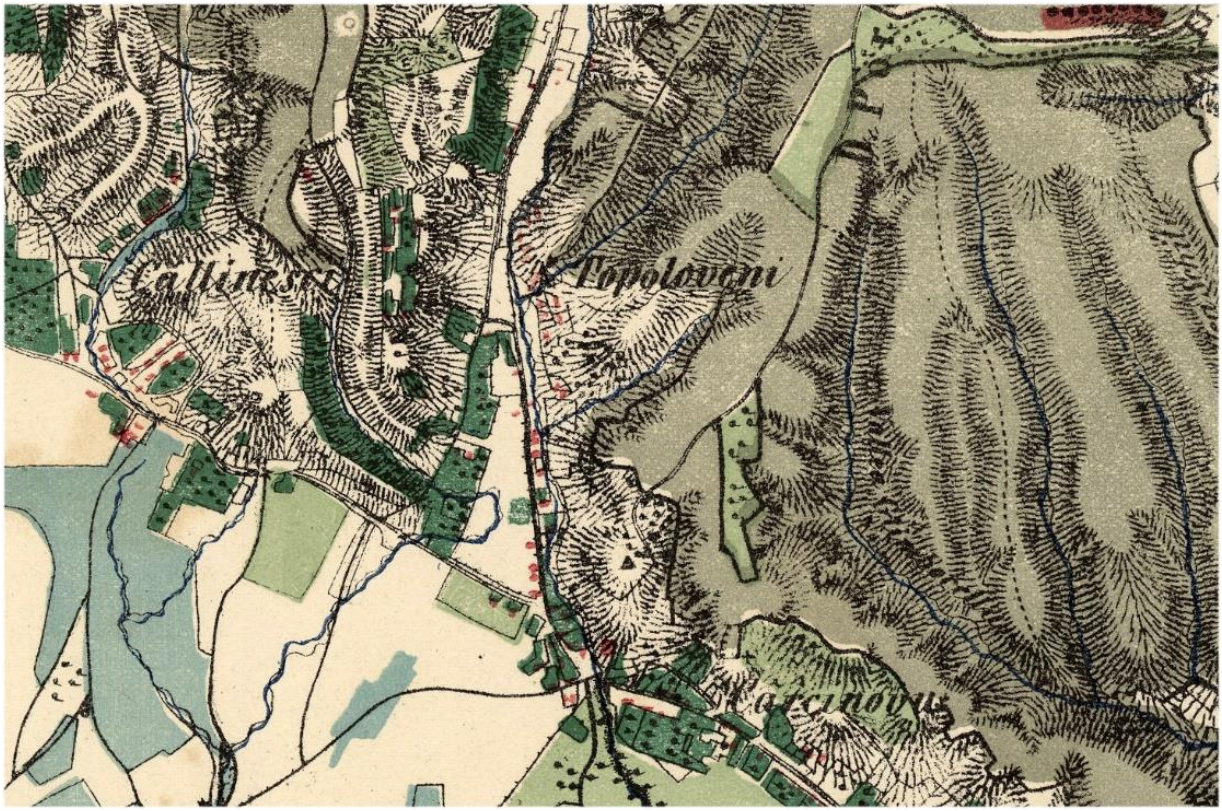
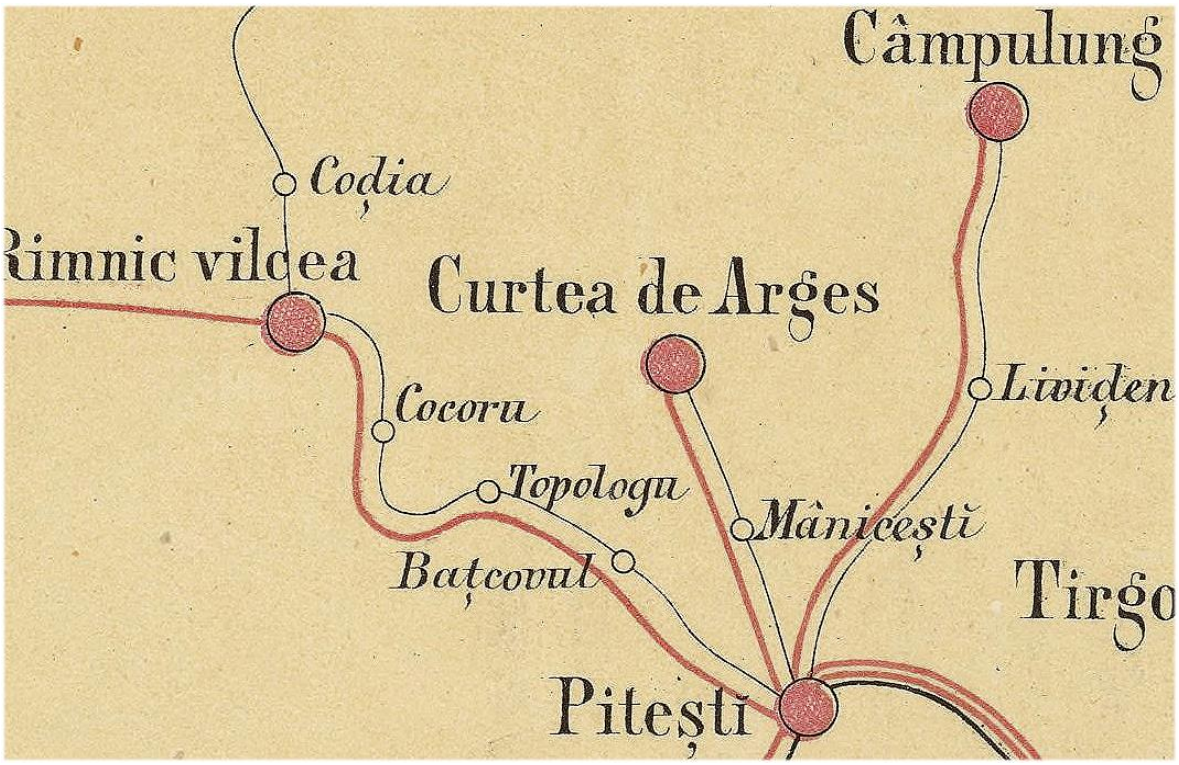

Fig. 0.89 1864 – HARTA ROMANIEI MERIDIONALE – SZATHMARY (DETALIU)
Sursa: http://charta1864.gis-it.ro/

Fig. 0.90 1865 – CHARTA TELEGRAFO-POSTALA (JOS DETALIU)
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harta-telegrafo-postala-1865

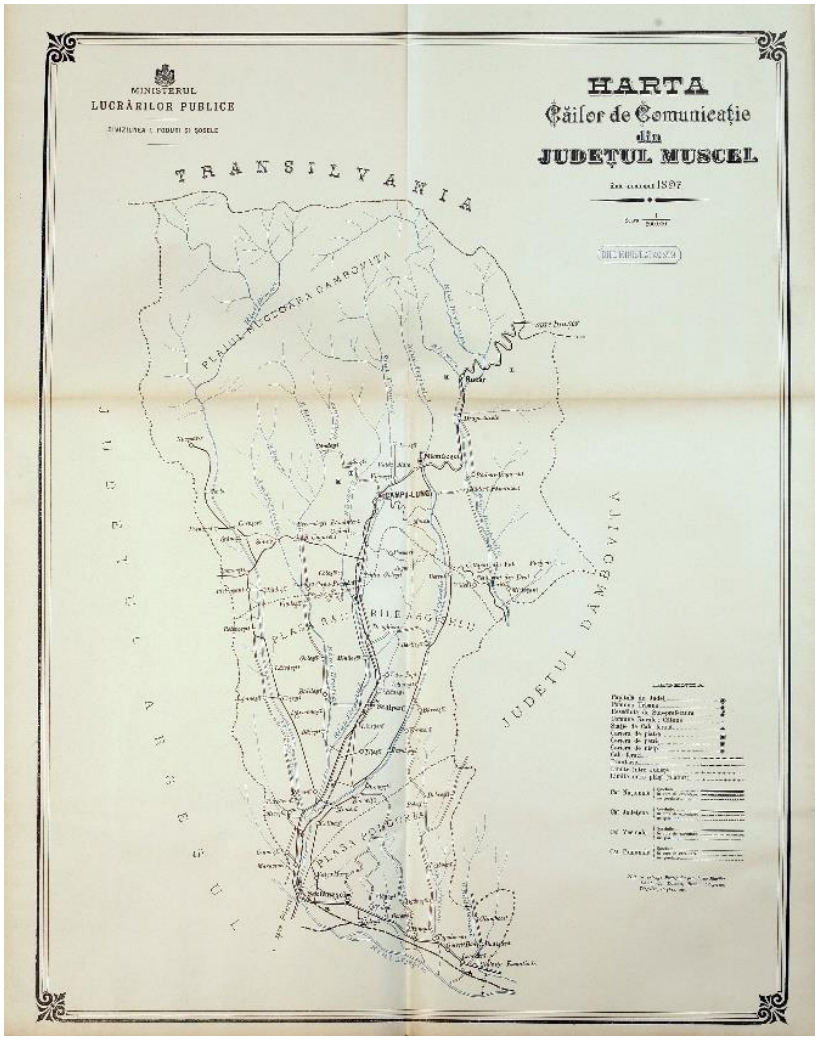
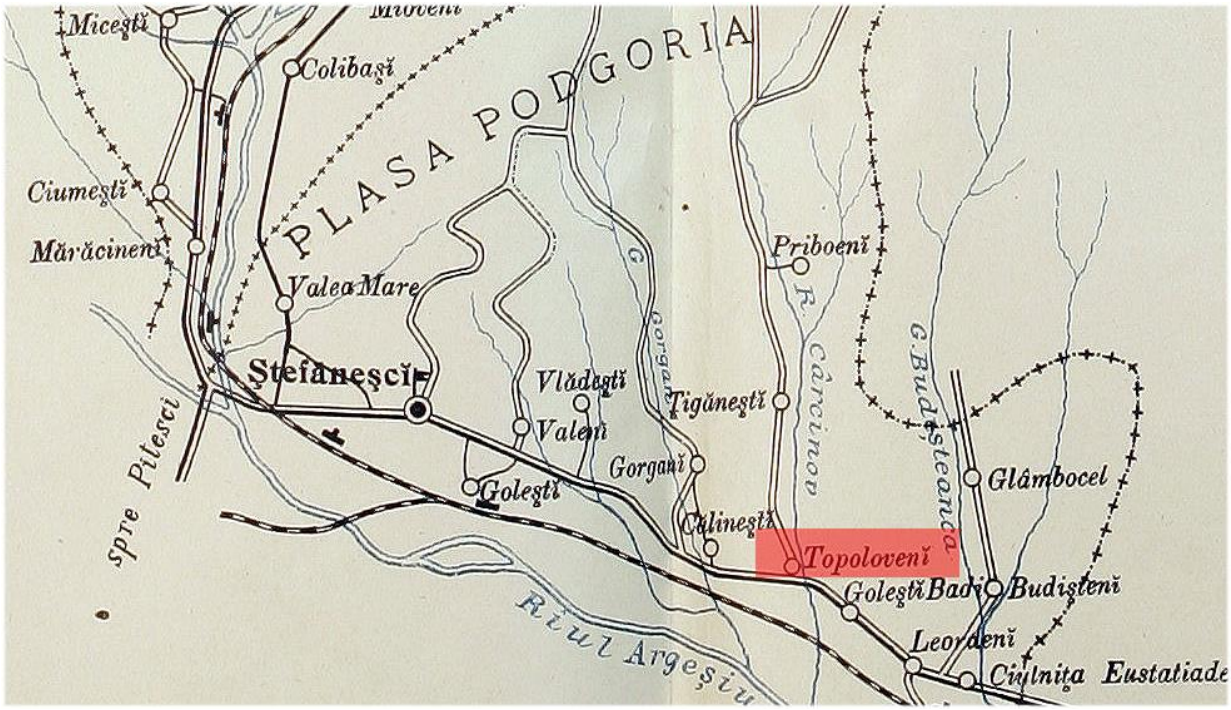

Fig. 0.91 1897 – ATLASUL CĂILOR DE COMUNICAȚII – MUSCEL (JOS DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

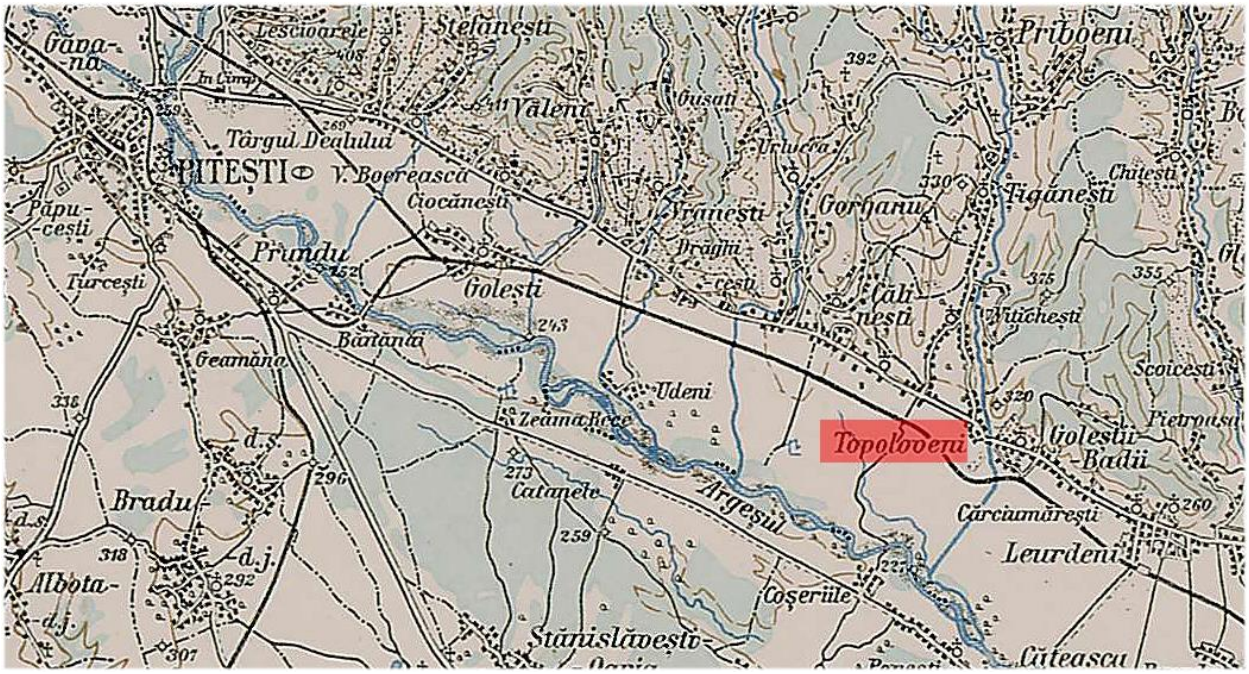

Fig. 0.92 1911 – HĂRŢI MILITARE AUSTRIECE – CRACIUNESCU – DETALIU DIN CAREUL 43-45
Sursa: https://geo-spatial.org/vechi/download/harile-austriece-1910-reproiectate-in-stereo70

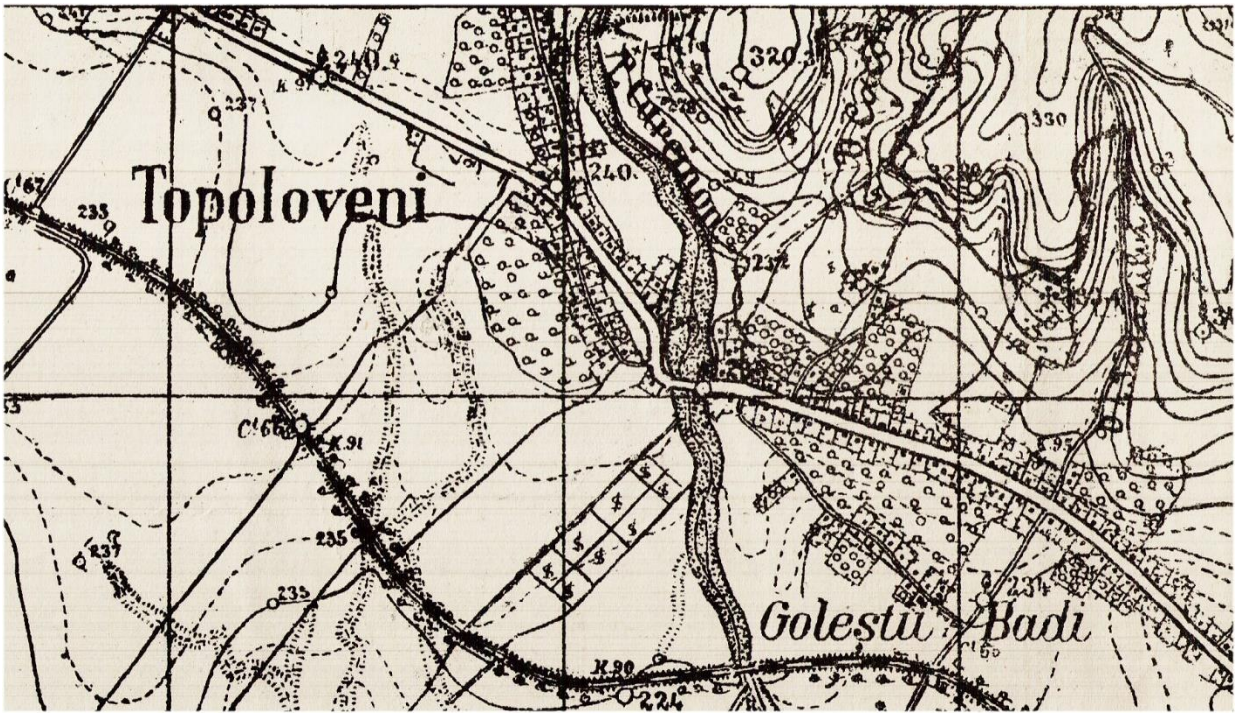

Fig. 0.93 1957 – PLAN DE TRAGERE – PDDT 20K 3747 LEURDENI 300DPI EHARTA0556 (DETALIU)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=ROMLCH020K

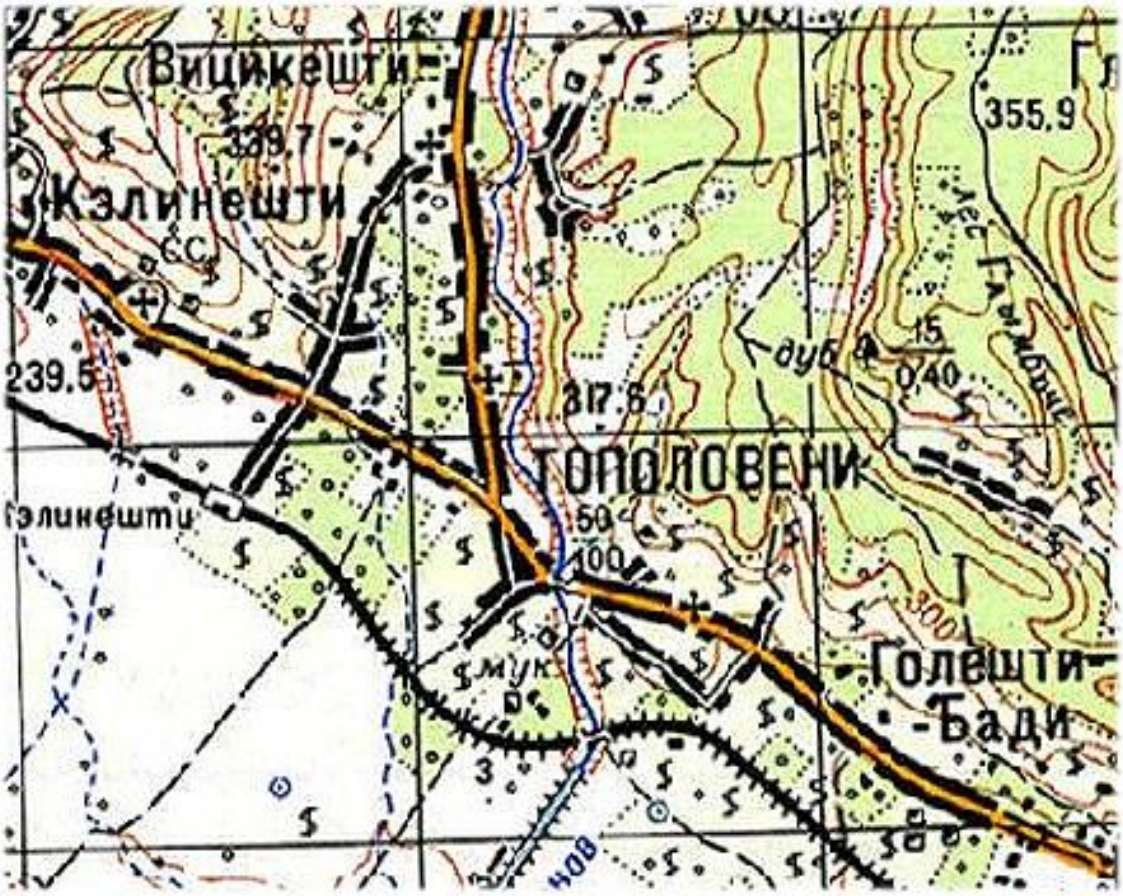

Fig. 0.94 1942 – HĂRŢI MILITARE SOVIETICE SC.1:100.000 (DETALIU)
Sursa:
https://www.google.com/search?q=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&sca_esv=31e82a7279b06800&sxsrf=ADLYWILFCOVfk2BVkREoU1WfXNp_XVBLYA%3A1732882747960&ei=O7FJZ7GnOvDXi-gP6lmB0Ac&ved=0ahUKEwjxsISlw4GKAxXw6wIHHehEAHoQ4dUDCA8&uact=5&oq=1942+%E2%80%93+Harti+militare+sovietice+sc.1%3A100.000+&gs_lp=Egxnd3Mtd2l6LXNlcnAiLzE5NDIg4oCTIEhhcnRpIG1pbGl0YXJlIHNvdmlldGljZSBzYy4xOjEwMC4wMDAgSJEaUKETWKETcAF4AZABAJgBVKABVKoBATG4AQPIAQD4AQL4AQGYAgGgAgnCAgoQABiwAxjWBBhHmAMAiAYBkAYIkgcBMaAHLQ&sclient=gws-wiz-serp

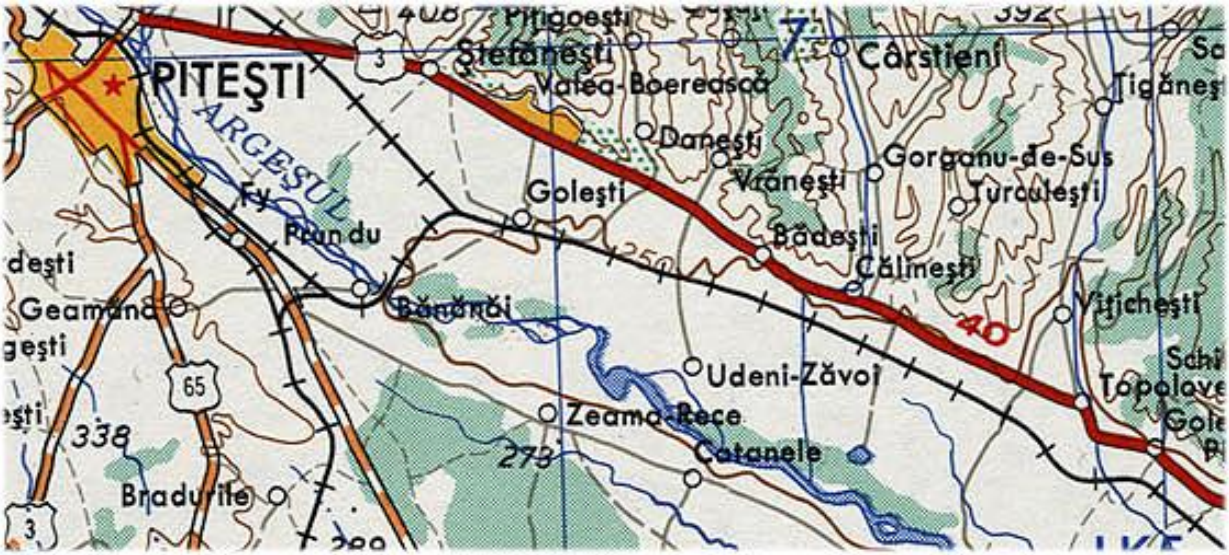

Fig. 0.95 1954 – HĂRŢI MILITARE AMERICANE (DETALIU DIN CAREUL ORASUL PITESTI)
Sursa: http://igrek.amzp.pl/mapindex.php?cat=RUM025GER
https://www.oldmapsonline.org/map/cuni/1170392

Anexa 3. Tipologia zonelor rurale

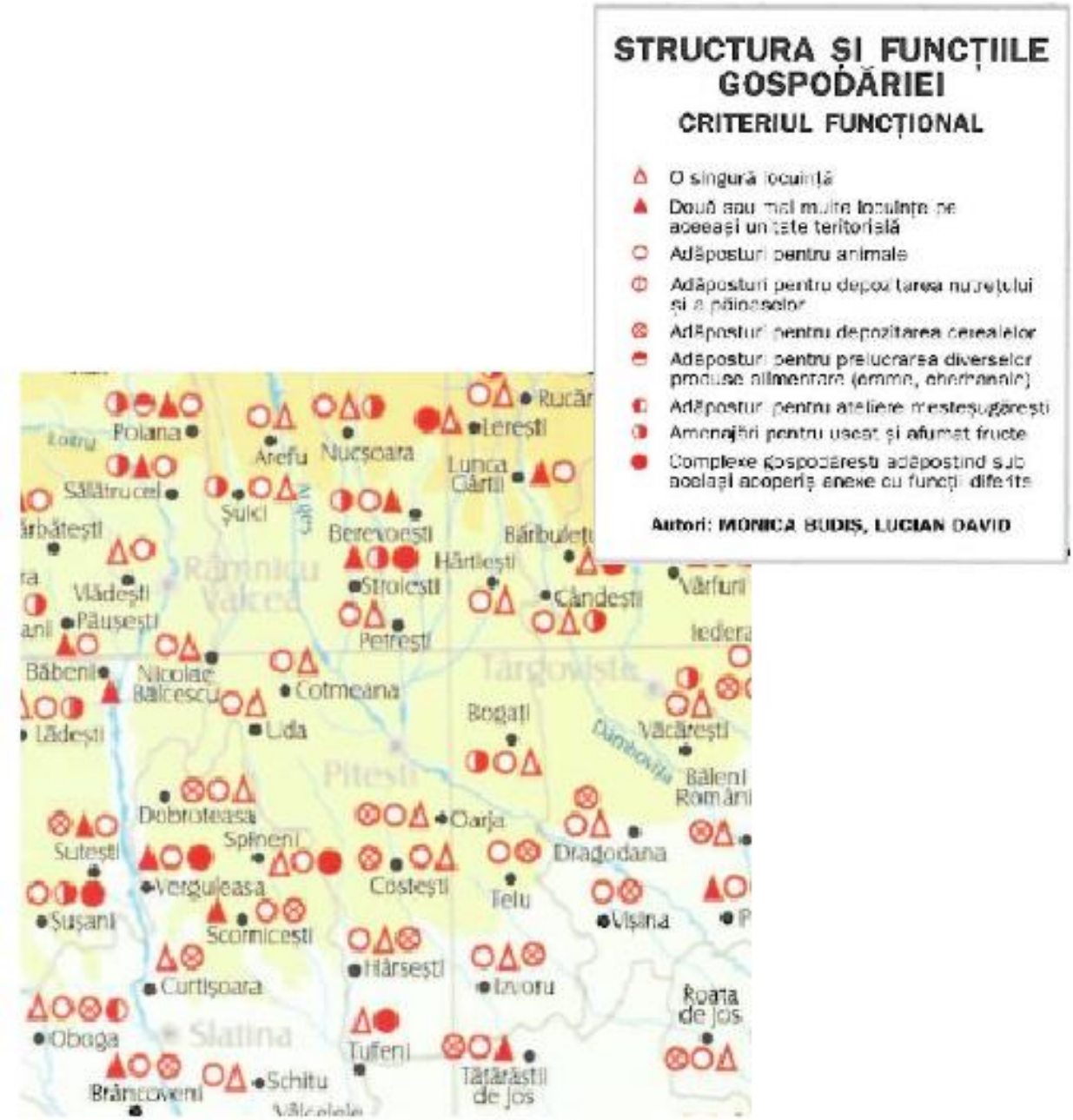

Fig. 0.96 STRUCTURA ŞI FUNCŢIILE GOSPODĂRIEI – CRITERIUL FUNCŢIONAL

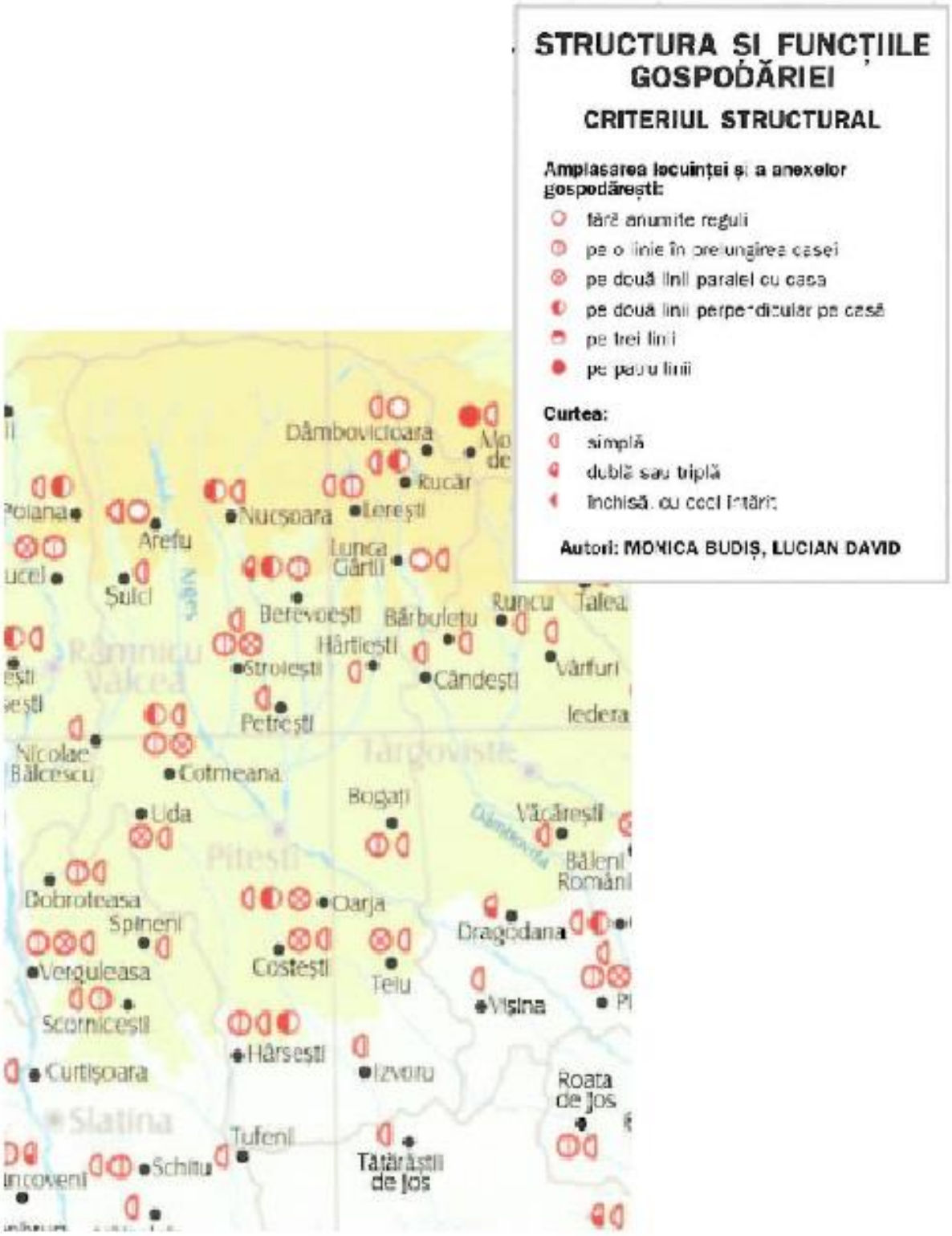

Fig. 0.97 STRUCTURA ŞI FUNCŢIILE GOSPODĂRIEI – CRITERIUL STRUCTURAL

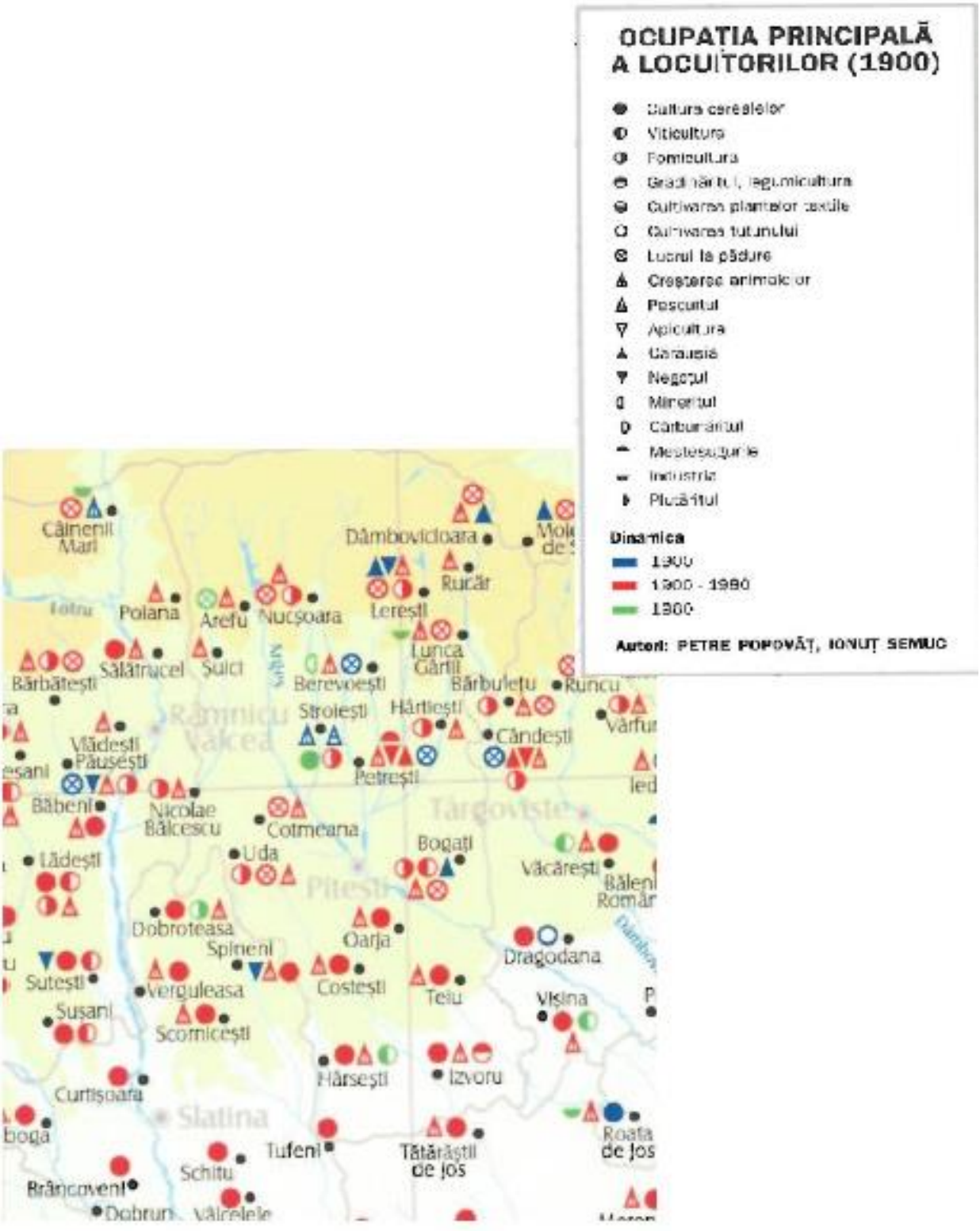

Fig. 0.98 OCUPAŢIA PRINCIPALĂ A LOCUITORILOR (1900)

Tipologii de sate

Valea Topologului

Fig. 0.99 SAT CEPARI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI, CU RAMIFICAŢIE LATERALĂ

Fig. 0.100 SAT CIOFRÂNGENI- DEZVOLTAT RĂSFIRAT

Fig. 0.101 MORĂREȘTI- DEZVOLTAT RĂSFIRAT

Fig. 0.102 PALTENU- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.103 SAT SĂLĂTRUCU- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI ȘI AL VĂII DE RÂU

Fig. 0.104 SAT ȘUICI- DEZVOLTAT TENTACULAR

Fig. 0.105 SAT URLUIEȘTI- DEZVOLTAT RISIPIT

Valea râului Tutana

Fig. 0.106 SAT CUCA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.107 SAT TUTANA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.108 SAT VALEA CUCII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Valea râului Cotmeana

Fig. 0.109 SAT BĂNICEȘTI- DEZVOLTAT TENTACULAR

Fig. 0.110 SAT COTMEANA- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Valea Argeșului

Fig. 0.111 SAT AREFU- DEZVOLTAT RĂSFIRAT

Fig. 0.112 SAT CERBURENI- DEZVOLTAT RISIPIT

Fig. 0.113 SAT FLORIENI- DEZVOLTAT RISIPIT

Fig. 0.114 SAT OEȘTI- DEZVOLTAT TENTACULAR

Fig. 0.115 SAT TURBUREA- DEZVOLTAT RISIPIT

Muscele - Culoarul Rucăr-Bran

Fig. 0.116 SAT DÂMBOVICIOARA- DEZVOLTARE MIXTĂ- RISIPIT ȘI ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.117 SAT CIOCANU- DEZVOLTAT RISIPIT

Valea Doamnei

Fig. 0.118 SAT COȘEȘTI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

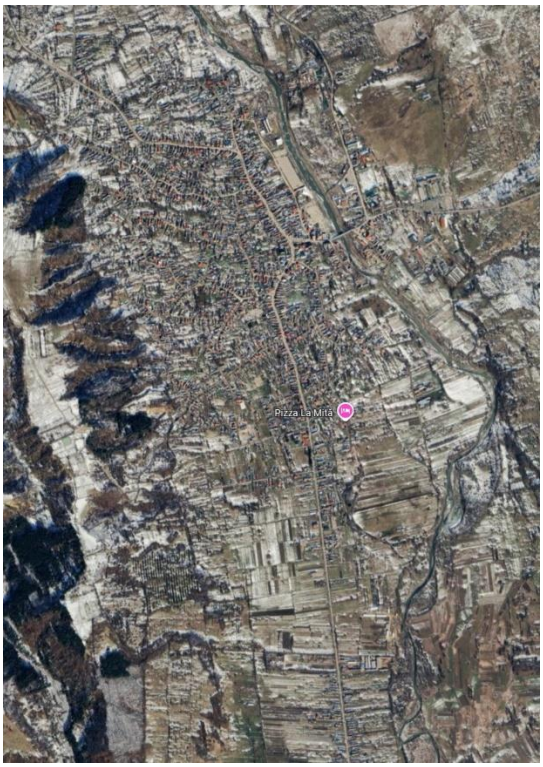

Fig. 0.119 SAT DOMNEȘTI- DEZVOLTAT COMPACT- ADUNAT

Fig. 0.120 SAT VALEA NANDRII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI/ RÂULUI

Fig. 0.121 SAT VALEA RIZII- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

Zona de munte – Valea Vâlsanului

Fig. 0.122 SAT BRĂDETU- DEZVOLTAT RISIPIT

Fig. 0.123 SAT NUCȘOARA- DEZVOLTAT RISIPIT

Valea râului Brătia- râul Doamnei

Fig. 0.124 SAT ANINOASA- DEZVOLTAT COMPACT – ADUNAT

Muscelele

Fig. 0.125 SAT VLADEȘTI- DEZVOLTAT ÎN LUNGUL DRUMULUI

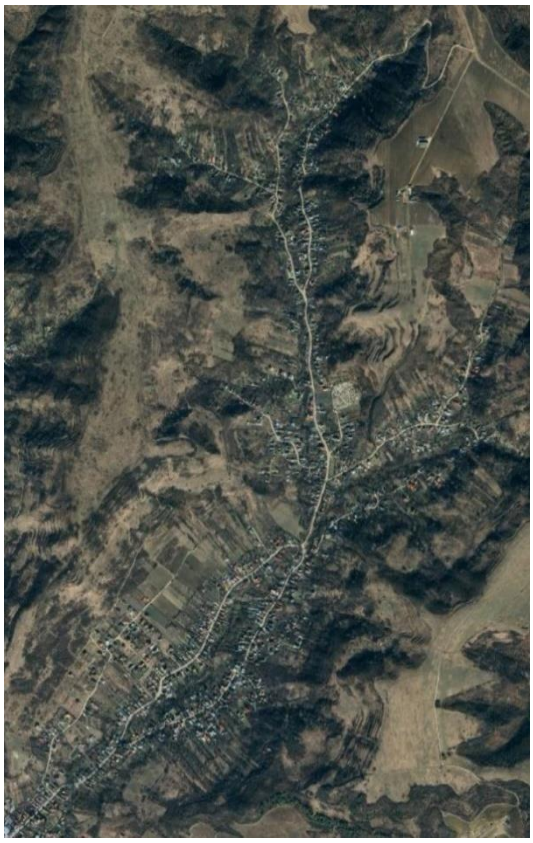

Fig. 0.126 SAT ȘTEFĂNEȘTI- DEZVOLTAT COMPACT, ÎN LUNGUL DRUMULUI

Fig. 0.127 SAT RUCĂR- DEZVOLTARE MIXTĂ- ÎN LUNGUL DRUMULUI ȘI TENTACULAR

Anexa 4. Lista siturilor arheologice din judeţul Argeş incluse în RAN

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13178.27 2	Biserica „Sfinţii Îngeri” a fostului Schit Buliga din Piteşti. Biserica se afla în spatele clădirii fostei Prefecturi a judeţului Argeş, între aripile ei laterale, la baza celei de-a doua terase a râului Argeş, pe malul său drept.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică, Necropolă	Epoca medievală / 1745-1751, Sec.XVIII - XIX
16935.01 40	Castrul auxiliar şi termele de la Voineşti - Măilătoaia/ Malul lui Cocoş. Malul lui Cocoş se află în partea de est a satului Voineşti (comuna Lereşti), la circa 600 m nord-est de ieşirea din oraşul Câmpulung-Muscel.	locuire	aşezare militară	Voineşti, com. Lereşti	Terme, Castru auxiliar	Epoca romană / secolul al II-lea
13506.02 51	Castrul de epocă romană de la Câmpulung - Jidova. Castru auxiliar avea o poziţie strategică la aproximativ 20 km sud de pasul Rucăr-Bran, fiind identificat la sud de cartierul Pescăreasa din municipiul Câmpulung Muscel, pe suprafaţa unei terase joase, pe malul drept al Râului Târgului, în unctul „Cetate	locuire	aşezare militară	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Castru de piatră, şanţ de apărare	Epoca romană / sec. III p. Chr.
13506.37 40	Situl Arheologic de la Câmpulung - Str. Negru Vodă, nr. 76. Situl arheologic se află în partea de sud a municipiului Câmpulung, pe str. Negru Vodă, nr. 76, pe malul drept al Râului Târgului, în vechiul centru istoric al oraşului.	locuire; descoperire funerară	aşezare; necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	aşezare urbană, Necropolă	Epoca medievală, Epoca fierului / sec. XV-XVII p. Chr.
13944.05 4	Valul de pământ „Troian” de la Albota. Situl se întinde la nord-est de satul Albota, pe câmpul aflat la 500-600 m est faţă de DN65, având un traseu aproape paralel cu al acestui drum.	locuire	sistem defensiv	Albota, com. Albota	Val de pământ	Epoca romană / Secolele II – III p.Chr.
13944.01	Biserica cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” din Albota. Biserica se află în centrul satului Albota, înconjurată de un cimitir, la est de râul Teleorman.	structură de cult	edificiu religios	Albota, com. Albota	Biserică	Epoca modernă / 1800

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
17227.01	Necropola tumulară din Pădurea Budeasa - sat Brânzari. Situl se întinde pe malul estic al Râului Argeş, în pădurea de la est de satele Budeasa Mare, Rogojina, Gălăşeşti şi Valea Mărului, pe dealul cunoscut ca Plaiul Boi sau Pădurea Albeasca şi pe Dealul Piperii.	descoperire funerară	tumul	Brânzari, com. Miceşti	Necropolă tumulară	
17218.01	Fortificaţia cu val de pământ „Cula Lui Mircea” de la Budeasa Mică - Dealul Văcăreasca. Situat pe platoul de la est de satul Budeasa Mică, pe Dealul Văcăreasca, pe malul stâng al pârâului Budeasa.	locuire	aşezare militară	Miceşti, com. Miceşti	Turn, Fortificaţie de pământ	Epoca medievală
17067.02	Necropola tumulară din Pădurea Budeasa, sat Buneşti-Punct Albeasca (Plaiu Boi). pe malul estic al râului Argeş, în pădurea de la est de satele Budeasa Mare, Rogojina, Gălăşeşti şi Valea Mărului, pe dealul cunoscut ca Plaiul Boi sau Pădurea Albeasca (şi pe Dealul Piperii ce are o înregistrare separată în RAN).	descoperire funerară	necropolă	Buneşti, com. Mălureni	Necropolă tumulară, pietre de hotar	Epoca modernă / Sec. XVIII-XIX.
19383.02	Descoperirea izolată de epoca bronzului de la Valea Stânii - Dealul Bisericii. Materialele arheologice au fost descoperite pe dealul de la est de biserica satului Valea Stânii, în islazul satului, pe malul drept al părăului Valea Stânii.	descoperire izolată	artefact	Valea Stânii, com. Ţiţeşti	Aşezare	Epoca bronzului / mileniile IV-II a. Chr.
19383.01 24 📷	Situl arheologic de la Valea Stânii - Vărzărie. Situl se află la vest de DJ 73D, pe terasa dreaptă a râului Argeşel, aproape de vărsarea acestuia în Râul Târgului, în extremitatea de sud a comunei Ţiţeşti, satul Valea Stânii şi pe limita de hotar cu oraşul Mioveni, cartier Racoviţă.	locuire; descoperire funerară	aşezare civilă; necropolă	Valea Stânii, com. Ţiţeşti	Aşezare, Necropolă tumulară	Epoca medievală, Epoca migraţiilor, Hallstatt, Latène, Epoca bronzului / sec. XVII-XIX, secolul al VI-lea p. Chr., sec. VII-VI a.Chr., sec. II-

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
						IV p. Chr., mil. II a.Chr.
19374.01 2	Ansamblul Mănăstirii Valea. Mânăstirea este situată în vatra satului Valea Mănăstirii, pe malul drept al pârâului Valea Mănăstirii.	structură de cult	mănăstire	Valea Mănăstirii, com. Ţiţeşti	Turn clopotniţă, Zid de incintă, Necropolă, Biserică, Ruine chilii	Epoca modernă, Epoca medievală / Sec. XVIII-XIX, sec. XVI-XVIII, 1534, sec. XVI - XIX
19356.03	Biserica Sf. Nicolae-Hârteşti de la Bucşeneşti-Lotaşi. Situată în vatra satului Bucşeneşti-Lotaşi, lângă cimitir, pe malul stâng al Râului Târgului.	structură de cult	edificiu religios	Bucşeneşti-Lotaşi, com. Ţiţeşti	Biserică	Epoca medievală / 1532
19356.02	Ansamblul curţii lui Iane Vistiernicul - Bucşeneşti-Lotaşi. Ruinele curţii lui Iane vistiernicul sunt situate lângă biserică, în zona cimitirului actual, la aproximativ 200 m E de DJ 73.	locuire	aşezare civilă	Bucşeneşti-Lotaşi, com. Ţiţeşti	Curte boierească	Epoca medievală / sec. XVI - XVII
19356.01	Aşezarea Tei de la Bucşeneşti-Lotaşi - Dealul Solovanului. Situl arheologic se găseşte în partea de sud-vest a satului, parţial suprapus de vatra satului, pe terasa mijlocie a râului Târgului.	locuire	aşezare	Bucşeneşti-Lotaşi, com. Ţiţeşti	Aşezare	Epoca bronzului / 1500-1200 a. Chr.
19347.15	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T15. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.07	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T7. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
19347.11	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T11. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.16	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T16. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.01	Necropola tumulară Ferigile-Bârseşti de la Ţiţeşti - Şcoală. Necropola este situată în vatra satului Ţiţeşti, unde se află şcoala de 8 ani, pe malul drept al pârâului Valea Mănăstirii, afluent de stânga al Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Mormânt de incineraţie, Mormânt de incineraţie cu urnă, Tumul	Hallstatt / secolul al V-lea a. Chr.
19347.13	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T13. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.12	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T12. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.05	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T5. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.04	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T4. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.					
19347.03	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T3. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.02	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T2. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului
19347.17	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T17. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.14	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T14. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.18	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T18. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.08	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T8. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
19347.09	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T9. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil IV-II a. Chr.
19347.06	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T6. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19347.10	Tumulul de epoca bronzului de la Ţiţeşti - La Pietriş - T10. Situat pe culmea dealului de la sud de sat (Dealul Pietrişului), la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Ţiţeşti, com. Ţiţeşti	Tumul	Epoca bronzului / mil. IV-II a. Chr.
19258.01	Necropola hallstattiană târzie de la Tigveni - Bălteni. Situl se află la marginea de N a satului.	descoperire funerară	tumul	Tigveni, com. Tigveni	Necropolă tumulară	Hallstatt
19258.02	Ruinele bisericii Sf. Voievozi de la Tigveni-Şcoala Ajutătoare. Situl se află în curtea Şcolii Ajutătoare.	structură de cult	edificiu religios	Tigveni, com. Tigveni	Biserică	Epoca medievală / sec. XVIII
19221.01	Tell-ul Gumelniţa de la Teiu- Silişte - Măgura. Situl se află la Est de localitate, în lunca inundabilă a râului Mozacu.	locuire	aşezare civilă	Teiu, com. Teiu	Tell	Eneolitic
19203.01	Aşezarea din epoca bronzului de la Valea Calului	locuire	aşezare	Valea Calului, com. Şuici	Aşezare	Epoca bronzului
19132.02	Tell-ul Gumelniţa de la Glavacioc. Situl se află în intravilanul satului, în lunca pârâului Glavacioc, la 65 m nord de malul stâng al acestuia.	locuire	aşezare civilă	Glavacioc, com. Ştefan Cel Mare	Tell	Eneolitic

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
19132.01	Situl Bisericii Buna Vestire a fostei Mănăstiri Glavacioc. Situl se află pe un promontoriu aflat la confluenţa pâraielor Glavacioc şi Balaban	structură de cult	mănăstire	Glavacioc, com. Ştefan Cel Mare	biserică, mormant, aşezare, Zid de incintă, Chilii, Casă, Turn clopotniţă	Epoca modernă, Eneolitic, Epoca medievală / 1840-1843, sec. XV, XVIII, XIX, mijl. sec. XVI, 1482-1495, sec. XVII-XVIII ref. 1841-1844, mijl. sec. XVI ref. 1829, sec. XVII-XVIII ref. 1841-1844
18983.03	Aşezarea romană de la Izbăşeşti - Dealul Corbeasca. Localitatea se află pe dealul numit Corbeasca, la nord-est de localitatea Izbăşeşti, la sud de Pădurea Corbeasca. Şi la sud-est de castrul roman de la Izbăşeşti.	locuire	aşezare	Izbăşeşti, com. Stolnici	aşezare	Epoca romană / sec. al III-lea
18983.01 4	Castellum-ul de epocă romană de la Izbăşeşti - Reduta Albu. Castrul se află pe dealul Corbeasca, la 1,2 km est de localitatea Izbăşeşti, la sud de Pădurea Corbeasca şi pe malul stâng al pârâului.	locuire	aşezare militară	Izbăşeşti, com. Stolnici	castellum	Epoca romană / secolul al III-lea p. Chr.
18876.01	Tabăra lui Mihai Viteazu de la Bădeni - Mălăişte. cca. 1 km E de sat, pe un platou	locuire	aşezare militară	Bădeni, com. Stoeneşti	Tabără militară	Epoca medievală / 1595
18867.03	Situl arheologic de la Stoeneşti - Valea Cetăţuia. Situl se află pe platoul de pe malul stâng al Dâmboviţei, între Valea lui Coman şi Valea Chiliilor (Chitului) şi monticolul „Cetăţuia”.	locuire; descoperire funerară	aşezare; necropolă	Stoeneşti, com. Stoeneşti	Fortificaţie, Aşezare, Necropolă, Biserică	Latène, Epoca medievală / sec. III - I a.Chr., sec.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
						III - I a. Chr., sec. XIII - XIV
18867.01	Aşezarea şi necropola Ferigile-Bârseşti de la Stoeneşti - Valea Miriuţei. Aşezarea este localizată la intrarea în sat, spre V, la cca. 700 m de şoseaua Câmpulung - Târgovişte.	locuire; descoperire funerară	aşezare; necropolă	Stoeneşti, com. Stoeneşti	Aşezare, Necropolă	Hallstatt
18705.01	Movila funerară de la Schitu Goleşti – Costiţă Nord. Situl se află la vest de DN 73, în apropierea unui drum local, într-un teren împrejmuit, pe partea inferioară a dealului Faţa Grădiştei, în apropierea limitei administrative la 600 m vest de Râul Târgului. Imediat după podul care duce spre Curtea de Argeş	descoperire funerară	tumul	Costiţă, com. Schitu Goleşti	Tumul	Preistorie
18705.02	Drumul de la Schitu Goleşti – Faţa Grădiştii. Situl se află la vest de DN 73, în apropierea unui drum local, într-un teren împrejmuit, pe partea inferioară a dealului Faţa Grădiştei, în apropierea limitei administrative a comunei, la 700 m Vest de Râul Târgului.	cale de comunicaţie	drum	Costiţă, com. Schitu Goleşti	Drum	Epoca romană
18590.01 6	Situl arheologic de epocă romană de la Mârţeşti - Cetăţuia. Situl se află pe dealul aflat între râurile Cotmeana şi Cetăţuia, la nord-vest de localitatea Lăngeşti şi pe partea stângă a drumului DJ679 dinspre localitatea Săpata.	locuire	aşezare militară; aşezare civilă	Mârţeşti, com. Săpata	canabae, castellum, Terme, Castru auxiliar	Epoca romană / secolele al II-lea - al III-lea p. Chr., sfârşitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr., jumătatea secolului al III-lea
18536.15 1	Tranşeele din Primul Război Mondial de la Rucăr - Dealul Pleaşa Posada. Situl se află pe un colţ din sud-estul culmei dealului	locuire	sistem defensiv	Rucăr, com. Rucăr	Cuib de mitralieră, Tranşee	Epoca modernă

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	Pleaşa Posada, la sud de limita administrativă între comunele Rucăr şi Dâmbovicioara.					
18536.11	Drumul modern de la Rucăr - Posada. Situl se află la est de drumul naţional 73, pe cota maximă (în pas).	cale de comunicaţie	drum	Rucăr, com. Rucăr	Drum	Epoca modernă, Antichitate Târzie / sec. XIX
18536.12	Câmpul de bătălie din Primul Război Mondial de la Rucăr - Posada. Situl se află în pasul Posada, la est de drumul naţional 73.	câmp de luptă	câmp de luptă	Rucăr, com. Rucăr	Câmp de luptă	Epoca modernă, Epoca medievală / sec. XX
18536.14 1	Descoperire întâmplătoare de obiecte de podoabă la Rucăr - Dealul Pleaşa Posada. Descoperirea s-a realizat în extravilanul satului Rucăr, la 500 m, pe versantul sud-estic al dealului Pleşa Posada (cota maximă în Vârful Pleşei, 1074 m alt.), la sud de limita administrativă între comunele Rucăr şi Dâmbovicioara, la 1 km nord-est de burg	Descoperire întâmplătoare	Descoperire de obiecte de podoabă	Rucăr, com. Rucăr	Descoperire izolată	Epoca romană / secolele I-al II-lea p.Chr.
18536.13 1	Drumul medieval de la Rucăr - Scărişoara. Situl se află în partea de nord a satului Rucăr, la circa 700 m nord-est de burgus-ul roman de la Rucăr.	cale de comunicaţie	drum	Rucăr, com. Rucăr	Drum	Epoca medievală / secolele al XIV-lea-al XVIII-lea
18536.01 3	Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr - Scărişoara. Fortificaţia de la Rucăr a fost construită într-o poziţie strategică, la sud de Pasul Bran şi la nord de actualul oraş, în lunca pârâului Râuşorul.	locuire	aşezare militară	Rucăr, com. Rucăr	Castellum	Epoca romană / începutul secolului al II-lea p. Chr.
18536.16 3	Termele de epocă romană de la Rucăr. Termele se găsesc în partea nordică a localităţii, la est de Valea Poghina.	locuire	aşezare militară	Rucăr, com. Rucăr	Terme	Epoca romană / primul sfert al secolului al II-lea p. Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
18518.01	Aşezarea Glina de la Şerbăneşti- La Fermă. la cca. 2 km S de satul Rociu, la 1 km S de DJ Piteşti - Ştefan cel Mare	locuire	aşezare	Şerbăneşti, com. Rociu	Aşezare	Epoca bronzului
18313.01	Aşezarea din a doua epocă a fierului de la Valea Nenii. Aşezarea a fost identificată la nord-est de satul Valea Nenii, pe terasa malului stâng a pârâului Valea Paraschivești. Terasa pe care au fost făcute descoperirile are 1,2 ha.	locuire	aşezare	Valea Nenii, com. Priboieni	Tezaur monetar, Aşezare	Latène / Al treilea sfert al sec. II – ultimul sfert al sec. I a.Chr., sec. II – sec. I a.Chr.
18260.01	Mormântul de incineraţie de la Albotele - Dealul Mădiu. Mormântul a fost descoperit în extravilanul satului, la vest de acesta, la aproximativ 500 m vest de drumul judeţean 702, la nord-est de satul Valea Mare, pe drumul de coamă care urcă spre satul Beleţi, la est de Valea Gruiului, la aproximativ 250 m vest	descoperire funerară	mormânt	Albotele, com. Priboieni	mormânt de incineraţie	Epoca migraţiilor
18224.01	Cetatea getică de la Râca - Tudoria. Situl se află amplasat la cca. 5 km sud-est de localitatea actuală Râca, pe un bot de terasă, deasupra văii Bucovului, afluent de pe partea dreaptă a Teleormanului, chiar pe graniţa dintre judeţele Argeş şi Teleorman, la sud de punctul Fântâna Hoţilor.	locuire	aşezare militară	Râca, com. Râca	Cetate de pământ şi lemn	Latène / sec. IV-III a.Chr.
18171.01	Aşezarea Gumelniţa de la Popeşti - Vârful Măgura. la cca. 860 m de albia actuală a râului Teleorman, la cca. 400 m V de DJ 504 (km 113)	locuire	aşezare	Popeşti, com. Popeşti	Aşezare	Eneolitic
18055.01	Necropola tumulară hallstattiană de la Cepari - Topliţa. la N de sat, pe terasa mijlocie a Topologului	descoperire funerară	necropolă	Cepari, com. Poiana Lacului	Necropolă tumulară	Hallstatt

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
17897.01	Ansamblul curţilor boiereşti medievale de la Retevoieşti - Silişte. la 1 km N de sat	structură de cult	edificiu religios	Retevoieşti, com. Pietroşani	Incintă, Biserică	Epoca medievală / sec. XV - XVI
17897.02	Situl arheologic de la Retevoieşti - Cotul Mătuşii. la E de sat, pe terasa Văii Diaconului şi Văii Crucii	locuire	aşezare	Retevoieşti, com. Pietroşani	Aşezare	Eneolitic, Epoca bronzului
17735.01	Aşezarea şi necropola de tip Chilia-Militari de la Negraşi	locuire; descoperire funerară	aşezare; necropolă	Negraşi, com. Negraşi	Necropolă, aşezare	Latène / sec. II-IV
17600.01	Tell-ul Gumelniţa de la Zidurile - Măgura. Situl se află la 800 m Nord - Nord-Est de sat, în lunca pârâului Dâmbovnic, la cca. 700 m E de cursul actual al acestuia	locuire	aşezare civilă	Zidurile, com. Mozăceni	Tell	Eneolitic
17566.01	Aşezarea de la Smeura - La Rogoaze. Aşezarea este amplasată la circa 0,5 km sud faţă de DJ 703E şi la aproximativ 1,5 km nord faţă de DN 67B. Totodată, aceasta este încadrată de râul Albota la sud, pârâul şi lacul Rogoz la vest, iar la nord de Valea Taomirului.	locuire	aşezare	Smeura, com. Moşoaia	aşezare	Epoca bronzului / sec. I î. Hr. - I d. Hr., 1700-1400 î. Hr.
17520.01	Biserica din Ciocănăi „Sf. Nicolae” şi „Adormirea Maicii Domnului”. Biserica este situată pe valea râului Teleorman, la intrarea în satul Ciocănăi.	structură de cult	edificiu religios	Ciocănăi, com. Moşoaia	Biserică	Epoca modernă
17502.04	Tumulul de la Moşoaia - Drumul Morii. Tumulul este situat pe drumul de legătură 163 dintre satul Ciocănăi şi Moşoaia, la aproximativ 250 m dinspre Ciocănăi şi la 50 m de drum, pe partea stângă.	descoperire funerară	tumul	Moşoaia, com. Moşoaia	Tumul	Latène
17502.03	Necropola de la Moşoaia - Pădurea Moşoii. Necropola este situată la intrarea în satul Moşoaia, dinspre Smeura, de o parte şi de alta a drumului naţional 67B; la aproximativ 500 m de pârâul Murbea.	descoperire funerară	necropolă	Moşoaia, com. Moşoaia	Necropolă	Latène

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
17502.01	Aşezarea de la Moşoaia - Gura Lacului. Aşezarea este amplasată la circa 1,5 km vest şi sud de DN 67B, aproape de limita administrativă dintre comunele Moşoaia şi Poiana Lacului.	locuire	aşezare	Moşoaia, com. Moşoaia	aşezare	Epoca bronzului / 2200-1700 î. Hr., sec. I î. Hr. - I d. Hr.
17502.02	Biserica de la Moşoaia „Cuvioasa Paraschiva” - Piscul Moşului. Biserica este situată pe valea râului Teleorman, la jumatatea drumului ce leagă satul Moşoaia de satul Lăzăreşti.	structură de cult	edificiu religios	Moşoaia, com. Moşoaia	Biserică, cruce	Epoca modernă
17414.05 2	Cimitirul de secol al XVIII-lea de la Surduleşti. Situl se află în intravilanul satului Surduleşti, în apropiere de locul unde pârâul Burdea intră în sat, lângă proprietatea cu numărul 116 de pe strada Cazacilor, pe colina înaltă situată la aproximativ 100 m sud de pârâul Burdea.	descoperire funerară	cimitir	Surduleşti, com. Miroşi	Necropolă	Epoca modernă / Sec. XVIII
17414.04 2	Tell-ul eneolitic de la Surduleşti - Movila de la Eleşteu. Tell-ul se află în partea de est a satului, la 30 m sud est de podul comunal, pe malul stâng al râului Burdea, la aproximativ 10 m vest de acesta, mărginit în partea de est de o zonă mlăştinoasă.	locuire	aşezare civilă	Surduleşti, com. Miroşi	Aşezare	Eneolitic / Mileniul V a.Chr
17414.01 3	Situl arheologic de la Surduleşti - Valea Bălăcelului. Situl se află la 6 km vest de sat, în punctul ,,Bălăcel”, pe Valea Bălăcelului, de-o parte şi de alta a drumului de câmp ce leagă satul Surduleşti de comuna Tufeni, în lunca pârâului Bălăcel, pe prima terasă a acestuia.	locuire	aşezare	Surduleşti, com. Miroşi	Aşezare	Latène, Epoca bronzului, Epoca medievală / sec. X - XI
17414.03 2	Aşezarea eneolitică de la Surduleşti - Pietriş. Situl se află în apropiere de limita de est a comunei Miroşi cu localitatea Râca, la sud-vest de ,,Pădurea Bălţată”, la nord de terenurile agricole ,,La Cumpărători”, la aproximativ 500 m est de ,,Pârâul Câinelui” şi la aproximativ 100 m est de un lac apr	locuire	aşezare	Surduleşti, com. Miroşi	Aşezare	Eneolitic / Mileniul V a.Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
17389.01	Ansamblul curţilor boiereşti de la Suslăneşti - Hobaia. La 200 m S faţă de extremitatea E a satului	structură de cult	edificiu religios	Suslăneşti, com. Mioarele	incintă, Biserică	Epoca medievală / sec. XV
17307.02 1	Movila funerară de la Valea Bradului - Movila Crucioiu. Movila se află la 150 m nord de principalul drum de acces spre Dealul Crucioiu, pe panta vestică a Văii Târgului, la 167 m mai sus decât nivelul corespondent al văii (Târgului), în partea superioară a pantei, la 50 m mai jos decât cota maximă a dealului (	descoperire funerară	tumul	Valea Bradului, com. Mihăeşti	Movilă funerară	Preistorie
17307.03 1	Fortificaţia romană de la Valea Bradului—Incinta Crucioiu. Situl se află imediat la nord de principalul drum de acces spre Dealul Crucioiu, pe panta vestică a Văii Târgului, la 158 m mai sus decât nivelul corespondent al văii (Târgului), în partea superioară a pantei, la 60 m mai jos decât cota maximă a dealului	fortificaţie provizorie	tabără militară	Valea Bradului, com. Mihăeşti	castru de marş	Epoca romană / sec. II
17245.01	Castrul şi limes-ul de la Purcăreni - Poiana Leana lui Nica. Situl se află în „Poiana Leana lui Nica”, pe malul drept al Râului Doamnei, la intersecţia şoselei Piteşti-Câmpulung cu şoseaua spre Purcăreni.	locuire	aşezare militară	Purcăreni, com. Miceşti	Limes, Castru	Epoca romană / sec. II - III, sec. II-III
17067.01	Necropola tumulară din prima epoca a fierului de la Buneşti - Guia. Necropola se află în extravilanul satelor Buneşti şi Valea Mărului, la sud-est de satul Buneşti, la 500 m sud-vest faţă de Balastiera Zărneşti, pe tarlaua dintre DJ 703I (Mălureni-Brădetu) şi râul Vîlsan, pe malul vestic al râului Vâlsan, pe terasa inunda	descoperire funerară	necropolă	Buneşti, com. Mălureni	Necropolă tumulară	Latène / sec. VII-VI a.Chr.
16999.01	Aşezarea romană de la Lăngeşti - Nord. Aşezarea se găseşte la confuenţa pârâurilor Cotmeana şi Valea Cetăţii, la sud de castrul de la Mârţeşti şi pe partea dreaptă a drumului care vine de la Săpata, DJ679.	locuire	aşezare	Lăngeşti, com. Lunca Corbului	Aşezare	Epoca romană / sec. II - III

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16999.02	Turnul roman de la Lăngeşti - Valea Cetăţii. Aşezarea se găseşte pe malul pârâului Valea Cetăţii, la nord-est de castrele de la Mârţeşti şi pe partea dreaptă a drumului care vine de la Săpata, DJ679, la nord-nord est de localitatea Lărgeşti.	locuire	sistem defensiv	Lăngeşti, com. Lunca Corbului	Turn	Epoca romană / sec. al III-lea
16917.01	Ruinele bisericii medievale de la Lereşti. în centrul satului	structură de cult	edificiu religios	Lereşti, com. Lereşti	Biserică	Epoca medievală / sec. XV
16917.02	Castrul de marş de la Lereşti - Dealul Trandafir. Situl se află pe culmea muntelui care urcă de la Dealul Voineşti, spre nord (Dealul Pietros, Piana fetelor, etc), în stânga drumului de plai, lângă limita administrativă a comunei, între Valea Trandafir (la sud) şi Valea lui Pătru (la nord), la 1,6 km est	locuire	aşezare militară	Lereşti, com. Lereşti	Castru de marş	Epoca romană / început de sec. II
16640.01	Turnul roman de la Martalogi – Valea Leru Mic 1. Turnul roman se găseşte la sud-est de localitatea Martalogi, pe valea pârâului Valea Leru Mic.	locuire	sistem defensiv	Martalogi, com. Hârseşti	Turn	Epoca romană / Sec. al III-lea
16640.03	Traseul Brazdei lui Novac de la Urlueni - segmentul Hârseşti. Valul se găseşte la est şi nord-est de localitatea Urlueni, pe teritoriul comunelor Hârseşti şi Bârla.	locuire	sistem defensiv	Martalogi, com. Hârseşti	Val	Sec. III p. Chr.
16640.02	Turnul roman de la Martalogi – Valea Leru Mic 2	locuire	sistem defensiv	Martalogi, com. Hârseşti	Turn	Epoca romană / Sec. al III-lea
16560.02 1	Fortificaţia de refugiu de la Godeni - Coasta Popii. Fortificaţia se află pe dealul care separă văile Bughea (vest) şi Târgului (est), la vest de drumul de plai şi imediat la est de o carieră mare, abandonată, în dreptul toponimului Coasta Popii, pe cumpăna apelor între Valea Târgului (la est) şi Bughea (la	fortificaţie	fortificaţie de refugiu	Godeni, com. Godeni	Fortificaţie de refugiu	Preistorie

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16560.01	Necropola tumulară de la Godeni. Situl arheologic se află pe izlazul comunei Godeni, în extremitatea de nord-est a localităţii, foarte aproape de hotarul cu oraşul Câmpulung (cartierul Mărcuş), la circa 500 m vest de intersecţia străzii Mărcuş cu strada str. Drăceşti şi la nord de Valea	descoperire funerară	tumul	Godeni, com. Godeni	Movilă	Epoca bronzului
16463.01	Ruinele curţii boiereşti şi biserica medievală de la Domneşti - Silişte. Lângă şoseaua spre Câmpulung (ferma IAS), în sat, lângă casa Negulici	locuire civilă	curte boierească şi biserică	Domneşti, com. Domneşti	Biserică, Zid de incintă	Epoca medievală / sec. XVI
16445.15	Tumulul de la Fureşti - T15. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.04	Tumulul de la Fureşti - T4. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.09	Tumulul de la Fureşti - T9. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.10	Tumulul de la Fureşti - T10. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16445.11	Tumulul de la Fureşti - T11. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.12	Tumulul de la Fureşti - T12. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.08	Tumulul de la Fureşti - T8. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.14	Tumulul de la Fureşti - T14. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.16	Tumulul de la Fureşti - T16. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.17	Tumulul de la Fureşti - T17. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu					
16445.18	Tezaurul monetar roman de la Fureşti - Pădurea Furească. Tezaurul a fost găsit pe teritoriul necropolei alcătuită din 17 tumuli, cu înălţimi variabile de până la 1 m, aparţinând foarte probabil epocii bronzului, concentraţi în două zone distincte pe marginea unui vechi drum ce străbate Pădurea Furească de la n	descoperire izolată	tezaur	Fureşti, com. Dobreşti	Tezaur monetar	Epoca romană / Sec. I a.Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16445.13	Tumulul de la Fureşti - T13. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.01 1	Tumulul de la Fureşti - T1. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.03	Tumulul de la Fureşti - T3. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16445.19	Depozitul de unelte de la Fureşti - Dealul Niţului. Descoperirea a fost făcută în extravilanul satului Fureşti, la aproximativ 500 m vest de Poiana cu Pruni, la aproximativ 400 m est de vatra satului Fureşti, la nord de Pădurea Fureasca, la sud de drumul forestier care porneşte din Fureşti şi la aproximati	descoperire izolată	depozit	Fureşti, com. Dobreşti	Depozit de unelte	sec. II a. Chr. - I p. Chr.
16445.02	Tumulul de la Fureşti - T2. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.05	Tumulul de la Fureşti - T5. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.06	Tumulul de la Fureşti - T6. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16445.07	Tumulul de la Fureşti - T7. Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fu	descoperire funerară	tumul	Fureşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16436.06	Tumulul de la Dobreşti - T5. Tumulul se află în extravilanul satului Dobreşti, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz şi la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16436.07	Tumulul de la Dobreşti - T6. Tumulul se află în extravilanul satului Dobreşti, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz şi la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16436.08	Tumulul de la Dobreşti - T7. Tumulul se află în extravilanul satului Dobreşti, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz şi la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16436.05	Tumulul de la Dobreşti - T4. Tumulul se află în extravilanul satului Dobreşti, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz şi la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16436.04	Tumulul de la Dobreşti - T3. Tumulul se află în extravilanul satului Dobreşti, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz şi la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16436.03	Tumulul de la Dobreşti - T2. Tumulul se află în extravilanul satului Dobreşti, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz şi la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16436.02	Tumulul de la Dobreşti - T1. Tumulul se află în extravilanul satului Dobreşti, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz şi la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16436.09	Tumulul de la Dobreşti - T8. Tumulul se află în extravilanul satului Dobreşti, pe izlazul aflat la est de sat pe un platou înalt, la nord de Poiana cu Pruni, la sud de Dealul Cantacuz şi la aproximativ 800 m est de râul Cârcinov.	descoperire funerară	tumul	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul	Epoca bronzului
16436.01	Aşezarea Tei de la Dobreşti - La Movile. pe islazul din dealul satului, la E de sat, la hotarul dintre Dobreşti şi Fureşti	locuire	aşezare	Dobreşti, com. Dobreşti	Tumul, Aşezare	Necunoscută, Epoca bronzului
16392.03 1	Fortificaţia preistorică de refugiu de la Piscani - Dealul Iudei Sud. Deasupra satului, spre nord, se află o fermă, iar la cca 150 m nord, urmând linia muchiei dealului, se află această împrejmuire, ca urme tipice ale unei palisade (modeste). Terenul este greu accesibil, spre est existând o râpă vertical, iar zona de sud es	fortificaţie de refugiu	fortificaţie de culme	Piscani, com. Dârmăneşti	Fortificaţie de refugiu	Preistorie
16392.01	Ruinele conacului logofătului Vlaicu Piscanu de la Piscani - Dealul Iudei	locuire	aşezare civilă	Piscani, com. Dârmăneşti	Conac, Incintă	Epoca medievală / sec. XVI
16383.02	Fortificaţia de culme de la Negreni - Dealul Iudei (vârf). Situl a fost identificat în vârful Dealului Iuda, în stânga Râului Doamnei, înainte de confluenţa cu Râul Târgului. Se află pe culmea care urcă încet, din satul Piscani, spre nord. Este cota cea mai mare din zonă, la 900 m est de satul Negreni (în linie	fortificaţie de refugiu	fortificaţie de culme	Negreni, com. Dârmăneşti	Fortificaţie de refugiu	Preistorie

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16383.01	Situl Bisericii Sf. Voievozi din Negreni. În partea de est a satului Negreni, pe drumul judeţean 731, în partea de sud a Văii Râul Doamnei	structură de cult	edificiu religios	Negreni, com. Dârmăneşti	biserică	Epoca medievală, Epoca modernă / 1798, 1816-1818
16356.02 	Ruinele cetăţii Oratia şi ale hanului medieval de la Podu Dâmboviţei. Cetatea se află pe Dealul Sasului, la 1,5 km N de sat, la cca 250 m E de şoseaua Câmpulung-Braşov.	locuire	aşezare civilă	Podu Dâmboviţei, com. Dâmbovicioara	Han, Cetate	Epoca medievală / sec. XVIII, sec. XIV
16356.10	Tranşee din Primul Război Mondial de la Dâmbovicioara - Posada. Situl se află în pasul Posada, la est de drumul naţional 73.	locuire	sistem defensiv	Podu Dâmboviţei, com. Dâmbovicioara	Tranşee	Epoca modernă
16356.09	Drumul antic de la Podu Dâmboviţei - Oratea. Situl se află la la SE de cetatea Oratea, la sud de „platoul de est”.	cale de comunicaţie	drum	Podu Dâmboviţei, com. Dâmbovicioara	Drum	Epoca romană / sec. II p.Chr.
16356.05	Drumul medieval de la Podu Dâmboviţei - Oratea. Situl se află la SV şi NV de cetatea Oratea.	cale de comunicaţie	drum	Podu Dâmboviţei, com. Dâmbovicioara	Drum	Epoca medievală

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
16338.02 1	Fortificaţia de refugiu de la Dâmbovicioara - Valea Urdii. Situl se află pe vârful cu cota 1131 m aflat imediat la NE de cătunul Valea Urdii şi la sud de valea superioară a Muierii.	fortificaţie	fortificaţie de refugiu	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	Fortificaţie cu dublă palisadă	Preistorie
16338.05	Ruine de clădiri de la Dâmbovicioara – Podu Găvenii. Situl se află aproape de fundul Văii Seci, dar nu în poziţie inundabilă, la 70 de metri de fosta graniţă, pe vechiul drum care lega Muntenia de Transilvania.	locuire	aşezare civilă	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	Tabără pentru carantină	Epoca modernă / sec. XIX
16338.04	Ruinele hanului de la Dâmbovicioara – Valea Seacă. Situl se află în partea superioară a Văii Seci, pe aliniamentul vechiului drum între Muntenia şi Transilvania, aproape de fundul văii, dar nu în poziţie inundabilă, pe vechea rută de traversare a pasului, la 500 m SV de graniţă şi 450 m nord de actuala şo	locuire	aşezare civilă	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	Clădire	Epoca modernă / sec. XIX
16338.01	Fortificaţia din Primul Război Mondial de la Dâmbovicioara – Dealul Sasului. Situl se află pe culmea dealului Sasului şi pe pantele sale nordice, la sud de Drumul Naţional (DN 73), la nord de Valea Cheii şi la sud de Valea superioară a Ocăţiilor.	construcţie militară	fortificaţie	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	fortificaţie	1915-1916
16301.01	Tumulul de epoca bronzului de la Davideşti - La Pietriş - T1. Situat pe culmea dealului de la sud de sat, la vest de Valea Grădinii şi Dealul Mănăstirii, pe malul stâng a părăului Valea Mănăstirii, afluent de stânga a Râului Târgului.	descoperire funerară	tumul	Conţeşti, com. Davideşti	Tumul	Epoca bronzului
15992.01	Situl Bisericii Buna Vestire a fostei mănăstiri Cotmeana	structură de cult	mănăstire	Cotmeana, com. Cotmeana	Construcţie, Turn clopotniţă, Zid de incintă, Biserică, Chilii	Epoca medievală / sec. XIV - XVII, sec. IV-XVII, sec. XIV-XVII,

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
						ante 1388; 1777, sec. XVI
15992.02 11	Aşezarea Gumelniţa de la Cotmeana - Dulercea. Situl este amplasat pe un promontoriu, la circa 540-550 m altitudine.	locuire	aşezare	Cotmeana, com. Cotmeana	aşezare	Eneolitic
15858.01	Aşezarea medievală de la Corbşori - Coasta Frumoasă - Cârstieneşti. la 400 m N de sat, la 500 m E de râul Doamnei, la 500 m de şoseaua Corbi - Corbşori	locuire	aşezare	Corbşori, com. Corbi	Aşezare	Epoca medievală / sec. XV
15778.02	Biserica şi necropola de sec. XVIII de la Bucşeneşti	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Bucşeneşti, com. Corbeni	Necropolă, Biserică	Epoca medievală / sec. XVI, sec. XVIII - XIX
15457.01 5	Situl arheologic medieval de la Cicăneşti-Sălişte. Situl se află în partea de nord a satului Bărăşti	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Cicăneşti, com. Cicăneşti	Cimitir, Biserică	Epoca medievală / sec. XV-XVI
15439.01	Zidul de baraj de epocă medievală de la Valea Cetăţuia - Colţul Doamnei. Zidul se află în marginea sudică a satului Valea Cetăţuia, pe malul drept al Dâmboviţei, imediat la est de drumul naţional Târgovişte-Câmpulung şi imediat la nord de ramificaţia spre Valea Cetăţuia şi Valea Chiliilor, pe terasa de sub Colţul Doamnei.	locuire	sistem defensiv	Valea Cetăţuia, com. Cetăţeni	zid de baraj	Epoca medievală
15411.02	Cetatea hallstattiană de la Cetăţeni - Grigoroaia. la V de sat	locuire	aşezare civilă	Cetăţeni, com. Cetăţeni	Cetate de pământ	Hallstatt

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
15180.02	Ansamblul mănăstirii medievale Râncăciov. Pe valea râului Râncăciov, în zona de est a satului Cârstieni, la 7 km de Nord de autostrada Piteşti -Bucureşti	structură de cult	mănăstire	Râncăciov, com. Călineşti	Turn, Chilii, Anexe, Biserică de lemn, biserică	Epoca medievală, Epoca modernă / sec. XV - sec. XIX, 1481-1485, 1647-1648, 1847-1848
15180.01	Situl arheologic de la Râncăciov - Dealul Olarului. la cca. 500 m V de şcoala din Râncăciov	locuire	aşezare	Râncăciov, com. Călineşti	Aşezare	Epoca medievală, Eneolitic, Hallstatt, Latène, Epoca bronzului / sec. XIV
15162.01	Ruinele bisericii de lemn medievale Adormirea Maicii Domnului de la Gorganu. În fostul sat Gorganu de Jos, la marginea de vest a localităţii.	structură de cult	edificiu religios	Gorganu, com. Călineşti	Biserică de lemn	Epoca medievală / sec. XVII - XVIII
15126.01	Biserica şi necropola de la Călineşti - Dealul Bisericii	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Călineşti, com. Călineşti	Necropolă, Biserică	Epoca medievală / sec. XVIII
15000.01	Ruinele bisericii de la Ioneşti - Dealul Ioneştilor. lângă şoseaua Piteşti - Alexandria, la 200 m S de intersecţia spre Tomşanca, în curtea bisericii actuale.	structură de cult	edificiu religios	Ioneşti, com. Buzoeşti	Biserică	Epoca medievală / sec. XVIII
14913.02	Necropola Tumulară din Pădurea Budeasa - sat Valea Mărului. Situl se întinde pe malul estic al Râului Argeş, în pădurea de la est	descoperire funerară	tumul	Valea Mărului,	Necropolă tumulară	

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	de satele Budeasa Mare, Rogojina, Gălăşeşti şi Valea Mărului, pe dealul cunoscut ca Plaiul Boi sau Pădurea Albeasca şi pe Dealul Piperii.			com. Budeasa		
14913.01	Necropola tumulară din prima epocă a fierului de la Buneşti - Guia. Situl arheologic se află în extravilanul satelor Buneşti şi Valea Mărului, aflându-se la limita dintre localităţi, la sud-est de satul Buneşti, la 500 m sud-vest faţă de Balastiera Zărneşti, pe tralaua dintre DJ 703I (Mălureni-Brădetu) şi râul Vîlsan. Sit	descoperire funerară	tumul	Valea Mărului, com. Budeasa	Necropolă tumulară	Hallstatt / sec. VII-VI î.Hr.
14897.02	Locuirea medievală târzie de lângă biserica „Sfântul Nicolae” Gălăşeşti. În vatra satului Gălăşeşti, la sud-vest de biserica Sf. Nicolae, la aproximativ 1 km est de râul Argeş, lângă pârâul Valea Satului.	locuire	aşezare	Gălăşeşti, com. Budeasa	descoperire izolată	Epoca medievală / Sec. XVIII-XIX, Sec. XVII-XIX
14879.01	Fortificaţia cu val de pământ „Cula Lui Mircea” de La Budeasa Mică-Dealul Văcăreasca. Situl se află pe platoul de la est de satul Budeasa Mică, pe Dealul Văcăreasca, pe malul stâng al pârâului Budeasa.	locuire militară	fortificaţie de pământ	Budeasa Mică, com. Budeasa	Fortificaţie de pământ, Turn	Epoca medievală
14860.03	Ansamblul Conacului Budişteanu de la Budeasa Mare. Ansamblul este situat în partea de sud a satului Budeasa Mare, pe DJ 703K, pe malul stâng al Argeşului.	locuire	aşezare civilă	Budeasa Mare, com. Budeasa	Conac	Epoca modernă, Epoca medievală / 1762, ref. 1870; sec. XVI - XIX, 1598
14860.02	Necropola Tumulară din Pădurea Budeasa - sat Budeasa Mare. Situl se întinde pe malul estic al Râului Argeş, în pădurea de la est de satele Budeasa Mare, Rogojina, Gălăşeşti şi Valea Mărului, pe	descoperire funerară	tumul	Budeasa Mare, com. Budeasa	Necropolă tumulară, Pietre de hotar	Sec. XVIII-XIX

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	dealul cunoscut ca Plaiul Boi sau Pădurea Albeasca şi pe Dealul Piperii.					
14860.04	Mormintele Budiştenilor de la Budeasa. În incinta bisericii "Adormirea Maicii Domnului"	descoperire funerară	mormânt de inhumaţie	Budeasa Mare, com. Budeasa		Epoca modernă / sec. XVIII-XX
14566.01	Sectorul Limesului Transalutan de la Urlueni. Valul se găseşte în partea de nord-est a localităţii şi reprezintă continuarea dinspre nord a frontierei romane.	locuire	sistem defensiv	Urlueni, com. Bârla	Val	Epoca romană / sec. I-III p. Chr.
14566.05	Turnul roman de la Urlueni - Valea Murgu 1. Turnul se află la nord-nord-est de localitatea Urlueni, pe valea Murgu.	locuire	sistem defensiv	Urlueni, com. Bârla	Turn	Epoca romană / sec. II - III
14566.06	Turnul roman de la Urlueni - Valea Murgu 2. Turnul se află la nord-nord-est de localitatea Urlueni, pe valea Murgu.	locuire	sistem defensiv	Urlueni, com. Bârla	Turn	Epoca romană / Sec. II-III
14566.02	Traseul Brazdei lui Novac de la Urlueni - segmentul Bârla. Urmele valului au fost identificate la est şi nord-est de localitatea Urlueni, pe teritoriul comunelor Bârla şi Hârseşti.	locuire	sistem defensiv	Urlueni, com. Bârla	Val	Epoca romană / sec. III
14478.01 4	Situl arheologic de epocă romană de la Afrimeşti - La Cetate. Situl arheologic se găseşte la situat la nord-vest de satul actual, pe o colină, pe malul drept al pârâului Cotmeana, în punctul „la Cetate” sau „la Urloaie”.	locuire	aşezare militară	Afrimeşti, com. Bârla	castellum, aşezare, Castru auxiliar	Epoca romană / al treilea sfert al secolului al III-lea p.Chr., secolul al III-lea p. Chr.
14478.03	Aşezarea romană de la Afrimeşti - Luncă. Aşezarea romană de află la nord-est de castrul mare de la Afrimeşti şi la nord de localitatea Afrimeşti.	locuire	aşezare	Afrimeşti, com. Bârla	aşezare	Epoca romană / secolele al II-lea-al III-lea

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
14469.01	Fortificaţia Brazda lui Novac de Nord - Bârla. Valul de pământ se găseşte la N de sat, către Mozăceni.	locuire	fortificaţie	Bârla, com. Bârla	Fortificaţie Liniară	Epoca post-romană / sec. IV
14414.01	Ruinele bisericii medievale de la Berevoieşti. În incinta bisericii cu hramul „Intrarea în Biserică”	structură de cult	edificiu religios	Berevoeşti, com. Berevoeşti	Biserică	Epoca medievală / sec. XVI
14290.01	Ruinele curţii lui Mareş Băjescu de la Băjeşti	locuire	aşezare civilă	Băjeşti, com. Bălileşti	Casă, Cimitir, Zid de incintă cu turnuri, Biserică, construcţie	Epoca medievală / sec. XVII, 1666
14236.01	Ansamblul mănăstirii medievale de la Tutana	structură de cult	mănăstire	Tutana, com. Băiculeşti	Zid de incintă, Biserică, Turn clopotniţă, necropola, ruine chilii	Epoca medievală / sec. XVI, sf. sec. XV, ref. 1582, 1778, 1837, 1582-1588, sec. XV-XVI, sec, XVI-XVIII, sf. sec. XIV - înc. sec. XV
14076.01 1	Ruinele cetăţii Poenari de la Căpăţânenii Ungureni. Cetatea se află în partea de nord a localităţii şi la sud de lacul Vidraru.	locuire	aşezare civilă	Căpăţânenii Ungureni, com. Arefu	Cetate, construcţie, Amenajări defensive pe	Epoca medievală / sec. XIV, modificări sec.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
					monticol, Donjon	XV, sec. XIV-XV
14003.01	Ansamblul mănăstirii fortificate de la Aninoasa. Situl este localizat în partea central- estică a localităţii Aninoasa, pe malul stâng al râului Bratia, la aproximativ 200 de metri est de intersecţia drumurilor DJ732B şi DC304.	structură de cult	mănăstire	Aninoasa, com. Aninoasa	Zid de incintă, Chilii, Casă, Biserică, Turn clopotniţă	Epoca modernă, Epoca medievală / 1722-1729, 1677, 1677-1729, 1773
13980.01	Turnul roman de la Mareş - Grădiştea. Turnul se află la margine sud-vestică a localităţii Mareş, pe malul stâng a Teleormanului.	locuire	sistem defensiv	Mareş, com. Albota	Turn	Epoca romană / sec III
13953.01	Drumul de la Cerbu - Pădurea Pârvu Roşu. Drumul se află la sud-est de localitatea Cerbu, pe malul stâng a râului Teleorman.	cale de comunicaţie	drum	Cerbu, com. Albota	Drum	Neprecizată
13944.04	Turnul roman de la Albota - Poiana Roşie. Turnul se află la nord-est de localitatea Albota şi la vest de punctul geodezic Tufeşti.	locuire	sistem defensiv	Albota, com. Albota	Turn	Epoca romană / sec. III
13944.03	Aşezarea romană de la Albota - La Stadion. Situl se află la cca 500 m sud-vest de satul Albota şi la vest de DN 65 (Albota-Cerbu), pe malul drept al Pârâului Ursului, în pădure.	locuire	aşezare	Albota, com. Albota	aşezare	Epoca romană / sec. III
13944.02 4	Castrul de epocă romană de la Albota - La Stadion. Situl se află la cca 500 m sud-vest de satul Albota şi la vest de DN 65 (Albota-Cerbu), pe malul drept al Pârâului Ursului, în pădure.	locuire	aşezare militară	Albota, com. Albota	Castru	Epoca romană / jumătatea secolului al III-lea
13800.01	Aşezarea medievală de la Ţigăneşti. Aşezarea este situată în extravilanul satului Ţigăneşti, pe a doua terasă a râului Cârcinov.	locuire	aşezare	Ţigăneşti, com. Oraş Topoloveni	aşezare	Epoca medievală / sec. XVII-XVIII

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13800.02	Aşezarea medievală de la Ţigăneşti - La Inuri. Aşezarea este amplasată în extravilanul satului Ţigăneşti, pe prima terasă a râului Cârcinov, în apropiere de biserica ,,Inuri", la aproximativ 200 m de aceasta.	locuire	aşezare	Ţigăneşti, com. Oraş Topoloveni	aşezare	Epoca medievală / sec. XVI-XVIII
13631.11	Situl urban Oraşul istoric Curtea de Argeş de la Curtea de Argeş. Str. Negru Vodă 1-149, resp. 2-29. Fundătura Negru Vodă. Sr. Alexandru cel Bun. Str. Vlaicu Vodă. Str. Tudor Vladimirescu. Str. Dumitru Norocea, numerel fără şoţ. Str. Oituz, de la intersecţia cu str. Mărăşeşti, excluzând nr. 1-5. Str. Mărăşeşti. Str. Dum	locuire	aşezare	Curtea De Argeş, com. Municipiul Curtea De Argeş	Aşezare urbană	Epoca medievală / sec. XIII - sec. XIX
13631.05 15	Ruinele Bisericii Sân Nicoară de la Curtea de Argeş. Ruinele Bisericii Sân Nicoară se află pe un bot de deal cu o altitudine de circa 448 m mărginit către nord de valea Schitului iar spre sud-sud-est de o altă vale, mai largă, unde se adună firele de apă în pârâul Doamnei, ce se varsă în râul Argeş.	structură de cult	edificiu religios	Curtea De Argeş, com. Municipiul Curtea De Argeş	Biserică	Epoca medievală / sec. XIV
13631.02	Biserica şi necropola medievală de la Curtea de Argeş - Drujeşti	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Curtea De Argeş, com. Municipiul Curtea De Argeş	Biserică, Necropolă	Epoca medievală / sf. sec. XVI - a 2-a jumătate a sec. al XVIII-lea, sec. XVI-XVII
13631.10	Ansamblul Mănăstirii Argeşului de la Curtea de Argeş. Ansamblul Mănăstirii Argeşului se află pe teritoriul oraşului Curtea de Argeş, pe malul stâng al râului Argeş.	structură de cult	mănăstire	Curtea De Argeş, com. Municipiul Curtea De Argeş	Paraclis, Palat episcopal, Biserică	Epoca modernă, Epoca medievală / 1885, 1512-1517

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13631.07	Ansamblul curţii domneşti de la Curtea de Argeş	locuire	aşezare civilă	Curtea De Argeş, com. Municipiul Curtea De Argeş	Parc, Turn clopotniţă, Biserică, Curte domnească, Casă, Zid de incintă, Turn	Epoca medievală, Epoca modernă / sec. XVI, 1837, 1351-1370, cca. 1345, 1867, sec. XVIII-XIX, sec. XIII, sec. XIV-XVII
13533.02 1	Fortificaţia dacică de la Valea Mare Pravăţ – CFR Vest. Situl se află pe linia de contact între vale şi piciorul muntelui, exact pe graniţa dintre comunele Valea Mare Pravăţ şi Lereşti, fiind tăiat în două de o cale ferată industrială.	fortificaţie	fortificaţie de refugiu	Valea Mare Pravăţ, com. Valea Mare Pravăţ	Fortificaţie de refugiu	Epoca romană / început de sec. II p. Chr.
13515.01 1	Fortificaţia de refugiu de la Valea Rumâneştilor–Creţişoara. Satul Valea Rumâneştilor este amplasat jumătate în lungul văii, iar jumătate pe creasta Dealului Creţişoara, situl arheologic aflându-se pe un platou la jumătatea înălţimii dealului.	fortificaţie	fortificaţie de refugiu	Valea Rumâneştilor, com. Municipiul Câmpulung	Fortificaţie de refugiu	Preistorie
13506.38 1	Drumul de la Câmpulung – Calea Pietroasă tronson Vest. Situl se află la nord de Valea Mare, afluent stânga al Râului Târgului.	cale de comunicaţie	drum	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Drum	
13506.03	Oraşul medieval de la Câmpulung - Mânăstirea Negru Vodă. Situl arheologic se află pe terasa înaltă de pe malul drept al pârâului Târgului, în zona Bisericii Mânăstirii „Negru Vodă“.	locuire	aşezare civilă	Câmpulung, com.	Aşezare urbană, Zid de incintă, Chilii,	Epoca medievală, Necunoscută,

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
35				Municipiul Câmpulung	Fântână, Casă, Biserică, Turn clopotniţă	Epoca modernă / sec. XIV - XVII, sec. XIV - XIX, neprecizată, 1712, 1635, 1718, sec. XIV, sec. XVII, 1647
13506.34	Necropola din epoca bronzului de la Câmpulung - cartier Apa Sărată. cartier „Apa Sărată”	descoperire funerară	necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Necropolă plană birituală	Epoca bronzului
13506.40	Drumul de la Câmpulung – Calea Pietroasă tronson Est. Situl se află la nord de Valea Mare, afluent stânga al Râului Târgului.	cale de comunicaţie	drum	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Drum	
13506.39	Drumul de la Câmpulung - Calea Pietroasă tronson centru. Situl se află la nord de Valea Mare, afluent stânga al Râului Târgului	cale de comunicaţie	drum	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Drum	
13506.06	Ansamblul bisericii Sf. Ilie de la Câmpulung	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Cimitir, Biserică	Epoca modernă, Epoca medievală / sec. XVII-XIX,

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
						1626, 1678-1688
13506.05	Ansamblul bisericii Intrarea în Biserică - Scheiu de la Câmpulung	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Biserică, Cimitir	Epoca modernă / ante 1779, sec. XVIII
13506.08 2	Castellumul de epocă romană de la Câmpulung - Biserica Jidovilor. Situl arheologic se găseşte în partea de sud-sud-vest a localităţii Câmpulung, în dreptul localităţii Loturi, pe malul drept al Râului Târgului.	locuire	aşezare militară	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Castellum	Epoca romană / începutul secolului al II-lea p. Chr.
13454.01	Ruinele casei şi pivniţelor brâncoveneşti de la Valea Mare-Podgoria	locuire	aşezare civilă	Valea Mare-Podgoria, com. Oraş Ştefăneşti		Epoca medievală / 1688-1714
13427.03	Aşezarea de epoca romană de la Goleşti - Silişte. Aşezarea se află pe terasa dreaptă a râului Bratia, la 500 m spre vest, pe un teren uşor mai înălţat în raport cu zona înconjurătoare, imediat la vest de şoseaua Băjeşti-Slănic.	locuire	aşezare	Goleşti, com. Oraş Ştefăneşti	Aşezare	Epoca romană
13409.01	Ruinele curţii slugerului Muşat de la Ştefăneşti. Situl se află la cca. 120 m N de biserica "Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul", sub o casă. Ţărănească	locuire	aşezare civilă	Ştefăneşti, com. Oraş Ştefăneşti	Culă	Epoca modernă / 1847
13374.01 1	Necropola tumulară de la Mărăcineni - Gropeni. Necropola este situată în partea de sud-vest a cătunului Gropeni (parte a satului Mărăcineni), între râul Argeş şi vatra cătunului; pe malul stâng al râului Argeş.	descoperire funerară	tumul	Mărăcineni, com. Mărăcineni	Necropolă tumulară	Necunoscută

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13374.02 1	Movila mare de la Mărăcineni - Gropeni. Situl arheologic este situat în partea de sud-vest a cătunului Gropeni (parte a satului Mărăcineni), între drumul comunal şi linia de înaltă tensiune; pe malul stâng al râului Argeş.	locuire	aşezare militară	Mărăcineni, com. Mărăcineni	Fortificaţie	sec. II-III p.Chr (?)
13347.01 8	Ansamblul mănăstirii Vieroşi din Făgetu	structură de cult	mănăstire	Făgetu, com. Oraş Mioveni	Biserică, Chilii, Construcţie, Turn, Zid de incintă	Epoca modernă, Epoca medievală / sec. XIX, 1571-1573, ref. 1827-1834, sec. XVI-XIX, sec. XVI - XIX
13310.04	Situl arheologic de la Mioveni - Valea Stânii - Vărzărie. Situl se află la vest de DJ 73D, pe terasa dreaptă a râului Argeşel, aproape de vărsarea acestuia în Râul Târgului, în extremitatea de sud a comunei Ţiţeşti, satul Valea Stânii şi pe limita de hotar cu oraşul Mioveni, cartier Racoviţă.	locuire civilă; descoperire funerară	aşezare şi necropolă	Mioveni, com. Oraş Mioveni	Aşezare, Necropolă tumulară	Epoca medievală, Epoca migraţiilor, Epoca bronzului, Hallstatt, Latène / sec. XVII-XIX, secolul al VI-lea p. Chr., mil. II a.Chr., sec. VII-VI a.Chr., sec. II-IV p. Chr.)

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13249.01	Ruinele bisericii Sf Împăraţi Schiau - Biserica Sf. Treime Schiau. Ruinele se află pe partea dreaptă a drumului DN 7C, în intravilanul satului Schiau, spre limita de nord cu satul Dobrogostea, la 1 km vest de de lacul de acumulare Bascov şi la 100 m sud de pârâul Schiau.	structură de cult	edificiu religios	Schiau, com. Bascov	Biserică	
13178.24 2	Biserica „Adormirea Maicii Domnului” Mavrodolu din Piteşti. Biserica se află pe terasa înaltă a râului Argeş, în zona centrală a oraşului Piteşti.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică	Epoca medievală, Epoca modernă / 1752-1812, 1812
13178.15	Situl arheologic din Piteşti - Valea Fântânii (Turceşti). Situl se află în cartierul Turceşti, la sud-est de stadionul Nicolae Dobrin, pe terasa dintre văile Turceşti (Fântânii) şi Valea Oancei, pe malul drept al Văii Turceşti (Fântânii).	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Epoca bronzului, Latène, Epoca medievală / I a.Chr -I p.Chr. ?, Sec. XVII-XIX
13178.08 4	Situl arheologic roman de la Piteşti - Războieni. Situl arheologic se află în cartierul Războieni, în partea de sud-vest a localităţii, la sud-vest de Piaţa Războieni, pe terasa din stânga văii Turceşti şi la aproximativ 2 km vest de lunca râului Argeş.	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Turn, Aşezare, aşezare civilă	Epoca romană, Epoca bronzului / 240-243 a.Chr., sec. II-III, Sec. XVII-XVî. Hr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13178.01 2	Situl arheologic Biserica Sf. Nicolae şi Sf. Pantelimon din Piteşti. Monumentul era amplasat la intersecţia vechilor străzi Şerban Vodă şi Bălaşa Doamna, în vecinătatea estică a actualului hotel Muntenia.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică, Necropolă	Epoca modernă, Epoca medievală / 1812, Sec XVIII-XIX, Sec. XVIII-lea
13178.02	Descoperiri de utilaj litic din paleoliticul inferior în albia minoră a râului Argeş. Descoperirile s-au realizat pe tot cuprinsul albiei râului Argeş, de la limita administrativă între municipiul Piteşti şi comuna Bascov (cel mai nordic punct), până la intrarea în comuna Bradu, în apropiere de lacul de acumulare Goleşti.	descoperire izolată	descoperire litică	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Descoperire de piese litice	Paleolitic / 700.000 - 120.000 Bp
13178.04	Descoperire izolată în Piteşti - nucleu de silex. Punctul este amplasat în partea de NV al oraşului, în cartierul Găvana, pe partea de nord a străzii, la circa 20 m de intersecţia str. Morii cu str. Schitului, către marginea unei terase delimitată la NV de Valea Puţului, unul din braţele care formează Gâ	descoperire izolată	artefact	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Descoperire de piese litice	5000-1200 î. Hr
13178.12 2	Ansamblul bisericii "Sf. Vineri" din Piteşti. Ansamblul se află pe malul drept al râului Argeş, în partea de est a orasului Piteşti.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Parc, Biserică, Casă parohială, Gard	Epoca modernă / 1904, 1817-1827
13178.06	Aşezarea Gumelniţa din Piteşti - Terasa Vestică a Cartierului Prundu. Aria sitului se întinde pe tot cuprinsul terasei înalte a cartierului Prundu, paralel cu blocurile şi Bulevardul Petrochimiştilor, între străzile Constantin Stere şi limita	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Eneolitic / 4700-3950 a.Chr.

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
	posterioară a proprietăţilor de pe strada Emil Racoviţă. Limita de protecţie de 10					
13178.13	Situl arheologic din Piteşti, punctul Restaurant Negoiu – Fostul Complex Craiovei. Situl se află în cartierul Craiovei, pe terasa din spatele restaurantului Negoiu, mărginită la nord de valea Dârzu şi de Vâlceaua Colunelului.	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Epoca bronzului, Latène / 2500-1700 a.Chr
13178.14	Aşezarea Glina din Piteşti, Zona Calea Bucureşti - Expoparc. Situl se află la intersecţia Bulevardului I. C. Brătianu cu Strada Calea Bucureşti, pe panta ce coboară spre nord-est, la cca 1 km sud de lunca Argeşului.	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Epoca bronzului / 2500-1700 a.Chr
13178.16	Situl arheologic din Piteşti - Dealul Călăraşilor. Situl se află în cartierul Turceşti, la sud-est de stadionul Nicolae Dobrin, la confluenţa Văii Teiului cu Valea Oncii.	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Epoca bronzului, Latène, Epoca medievală / I a.Chr -I p.Chr. ?, Sec. XIV-XIX
13178.17 1	Situl arheologic din Piteşti de la Valea Dârzu. Situl se află în cartierul Turceşti, pe str. Aurel Vlaicu şi str. Nicolae Peligrad, pe terasa închisă la nord-est şi sud-la sud-vest de văile Oancei şi Dârzu (Teiului).	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Epoca medievală, Epoca bronzului / Sec. XVII-XIX
13178.18 2	Aşezarea de Epoca Bronzului din Piteşti - Str. Dârzu. Situl se află între străzile Dârzu, Victor Bilciurescu, Bucovina şi canalul Dârzului.	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Epoca bronzului / Cca. 2500-1200 a.Chr

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13178.19 2	Aşezarea Glina de la Nord-Est de fosta Platformă Petrochimică Piteşti. Situl se află pe terasa superioară a râului Argeş, aproximativ la 400 m pe malul stâng al acestuia, paralel cu DN65B, la 100-170 m nord est faţă de acesta, la sud de reprezentanţa Kia Motors în Piteşti şi la nord-vest de complexul comercial Jupiter City.	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Epoca bronzului / 2500-1700 a.Chr.
13178.03 2	Ansamblul bisericii Sf. Gheorghe a Schitului Trivalea din Piteşti. Biserica se află în extremitatea vestică a oraşului Piteşti, în apropierea Restaurantului Grota Rece, pe strada Trivale.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică, Parc, Chilii, Turn	Epoca modernă, Epoca medievală / sec. XVII - XIX, sec. XVII-XIX, sec. XIX
13178.23	Situl Urban Str. Crinului din Piteşti. Situl se află în partea de est a oraşului, în zona cuprinsă între străzile Florilor, 9 Mai, Popa Şapcă, Tepeş-Vodă şi limita posterioară a proprietăţilor din B-dul I. C. Brătianu.	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Aşezare	Epoca medievală / Sec. XIV-XIX
13178.05 2	Biserica Sfânta Treime - Beştelei din Piteşti. Biserica se află pe terasa înaltă a râului Argeş, în zona centrală a oraşului Piteşti	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică, Zid de incintă	Epoca modernă, Epoca medievală / cca. 1800, 1679-1684; 1732, 1654
13178.25 1	Biserica Sf. Ioan din Piteşti. Biserica se află în centrul oraşului Piteşti, în apropierea Teatrului „Alexandru Davila”, la intersecţia străzilor Trivale, Smeurei şi Armand Călinescu.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică	Epoca modernă / Sec. XIX

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13178.26 1	Biserica Sf. Ilie din oraşul Piteşti. Biserica se află la marginea centrului oraşului Piteşti, la intersecţia străzilor Fraţii Goleşti cu Calea Craiovei, la aproximativ 2 km de râul Argeş.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică	Epoca modernă / Sec. XIX
13178.11 2	Biserica domnească Sf. Gheorghe din Piteşti. Biserica se află pe terasa înaltă a râului Argeş, în zona centrală a oraşului Piteşti.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică	Sec. XVII
13178.10 2	Biserica Sfinţii Voievozi din Piteşti a fostului schit Meculeşti. Situl se află pe terasa înaltă a râului Argeş, în zona nord-estică a oraşului Piteşti, pe malul drept al pârâului Bascov, foarte aproape de confluenţa acestuia cu râul Argeş.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică	Epoca medievală / 1751-1752
13178.09 1	Biserica Maica Precista din Piteşti. Biserica se află în centrul oraşului Piteşti, în proximitatea clădirii fostului Institut de Proiectare Argeş.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică	Epoca modernă / 1754, 1794
13178.07	Biserica „Buna Vestire” din Piteşti. Biserica se află pe terasa înaltă a râului Argeş, în zona centrală a oraşului Piteşti.	structură de cult	edificiu religios	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	Biserică, Chilii	Epoca medievală, Epoca modernă / 1564, sec. XVIII, 1701

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
13178.22 1	Situl Urban B-dul Republicii din Piteşti. Situl se află în partea centrală a oraşului fiind cuprins între străzile General Constantin Cristescu, Str. Ion Câmpineanu, str. Pictor N. Grigorescu, Str. Calea Bucureşti, limita posterioară a proprietăţilor de pe b-dul I. C. Brătianu până la str. Floril	locuire	aşezare	Piteşti, com. Municipiul Piteşti	monede, Aşezare	Latène, Epoca migraţiilor, Epoca medievală / Sec. IV - X, Sec. XIII-XIX
13766.06	Descoperirea izolată de la Topoloveni - Dealul Micului. Descoperirea a fost făcută în Pădurea Glâmbocelu, în extravilanul oraşului Topoloveni, la aproximativ 900 m est de strada Inuri, mărginit la sud de Valea Cacovei şi la est de Valea Glâmbocelului, 500 m vest de drumul de câmp care urcă din Topoloveni şi la	descoperire izolată	depunere rituală	Topoloveni, com. Oraş Topoloveni	inel, Palisadă	Epoca bronzului / 2000 -1500 a.Chr.
16338.03	Ruinele vămii de la Dâmbovicioara – Giuvala. Situl se află pe DN 73, în stânga şoselei pe sensul de mers spre Braşov, la 700 m înainte de limita judeţului Braşov, pe cumpăna apelor, deasupra obârşiei Văii Muierii.	construcţie	construcţie administrativă	Dâmbovicioara, com. Dâmbovicioara	Clădire	Epoca modernă / Sec. XIX - sec. XX
13506.04	Biserica Fundeni şi necropola medievală de la Câmpulung. În extremitatea sud-vestică a oraşului Câmpulung	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Câmpulung, com. Municipiul Câmpulung	Biserică, Necropolă	Epoca medievală / sf. sec. al XVII-lea, sec. XV-XVIII, sec. XV - XVIII, al treilea sfert sec. XV
15411.01	Schitul Negru Vodă de la Cetăţeni	structură de cult	edificiu religios	Cetăţeni, com. Cetăţeni	Chilii, Biserică rupestră, Incintă	Epoca medievală / sec. XIV - XIX, sec. XIV-XIX

Cod RAN	Denumire	Categorie	Tip	Localitate	Componente sit	Cronologie
17600.02	Ruinele bisericii medievale de la Zidurile. la cca. 300 m N de sat	structură de cult; descoperire funerară	edificiu religios; necropolă	Zidurile, com. Mozăceni	Biserică, necropola	Epoca medievală / sec. XVI, sec. XVII
16356.01	Aşezarea romană de la Podu Dâmboviţei. 1,5 km N de sat, platoul din faţa Cetăţii Oraţia	locuire	aşezare	Podu Dâmboviţei com. Dâmbovicioara	Aşezare	Epoca romană / sec. II - III

Anexa 5. Peisaje arheologice

Fig. 0.128 VIADUCTUL DE CALE FERATĂ TOPOLOG – COM. CIOFRÂNGENI

Categorie: peisaj

Tip:

- **deal**

Localitate: Lacurile

SIRUTA: 15527

UAT: CIOFRÂNGENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Descriere: Fotografia aeriană surprinde Viaductul de cale ferată Topolog. Acesta este situat în județul Vâlcea. În partea stângă a fotografiei este prezent Râul Topolog.

Schimbări de peisaj: Schimbări de natură antropică. Față de hărțile vechi, se observă în mod clar apariția Viaductului Topolog.

Data zborului: 9/8/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Râul Topolog

Geomorfologie: Depresiune

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a doua 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, Google Maps, Bing Maps.

Fig. 0.129 PEISAJ DIN COM. MOZĂCENI

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**
- **pădure**

UAT: MOZACENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Mozăceni, Dombroveni (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Dealul Mozăceni, Dealul Pădurii (HTM);

Descriere: Fotografia surprinde peisajul de la nord-est de localitățile Mozăceni și Babaroaga. În imagine se poate vedea albia aproape secată a pârâului Mozacu cât și zona de luncă care caracterizează mare parte din peisaj.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se observă schimbări majore de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea, întreaga zonă era ocupată de Pădurea Dumbrava. La începutul secolului al XIX-lea apar localitățile Mozăceni și Dombroveni. În prima jumătate a secolului al XIX-lea apar localitățile Mozăceanca și Dumbrăveni. În secolul al XX-lea se pot vedea brațe și pâraie care se alimentau Mozacu și care dispar până în a doua jumătate a secolului. În anul 1968 localitatea Dumbrăveni este desființată și alipită la Mozăceni.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.130 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. NEGRAŞI

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**
- **pădure**

Localitate: Mozacu

SIRUTA: 17762

UAT: NEGRASI

Tip UAT: comună

Județ: ARGEŞ

Toponim: Mozoak, Valea Romaniatzi (hartă habsburgică sec. al XIX-lea); Mozacu; Pădurea Leșile; Pădurea Zidăreanu; Valea Romanați (PDT); Mozacu; Valea Romanați; În Islaz, Pădurea Mozăceanca (HTM)

Descriere: Fotografia suprinde o zona de luncă de la sud-est de localitatea Mozacu. În imagine mai este surprinsă zona de vărsare a pârâului Mozacu în Lacul Mozacu și Pădurea Mozăceanca.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici și a celor naturali. În secolul al XVIII-lea zona era ocupată de o pădure întinsă defrișată până în a doua jumătate a secolului al XIX-lea când apare satul Mozacu și alte așezări rurale din valea Dâmbovnicului. Zona lacului era o zonă de câmpie joasă pe unde trecea pârâul Mozoc.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: **fotografie oblică**

Tip utilizare teren: Pășune

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.131 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. NEGRAŞI

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**
- **pădure**

Localitate: Mozacu

SIRUTA: 17762

UAT: NEGRASI

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Mozoak, Valea Romaniatzi (hartă habsburgică sec. al XIX-lea); Mozacu; Pădurea Leșile; Pădurea Zidăreanu; Valea Romanați (PDT); Mozacu; Valea Romanați (HTM)

Descriere: Fotografiile surprind satul Mozacul din comuna Negrași, jud Argeș. Satul s-a dezvoltat pe o zonă mai înaltă delimitată la nord și nord-est de Pădurea Leșile iar la vest și sud de lunca Mozacului.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici și a celor naturali. În secolul al XVIII-lea zona satului Mozac era ocupată de deouă păduri întinse. În secolul al XIX-lea pădurea situată la vest-sud-vest de actuala localitate dispare, în zonă dezvoltându-se numeroase localități de-a lungul văii râului Dâmbovnic. Tot în această perioadă a apărut și Mozacu, de-a lungul a două artere principale, una care duce spre Giurgiu și alta care duce spre Valea Romanați.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Zonă urbană discontinuă

Hidronim: Lacul Mozacu

Indicativ drum: DJ 679 D

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.132 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. TEIU

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**

Localitate: Leșile

SIRUTA: 19230

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Leși, Pădurea Leși (hartă habsburgică sec. al XIX-lea); Leșile, Pădurea Leșile (PDT); Leșile, Pădurea Leșile (HTM)

Descriere: Fotografia surprinde zona de luncă situată la sud-vest de localitatea Leșile. Satul s-a dezvoltat de-a lungul drumului comunal DC100, cunoscut în trecut ca și Drumul Giurgiului. În imagine se mai poate vedea cursul pârâului Mozac, un helești situat la est și zona agricolă. În imagini se văd zone umede reprezentând urme ale unor cursuri de apă sau lacuri, respectiv iazuri.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea zona ocupată în prezent de localitatea Leșile era reprezentată de o vale mărginită la est și la vest de două păduri întinse. Zona împădurită de la vest a dispărut, aici apărând și dezvoltându-se alte comunități, precum satul Buta și Negrași. Zona

împădurită de la est este cunoscută în prezent sub denumirea Pădurea Leșile. Localitatea Leșile apare în prima jumătate a secolului al XIX-lea dezvoltându-se de-a lungului Drumului Giurgiu, pe malul drept al pârâului Mozacu. Pe harta habsburgică din a doua jumătate a secolului al XIX-lea apare și un lac sau un iaz dispărut în prezent dar a cărui urmă poate fi observată pe fotografiile aeriene și ortofotoplanuri. Pe harta topografică militară se mai văd două brațe ale pârâului Mozac, reprezentând cursuri de apă care secau temporar care au dispărut în secolul al XXI-lea dar care pot fi văzute pe ortofotoplanuri. Helești situat la sud-vest de localitate apare între finalul secolului al XX-lea și începutul secolului al XXI-lea pe locul unui fost grajd.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: **fotografie oblică**

Tip utilizare teren: Pășune

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.133 BISERICA SFÂNTUL PROOROC ILIE DIN TEIUL DIN VALE, COM. TEIU

Categorie: monument

Tip:

- **biserică**

Localitate: Teiu

SIRUTA: 19221

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Drumu Giurgiu (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Teiul din Vale (PDT); Valea Heleșteului, Valea Dabului, Valea Mozacului (HTM)

Descriere: Fotografiile surprind sudul localității Teiu cu Biserica Sfântul Prooroc Ilie din Teiul din Vale, situată la vest de drumul județean DJ508 și de cimitir. Este o zonă de luncă, inundabilă în trecut, pe unde trece pârâul Mozac. Peisajul este completat de un heleșteu, datând de la începutul secolului al XX-lea, gospodăriile țărănești și zona agricolă. La nord-est este surprins o parte din situl arheologic Teiu-Siliște-Măgura, un tell gumelnițean înconjurat de un val de pământ.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea satul Teiu era înconjurat de două brațe ale pârâului Mozoc. Brațul nordic al Mozocului dispare pâna în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Teiu se dezvoltă de-a lungul Drumului Giurgiu (în prezent drumul comunal DC100). La începutul secolului al XX-lea apar apar trei heleșteie: unul în sudul localității și la vest de Biserica Sfânta Cuvioasă Parascheva, cunoscut sub numele de Heleșteul lui Marinache Călin, altul este construit la est, la peste 500 metri sud-est de drumul Giurgiului, cunoscut ca Heleșteul lui Cristudor și cel de-al treilea, heleștelui lui Badea Stanciu este construit la nord. O ultimă modificare de peisaj apare la începutul secolului al XXI-lea prin dispariția unei întinse livezi de prun înlocuită de o zonă agricolă.

Observații: Biserica a fost construită în anul 1928 și aparține cultului creștin-ortodox.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Indicativ drum: DJ 508

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.134 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. SLOBOZIA

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**
- **pădure**

Localitate: Slobozia

SIRUTA: 18750

UAT: SLOBOZIA

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Dealul lui Codin, Dealul lui Dumitru Ioniță (PDT); Vâlceaua Mare, Valea Bârâce, Pășune Comunală (HTM);

Descriere: Fotografia surprinde un peisaj cu valea pârâului Dâmbovnic văzută din centru satului Slobozia. Localizatea s-a dezvoltat într-o zonă de câmpie, de-a lungul apei menționate anterior.

În imagine se văd meandrele Dâmbovnicului, zona de luncă, marginea localității Fierbinți și Pădurea Homu.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări majore de peisaj. La finalul secolului al XVIII-lea este documentată o mică așezare numită Slobosj și care se afla la sud de pârâul Dâmbovnic. Partea de nord care a află în actualul sat Slobozia era ocupată de o pădure întinsă care ocupa aproape întreaga zonă de luncă văzut la nord în fotografie. Așezarea se dezvoltă la o intersecție de drumuri, cel mai important fiind drumul Basarabilor, drum ce duce spre Mănăstirea Glavacioc, respectiv spre București. Drumul a fost desființat în anul 1884. O porțiune din acel drum mai apare și pe harta topografică militară din anul 1974 cu un segment vest-est pe Vâlceaua Mare și apoi cotind spre sud până pe malul pârâului Dâmbovnic. Pe hărțile din secolele XVIII și XX se poate observa că în zona fotografiată pârâul Dâmbovnic avea două brațe. Brațul nordic dispare începând cu a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: **fotografie oblică**

Tip utilizare teren: Pășune

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Indicativ drum: DJ 702 F

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.135 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. MOZĂCENI

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**
- **pădure**

UAT: MOZACENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Mozăceni, Dombroveni (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Dealul Mozăceni, Dealul Pădurii (HTM);

Descriere: Fotografiile surprind lunca Dâmbovnicului, la sud-est de localitatea Băbăroaga. În imagini se mai surprind cursurl râului Dâmbovnic și un braț secundar al acestuia, Pădurea Mozăceni, Pădurea Babaroaga și estul localității Slobozia.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea nu se observă schimbări majore de peisaj.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.136 PEISAJ DIN COM. MOZĂCENI

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**
- **pădure**

Localitate: Mozăceni

SIRUTA: 17584

UAT: MOZACENI

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Mozăceni, Dombroveni (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Dealul Mozăceni, Dealul Pădurii (HTM);

Descriere: Fotografia surprinde peisajul din nordul localității Mozăceni cu marginea localității, meandrele pârâului Dâmbovnic, lunca Dâmbovnicului și Pădurea Mozăceni.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se poate observa că localitatea a apărut într-o vale mărginită de două păduri întinse. Nu se observă schimbări majore de peisaj.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: <u>fotografie oblică</u>

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Indicativ drum: DJ 503

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.137 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. MOZĂCENI

Categorie: <u>peisaj</u>

Tip:

- **<u>câmpie</u>**
- **<u>luncă</u>**
- **<u>pădure</u>**

Localitate: Mozăceni

SIRUTA: 17584

UAT: MOZACENI

Tip UAT: comună

Județ: <u>ARGEȘ</u>

Toponim: Mozăceni, Dombroveni (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Dealul Mozăceni, Dealul Pădurii (HTM);

Descriere: Fotografia surprinde o meandră a pârâului Dâmbovnic, aflată la nord de localitate.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări ale cursului apei curgătoare, schimbări ce pot fi observate și în fotografia aeriană.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Indicativ drum: DJ 503

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.138 PEISAJ DIN LUNCA DÂMBOVNICULUI, COM. ŞTEFAN CEL MARE

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**
- **pădure**

UAT: STEFAN CEL MARE

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Dealul lui Codin, Dealul lui Dumitru Ioniță (PDT); Vâlceaua Mare, Valea Bârâce, Pășune Comunală (HTM);

Descriere: Fotografiile surprind lunca Dâmbovnicului, situată între localitățile Slobozia din județul Argeș și Fierbinți, din județul Dâmbovița. Fotografiile surprind planul satului Slobozia dar și meandrele pârâului Dâmbovnic.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări majore de peisaj. La finalul secolului al XVIII-lea este documentată o mică așezare numită Slobosj și care se afla la sud de pârâul Dâmbovnic. Partea de nord care a află în actualul sat Slobozia era ocupată de o pădure întinsă care ocupa aproape întreaga zonă de luncă văzut la nord în fotografie. Așezarea se dezvoltă la o intersecție de drumuri, cel mai important fiind drumul Basarabilor, drum ce duce spre Mănăstirea Glavacioc, respectiv spre București. Drumul a fost desființat în anul 1884. O porțiune din acel drum mai apare și pe harta topografică militară din anul 1974 cu un segment vest-est pe Vâlceaua Mare și apoi cotind spre sud până pe malul pârâului Dâmbovnic. Pe hărțile din secolele XVIII și XX se poate observa că în zona fotografiată pârâul Dâmbovnic avea două brațe. Brațul nordic dispare începând cu a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Terenuri agricole, cu zone de vegetație naturală

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.139 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. SLOBOZIA

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmpie**
- **luncă**
- **pădure**

UAT: SLOBOZIA

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Dealul lui Codin, Dealul lui Dumitru Ioniță (PDT); Vâlceaua Mare, Valea Bârâce, Pășune Comunală (HTM);

Descriere: Fotografiile surprind lunca Dâmbovnicului, situată între localitățile Slobozia din județul Argeș și Fierbinți, din județul Dâmbovița. Fotografiile surprind planul satului Slobozia dar și meandrele pârâului Dâmbovnic. Imaginile se concentrează pe o structură antropică rectangulară situată pe malul sudic al pârâului Dâmbovnic, în apropierea unei meandre.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări majore de peisaj. La finalul secolului al XVIII-lea este documentată o mică așezare numită Slobosj și care se afla la sud de pârâul Dâmbovnic. Partea de nord care a află în actualul sat Slobozia era ocupată de o pădure întinsă care ocupa aproape întreaga zonă de luncă văzut la nord în fotografie. Așezarea se dezvoltă la o intersecție de drumuri, cel mai important fiind drumul Basarabilor, drum ce duce spre Mănăstirea Glavacioc, respectiv spre București. Drumul a fost desființat în anul 1884. O porțiune din acel drum mai apare și pe harta topografică militară din anul 1974 cu un segment

vest-est pe Vâlceaua Mare și apoi cotind spre sud până pe malul pârâului Dâmbovnic. Pe hărțile din secolele XVIII și XX se poate observa că în zona fotografiată pârâul Dâmbovnic avea două brațe. Brațul nordic dispare începând cu a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Observații: Structura rectangulară nu se asociate

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: **fotografie oblică**

Tip utilizare teren: Pășune

Hidronim: Râul Dâmbovnic

Geomorfologie: Câmpia Gavanu

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.140 PEISAJ ARHEOLOGIC DIN COM. TEIU

Categorie: **sit arheologic**

Tip:

- **așezare**

Localitate: Teiu

SIRUTA: 19221

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Drumu Giurgiu (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Teiul din Vale (PDT); Valea Helești, Valea Dabului, Valea Mozacului (HTM)

Cod RAN: 19221.01

Datare obiectiv: 4500 î.Hr. - 3900 î.Hr.

Descriere: Fotografiile surprind tell-ul 1 din cadrul așezării gumelnițene de la Teiu-Siliștea-Măgura. Tell-ul este situat în lunca inundabilă a pârâului Mozac, la nord de acesta, la sud-est de localitatea Teiu, între drumul județean DJ508 și drumul comunal DC100. Tell-ul a fost aplatizat ca urmare a activităților agricole. În zonă au fost construite și două heleștee la începutul secolului al XX-lea.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea satul Teiu era înconjurat de două brațe ale pârâului Mozoc. Brațul nordic al Mozocului dispare pâna în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Teiu se dezvoltă de-a lungul Drumului Giurgiu (în prezent drumul comunal DC100). La începutul secolului al XX-lea apar apar trei heleșteie: unul în sudul localității și la vest de Biserica Sfânta Cuvioasă Parascheva, cunoscut sub numele de Helești lui Marinache Călin, altul este construit la est, la peste 500 metri sud-est de drumul Giurgiului, cunoscut ca Helești lui Cristudor și cel de-al treilea, heleștelui lui Badea Stanciu este construit la nord. O ultimă modificare de peisaj apare la începutul secolului al XXI-lea prin dispariția unei întinse livezi de prun înlocuită de o zonă agricolă.

Observații: Tell-ul are un diametru de 40 de metri și o înălțime de 1 metru. Este protejat de un val de pământ. Atât tell-ul cât și valul de pământ au fost surprinse în fotografiile aeriene din 2011, ortofotoplanurile din 2016 și imaginile satelitare Google Earth.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Indicativ drum: DJ 508

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Bibliografie: Repertoriul Arheologic Național, **http://ran.cimec.ro/sel.asp?codran=19221.01** (accesat la 08.11.2019)

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.141 PEISAJ DE LUNCĂ DIN COM. TEIU

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmp**

Localitate: Teiu

SIRUTA: 19221

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Drumu Giurgiu (hartă habsburgică sec al XIX-lea); Teiul din Vale (PDT); Valea Helești, Valea Dabului, Valea Mozacului (HTM)

Descriere: Fotografia surprinde zona de luncă de la sud de localitatea Teiu, fosta localitate Teiu Vale.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea satul Teiu era înconjurat de două brațe ale pârâului Mozoc. Brațul nordic al Mozocului dispare pâna în a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Teiu se dezvoltă de-a lungul Drumului Giurgiu (în prezent drumul comunal DC100). La începutul secolului al XX-lea apar apar trei helești: unul în sudul localității și la vest de Biserica Sfânta Cuvioasă

Parascheva, cunoscut sub numele de Heleștieul lui Marinache Călin, altul este construit la est, la peste 500 metri sud-est de drumul Giurgiului, cunoscut ca Heleștieul lui Cristudor și cel de-al treilea, heleștielui lui Badea Stanciu este construit la nord. O ultimă modificare de peisaj apare la începutul secolului al XXI-lea prin dispariția unei întinse livezi de prun înlocuită de o zonă agricolă.

Observații: La sud-est și la nor-est de localitate s-au descoperit două tell-uri Teiu 1 și Teiu 2 din cadrul așezării gumelnițene Teiu-Siliște-Măgura.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: **fotografie oblică**

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.142 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. TEIU

Categorie: **peisaj**

Tip:

- **câmp**

Localitate: Teiu

SIRUTA: 19221

UAT: TEIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Stanislavești (harta habsburgică sec al XIX-lea); Teiul din Deal, Valea Vlădiasa (PDT); La Bîltoare, Valea Vlădeasa (HTM)

Descriere: Fotografiile surprind satul Teiu, mai exact Teiul din Deal. Casele sunt așezate în jurul a trei artere de circulație, două fiind paralele având orientarea nord-sud și o arteră cu direcția vest-est.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimbări de peisaj datorate factorilor antropici. În secolul al XVIII-lea zona era împădurită și înconjurată de apele pârâului Mozac. În secolul al XIX-lea apar primele clădiri așezarea purtând denumirea de Stanislavești. În prima parte a secolului al XIX-lea dispare și brațul nordic al Mozacului. În prima parte a secolului al XX-lea este consemnată localitatea Teiul din Deal făcând parte din plasa Dâmbovnic. O ramură importantă a economiei locale în secolul al XX-lea era reprezentată de pomicultura. Pe harta topografică militară din a doua jumătate a secolului al XX-lea sunt livezi de prun la periferia satului, la vest, la nord și la sud. Toate aceste livezi dispar la începutul secolului al XXI-lea fiind înlocuite de alte culturi agricole.

Observații: Teiul Din Deal și Teiul din Vale se unesc în urma legii nr. 3 din 1968 privind reorganizarea administrativă devenind localitatea Teiu.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Zonă urbană discontinuă

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.143 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. ROCIU

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmp**
- **pădure**

UAT: ROCIU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Pădurea Grui (harta Specht); Valea Mozak și Pădurea de la Gruiu (harta habsburgică sec XIX); Valea Vlădiasa (PDT); Valea Vlădeasca (HTM)_x000D_

Descriere: Fotografia surprinde peisajul de la marginea Pădurii Roceanca, la granița comunelor Cătеasca și Teiu. Se poate vedea urma unui fost lac.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea putem observa că în 1790, din locul în care pârâul Mozac cotește intrând în Pădurea Roceanca pornea un al doilea braț care se vărsa tot în Mozac, în apropierea localității Teiu. Totodată, putem observa că vechea localitatea Teiu era înconjurată de apele Mozacului, în nord curgând un al doilea braț care se separa de bazinul pârâului chiar la intrarea în localitate. Toate aceste brațe ale pârâului au dispărut înainte de cea de-a doua jumătate a secolului al XIX-lea. Tot începând cu a doua jumătate a secolului al XIX-lea începe să dispară pădurea situată la nord de pârâul Mozac terenul fiind transformat în zonă agricolă.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.144 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. CĂTEASCA

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmp**
- **pădure**

UAT: CATEASCA

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Pădurea Grui (harta Specht); Valea Mozak și Pădurea de la Gruiu (harta habsburgică sec XIX); Valea Adâncă; Valea Poina Lacului; Valea lui Știr; Valea Puțului (PDT); Valea Adâncă, Valea lui Știr (HTM)

Descriere: Fotografiile surprind peisajul de la sud de comuna Cătеasca (județul Argeș), dintre localitățile Rociu, Gruiu și Siliștea. În imagini se văd urmele unor văi de râuri care alimentau râul Mozac și lacuri mai mici, probabil pescării. În imagini se pot vedea și Pădurile Roceanca și Mozac care în trecut făceau parte din Codrii Vlăsiei.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimări majore de peisaj datorate factorilor antropici. Pe harta din secolul al XVIII-lea se poate observa că zona era ocupată de Pădurea Gruiu care începe să dispară începând cu secolul al XIX-lea. În secolul al XIX-lea peisajul era reprezentat de pădure, zone indundabile și iazuri. Zone împădurite în Valea lui Știr și Valea Adâncă mai pot fi observate și în planurile directoare de tragere din anii 50. Pe harta topografică militară (1974-1979) mai este înregistrată o pădure de stejar în zona Valea Adâncă dar și aceasta dispare din peisajul recent. Pe harta topografică militară se vede că meandrele văzute în fotografiile aeriene din anul 2011 sunt urmele unor pârâuri care seacă periodic sau permanent.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.145 PEISAJ DE CÂMPIE DIN COM. CĂTEASCA

Categorie: peisaj

Tip:

- **câmp**

- **pădure**

UAT: CATEASCA

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Toponim: Pădurea Grui (harta Specht); Valea Mozak și Pădurea de la Gruiu (harta habsburgică sec XIX); Valea Adâncă; Valea Poina Lacului; Valea lui Știr; Valea Puțului (PDT); Valea Adâncă, Valea lui Știr (HTM)

Descriere: Fotografiile surprind peisajul de la sud de comuna Cătеasca (județul Argeș), dintre localitățile Rociu, Gruiu și Siliștea. În imagini se văd urmele unor văi de râuri care alimentau râul Mozac și lacuri mai mici, probabil pescării. În imagini se pot vedea și Pădurile Roceanca și Mozac care în trecut făceau parte din Codrii Vlăsiei.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea și al XIX-lea cu hărțile din secolele al XX-lea și hărțile satelitare din secolul al XXI-lea se pot observa schimări majore de peisaj datorate factorilor antropici. Pe harta din secolul al XVIII-lea se poate observa că zona era ocupată de Pădurea Gruiu care începe să dispară începând cu secolul al XIX-lea. În secolul al XIX-lea peisajul era reprezentat de pădure, zone indundabile și iazuri. Zone împădurite în Valea lui Știr și Valea Adâncă mai pot fi observate și în planurile directoare de tragere din anii 50. Pe harta topografică militară (1974-1979) mai este înregistrată o pădure de stejar în zona Valea Adâncă dar și aceasta dispare din peisajul recent. Pe harta topografică militară se vede că meandrele văzute în fotografiile aeriene din anul 2011 sunt urmele unor pârâuri care seacă periodic sau permanent.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Lacul Mozacu

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.146 PEISAJ ANTROPIC DIN COM. BRADU

Categorie: peisaj

Tip:

- **sat**
- **luncă**

Localitate: Geamăna

SIRUTA: 13294

UAT: BRADU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Descriere: Fotografiile surprind strada principală a localității Geamăna și Aerodromul Geamăna.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea, al XIX-lea, al XX-lea și al XXI-lea se pot face următoarele observații. Pe harta lui Friederich Specht localitatea încă nu exista dar se poate observa unul din factorii care au dus la apariția și dezvoltarea acestei localități. Geamăna apare la intersecția unui a două drumuri, unul care face legătura între Craiova și Pitești și alt drum care duce spre București și, respectiv, Ruse. Pe harta Specht (1790). Localitatea Geamăna apare în prima jumătate a secolului al XIX-lea. Comparând hărta de la finele secolului al XVIII-lea cu harta de la mijlocul secolului al XIX-lea putem observa că înainte de 1860 apare un al doilea braț al Neajlovului care se unește cu primul braț în punctul surprins în fotografii. În secolul al XIX-lea între Geamăna și Pitești era o distanță considerabilă. Cele două localități erau separate de un deal împădurit care dispare în secolul al XX-lea și de o zonă de luncă. Apariția și dezvoltarea cartierului Prund în secolul al XX-le pe locul fostei zone de luncă menționate anterior

face ca cele cele două localități să fie alipită una de cealaltă. La finele secolului al XX-lea dispar două brațe ale Neajlovului apărute recent și ale căror urme sunt surprinse în fotografiile aeriene. Totodată, pe măsură ce se extinde orașul Pitești se poate observa și o relativă extindere a localității Geamănu. Se mai poate observa că pista aerodromul a fost construită pe locul unui fost canal.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: **fotografie oblică**

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Râul Neajlov

Indicativ drum: DJ 659

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Fig. 0.147 PEISAJ ANTROPIC DIN COM. BRADU

Categorie: **peisaj**

Tip:

- **sat**
- **luncă**

Localitate: Geamăna

SIRUTA: 13294

UAT: BRADU

Tip UAT: comună

Județ: ARGEȘ

Descriere: Fotografiile surprind strada principală a localității Geamăna și Aerodromul Geamăna. În depărtare, spre est a fost suprinsă zona comercială și zona rezidențială din sudul cartierului Prundu, din Pitești.

Schimbări de peisaj: Comparând hărțile din secolele al XVIII-lea, al XIX-lea, al XX-lea și al XXI-lea se pot face următoarele observații. Pe harta lui Friederich Specht localitatea încă nu exista dar se poate observa unul din factorii care au dus la apariția și dezvoltarea acestei localități. Geamăna apare la intersecția unui a două drumuri, unul care face legătura între Craiova și Pitești și alt drum care duce spre București și, respectiv, Ruse. Pe harta Specht (1790). Localitatea Geamăna apare în prima jumătate a secolului al XIX-lea. Comparând hărta de la finele secolului al XVIII-lea cu harta de la mijlocul secolului al XIX-lea putem observa că înainte de 1860 apare un al doilea braț al Neajlovului care se unește cu primul braț în punctul surprins în fotografii. În secolul al XIX-lea între Geamăna și Pitești era o distanță considerabilă. Cele două localități erau separate de un deal împădurit care dispare în secolul al XX-lea și de o zonă de luncă. Apariția și dezvoltarea cartierului Prund în secolul al XX-le pe locul fostei zone de luncă menționate anterior face ca cele cele două localități să fie alipită una de cealaltă. La finele secolului al XX-lea dispar două brațe ale Neajlovului apărute recent și ale căror urme sunt surprinse în fotografiile aeriene. Totodată, pe măsură ce se extinde orașul Pitești se poate observa și o relativă extindere a localității Geamănu.

Data zborului: 9/9/2011

Tip imagine: fotografie oblică

Tip utilizare teren: Teren arabil neirigat

Hidronim: Râul Neajlov

Indicativ drum: DJ 659

Geomorfologie: Câmpia Pitestiului

Regiune istorică/geografică: Muntenia

Regiune de dezvoltare: Sud-Muntenia

Sursă cartografică: Harta Topografică Militară 1:25000 ediția a II-a 1974, Ortofotoplan 2013-2016, Imagini satelitare Google Earth, A Doua Ridicare Topografică a Imperiului Habsburgic, Planuri Directoare de Tragere, Harta Specht (1791)

Sursa: https://peisaje-arheologice.ro/

Anexa 6. Situri arheologice din judeţul Argeş

6.1. Castrul roman de la Albota

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre).

1718-252	Mareș - La Stadion	Romania	N44 46 17.65 E24 50 14.27	1.31 ha	9.97 ha

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN** 13944.02. Nu este înregistrat în Lista Monumentelor Istorice, jud. Argeș (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).

Localizare	Afişează pe harta României *
Cod RAN	13944.02
Nume	Castrul de epocă romană de la Albota - La Stadion
Județ	Argeş
Unitate administrativă	Albota
Localitate	Albota
Punct	La Stadion
Punct alte denumiri	Poiana Moşului, Pădurea Arnota
Reper	Situl se află la cca 500 m sud-vest de satul Albota şi la vest de DN 65 (Albota-Cerbu), pe malul drept al Pârâului Ursului, în pădure.
Reper hidrografic - nume	Pârâul Ursului
Reper hidrografic - tip	pârâu
Forma de relief	podiş
Utilizare teren	pădure
Categorie	locuire

Tip aşezare militară

Descriere Castrul se află în pădure, între două râpe. Pe marginea pădurii se vede un val şi un şanţ, care sunt însă de origine recentă, fiind obstacole de protecţie forestieră. Castrul era protejat natural pe trei laturi, vâlcelele de la NV şi SE, cât şi panta relativ abruptă de la NE, spre Valea Ursului, şi cu un singur şanţ de apărare săpat spre poiana actuală de la SV, care se închide spre cele două râpe. Nu există valuri (agger) spre părţile apărate natural. Suprafaţa castrului este relativ dreaptă, uşor înclinată spre vale (NE), pe care s-au găsit doar mici neregularităţi, precum două gropi (probabil de jefuire) în apropierea laturii de NV (spre colţul de nord).
La colţul de est, la interior, există o groapă de dimensiuni considerabile (cca 15 m diametru şi o adâncime de cca 1 m), care pare destul de veche, figurând şi pe schiţa lui Pamfil Polonic). Groapa păstrează apa (ceea ce este neobişnuit pentru un teren în pantă), putând fi astfel o cisternă zidită.

Observații Datarea sitului arheologic este incertă. În fişa de sit pentru UNESCO apar două datări: secolul al II-lea p. Chr. şi secolele al II-lea - al III-lea p. Chr. În articolul Ţentea et al. 2022, p.210, este propusă jumătatea secolului al III-lea p. Chr.

Descoperitor Grigore Tocilescu

Data descoperirii 1898

Suprafața sitului 1,311 ha

Stare de conservare medie / 22.01.2016

Riscuri antropice Afectare parţială: 5 / 22.01.2016; Furturi: 4 / 22.01.2016

Regim de proprietate privat

Proprietar Marin Kral

Data ultimei modificări a fişei 26.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	Castrul de pământ şi lemn are plan dreptunghiular cu dimensiunile de 56 X 81 m. Incinta este formată dintr-un vallum de 20 m lăţime şi 0,50 m înălţime, dublat de un şanţ de apărare cu deschidere de 20 m şi adâncime de 1,50 m, vizibil pe latura de est.	

BIBLIOGRAFIE:

1. Teodor, Eugen S., Castrul roman de la Albota, 2016 [Fişă de sit] (sursa fişei de sit)

2. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch Germanischen Zentralmuseums Mainz, 44, 2, Berlin, 1997, 78, 60

3. Teodor, Eugen S., Uriaşul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeş, Cetatea de Scaun, Târgovişte, 2013, 87-89; 128-131

4. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Referinţă cartografică]

5. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 128

6. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani (TIR), L, 35, 22

7. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 258

8. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Evolution of the System of Defence Works in Roman Dacia, BAR International Series, 116, Oxford, 1981, 63/e

9. Vlădescu, Cristian M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 122

10. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 89

11. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, 1, Berlin, 1997, 78, 60

12. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 180, 37

13. Teodor, E.S.; Chivoci, F., A Roman frontier crossing the City, Tracing Linear Archaeological Sites, Symposium held in Pitești, 1st of July 2017, Piteşti, 2017

14. Măndescu, D., Dumitrescu, I.; Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 36-37, 5

15. Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2023

16. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, 2022, 210-211, https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/

Fig. 0.148 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)

Fig. 0.149 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

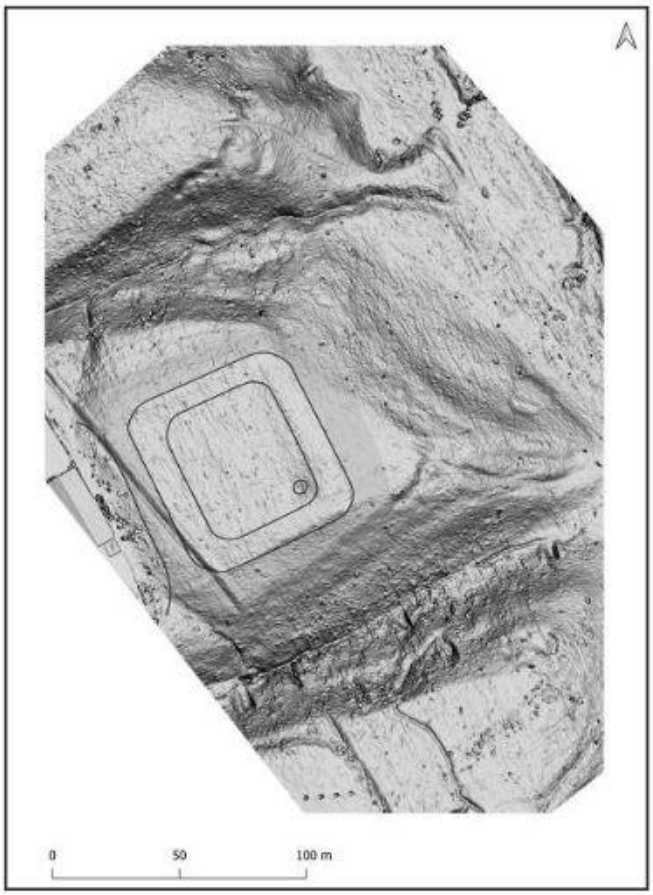

Fig. 0.150 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

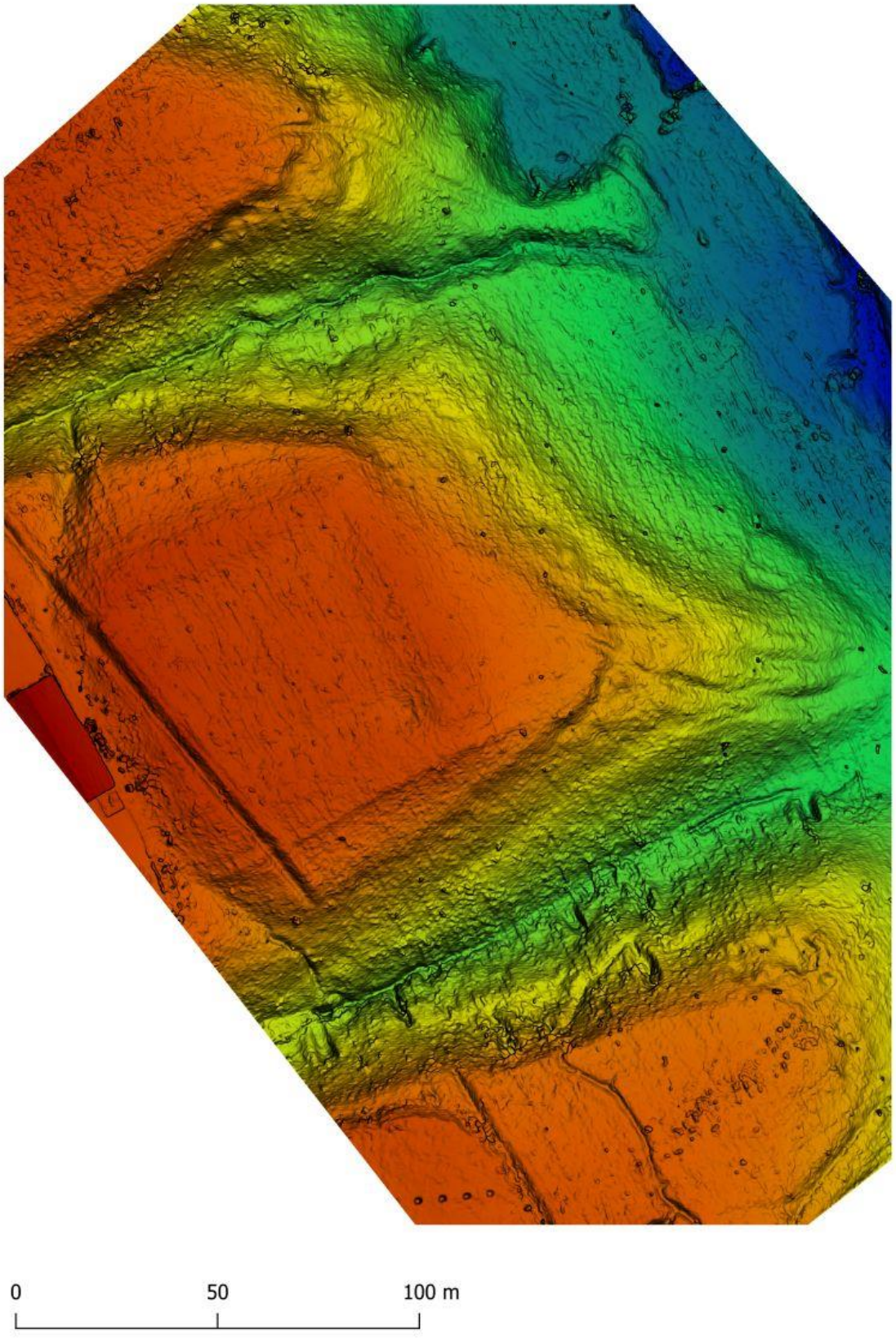

Fig. 0.151 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

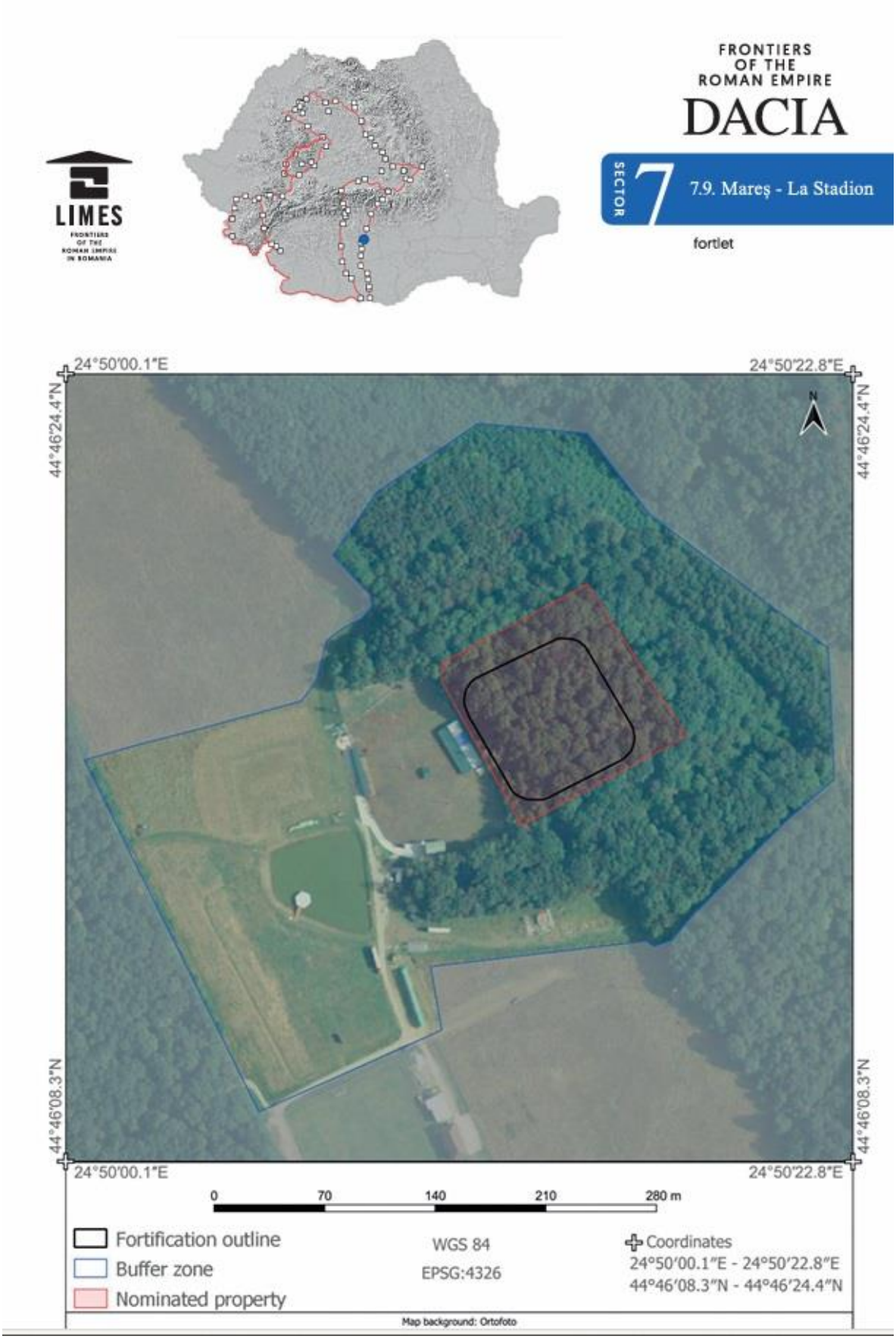

Fig. 0.152 CASTRUL ROMAN DE LA ALBOTA.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#).

6.2. Castrul roman de la Câmpulung - Jidova

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre).

1718-250	Câmpulung - Jidova 1	Romania	N45 13 15.28 3.61 ha E25 00 44.20	37.99 ha
1718-251	Câmpulung - Jidova 2	Romania	N45 13 00.78 0.98 ha E25 00 41.17	

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 13506.02 și cod LMI AG-I-s-A-13357** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).

Localizare Afișează pe harta României *

Cod RAN 13506.02

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13357

Nume Castrul de epocă romană de la Câmpulung - Jidova

Județ Argeş

Unitate administrativă Municipiul Câmpulung

Localitate Câmpulung

Punct Jidova

Punct alte denumiri Jidava

Reper Castru auxiliar avea o poziţie strategică la aproximativ 20 km sud de pasul Rucăr-Bran, fiind identificat la sud de cartierul Pescăreasa din municipiul Câmpulung Muscel, pe suprafaţa unei terase joase, pe malul drept al Râului Târgului, în unctul „Cetate” sau „Jidova”.

Reper hidrografic - nume Târgului

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren locuire

Categorie locuire

Tip aşezare militară

Descriere Fortificaţia Câmpulung este situată la sud de cartierul Pescăreasa a localităţii Câmpulung Muscel, la aproximativ 20 km sud de pasul Rucăr-Bran. Se întinde pe o terasă inferioară pe malul drept al râului Târgului, la locul Cetate sau Jidova.

Observații Castrul se află situat pe Limes Transalutan.

Descoperitor Dumitru Butculescu

Data descoperirii 1876

Suprafața sitului 1,405 ha

Stare de conservare medie / 21.07.2022

Riscuri antropice Afectare parţială: 2 / 07.03.2018

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fişei 21.03.2024

Categorie/ Tip	**Epoca (Datare)**	**Cultura/ Faza culturală**	**Descriere/ Observații**	**Cod LMI**
Castru de piatră	Epoca romană timpurie	romană	Castrul este ridicat din piatră, are plan dreptunghiular (98,65×132,35 m), având colţurile rotunjite. Porta praetoria este amplasată pe latura de S, zidul este lucrat în tehnica opus incertum, având o grosime de 1,80 m. Sistemul de fortificaţie se completează cu un şanţ de apărare, cu o deschidere de 7-11,20 m şi 2-2,30 m adâncime, neîntrerupt în faţa porţilor. Deşi pe toate laturile au fost identificate	AG-I-m-A-13357.02

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			turnuri de curtină, (3,75×4 m), cu deschiderea porţilor de 5,30 m, turnurile de colţ lipsesc. Turnurile de porţi au un plan aproximativ pătrat (5×5,60 m), uşor ieşite în exterior. Au fost identificate şi principalele drumuri din castru, cel mai bine documentat fiind via principalis, ce măsoară 5,90 m lăţime.	
şanţ de apărare	Epoca romană (sec. III p. Chr.)	romană		AG-I-m-A-13357.03

S-au publicat numeroase articole și studii de specialitate cu privire la cele 2 castre care s-au cercetat aici. O parte din aceste titluri pot fi consultate mai jos (sursa bibliografiei: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)):

1. Petolescu, Constantin C.; Cioflan, Teodor, Cercetări în castrul roman de la Câmpulung Pescăreasca în anii 1980-1990, Argessis, 7, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Piteşti, 1995, 15-20, http://www.cimec.ro/pdf2/Argesis/dl.asp?filename=Argesis-07-Studii-si-comunicari-Muzeul-Judetean-Arges-1995.pdf [Publicaţie]

2. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Biserica Fundeni, Mănăstirea Negru Vodă, Pescăreasca/Jidova | Anul: 1983 - 1992, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campaniile 1983-1992, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Bucureşti, 1993, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=588 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

3. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 1995, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995, CIMEC-Institutul de

Memorie Culturală, Bucureşti, 1996, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=174 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

4. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 1996, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 1996, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Bucureşti, 1997, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=351&d=Campulung-Arges-castrul-Pescareasa--Jidava-1996 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

5. Petolescu, Constantin, Castrul roman de la Câmpulung Muscel - "Jidova", 2001

6. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2001, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2001, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Bucureşti, 2002, 94-95, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1328 [Publicaţie]

7. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2000, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2000, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, Bucureşti, 2001, 62-64, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1025 [Publicaţie]

8. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 91, poz. 6-9 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

9. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Castrul roman Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2014, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2014, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, 2015, 95-97, Fig. 1, fig. 2, fig. 7., https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5373&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-Campulung--%84Jidova%94-2014 [Publicaţie]

10. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Jidova | Anul: 2010, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2010, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2011, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4516&d=Campulung-Arges-Jidova-2010 [Publicaţie]

11. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Jidova, cartier Pescăreasa | Anul: 2001, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2011, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București,

2012, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4700&d=Campulung-Arges-Cartier-Pescareasa--Jidova-2011 [Publicaţie]

12. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 2012, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2012, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2013, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=4927&d=Campulung-Arges-castrul-Pescareasa--Jidava-2012 [Publicaţie]

13. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: castrul Pescăreasa - Jidava | Anul: 2013, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2013, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2014, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5198&d=Campulung-Arges-castrul-Pescareasa--Jidava-2013 [Publicaţie]

14. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2015, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2015, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2016, 47-48, fig. 1, fig. 2, fig. 3, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5533&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung--%84Jidova%94-2015 [Publicaţie]

15. Petolescu, Constantin C., Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Castrul roman de la Câmpulung | Anul: 2018, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2018, Institutul Național al Patrimoniului în parteneriat cu Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, 2019, 43-46, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6104&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung-2018 [Publicaţie]

16. Petolescu, Constantin, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - [Jidova] | Anul: 2019, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2019, Institutul Național al Patrimoniu în parteneriat cu Muzeul Județean Buzău, 2020, 77-81, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6308&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung--[Jidova]-2019 [Publicaţie]

17. Petolescu, Constantin et all, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2017, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5705&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung--Jidova-2016 [Publicaţie]

18. Petolescu, Constantin et all, Câmpulung | Judeţ: Argeş | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2017, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2017, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2018, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5862&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung-%96-%84Jidova%94-2017 [Publicaţie]

19. Petolescu, Constantin, 11. Câmpulung, cartier Pescăreasa, jud. Argeș,Punct Castrul roman de la Câmpulung Jidova, Cronica Cercetărilor Arheologice. Campania 2020, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, București, 2021, 68-78, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6471&d=Campulung-Arges-Castrul-roman-de-la-Campulung-%84Jidova%94-2020 [Publicaţie]

20. Țentea, Ovidiu, Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2022 [Fişă de sit]

21. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Muzeul Național de Istorie a României, 2022, 205-209, 5.1-5.4.3, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicaţie]

22. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie, Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892–1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 134 [Publicaţie]

23. Tudor, Dumitru, Castrele romane de la Jidava, lângă Câmpulung în Muscel, București, 1936, 89-117 [Publicaţie]

24. Petolescu, Constantin C., Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", https://iabvp.ro/jidova/ [site web]

25. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 147-149 [Publicaţie]

26. Tudor, Dumitru, Ştire nouă despre castrul Jidava, Buletinul Muzeului Militar Naţional, 4, București, 1944, 7-8; 89-101 [Publicaţie]

27. Tudor, Dumitru, Arme şi diferite obiecte din castrul Jidava, Buletinul comisiei monumentelor istorice, 37, București, 1944, 119-122 [Publicaţie]

28. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, TIR L, 35, 57

29. Popescu, Em.; Popescu, Eugenia, Castrul roman Jidova-Câmpulung (Observații preliminare), Argesis. Studii şi comunicări, 1, Muzeul Pitești, Piteşti, 1968, 67-79, https://biblioteca-

digitala.ro/?articol=67070-castrul-roman-jidava-campulung-observatii-preliminare--argesis-studii-si-comunicari--i-1968 [Publicaţie]

30. Popescu, Em.; Popescu, Eugenia, Raport preliminar asupra săpăturilor efectuate în anii 1962-1967 în castrul roman de lângă Cîmpulung-Muscel (Jidova), Materiale și Cercetări Arheologice, IX, Editura Academiei Republicii Populare Române, București, 1970, 251-263, https://biblioteca-digitala.ro/?articol=122344-raport-preliminar-asupra-sapaturilor-efectuate-in-anii-1962-1967-in-castrul-roman-de-langa-campulung-muscel-jidova--materiale-si-cercetari-arheologice-institutul-de-arheologie-vasile-parvan--9-1970 [Publicaţie]

31. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1978, 281-284 [Publicaţie]

32. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 122-124, 40

33. Popescu, Em.; Petolescu, Constantin C.; Cioflan, T., Distrugerea castrului de la Câmpulung (Jidova), Studii și Comunicări, 3, Câmpulung, 1984, 15-19 [Publicaţie]

34. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Scrisul românesc, Craiova, 1986, 89-91 [Publicaţie]

35. Petculescu, Liviu, Fragments of Helmets from the Roman fort at Jidava, Acta Musei Napocensis, 36, I, Muzeul Naţional de Istorie a Transilvaniei, Cluj- Napoca, 1997, 189-196, https://biblioteca-digitala.ro/?articol=104291-fragments-of-helmets-from-the-roman-fort-at-jidava--acta-musei-napocensis-actamn-muzeul-national-de-istorie-a-transilvaniei--36-i-1999 [Publicaţie]

36. Bogdan Cătăniciu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 44-45, 106-107 [Publicaţie]

37. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, 44, 1, Berlin, 1997, 79-80, 62 [Publicaţie]

38. Dudău, Octavian, Circulaţia monetară în castrele de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timișoara, 2006, 104-105

39. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Mega, Cluj-Napoca, 2009, 196-202, 45

40. Costea, Florea, Repertoriul arheologic al județului Brașov, Editura C2design, Brașov, 1996, 55-59, 79

41. Petolescu, C. Constantin, 16. Câmpulung, cartier Pescăreasa, jud. Argeș [Jidova] Punct: Castrul roman de la Câmpulung, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2021, 2022

42. Petolescu, Constantin, 19. Câmpulung | Comuna: Municipiul Câmpulung | Judeţ: Argeș | Punct: Castrul roman de la Câmpulung - "Jidova" | Anul: 2022, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2022, 2023

Informații detaliate despre această fortificație apar în studiul lui Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Muzeul Național de Istorie a României, 2022, 205-209: „a. Câmpulung Muscel I (Fig. 5.1-5.2; 5.3.2-5.4.2) este un castru auxiliar având o poziție strategică la aproximativ 20 km S de pasul Rucăr-Bran, fiind identificat la S de cartierul Pescăreasa din municipiul Câmpulung Muscel, pe suprafața unei terase joase, pe malul drept al Râului Târgului, în punctul „Cetate" sau „Jidova" (forma „Jidava" intrată și ea în literatura specialitate este o creație a lui C. D. Aricescu). În urma cercetărilor arheologice (D. Butculescu 1876; Gr. Tocilescu, P. Polonic 1901; Em. Popescu, Fl. Mârțu 1962-1964; Em. Popescu, Eugenia Popescu 1964-1976; C. C. Petolescu, T. Cioflan 1978-2007; C. C. Petolescu, Fl. Matei-Popescu, I. Dumitrescu 2008 - în prezent) a fost identificată o singură fază constructivă a castrului, dar unii autori susțin existența unei faze de lemn și pământ, iar I. Bogdan-Cătăniciu susține existența a chiar trei faze. Castrul este ridicat din piatră, are plan dreptunghiular (98,65×132,35 m), având colțurile rotunjite (Fig 5.4.2). Porta praetoria este amplasată pe latura de S, zidul este lucrat în tehnica opus incertum, având o grosime de 1,80 m. Sistemul de fortificație se completează cu un șanț de apărare, cu o deschidere de 7-11,20 m și 2-2,30 m adâncime, neîntrerupt în fața porților. Deși pe toate laturile au fost identificate turnuri de curtină, (3,75×4 m), cu deschiderea porților de 5,30 m, turnurile de colţ lipsesc. Turnurile de porți au un plan aproximativ pătrat (5×5,60 m), ușor ieșite în exterior. Au fost identificate și principalele drumuri din castru, cel mai bine documentat fiind via principalis, ce măsoară 5,90 m lățime. În interiorul castrului au fost cercetate un număr de clădiri, dintre care se evidențiază principia, clădirea comandamentului, cu dimensiunile de 30,40×34,70 m. Planul clădirii este cel obișnuit, cu un atrium (14,30×19 m) care are pe fiecare latură câte trei spații (4,30×4,30), cu o basilica (9,20×28 m), iar în spate aedes principiorum şi alte două camere. În colțul nord-vestic al clădirii comandamentului (armamentarium) au fost descoperite circa 400 de vârfuri de săgeți, de tip oriental. În latus sinistrum a fost identificat praetorium-ul, având dimensiunile de 38,40×16,90 m. Planul acestei construcții se prezintă astfel: în jumătatea sudică se afla o curte mare (dimensiunile ei

21,70×15,10 m), cu portice pe laturile lungi, iar partea dinspre nord este ocupată de trei șiruri de încăperi.

Camerele din colțurile de nord-vest şi nord-est erau absidale, iar toate încăperile erau prevăzute cu sistem de încălzire (hypocaustum). În latus dextrum au fost identificate două clădiri: o mică clădire absidală, 8×10 m (F. Marcu susține că ar putea fi o fabrica ?) și un horreum (12,95×34,40 m), cel mai mare din Dacia, raportat la dimensiunile castrului. De asemenea, în latus dextrum, între horreum și principia săpăturile recente (2010-2015) au evidențiat existența unei construcții de lemn, distrusă de un incendiu (în stratul de incendiere au fost găsite monede de la P. Septimius Geta și Severus Alexander (222). Clădirea de piatră dublu absidală a fost construită după distrugerea construcției de lemn. La Jidova, într-un strat de incendiu, a fost descoperită o monedă de la Philippus Iunior (246), cea mai recentă monedă descoperită pe limes Transalutanus. Trupa încartiruită la Jidova era cohors I Flavia Commagenorum eq. sag., după cum atestă și un graffito pe o cărămidă (ILD 164). Au fost descoperite, de asemenea, și numeroase piese de echipament militar roman, în afara depozitului de vârfuri de săgeți descoperit în armamentarium. În retentura dextra au fost cercetate, între 1995-2000, două barăci dispuse per strigas (Est – Vest), situate între via decumana şi latura de vest a castrului, fiecare dintre ele în lungime de 36 m și aproximativ 9 m lățime; ele sunt separate printr-un drum realizat din piatră mică de râu şi pietriş. Această zonă fusese intersectată deja, în cursul cercetărilor mai vechi, efectuate de Emilian Popescu şi Eugenia Popescu prin două secţiuni (SC şi SG), perpendiculare pe cele două turnuri de curtină din colţul de nord-vest al castrului. Traseul acestor două construcţii a fost marcat destul de clar, prin descoperirea în loessul virgin a urmelor stâlpilor de lemn. La capătul de Vest al barăcii dinspre latera praetorii (baraca nr. 2) a fost identificat și apartamentul centurionului (3×3, 5 m), pavat cu cărămizi (pe una dintre ele a fost identificat acel graffito menționat anterior). De asemenea, în spaţiul delimitat spre nord de o linie imaginară între turnul de curtină de pe latura de vest şi edificiul identificat cu praetorium, a fost identificat în campaniile din anii 2000-2001 traseul unei alte barăci mai mici, având dimensiunile de aproximativ 26×5,5 m. În ultimii ani (2015-2021), cercetările s-au concentrat în zona dintre praetorium și latura de est a castrului. La capătul dinspre NE al praetorium -ului a fost identificat un edificiu termal de mici dimensiuni, construit din cărămidă la o dată mai târzie decât clădirea de piatră a praetorium-ului, și care a suprapus via sagularis și o parte din agger.”

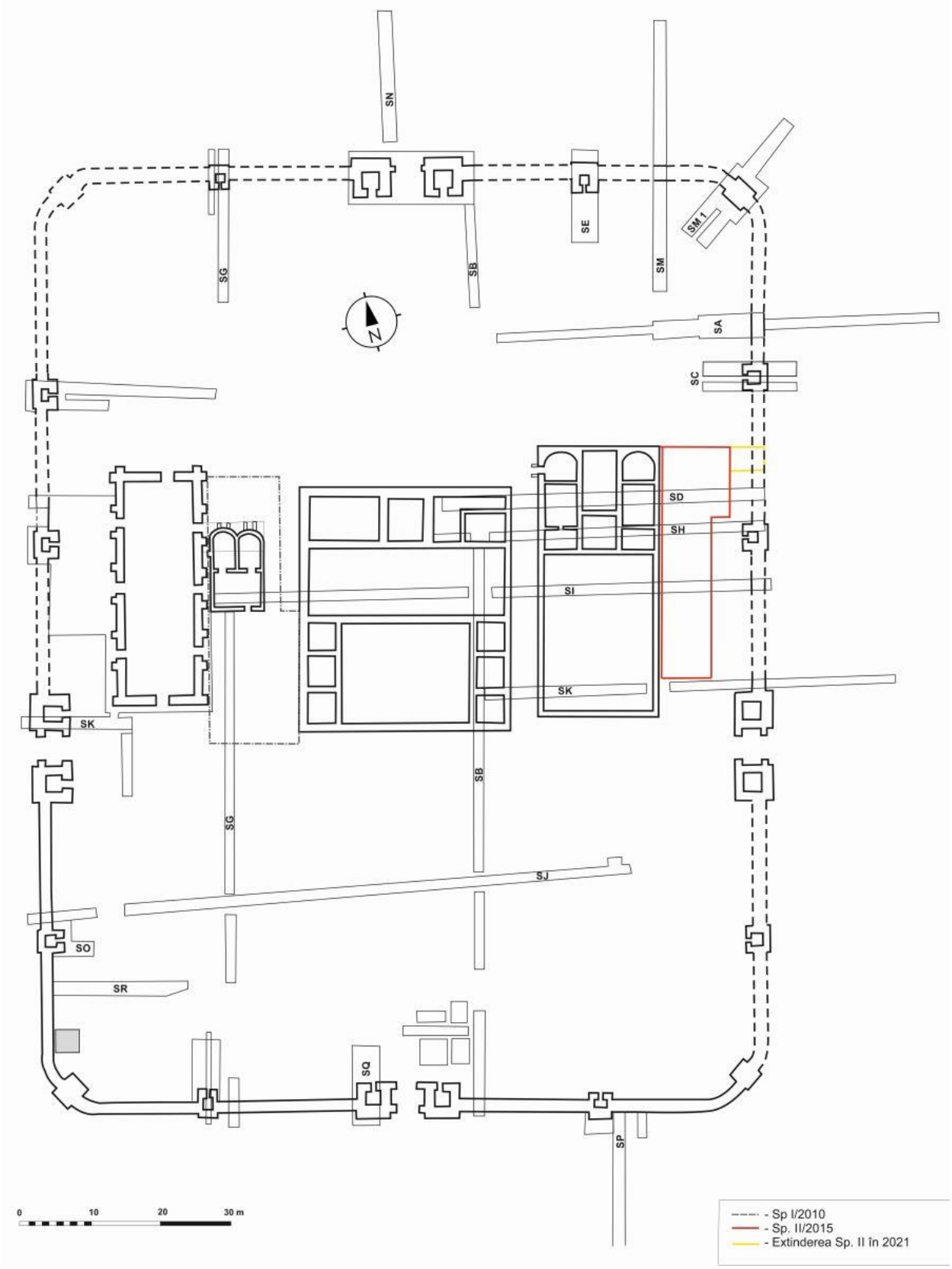

Fig. 0.153 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

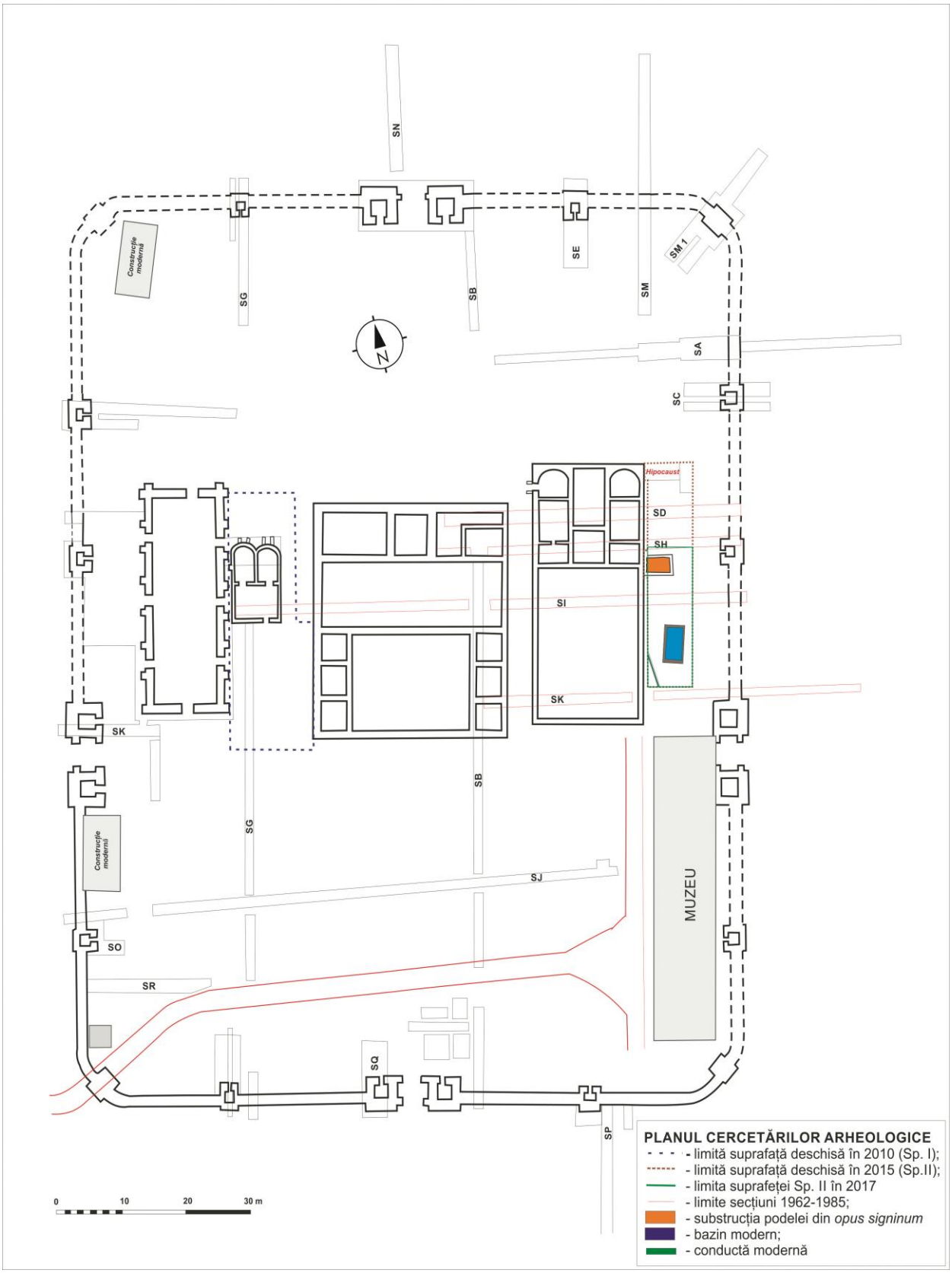

Fig. 0.154 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Fig. 0.155 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

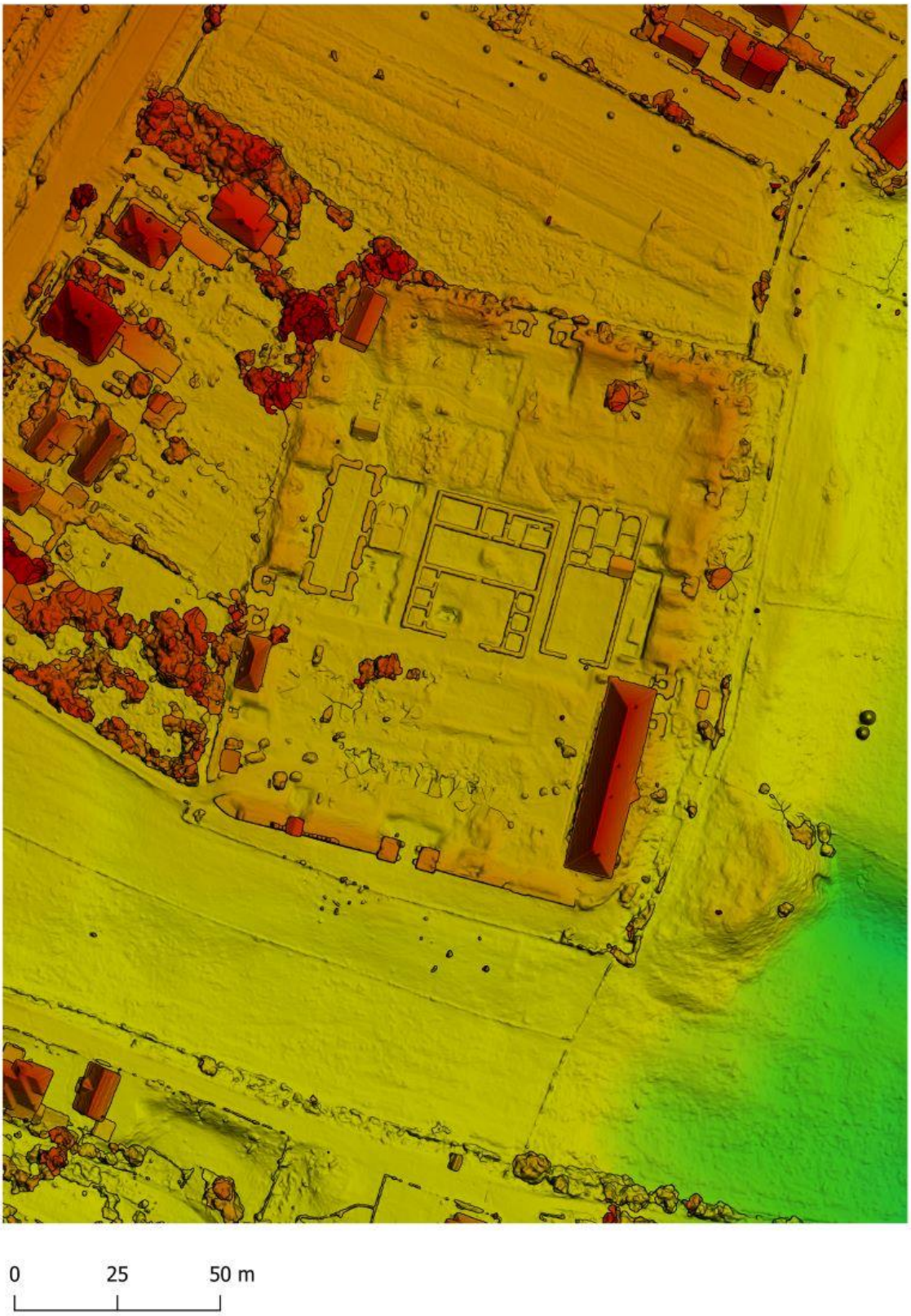

Fig. 0.156 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

Fig. 0.157 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

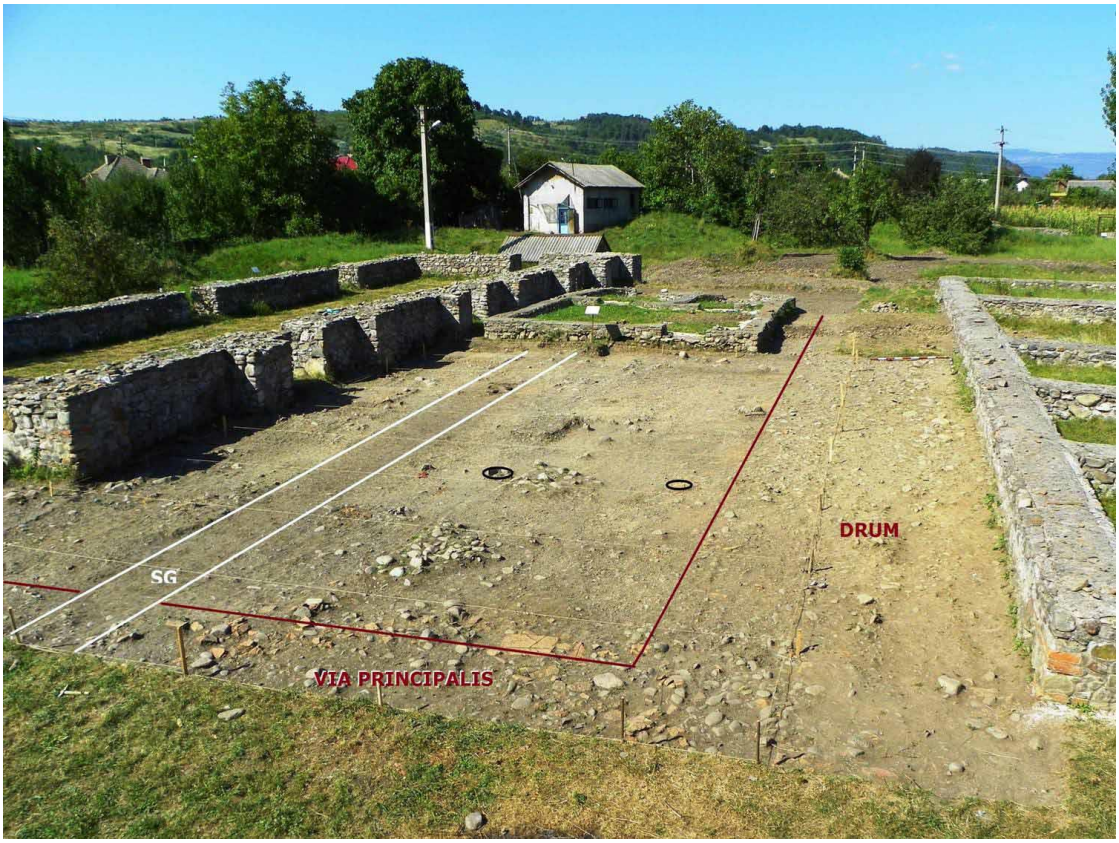

Fig. 0.158 CASTRUL ROMAN DE LA JIDOVA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

Fig. 0.159 CASTRUL ROMAN CÂMPULUNG-JIDOVA 1.
Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#).

Fig. 0.160 CASTRUL ROMAN CÂMPULUNG-JIDOVA 2.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#).

Fig. 0.161 CASTRELE ROMANE DE LA CÂMPULUNG-JIDOVA 2.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#).

6.3. Comuna Bârla, situl arheologic de epocă romană de la Afrimeşti - La Cetate

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre).

1718-255	Afrimești - Urluieni	Romania	N44 29 09.78 E24 45 41.17	11.3 ha	46.39 ha

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 14478.01 și cod LMI AG-I-s-A-13385** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Localizare	Afișează pe harta României *
Cod RAN	14478.01
Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice)	AG-I-s-A-13385
Nume	Situl arheologic de epocă romană de la Afrimeşti - La Cetate
Județ	Argeş
Unitate administrativă	Bârla
Localitate	Afrimeşti
Punct	La Cetate
Punct alte denumiri	Urloaie, Fântâna Tătarilor
Reper	Situl arheologic se găseşte la situat la nord-vest de satul actual, pe o colină, pe malul drept al pârâului Cotmeana, în punctul „la Cetate” sau „la Urloaie”.
Reper hidrografic - nume	Cotmeana
Reper hidrografic - tip	pârâu
Forma de relief	câmpie
Utilizare teren	agricultură
Categorie	locuire

Tip aşezare militară

Descriere Este vizibilă doar castrul mare, pe toate laturile, sub forma unui val de pământ. Pe latura de sud-est este vizibil şi şanţul de apărare, în direcţia castellum-ului.

Observații Situl arheologic face parte din Limesul Transalutan. Castrul şi castellum-ul au fost înregistrate în LMI la Urloaie, comuna Bârla. În LMI castrul este amplasat la cca. 2 km sud de sat.

Data descoperirii secolul al XIX-lea

Suprafața sitului 11,295 ha

Stare de conservare medie / 26.07.2022

Riscuri antropice Afectare parţială: 3 / 20.01.2020

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fişei 26.04.2023

Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
piese port / fibulă	Epoca romană (al treilea sfert al secolului al III-lea p.Chr.)	romană		
Castru auxiliar	Epoca romană (secolul al	romană	Prima fază este reprezentată de un castru de lemn şi pământ, cu plan dreptunghiular, având dimensiunile de 105×123 m. Valul de	AG-I-m-A-

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
	III-lea p. Chr.)		pământ are 10 m lăţime şi 1,20 m înălţime, fiind prezent şi un şanţ de apărare pe toate laturile.Ce-a de-a doua fază este cea a castrului cu zid de cărămidă. Acesta are un plan dreptunghiular cu colţurile rotunjite, având dimensiunile de 105×123 m, păstrând aceeaşi orientare ca fortificaţia precedentă. Zidul are o grosime de aproximativ 1,50-1,60 m.Şanţurile defensive ale fazei de lemn sunt refolosite. Porţile au o lăţime de 3,50 m pe laturile de nord şi de est. Turnurile porţilor sunt dreptunghiulare, uşor proiectate spre exterior (5,50 x 5,50/4,70 x 5,50 m). Turnurile de colţ sunt trapezoidale. Clădirea sediului (principia) a fost parţial neacoperită, având dimensiunile 29,80 x 31,50 m. În latus dextrum (partea dreaptă) a fost identificată o clădire care ar putea fi pretorio. S-a emis ipoteza că această fortificaţie ar putea data din vremea lui Hadrian (I. Bogdan Cătăniciu, N. Gudea). Majoritatea descoperirilor monetare sunt din secolul al III-lea d.Hr., de la Ela-gabalus (218-222 d.Hr.) la Filip Arabul (244-249 d.Hr.). În castru a fost găsită moneda de tip PMS COL VIM. A fost descoperită o singură monedă de la Traian (98-117 d.Hr.). Pe via sagularis (drum periferic), a fost descoperită	13385.01

Categorie / Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			o fibulă, databilă în al treilea sfert al secolului al III-lea d.Hr.	
castellum	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	Castellumul realizat din lemn şi lut are foema dreptunghiulară, având dimensiunile de 85x112 m. Pe latura de nord avea un şanţ de apărare de 30 m lăţime şi 2 m adâncime. Pe latura de vest şanţul avea o deschidere de 25 m şi o adâncime de 1,20 m. Se presupunea că există două faze, ambele distruse de incendiu. Cel mai probabil, acesta din urmă poate fi plasat la începutul secolului al III-lea e.n., după domnia lui Elagabal (218-222 e.n.).	AG-I-m-A-13385.02
aşezare	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	Aşezarea s-a dezvoltat în jurul celor două fortificaţii romane. La nord de castru au fost identificate, prin sondaj sistematic, urme de locuire care aparţine cu siguranţă acestei garnizoane, fiind şi calea de ieşire spre nord, de-a lungul frontierei. În lunca, aflată la 25 m mai jos, se află un alt grup de locuire, şi foarte probabil drumul traversează aici râul Cotmeana.	

Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

1. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fişei de sit)

2. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2000, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Bucureşti, 2001, 260, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=885&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1999 [Publicaţie]

3. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1999, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, Bucureşti, 2000, 112, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=885&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1999 [Publicaţie]

4. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2001, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Bucureşti, 2002, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1529&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-2001 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

5. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 96, poz. 69-73 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

6. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1996, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, Bucureşti, 1997, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=352&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1996 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

7. Cătăniciu Bogdan, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, Bucureşti, 1996, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=176&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1995 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

8. Bogdan Cătănciu, Ioana, Punct: Castellum B, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1998, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, Bucureşti, 1999, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1732&d=Afrimesti-Barla-Arges-Castellum-B-1998 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

9. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Fişă de sit]

10. Teodor, Eugen S., Uriaşul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeş, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 216 [Publicaţie]

11. Țentea, Ovidiu, 2022 [Fişă de sit]

12. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj-Napoca, 2022, 216-2017, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicaţie]

13. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900 [Publicaţie]

14. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii Romani. Romula - Durostorum - Tomis. L 35, Tabula Imperii Romani (TIR), Editura Academiei Republicii Socialiste România, București, 1969 [Publicaţie]

15. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 3, Editura Științifică, Bucureşti, 1968, 374-375 [Publicaţie]

16. Bogdan-Cătăniciu, Ioana, Nouvelles recherches sur le limes de Sur - Est de la Dacie, Internationalen Limeskongresses. Limes XI, Székesfehérvár, 1977, 337-338 [Publicaţie]

17. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 308 [Publicaţie]

18. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, Bucureşti, 1983, 120-121, 35a [Publicaţie]

19. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 87 [Publicaţie]

20. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Castella de la Urluieni, Studii și Cercetări de Istorie Veche și Arheologie (SCIVA), 45, 4, Editura Academiei Române, București, 1994, 327-355, https://biblioteca-digitala.ro/?articol=117349-castella-de-la-urluieni--studii-si-cercetari-de-istorie-veche-si-arheologie-sciva--tombrie-decembrie-4-45-1994 [Publicaţie]

21. Bogdan Cătănciu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 96-104 [Publicaţie]

22. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, Berlin, 1997, 75, 55 [Publicaţie]

23. Dudău, Octavian, Circulaţia monetară în castrele de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timişoara, 2006, 136-137 [Publicaţie]

24. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj- Napoca, 2009, 245-246, 75 [Publicaţie]

25. Mândescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 33-35, 1 [Publicaţie]

Fig. 0.162 AFRIMEȘTI – LA CETATE.
Fotografie aeriană a sitului arheologic din partea sud-estică. În plan central se găsește castrul mare.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Fig. 0.163 CASTRUL ROMAN ȘI AȘEZAREA CIVILĂ DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI.
Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#).

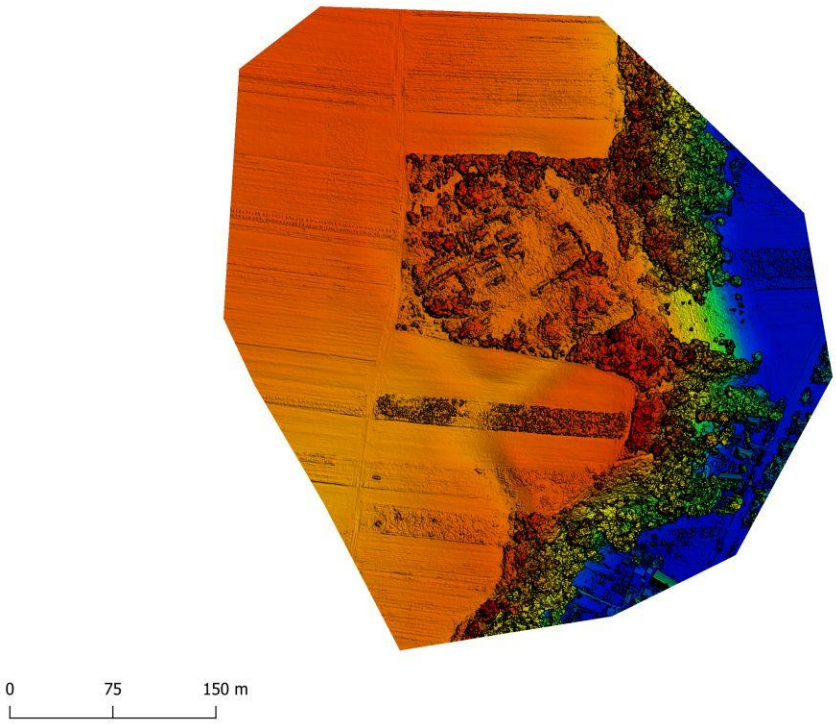

Fig. 0.164 CASTRUL ROMAN DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Fig. 0.165 CASTRUL ROMAN DE LA AFRIMEȘTI-URLUIENI. HILLSHADE MODEL.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)

6.4. Fortificaţia de refugiu de la Dâmbovicioara - Valea Urdii

Este înregistrată în RAN cu **codul 16338.02** și informațiile de mai jos (sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro)):

Localizare	Afişează pe harta României *
Cod RAN	16338.02
Nume	Fortificaţia de refugiu de la Dâmbovicioara - Valea Urdii
Județ	Argeş
Unitate administrativă	Dâmbovicioara
Localitate	Dâmbovicioara
Punct	Valea Urdii
Reper	Situl se află pe vârful cu cota 1131 m aflat imediat la NE de cătunul Valea Urdii şi la sud de valea superioară a Muierii.
Utilizare teren	pădure
Categorie	fortificaţie
Tip	fortificaţie de refugiu
Observații	Deşi diferenţele de cotă nu sunt aparent impresionante (+47 m peste şoseaua naţională, +100 m peste drumul de la NV), situl este greu accesibil, datorită pantelor mari şi a pădurii dese.
Descoperitor	Eugen S. Teodor
Data descoperirii	23 aug. 2019
Suprafața sitului	1 ha
Stare de conservare	medie / 09.05.2021
Riscuri naturale	Alunecări de teren: 3 / 09.05.2021
Regim de proprietate	public
Data ultimei modificări a fişei	26.04.2023

Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
Fortificaţie cu dublă palisadă	Preistorie	Situl se află pe un vârf abrupt deasupra căii vechi de circulaţie prin pas. Peretele din acea direcţie (NV) este foarte abrupt, cu numeroase stânci verticale, fiind accesibil numai dinspre capetele alungite (SV şi NE, preferabil prima variantă). Fortificaţia este compusă din două inele, unul interior (54 x 47) şi unul exterior (lung de 127 m, pe lungimea reliefului). Palisada exterioară nu este trasată decât spre capetele accesibile (SV şi NE). Palisada interioară nu este completă, fiindcă spre NE nici nu era necesară, iar în zona de sud nu este vizibilă pe o lungime de 37 m, fiind probabil alunecată în vale. Palisada este foarte modestă, în general, creând practic doar o cărare îngustă pe care se poate circula. Intervenţia cea mai masivă s-a făcut la „poarta” de la SV, adică în direcţia cu accesul cel mai facil, unde a fost săpat un perete de piatră înalt de peste 2 m. Există foarte puţine locuri cât de cât plate, pe care s-ar putea încropi un adăpost (câţiva metri pătraţi pe vârf, şi alţi metri pe o terasă imediat la vest), iar apa, firește, lipseşte. Datorită altitudinii şi dificultăţii de acces, este mai degrabă o fortificaţie „strategică”, decât una „de refugiu” (existenţa unei populaţii care să se refugieze, în zonă, este discutabilă). Poziţia dominantă asupra vechiului drum (aflat la cca 80 m spre NV, dar şi 80 de m mai jos) explică rostul ei, respectiv controlul traficului de persoane sau mărfuri.

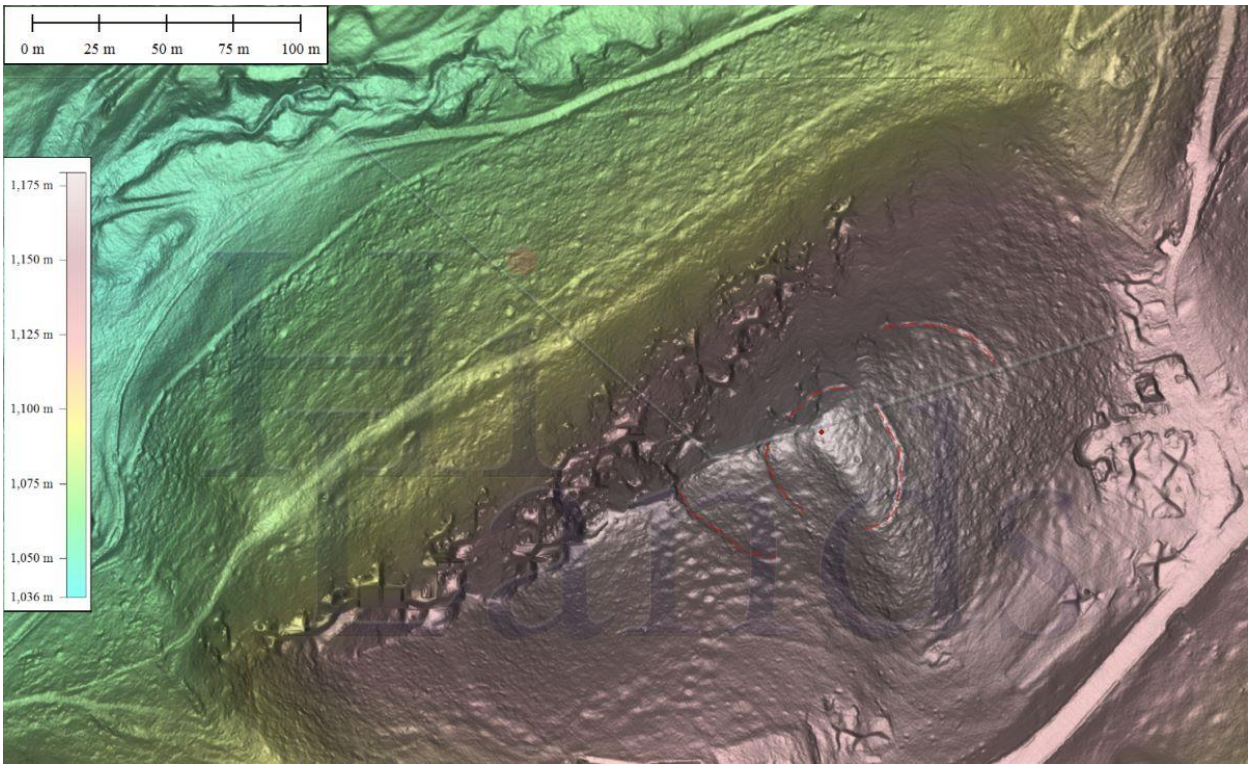

Fig. 0.166 FORTIFICAȚIA DE REFUGIU DE LA DÂMBOVICIOARA – VALEA URDII.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

2.8.5. Fortificaţia preistorică de refugiu de la Piscani - Dealul Iudei Sud

Este înregistrată în RAN cu **codul 16392.03** și informațiile de mai jos (sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro)):

Localizare Afişează pe harta României *
Cod RAN 16392.03
Nume Fortificaţia preistorică de refugiu de la Piscani - Dealul Iudei Sud
Judeţ Argeş
Unitate administrativă Dârmăneşti
Localitate Piscani
Punct Dealul Iudei Sud
Reper Deasupra satului, spre nord, se află o fermă, iar la cca 150 m nord, urmând linia muchiei dealului, se află această împrejmuire, ca urme tipice ale unei palisade

(modeste). Terenul este greu accesibil, spre est existând o râpă vertical, iar zona de sud este dens ocupată de o pădure tânără. Accesul este mai facil dinspre nord.

Reper hidrografic - nume Râul Târgului

Reper hidrografic - tip râu

Forma de relief deal

Utilizare teren pădure

Categorie fortificaţie de refugiu

Tip fortificaţie de culme

Descriere Fortificaţia este relativ mare ca suprafaţă, dar modestă ca execuţie (valul palisadei păstrează o înălţime de 20-30 cm), foarte probabil o întăritură de refugiu. Din cauza pădurii, în absenţa unor repere GPS clare, obiectivul este greu de găsit. Fortificaţia mai este vizibilă relativ clar doar pe latura de SSV (51 m) şi pe jumătatea de sud a laturii de NV, cealaltă jumătate având aspectul de şanţ al drumului. Poziţia avea avantajul unei vizibilităţi foarte bune (dar numai în absenţa pădurii!) spre Râul Târgului şi spre Râul Doamnei.

Observații Situl este mărginit la est de o râpă în care, destul de probabil, a alunecat o parte a amenajărilor.

Descoperitor Eugen S. Teodor

Data descoperirii 24 sept. 2020

Suprafața sitului 0,7 ha

Stare de conservare bună / 06.05.2021

Riscuri naturale Incendii: 3 / 06.05.2021; Alunecări de teren: 4 / 06.05.2021

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fişei 26.04.2023

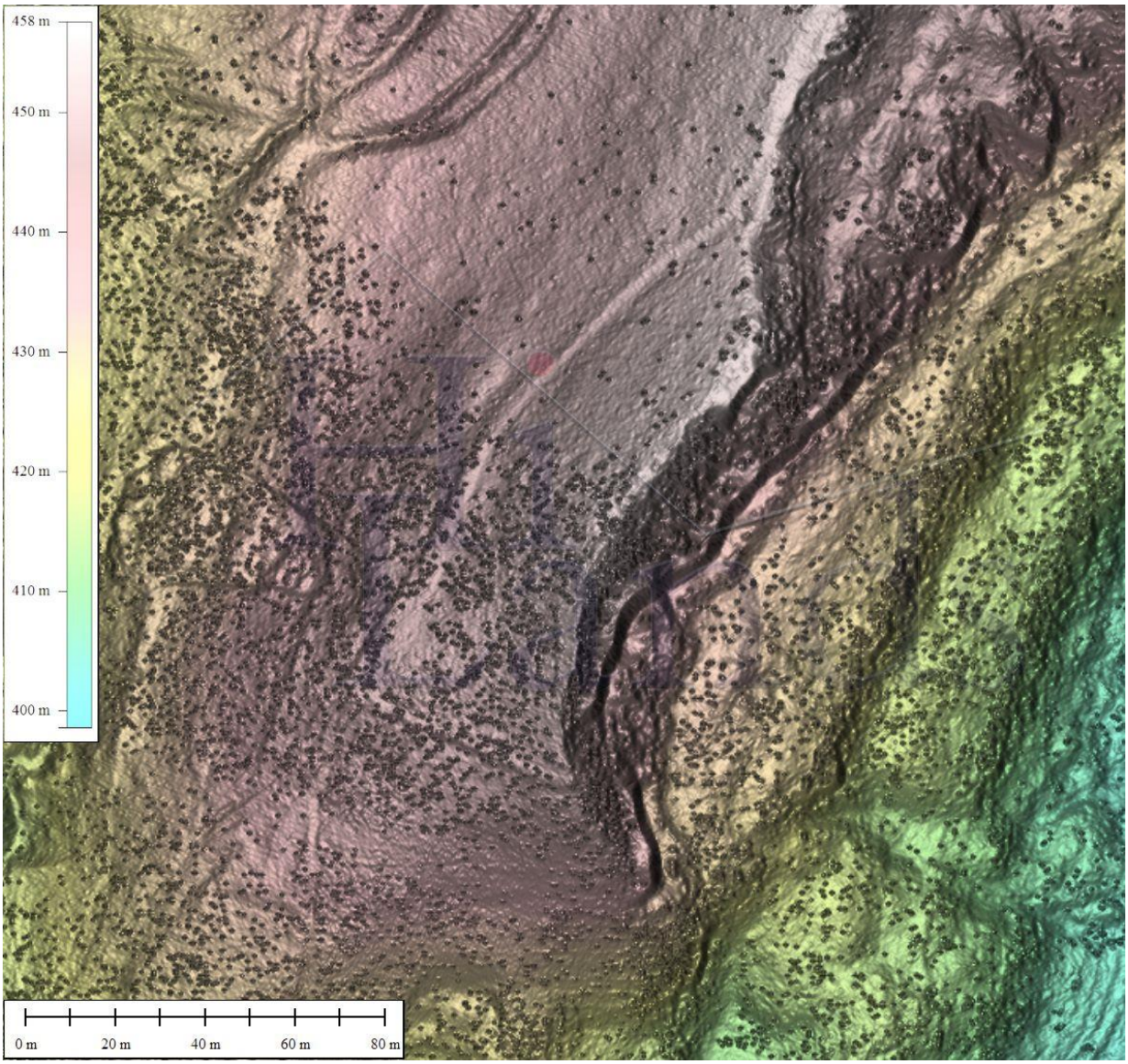

Fig. 0.167 FORTIFICAȚIA PREISTORICĂ DE REFUGIU DE LA PISCANI – DEALUL IUDEI SUD.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

6.5. Tumulul de la Fureşti - T1

Este înregistrată în RAN cu **codul 16445.01** și informațiile de mai jos (sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)):

Localizare	Afișează pe harta României *
Cod RAN	16445.01
Nume	Tumulul de la Fureşti - T1
Județ	Argeş

Unitate administrativă Dobreşti

Localitate Fureşti

Punct Pădurea Furească

Reper Tumulul face parte dintr-o necropolă ce conţine 17 tumuli, în Pădurea Furescă, ce se întinde pe o zonă de aproximativ 5 ha la est de drumul judeţean 702 şi la nord de limita administrativă între comunele Dobreşti şi Beleţi Negreşti, la sud-est de satul Fureşti.

Reper hidrografic - nume Cârcinov

Reper hidrografic - tip râu

Forma de relief deal

Utilizare teren pădure

Categorie descoperire funerară

Tip tumul

Data descoperirii 2020

Stare de conservare foarte bună / 22.09.2021

Riscuri naturale Animale: 1 / 22.09.2021; Exces de apă în sol: 1 / 22.09.2021; Exces de salinitate în sol: 1 / 22.09.2021; Exces de aciditate în sol: 1 / 22.09.2021

Regim de proprietate privat

Data ultimei modificări a fişei 26.04.2023

Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro)

Categorie/ Tip	**Epoca (Datare)**	**Descriere/ Observații**
Tumul	Epoca bronzului	Necropola de la Fureşti este alcătuită din 17 tumuli, cu înălţimi variabile de până la 1 m, aparţinând foarte probabil epocii bronzului, concentraţi în două zone distincte pe marginea unui vechi drum ce străbate Pădurea Furească de la nord la sud.

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Descriere/ Observații
		Primul grup este alcătuit din 10 tumuli, iar cel de-al doilea din cinci; între aceste nuclee sunt amplasaţi alţi doi tumuli.

Fig. 0.168 TUMUL DIN NECROPOLA DIN PĂDUREA FUREASCĂ.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

6.6. Castrul auxiliar şi termele de la Voineşti - Măilătoaia/ Malul lui Cocoş

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre).

1718-249	Voinești - Măilătoaia	Romania	N45 17 53.56 E25 04 31.18	1.2 ha	9.47 ha

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 16935.01 și cod LMI AG-I-s-A-13387** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).

Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Localizare	Afişează pe harta României *
Cod RAN	16935.01
Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice)	AG-I-s-A-13387
Nume	Castrul auxiliar şi termele de la Voineşti - Măilătoaia/ Malul lui Cocoş
Judeţ	Argeş
Unitate administrativă	Lereşti
Localitate	Voineşti
Punct	Măilătoaia
Punct alte denumiri	Malul lui Cocoş
Reper	Malul lui Cocoş se află în partea de est a satului Voineşti (comuna Lereşti), la circa 600 m nord-est de ieşirea din oraşul Câmpulung-Muscel.
Reper hidrografic - nume	Râul Târgului
Reper hidrografic - tip	pârâu
Forma de relief	depresiune
Utilizare teren	agricultură; păşune
Categorie	locuire
Tip	aşezare militară
Descriere	Fortul auxiliar Voineşt este situat la aproximativ 12 km nord de Cetatea Romană Câmpulung (Jidova I) şi la aproximativ 22 km sud de Cetatea Rucăr pe un platou uşor înălţat. Fortul este situat la marginea vestică a acelui platou, fiind parţial avariat de râpa cauzată de curgerea râului Redea, într-un loc numit „Malul lui Cocoş – Măilătoaia”.
Suprafaţa sitului	1,204 ha
Stare de conservare	medie / 20.07.2022
Riscuri antropice	Afectare parţială: 3 / 20.07.2022; Agricultură intensivă: 3 / 20.07.2022
Regim de proprietate	public

Categorie/ Tip	**Epoca (Datare)**	**Cultura/ Faza culturală**	**Descriere/ Observații**	**Cod LMI**
Castru auxiliar	Epoca romană (secolul al II-lea)	romană	Fortificaţia are zidul gros de 1,15 m realizat în tehnica opus incertum, înconjurat de un zid simplu şi de un şanţ defensiv. Două ştampile de ţiglă recuperate atestă detaşamentele Legiunii XI Claudia Pia Fidelis (LEG XI CPF) şi ale cohortei I Flavia Commagenorum (COH COM), ambele active în acea regiune în timpul domniei lui Traian.	AG-I-m-A-13387.01
Terme	Epoca romană (secolul al II-lea)	romană	O primă constatare a fost aceea că zidul bazinului, dar şi cel care mărginea în partea de sud şirul de trei încăperi identificat în S1 (el marchează totodată latura de nord a spaţiului de la est de bazin) au apărut imediat sub stratul vegetal. Zidul orientat nord-sud, care delimitează în partea de est spaţiul, se afla la o adâncimea mai mare faţă de celelalte două, fiind interceptat la circa 0,90 m de la nivelul actual de călcare. El pare a fi fost demantelat	AG-I-m-A-13387.02

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			până aproape de nivelul fundaţiei. Structura fundaţiei era destul de solidă, fiind alcătuită din pietre (de carieră, şisturi) legate cu mortar.O a doua constatare a fost făcută după demontarea martorului dintre S1 şi S2, carourilor 6-12, în 2014 şi 2015. Cu această ocazie, s-a observat că zidul orientat vest-est, care marchează latura sudică a şirul de trei încăperi şi închide în partea de nord mica încăpere (spaţiul) de la est de bazinul de apă caldă, este străpuns de un canal. El taie şi colţul nordic al zidului care marchează latura estică a micii încăperi, în punctul de îmbinare cu zidul orientat vest-est (fig.1). Canalul avea pereţii laterali realizaţi din cărămizi dispuse pe cant, iar în deschidere măsură 0,40 m. El porneşte din cea de-a doua încăperea din şirul de trei (cea de la est de „camera cu hypocaust”) şi traversează oblic peretele sudic al acestei încăperi. Deocamdată, nu putem preciza funcţionalitatea sa.	

Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro)

1. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fişei de sit)

2. Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 96-97, poz. 75-77 [Ordin MCC] (sursa fişei de sit)

3. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercatărilor aheologice din România, campania 2014, Institutul Național al Patrimoniului, 2015, 253-254, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5467&d=Voinesti-Leresti-Arges-Voinesti-%96-Thermae-2014 [Publicaţie]

4. Cantacuzino, Gheorghe I., Cronica cercatărilor aheologice din România. Campania 2001, CIMEC- Institutul de Memorie Culturală, București, 2002, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=1558&d=Voinesti-Dambovita-Cetate-2001 [Publicaţie]

5. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercatărilor aheologice din România. Campania 2015, Institutul Național al Patrimoniu, București, 2016, 108-110, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5489&d=Voinesti-Leresti-Arges-Mailatoaia--Malul-lui-Cocos-2015 [Publicaţie]

6. Matei-Popescu, Florian, 75. Voineşti, com. Lereşti, jud. Argeş - Punct: Malul lui Cocoş - Măilătoaia, Cronica cercetărilor aheologice din România, campania 2017, Institutul Național al Patrimoniu, Bucureşti, 2018, 153-155, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5872&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2017 [Publicaţie]

7. Matei-Popescu, Florian et all, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2018, Institutul Național al patrimoniului în parteneriat cu Muzeul Național Brukenthal, Sibiu, 2019, 252-254, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6249&d=Voinesti-Leresti-Arges-Mailatoaia-2018 [Publicaţie]

8. Matei-Popescu, Florian, Voineşti, com. Lerești, jud. Argeș, punct: "Malul lui Cocoș - Măilătoaia", Cronica cercetărilor aheologice din România. Campania 2019, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2020, 439-441, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6380&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2019 [Publicaţie]

9. Matei-Popescu, Florian et all, Voineşti | Comuna: Lereşti | Judeţ: Argeş | Punct: Mălătoaia | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2017, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5679&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malatoaia-2016 [Publicaţie]

10. Matei-Popescu, Florian et all, Voineşti | Comuna: Lereşti | Judeţ: Argeş | Punct: Măilătoaia - Malul lui Cocoş | Anul: 2016, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campania 2016, Institutul Național al Patrimoniului, București, 2017, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=5679&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malatoaia-2016 [Publicaţie]

11. Matei-Popescu, Florian, 63. Voineşti, com. Lerești, jud. Argeș. Punct: Malul lui Cocoș - Măilătoaia, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2020, Institutul Național al Patrimoniului în parteneriat cu Universitatea „Lucian Blaga" din Sibiu și Centrul de Cercetare a Patrimoniului și Istoriei Socio-Culturale, București, 2021, 343-352, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=6618&d=Voinesti-Leresti-Arges-Malul-lui-Cocos-%96-Mailatoaia-2020 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

12. Gudea, Nicolae, Der untermoesische Donaulimes und die Verteidigung der moesischen Nord- und Westküste des Schwarzen Meeres: Limes et litus Moesiae Inferioris (86-275 n. Chr.), Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum, 52, 2, Berlin, 2005, 500, https://journals.ub.uni-heidelberg.de/index.php/jahrb-rgzm/article/download/18862/12674 [Publicaţie]

13. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 246, 77 [Publicaţie]

14. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicaţie]

15. Bădescu, M., Complexul roman de la Voinești-Muscel, Muscel 2000, Câmpulung, 2009 [Publicaţie]

16. Costea, Florea, Repertoriul arheologic al Județului Brașov / 2, Muzeul Județean de Istorie, Brașov, 1996, 191-192 [Publicaţie]

17. Matei-Popescu, Florian, 100. Voineşti, com. Lerești, jud. Argeș Punct: Malul lui Cocoș - Măilătoaia, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 2021, 2022 [Publicaţie]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 203-205): „Castellum-ul de la Voinești (Fig . 4.1–4.4) este situat la o distanță de 12 km N de fortificațiile de la Câmpulung şi la 22 km S de fortificația de la Rucăr. A fost identificat la E de satul actual, în punctul „Malul lui Cocoș - Măilătoaia"; castrul este amplasat în partea de vest a platoului, fiind distrus de valea Redei. Cercetările arheologice desfășurate la Voinești (M. Bădescu, C. Becleanu 1969; C. C. Petolescu, T. Cioflan, M. Bădescu 1980) au identificat un castellum de piatră (?), de dimensiuni neprecizate, cu ziduri realizate în tehnica opus incertum de 1,15 m grosime, înconjurat cu un șanț simplu de apărare. Materialul tegular descoperit în zona barăcilor este ștampilat cu ștampilele legiunii XI Claudia (LEG XI CPF) şi ale cohortei I Flavia Commagenorum (COH COM) (ILD 165, 166), ștampile identice cu cele descoperite la Drajna. I. Bogdan-Cătăniciu consideră că ceea ce era un strat de pietre de râu, lat de circa 1 m, nu dovedește existenta unei fortificații de piatră, fiind vorba, de fapt, de via sagularis a unei fortificații de lemn și pământ. La o distanță de circa 40 m SE de castru au fost identificate și termele fortificației (Fig . 4.3–4.4), pe același platou (către strada Roman). Cercetările arheologice din zona termelor de la Voinești s-au desfășurat în două etape distincte: M. Bădescu în perioada 1980-1990 și C. C. Petolescu, Fl. Matei-Popescu, I. Dumitrescu din 2013 – prezent. În anul 1986 termele au suferit distrugeri, când prin colțul nord-estic a fost săpat un șanț pentru instalarea unei conducte în vederea alimentării cu apă a orașului Câmpulung Muscel. Noile cercetări au dezvelit o porțiune din partea de S a edificiului termal, fiind descoperite bazine și instalații cu hypocaust. Materialul tegular descoperit aici poartă ștampilele trupelor menționate anterior. Pe o țiglă apare o ștampilă comună a celor două unități, ceea ce indică prezența unei Bauvexillation comună. Pe baza materialului tegular și a descoperirilor monetare cele două monumente datează din epoca lui Traian.

Bibliografie: Tudor 1978, 309; Bădescu, M.I. 1981. Ştampilele tegulare de la Voineşti - Muscel (com. Lereşti, jud. Argeş), Studii şi Cercetări de Istorie Veche, 32, 2: 291-295; Bogdan-Cătăniciu 1997, 45 şi nota 66; Gudea 1997, 81, nr. 64; Gudea 2005, 500, nr. VII. C. 1a; Marcu 2009, 246, nr. 77; Bădescu, M.I. 2009. Complexul roman de la Voinești-Muscel. Câmpulung: Editura Muscel 2000; Costea 1996, 191-192, nr. 578; Petolescu, C.C, Matei-Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2014. Voinești, com. Lerești, jud. Argeș, punct: Voinești- Thermae. Cronica Cercetărilor Arheologice, campania 2014, 253-254, nr. 154; Matei Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2019. Voinești, com. Lerești,

jud. Argeș, punct: Malul lui Cocoș- Măilătoaia. Cronica Cercetărilor Arheologice: 252-254; Matei-Popescu, F. și Dumitrescu, I. 2020. Băile militare romane de la Voinești / Roman Military Bathhouse from Voinești, în: C.A. Bărbulescu, C. Croitoru și O.V. Udrescu (eds). Miscellanea historica et archaeologica in memoriam Dumitru Berciu: 251-269. Brăila: Editura Istros a Muzeului Brăilei ”Carol I”.”

Fig. 0.169 VOINEȘTI. IMAGINE AERIANĂ A CERCETĂRILOR ARHEOLOGICE DIN ZONA BĂII ROMANE, DINSPRE NORD.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

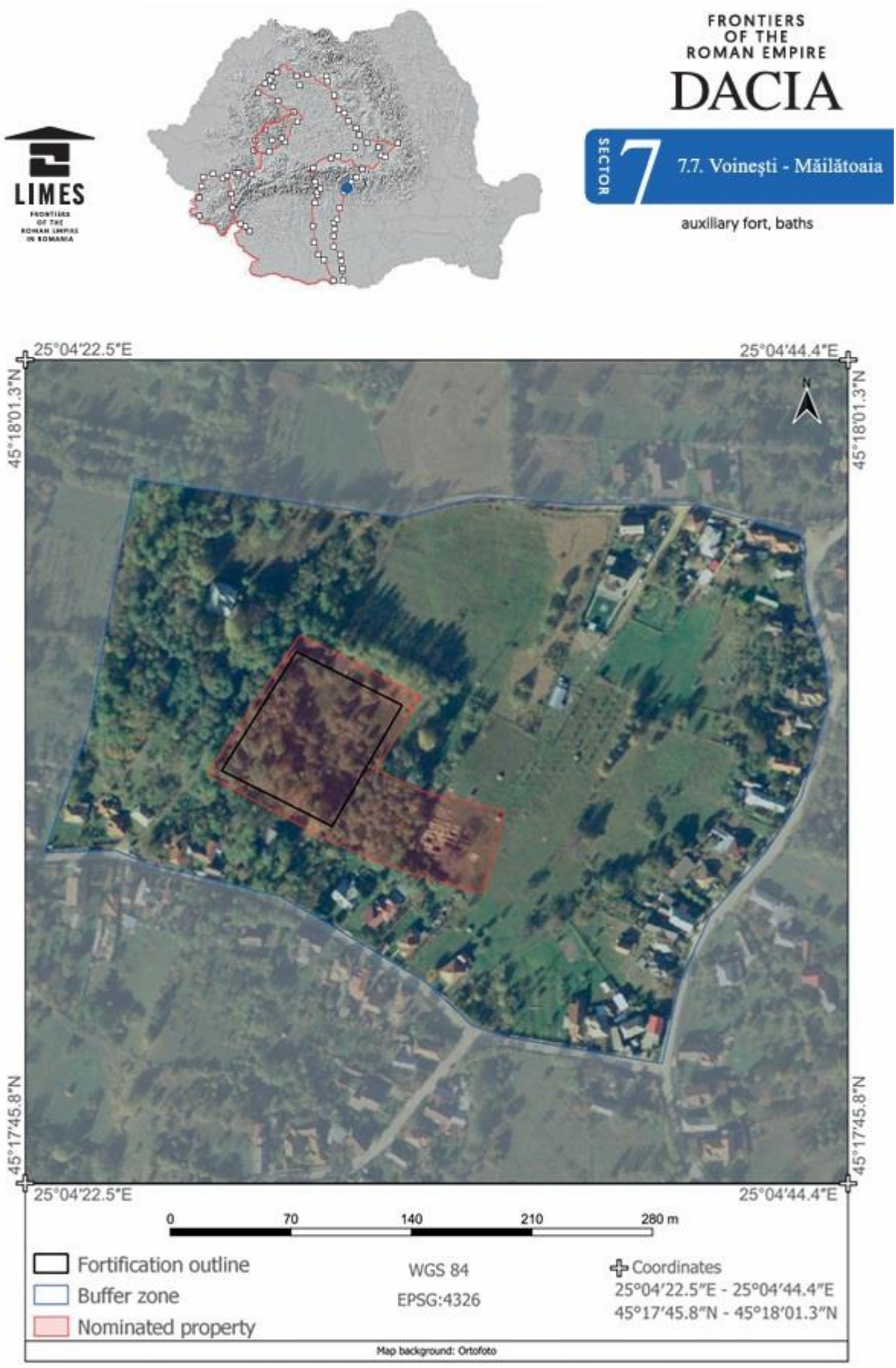

Fig. 0.170 CASTRUL ROMAN DE LA VOINEȘTI-MĂILĂTOAIA.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#).

Fig. 0.171 CASTRUL ROMAN DE LA VOINEȘTI-MĂILĂTOAIA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

6.7. Castellumul de epocă romană de la Câmpulung - Biserica Jidovilor (Jidova II)

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre).

1718-251	Câmpulung - Jidova 2	Romania	N45 13 00.78 E25 00 41.17	0.98 ha

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN13506.01 și cod LMI AG-I-s-A-13357** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).

Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Localizare	Afișează pe harta României *
Cod RAN	13506.08
Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice)	AG-I-s-A-13357
Nume	Castellumul de epocă romană de la Câmpulung - Biserica Jidovilor (Jidova II)
Județ	Argeș
Unitate administrativă	Municipiul Câmpulung
Localitate	Câmpulung
Punct	Biserica Jidovilor
Punct alte denumiri	Pescăreasa
Reper	Situl arheologic se găseşte în partea de sud-sud-vest a localităţii Câmpulung, în dreptul localităţii Loturi, pe malul drept al Râului Târgului.
Reper hidrografic - nume	Râul Târgului
Reper hidrografic - tip	pârâu
Forma de relief	depresiune

Utilizare teren agricultură

Categorie locuire

Tip aşezare militară

Descriere Acest castel este situat la circa 300 m S de marea fortificaţie de piatră, pe aceeaşi zonă a terasei amintite, în punctul numit „Biserica Jidovilor”.

Descoperitor Grigore Tocilescu, Pamfil Polonic

Data descoperirii 1901

Suprafața sitului 0,981 ha

Stare de conservare bună / 21.07.2022

Riscuri antropice Afectare parţială: 3 / 30.03.2020

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fişei 26.04.2023

Categorie/ Tip	**Epoca (Datare)**	**Cultura/ Faza culturală**	**Descriere/ Observații**	**Cod LMI**
Castellum	Epoca romană (începutul secolului al II-lea p. Chr.)	romană	Cercetările arheologice şi alte cercetări au identificat o fortificaţie de pământ pe plan dreptunghiular (50×60 m). A fost identificată o poartă de acces pe latura de sud. Sistemul de fortificaţii consta dintr-un zid de pământ de 10 m lăţime şi 1 m înălţime construit din gazon (caespites). Era înconjurat de două şanţuri de 5-7 m lăţime şi 0,50 m adâncime. În interiorul	AG-I-m-A-13357.01

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
			fortificaţiei, spre latura de est, mărginită de via sagularis (drum periferic), a fost identificată o construcţie (două încăperi) cu sistem de încălzire (hypocaustum). Au fost identificate urme de cazarmă de lemn.	

1. Marcu, Felix, Limes. Frontierele Imperiului Roman în România [Fişă de sit] (sursa fişei de sit)

2. Țentea, Ovidiu, Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2022 [Fişă de sit]

3. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, București, 1901, 134, 77 [Publicaţie]

4. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 149 [Publicaţie]

5. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 281 [Publicaţie]

6. Popescu, E.; Petolescu, Constantin; Cioflan, T., Distrugerea castrului de la Câmpulung (Jidova), Studii și Comunicări, 3, Câmpulung, 1984, 15-19 [Publicaţie]

7. Bogdan-Cătăniciu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 45 [Publicaţie]

8. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, 1, Berlin, 1997, 80, 63 [Publicaţie]

9. Petolescu, Constantin; Cioflan, Teodor, Castrul roman de piatră de la Câmpulung (Pescăreasa, jud. Argeş). Cercetările din anii 1978-1989, Argesis - Studii şi Comunicări, VII, Muzeul Judeţean Argeş, Piteşti, 1995, 17-30, https://biblioteca-digitala.ro/?articol=67209-castrul-roman-de-

piatra-de-la-campulung-pescareasa-jud-arges-cercetarile-din-anii-1978-1989--argesis-studii-si-comunicari--vii-1995 [Publicaţie]

10. Gudea, Nicolae, Der untermoesische Donaulimes und die Verteidigung der moesischen Nord- und Westküste des Schwarzen Meeres: Limes et litus Moesiae Inferioris (86-275 n. Chr.), Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 52, 2, Berlin, 2005, 499-500 [Publicaţie]

11. Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 59-60 [Publicaţie]

12. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj-Napoca, 2022, 205-209, https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/ [Publicaţie]

13. Institutul Național al Patrimoiului, Lista Monumentelor Istorice, Monitorul Oficial al României, partea I, Nr. 113 bis/15.02.2016, București, 2016, 100, poz. 8, https://patrimoniu.gov.ro/images/lmi-2015/LMI-AG.pdf [Publicaţie]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 209): „b. Câmpulung Muscel II (RAN: 13506.08) Acest castellum (Fig 5.3.3 – 5.3.4) este situat la aproximativ 300 m S de castrul mare de piatră, pe aceeași suprafață a terasei menționate, în punctul numit „Biserica Jidovilor”. Cercetările arheologice (Gr. Tocilescu, P. Polonic 1901; sondaje de verificare Em. Popescu, Eugenia Popescu; C. C. Petolescu, T. Cioflan 1989-1991) au identificat o fortificație de pământ, în plan dreptunghiular (50×60 m). O poartă de acces a fost identificată pe latura de sud. Sistemul de fortificare era compus dintr-un val de pământ lat de 10 m și înalt de 1 m, construit din brazde de pământ (caespites). Acesta era înconjurat de două șanțuri de pământ, cu 5-7 m deschidere și 0,50 m adâncime. În interiorul fortificației, spre latura estică, mărginită de via sagularis, a fost identificată o construcție (două camere) prevăzută cu instalație de încălzire (hypocaustum). Au fost, de asemenea, identificate urmele unor bărăci de lemn. În urma cercetărilor efectuate până în prezent a fost propusă o datare a fortificației pentru începutul sec. II (?). Bibliografie: Tocilescu 1900, 134, fig. 77; Christescu 1937, 149; Tudor 1978, 281; Petolescu și Cioflan 1984, 15-19; Bogdan-Cătăniciu 1997, 45; Gudea 1997, 80, nr. 63; Petolescu și Cioflan 1999; Gudea 2005, 499-500, nr. VII. C. 1;

Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M. 2014. Repertoriul arheologic al județului Argeș. Brăila: Editura Istros a Muzeului Brăilei. 59-60, nr. 80.”

Fig. 0.172 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II.
Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](#).

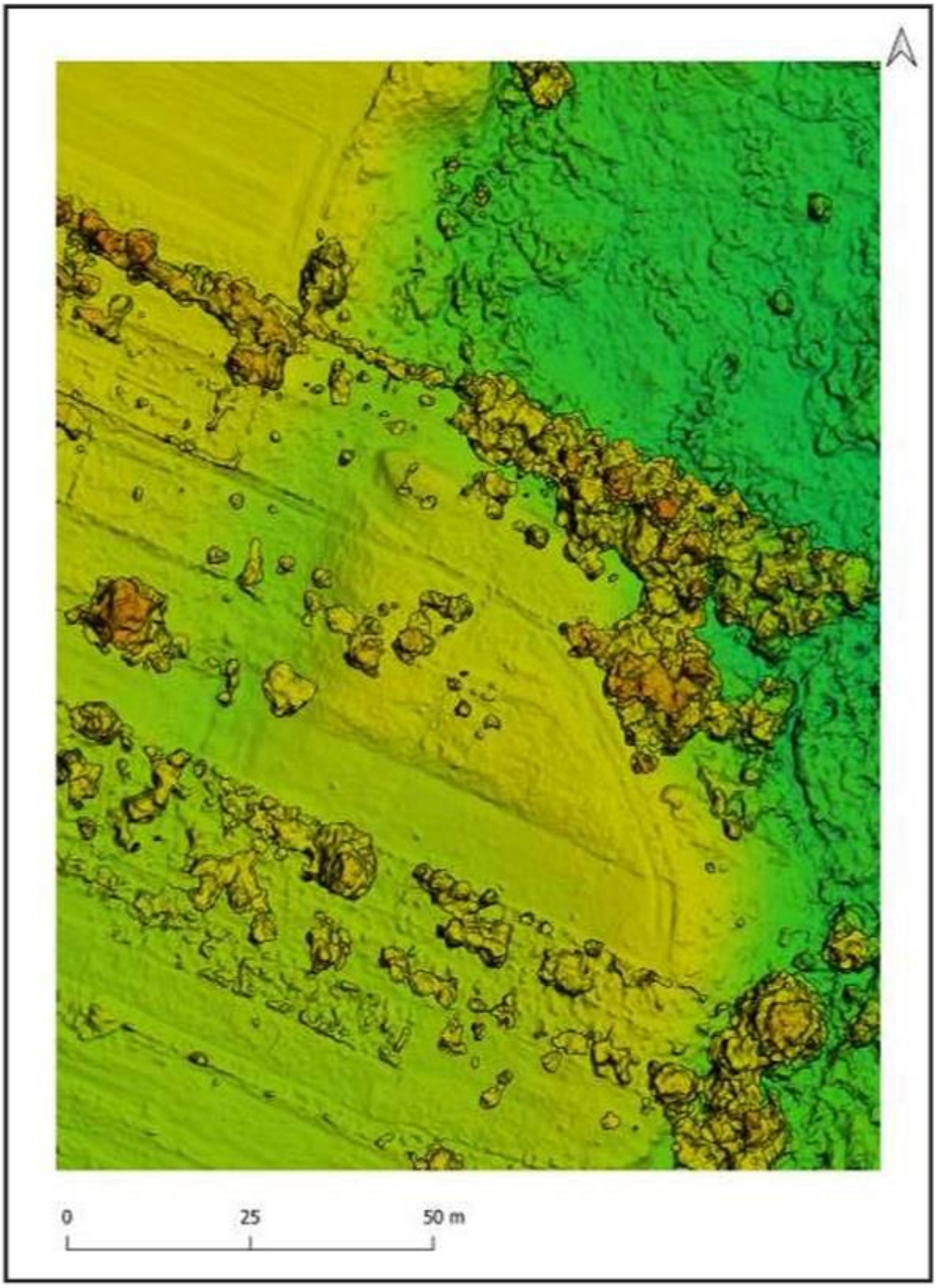

Fig. 0.173 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II. MODEL DIGITAL DE RELIEF.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 207, fig. 5.3.3.

Fig. 0.174 CASTELLUM-UL DE LA JIDOVA II. MODEL DIGITAL DE RELIEF.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 208, fig. 5.4.3.

6.8. Situl arheologic roman de la Piteşti - Războieni

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN13178.08.**

Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Localizare	Afișează pe harta României *
Cod RAN	13178.08
Nume	Situl arheologic roman de la Piteşti - Războieni
Județ	Argeş
Unitate administrativă	Municipiul Piteşti
Localitate	Piteşti
Punct	Războieni
Reper	Situl arheologic se află în cartierul Războieni, în partea de sud-vest a localităţii, la sud-vest de Piaţa Războieni, pe terasa din stânga văii Turceşti şi la aproximativ 2 km vest de lunca râului Argeş.
Reper hidrografic - nume	Argeş
Reper hidrografic - tip	râu
Forma de relief	câmpie
Utilizare teren	locuire
Categorie	locuire
Tip	aşezare
Descriere	Situl este cuprins între: str. Decebal, limita sudică a Colegiului Tehnic „Dimitrie Dima”, Aleea Naum Râmniceanu, limita posterioară a blocurilor şi proprietăţilor de pe str. Dromichete; str. Dormichete, curba de nivel a terasei până pe Aleea Soarelui, str. Burebista, str. Vasile Pârvan, str. Vasile Pârvan şi str. Independenţei. Aşezarea a fost descoperită de către Ion Nania în anul 1966 şi identificată pe baza unor fragmente ceramice aparţinând culturii Chilia-Militari. Punctul este

denumit de autor „Coasta Voiculescului”. Tot în acest spaţiu este cuprinsă şi zona blocului A1, unde a fost găsit tezaurul de aurei de la Piteşti. De asemenea, a fost emisă şi ipoteza existenţei pe terasa Războieni a unui castru şi a unui vicus militaris.

Data descoperirii 1966

Suprafața sitului 14 ha

Stare de conservare grav afectat / 03.12.2020

Riscuri naturale Cutremur: 3 / 03.12.2020; Ploi acide: 1 / 03.12.2020; Exces de apă în sol: 1 / 03.12.2020; Exces de salinitate în sol: 1 / 03.12.2020; Exces de aciditate în sol: 1 / 03.12.2020

Riscuri antropice Demolare: 5 / 03.12.2020

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fişei 26.04.2023

Categorie/ Tip	**Epoca (Datare)**	**Cultura/ Faza culturală**	**Descriere/ Observații**
tezaur / tezaur monetar	Epoca romană (240-243 a.Chr.)	romană	Aureii sunt emişi în timpul lui Gordian al III-lea. ezaurul a fost recuperat în anii 1983-1985, de către poliţie în etape diferite (trei loturi de monede), de la muncitorii care l-au descoperit, apoi predat Muzeului Băncii Naţionale a României, de aceea contextul şi locul de descoperire nu sunt clare. Descoperirea s-a realizat în partea de sud a cartierului Războieni, între zona blocurilor A1 şi A3, pe str. Argedava, la aproximativ 2 km vest de râul Argeş, pe malul stâng al pârâului Turceşti.

Turn	Epoca romană (sec. II-III)	romană	Terasa este închisă pe trei laturi de valea Turceşti, având o cotă de 316-319 m altitudine. Ea are în teren o poziţie similară cu a castrelor de la Săpate şi Izbăşeşti şi o oferă o vizibilitate bună spre sud către Albota, unde sunt vizibile urmele valului de pământ - „Troian”, şi spre est unde acelaşi val se oprea în malul râului Argeş. Totodată, pe marginea de sud-vest a ei se află blocurile A1-A3, unde a fost descoperit tezaurul compus din 23 de monede de aur, aurei emişi de Gordian a III-lea, în intervalul 240-243. Din aceste considerente s-a presupus că pe terasa închisă în partea de sud de valea Turceşti ar trebui să fi existat un turn, releu între castrul/turnul de Albota la şi castrul/turnul de la Mărăcineni, integrat limesului transalutanus. Ion Nania a semnalat şi descoperirea pe terasa din cartierul Războieni, punctul Observator, a unei aşezări din Epoca bronzului, cultura Tei. Zona este mult afectată de construcţiile moderne.
Aşezare	Epoca bronzului (Sec. XVII-XV î. Hr.)	Tei	
aşezare civilă	Epoca romană	romană	

1. Marcu, Felix, Limes. Frontierele Imperiului Roman în România [Baze de date] (sursa fişei de sit)

2. Teodor, Eugen S., Chivoci, Florin, A Roman Frontier crossing the City, Tracing Linear Archaeological Sites. Symposium organized by LIMES TRANSALVTANVS Project, The County Museum Argeş, Pitești, 2017, 25-34 [Publicaţie]

3. Nania, Ion, Descoperiri arheologice în vatra Piteștilor, Argesis. Studii și comunicări, 1, Ordessos, Pitești, 2003, 73-89, https://biblioteca-digitala.ro/?articol=32193-descoperiti-arheologice-pe-vatra-pitestilor--argesis-studii-si-comunicari--xii-2003 [Publicaţie]

4. Dumitrescu, Ion, 2020 [Fişă de sit]

5. Dima, Mihai, Aurei din timpul domniei lui Gordian al III-lea descoperiţi pe limesul transalutan, Studii și cercetări de numismatic, III (XV), București, 2012, 133-140 [Publicaţie]

6. Dima, Mihai, Aurei de la Gordian al III lea din tezaurul de la Pitești, Studii și cercetări de numismatică s.n., V-VII, București, 2014-2017, 149-151 [Publicaţie]

7. Mândescu, Dragoș, Dumitrescu, Ion, Păduraru, Marius, Repertoriul arheologic al județului Argeș, Istros, Brăila, 2014, 139 [Publicaţie]

8. Pițigoi, Andi Ioan, 2020 [Publicaţie]

Fig. 0.175 SITUL ARHEOLOGIC DE LA PITEȘTI – CARTIER RĂZBOIENI.
Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

Fig. 0.176 SITUL ARHEOLOGIC DE LA PITEȘTI – CARTIER RĂZBOIENI. MONEDE DE AUR.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

6.9. Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr – Scărişoara

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre).

1718-248	Rucăr - Scărișoara	Romania	N45 23 54.11 E25 10 42.89	1.26 ha	13.31 ha

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 18536.01 și cod LMI AG-I-s-A-13375** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Localizare Afișează pe harta României *

Cod RAN 18536.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-s-A-13375

Nume Castellum-ul de epocă romană de la Rucăr - Scărişoara

Județ Argeş

Unitate administrativă Rucăr

Localitate Rucăr

Punct Scărişoara

Punct alte denumiri Câmpul Rucărului

Reper Fortificaţia de la Rucăr a fost construită într-o poziţie strategică, la sud de Pasul Bran şi la nord de actualul oraş, în lunca pârâului Râuşorul.

Reper hidrografic - nume Dâmboviţa, Râuşorul

Reper hidrografic - tip râu; pârâu

Forma de relief depresiune

Utilizare teren păşune

Categorie locuire

Tip aşezare militară

Descriere Cetatea Rucărului este amplasată strategic pe o terasă joasă în zona în care râurile Roghina şi Cernea se varsă în râul Dâmboviţa, în punctul „Scărişoara". sau „Câmpul Rucărului". În cadrul cercetărilor arheologice efectuate de-a lungul anilor a fost excavată aproximativ 40% din suprafaţa fortificaţiei (colţul de sud-vest), documentând o singură fază de construcţie.

Suprafața sitului 0,491 ha

Stare de conservare bună / 23.03.2023

Riscuri antropice Afectare parţială: 3 / 23.03.2023

Regim de proprietate mixt

Data ultimei modificări a fişei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații
Castellum	Epoca romană (începutul secolului al II-lea p. Chr.)	neprecizată	Fortul din lemn şi pământ, cu plan dreptunghiular, are dimensiunile de 40 × 60 m. Sistemul de fortificaţii este format dintr-un zid de pământ, care pe latura sa de sud măsoară 5,10 m lăţime şi 0,80 m înălţime. Acesta este înconjurat de două şanţuri, de cca. 5,10 m în deschidere şi 1,20 m adâncime. La interior este mărginit de un drum de pază (via sagularis) care măsoară cca. 1 m lăţime. La colţul de sud-est au fost identificate urme ale unui turn de lemn.În interiorul fortificaţiei s-au descoperit urme ale clădirilor din centrul acesteia şi s-a presupus existenţa a două barăci, cu lungimi de 14,50 m. Dimensiunile sunt oarecum neobişnuite pentru că în general, în acest tip de fortificaţie, cazarma măsoară cca. 25 m lungime. Cercetările arheologice şi analiza materialului descoperit au datat fortificaţia din timpul împăratului Traian. Judecând după constatările timbrelor tegulare, garnizoana era constituită probabil dintr-un contingent al cohortei II Flavia Bessorum (IDR II 607). Datarea emisiunilor băneşti descoperite în fortificaţie se încheie la 114/117. Ceramica de terra sigillata descoperită la Rucăr a fost datată la începutul secolului al II-lea d.Hr.

1. Cătăniciu Bogdan, Ioana, Cronica cercetărilor arheologice din România. Campaniile 1983-1992, CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Bucureşti, 1993, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=590 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

2. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fişei de sit)

3. Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 95, poz. 50 [Publicație] (sursa fişei de sit)

4. Cătăniciu Bogdan, Ioana, Ceramica dacică din Castellum de la Rucăr, Acta Musei Napocensis, XXII-XXIII, 1986, 201-211 [Publicaţie]

5. Bădescu, Marin, Val, troian, sau drum roman, între Argeş - Piteşti şi Rucăr, Argesis, Muzeul Județean Argeș, Pitești, 2001, 47-54, http://www.cimec.ro/pdf2/Argesis/dl.asp?filename=Argesis-10-Studii-si-comunicari-Muzeul-Judetean-Arges-2001.pdf [Publicaţie]

6. Tudor, Dumitru, Considerții asupra unor cercetări arheologice făcute pe Limes Transalutanus, Studii și Cercetări de Istorie Veche, VI, 1-2, Editura Academiei Republicii Socialiste România, Bucureşti, 1955, 87-99, 3 [Publicaţie]

7. Bogdan-Cătănciu, Ioana, Studii și Cercetări de Istorie Veche, 25, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1974, 277-288 [Publicaţie]

8. Tudor, Dumitru, Oltenia romană (ediția a IV-a), Editura Academiei, București, 1978, 297-298, 323 [Publicaţie]

9. Bogdan-Cătăniciu, Ioana, Muntenia: în sistemul defensiv al Imperiului Roman sec. I-III p. Chr., Tipoalex, Alexandria, 1997, 45-47 [Publicație]

10. Gudea, Nicolae, 1997 [Publicaţie]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 201): „Castellum-ul de la Rucăr a fost construit într-o poziție strategică la S de pasul Bran (Fig. 3.1), la N de satul actual, pe o terasă joasă în zona vărsării pâraielor Roghina și Cernea în Dâmbovița, în punctul „Scărișoara” sau „Câmpul Rucărului”. Cercetările arheologice (Băjan, D. 1904; Bogdan-Cătăniciu I., 1971-1975 și 1979-1985) au cuprins aproximativ 40% din suprafața fortificației (colțul SV), evidențiindu-se o singură fază de construcție. Castellum-ul de lemn și pământ (Fig. 3.2 – 3.3), avea un plan dreptunghiular (Fig. 3.3)

și dimensiunile de 40×60 m. Sistemul de fortificare este format dintr-un val de pământ, care pe latura de S măsoară 5,10 m lățime și 0,80 m înălțime, înconjurat de două șanțuri, de aprox. 5,10 m deschidere și 1,20 m adâncime și mărginit la interior de o via sagularis, cu o lățime de 1 m. La colțul de SE au fost identificate urmele unui turn de lemn. În interior au fost descoperite urme ale clădirilor din centrul fortificației și a fost presupusă prezența a două barăci, cu lungimi de 14,50 m. F. Marcu consideră că dimensiunile sunt totuși neobișnuite, în general, în acest tip de fortificație, barăcile măsurând circa 25 m în lungime. Cercetările arheologice și analiza materialului descoperit au datat fortificația în timpul domniei împăratului Traian. Garnizoana era formată probabil dintr-un detașament al cohortei II Flavia Bessorum (IDR II 607), judecând după descoperirile de ștampile tegulare. Datarea emisiunilor monetare descoperite în fortificație se încheie la 114/117. Ceramica de tip terra sigillata descoperită la Rucăr a fost datată la începutul sec. II. La 100 m NNE de castru au fost identificate termele (Fig. 3.4 – 3.5). Edificiul termal a fost doar sondat de Ioana Bogdan-Cătăniciu, care a putut stabili dimensiunile acestuia, respectiv de 21 × 16 m.

Bibliografie: Tudor, D. 1955. Consideraţii asupra unor cercetări arheologice făcute pe limes transalutanus, Studii şi Cercetări de Istorie Veche, 6, 1-2, 90-93 și fig. 3 (planul termelor); TIR L 35, 62;. Bogdan- Cătăniciu, I. 1974. Cercetări în castellum de la Rucăr, Studii şi Cercetări de Istorie Veche, 25, 2: 277-288; Tudor 1978, 297-298, 323; Beneš 1978, 18; Bogdan-Cătăniciu 1997, 45-47; Gudea 1997, 81, nr. 65; Gudea 2005, 500, nr. VII. C. 1b; Marcu 2009, 230, nr. 68; Costea 1996, 155-156, nr. 444.”

Fig. 0.177 CASTELLUM-UL DE EPOCĂ ROMANĂ DE LA RUCĂR-SCĂRIȘOARA.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

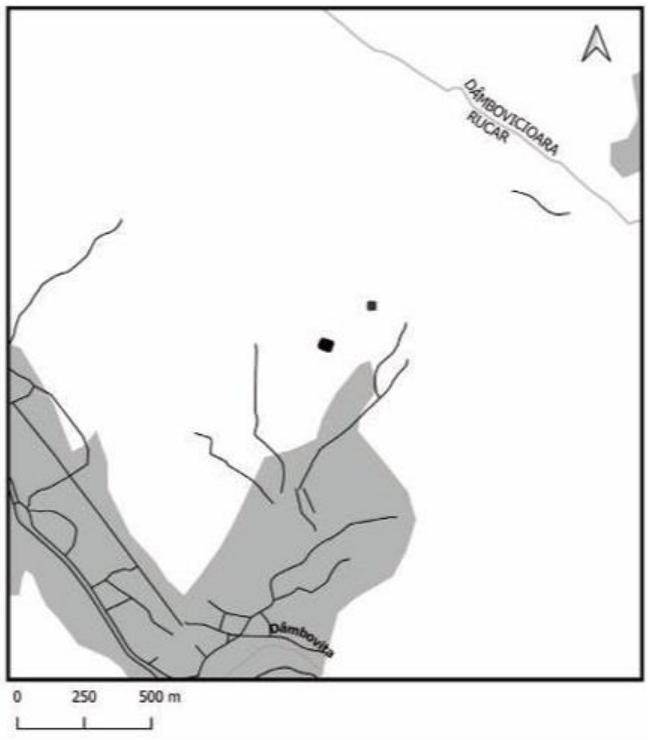

Fig. 0.178 RUCĂR. LOCALIZAREA CASTELLUM-ULUI ȘI A TERMELOR.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 201, fig. 3.1.

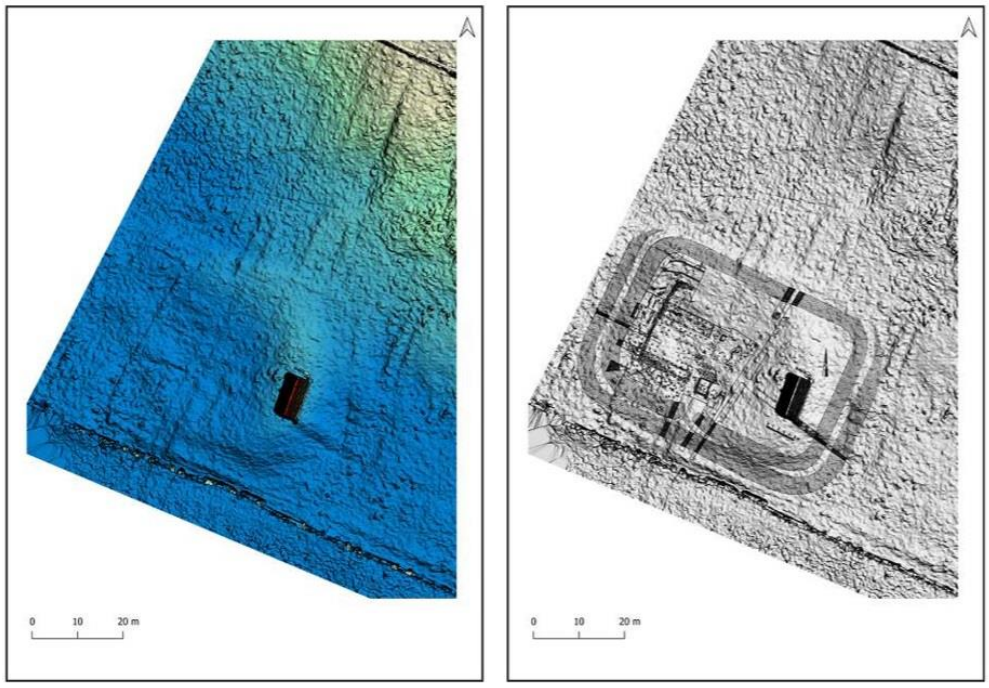

Fig. 0.179 RUCĂR. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 202, fig. 3.2, 3.3.

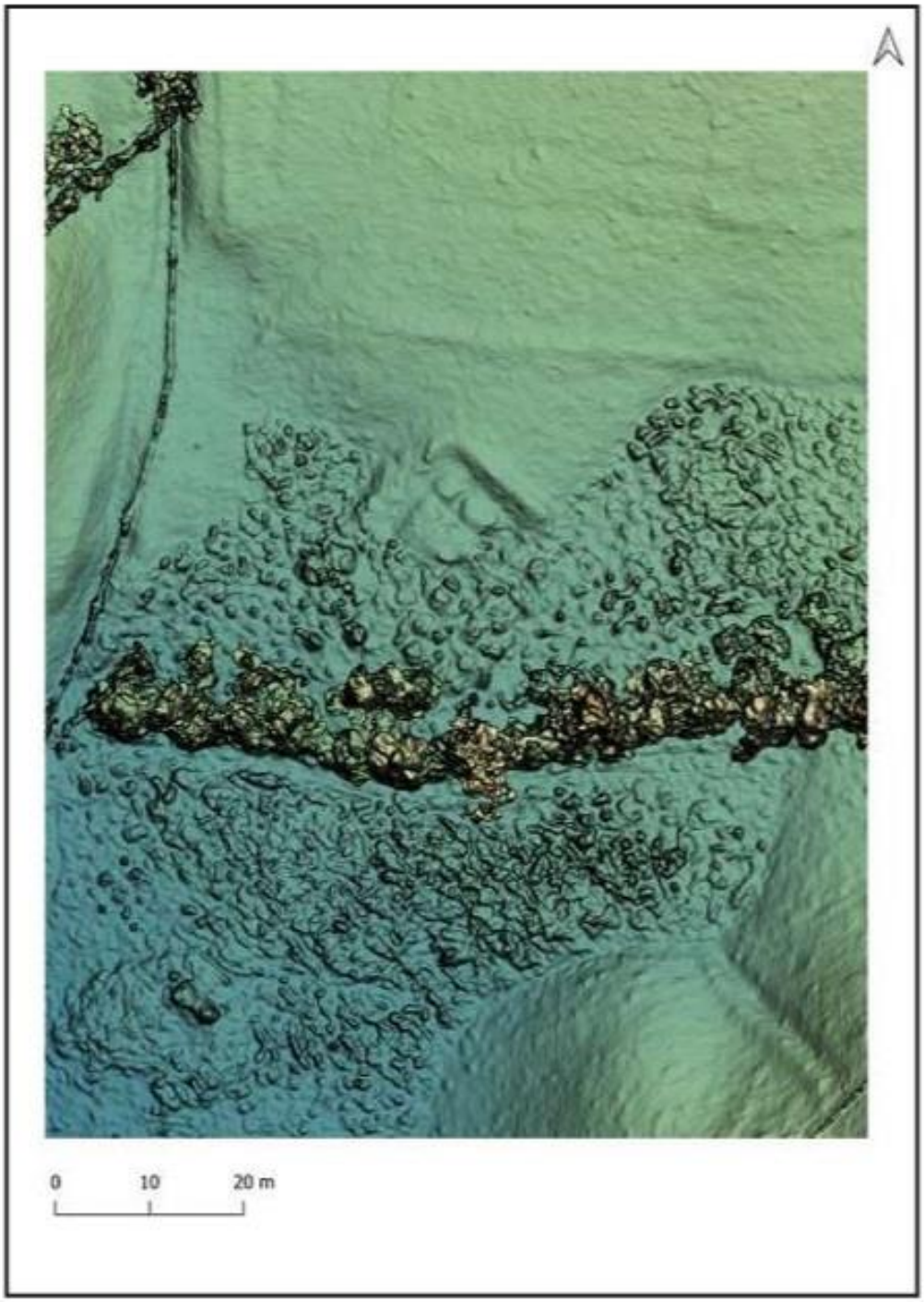

Fig. 0.180 RUCĂR. MODEL DIGITAL AL TERENULUI (BĂILE ROMANE).
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 202, fig. 3.4.

Fig. 0.181 RUCĂR. FOTOGRAFIE OBLICĂ DIN DRONĂ.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 203, fig. 3.5.

6.10. Situl arheologic de epocă romană de la Mârţeşti - Cetăţuia (Castrul de cărămidă de la Săpata)

Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre).

1718-253	Mârțești - Cetate Romania	N44 42 32.20 E24 45 51.31	19.84 ha	127.05 ha

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN 18590.01 și cod LMI AG-I-m-A-13376** (Lista monumentelor istorice din județul Argeș - P - Wikipedia, LMI-AG.pdf (cultura.ro)).

Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Localizare Afișează pe harta României *

Cod RAN 18590.01

Cod LMI (Lista Monumentelor Istorice) AG-I-m-A-13376.01

Nume Situl arheologic de epocă romană de la Mârţeşti - Cetăţuia (Castrul de cărămidă de la Săpata)

Județ Argeş

Unitate administrativă Săpata

Localitate Mârţeşti

Punct Cetăţuia

Reper Situl se află pe dealul aflat între râurile Cotmeana şi Cetăţuia, la nord-vest de localitatea Lăngeşti şi pe partea stângă a drumului DJ679 dinspre localitatea Săpata.

Reper hidrografic - nume Cotmeana; Valea Cetăţii

Reper hidrografic - tip pârâu

Forma de relief podiş

Utilizare teren livadă

Categorie locuire

Tip aşezare militară; aşezare civilă

Descriere La suprafaţă, pe teren, se distinge doar un val de pământ.

Observații Situl arheologic face parte din Limesul Translutanus.

Localitatea Săpata de Jos (com. Săpata) care apare în Lista Monumentelor Istorice, nu există în tabelul SIRUTA. După analiza reperului, situl arheologic a fost amplasat pe raza satului Mârţeşti.

Descoperitor Grigore Tocilescu

Data descoperirii 1900

Suprafața sitului 19,838 ha

Stare de conservare bună / 21.07.2022

Riscuri antropice Afectare parţială: 3 / 22.01.2020

Regim de proprietate public

Proprietar Consiliul Local Săpata

Data ultimei modificări a fişei 27.04.2023

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
Castru auxiliar	Epoca romană (sfârşitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	Cercetările arheologice, întreprinse aici în urma cu aproape un secol (V. Christescu 1929-1930) au scos la lumină un castru de lemn şi pământ de formă dreptunghiulară, având dimensiunile de 90×125 m, aşezat pe o fundaţie de cărămidă. Latura lungă a fortificaţiei este orientată NV-SE. Incinta este formată dintr-un val de 6,50 m lăţime şi 1,60 m înălţime, înconjurat de două şanţuri, fiecare cu câte o deschidere de 25 m şi o adâncime de 0,50 m. Porta praetoria este poziţionată pe latura de NE. În interiorul castrului s-au identificat urme provenind de la diferite	AG-I-m-A-13376.01

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observaţii	Cod LMI
			construcţii, a căror utilitate nu a putut fi precizată. IDR II 631; IDR II 632 În privinţa datării, cel mai probabil fortificaţia începe să funcţioneze în epoca marcată de domniile împăraţilor Septimius Severus şi Caracalla şi se încheie după atacul carpilor din anul 245.	
monedă / monedă romană	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	romană	În zona fortului, probabil în praetentura (partea dinainte a castrului din faţa pretoriului), a fost găsit un tezaur monetar: 17 denari şi 27 antoninieni, îngropaţi în contextul atacului carpian menţionat.	
monedă / monedă romană	Epoca romană (jumătatea secolului al III-lea)	romană	În zona fortului, probabil în praetentura (partea dinainte a castrului din faţa pretoriului), a fost găsit un tezaur monetar: 17 denari şi 27 antoninieni, îngropaţi în contextul atacului carpian menţionat.	

Categorie/ Tip	Epoca (Datare)	Cultura/ Faza culturală	Descriere/ Observații	Cod LMI
canabae	Epoca romană (secolele al II-lea - al III-lea p. Chr.)	romană	Aşezarea s-a dezvoltat în jurul castrelor de la Mârţeşti.	AG-I-m-A-13376.02
Terme	Epoca romană (sfârşitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	Acestea au fost formate din patru încăperi, incinta măsurând 17,5 x 14 m.	AG-I-m-A-13376.03
castellum	Epoca romană (sfârşitul secolului al II-lea - prima jumătate a secolului al III-lea p. Chr.)	romană	Pe teren se pot observa urme sub forma unui val de pământ. Cercetările întreprinse de Vasile Christescu (1929-1930) au scos la iveală un castru de lemn şi pământ, având dimensiunile de 35×46 m. Incinta este reprezentată de un val de pământ, aplatizat, de 12 m lăţime şi 1,60 m înălţime, care era dublată în exterior de două şanţuri. Poarta se află poziţionată pe latura de V.	AG-I-m-A-13376.04

Bibliografie (sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro)):

1. DMASI, Proiectul Listei Monumentelor Istorice, 1991 [Proiect LMI] (sursa fişei de sit)

2. CIMEC-Institutul de Memorie Culturală, Lista Monumentelor Istorice, MO nr. 646 bis/16/07/2004, Ordinul ministrului culturii şi cultelor nr. 2.314/2004, vol. I, București, 2004, p. 95, poz. 51-56 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

3. Teodor, Eugen S., Uriaşul invizibil: Limes Transalutanus. O reevaluare la sud de râul Argeş, Cetatea de Scaun, Târgoviște, 2013, 82-86 [Publicaţie]

4. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Fişă de sit]

5. Institutul Național al Patrimoiului, Lista Monumentelor Istorice 2015, Monitorul Oficial al României. partea I. Nr. 113 bis/15.II.2016, 2016, 107-108, https://patrimoniu.ro/images/lmi-2015/LMI-AG.pdf [Publicaţie]

6. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 133 [Publicaţie]

7. Christescu, Vasile, Le trésor de monnaies de Săpata de Jos et la date du limes romain de la Valachie, Istros, I, 1934, 73-80 [Publicaţie]

8. Christescu, Vasile, Le "castellum" romain de Săpata de Jos, Dacia - Revue d'archéologie et d'histoire ancienne, V-VI, Muzeul Naţional de Antichităţi, București, 1935, 435-477, https://biblioteca-digitala.ro/?articol=108309-le-castellum-romain-de-sapata-de-jos--dacia-revue-d-archeologie-et-d-histoire-ancienne-institutul-de-arheologie-vasile-parvan--5-6-1935-1936 [Publicaţie]

9. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, București, 1937, 150-153 [Publicaţie]

10. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani, L 35, 64 [Publicaţie]

11. Tudor, Dumitru, Oltenia Romană 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 298-300, 86.1-86.2 [Publicaţie]

12. Vlădescu, C.M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, București, 1983, 121-122, 37b [Publicaţie]

13. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 88 [Publicaţie]

14. Bogdan-Cătăniciu, Ioana, Muntenia în sistemul defensiv al Imperiului Roman. Wallachia in the Defensive System of the Roman Empire 1st-3th centuries A.D., Muzeul Județean Teleorman, Alexandria, 1997, 95-96 [Publicaţie]

15. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, ahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Mainz, 44, Berlin, 1997, 76-77, 58 [Publicaţie]

16. Găzdac, C., Monetary circulation in Dacia and the provinces from the Middle and Lower Danube from Trajan to Constantine I (AD 106-337), NereaMia Publishing House, Cluj-Napoca, 2002, 476; 583-584 [Publicaţie]

17. Dudău, Octavian, Circulaţia monetară în castrele de trupe auxiliare din provincia Dacia, Graphite, Timişoara, 2006, 66-67, 13; 132 [Publicaţie]

18. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 231, 70 [Publicaţie]

19. Măndescu, D., Dumitrescu, I.; Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 115-118, 266 [Publicaţie]

20. Ștefan, Dan; Ștefan, Maria Magdalena, The Drones are coming. What to choose? Low and medium altitude Aerial Archaeology on Limes Transalutanus, Journal of Ancient History and Archaeology, 3, 2, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2016, 28, 2-3, http://jaha.org.ro/index.php/JAHA/article/view/187 [Publicaţie]

21. Proiect "Limes. Frontierele Imperiului Roman în România", 2023 [Fişă de sit]

22. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj- Napoca, 2022, 212-214, 8.1-8.5, https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/ [Publicaţie]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 212-214): „ a. Săpata de Jos I (RAN: 18590.01, AG-I m-A-13376.01) este un Castellum (8.1 – 8.5) situat la aproximativ 2 km E de satul actual, pe un platou înalt, aproape de gura de vărsare a pârâului Cetățuia în pârâul Cotmeana, respectiv în punctul „Cetate”. La suprafață, pe teren, se distinge doar un val de pământ. Cercetările arheologice, întreprinse aici în urma cu aproape un secol (V. Christescu 1929-1930) au scos la lumină un castru de lemn și pământ de formă dreptunghiulară, având dimensiunile de 90×125 m, așezat pe o fundație de cărămidă. Latura lungă a fortificației este orientată NV-SE. Incinta este formată dintr-un val de 6,50 m lățime și 1,60 m înălțime, înconjurat de două șanțuri, fiecare cu câte o deschidere de 25 m și o adâncime de 0,50 m. Porta praetoria este poziționată pe latura de NE. În

interiorul castrului s-au identificat urme provenind de la diferite construcții, a căror utilitate nu a putut fi precizată. În privința datării, cel mai probabil fortificația începe să funcționeze în epoca marcată de domniile împăraților Septimius Severus și Caracalla şi se încheie după atacul carpilor din anul 245 (vezi tezaurul monetar). Descoperirile monetare izolate reprezintă emisiuni începând din epoca lui Traian până la domnia lui Caracalla. Alte descoperiri ce se cuvin menționate sunt: o fibulă de tip ROMA, databilă la sf. sec. II– încep. sec. III, un fragment de relief cu reprezentarea cavalerului trac cu inscripția Deo sanct[o - - -] (IDR II 632), descoperit în zona termelor și un fragment de altar, azi dispărut, ce păstra doar literele IMP (probabil o dedicație pentru un împărat; IDR II 631). La S de castru mare și la 40 m S de castrul mic au fost identificate termele fortificației (Fig . 8.5), compuse din 4 încăperi și cu o suprafață de 17,50×14 m (RAN: 18590.05, AG-I-s-A-13376). În perioada interbelică, în 1929 sau 1930, în zona de NE a castrului, în praetentura, s-a descoperit un tezaur monetar într-un nivel de incendiere: 17 denarii și 27 antoniniani, îngropat în contextul atacului carpic din anul 245. Pe baza acestui tezaur a fost stabilită în linii generale cronologia liniei transalutane: Septimius Severus – Gordianus III.

Bibliografie: Tocilescu 1900, 133; Christescu 1934, Istros 1, 73-80; Christescu 1935, Dacia 5-6, 435-477; Christescu 1937, 150-153; TIR L 35, 64; Tudor 1978, 298-300, fig.86.1 86.2; Vlădescu 1983, 121-122, nr. 37b; Vlădescu 1986, 88; Bogdan-Cătăniciu 1997, 95-96; Gudea 1997, 76-77, nr. 58; Găzdac, C. 2002. Monetary circulation in Dacia and the provinces from the Middle and Lower Danube from Trajan to Constantine I (AD 106-337). Cluj-Napoca: NereaMia Publishing House, 476, 583-584. Dudău 2006, 66-67, nr. 13; 132; Marcu 2009, 231, nr. 70; Măndescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 115-118, nr. 266, Ștefan și Ștefan 2016, 28, fig. 2-3.

b. Săpata de Jos II (RAN: 18590.02, AG-I-m-A-13376.04) este un Castellum de mici dimensiuni situat la o distantă de 35 m față de fortificația Săpata de Jos I și la aproximativ 2 km E de satul actual pe suprafața unui platou înalt la gura de vărsare a pârâului Cetăţui în pârâul Cotmeana, în punctul „Cetate” sau „Cetățuia”. Pe teren se pot observa urme sub forma unui val de pământ. Cercetările întreprinse de V. Christescu (1929-1930) au scos la iveală un castru de lemn şi pământ, având dimensiunile de 35×46 m. Incinta este reprezentată de un val de pământ, aplatizat, de 12 m lățime și 1,60 m înălțime, care era dublată în exterior de două șanțuri. Poarta se află poziționată pe latura de V. Datarea propusă pentru acest castellum este prima jumătate a sec. III.

Bibliografie: Tocilescu 1900, 133; Christescu 1934, Istros 1, 73-80; Christescu 1935, Dacia 5-6, 435-477; Christescu 1937, 150-153; TIR L 35, 64; Tudor 1978, 298-300, fig.86.1-86.2; Vlădescu 1983, 121, nr. 37a; Vlădescu 1986, 88; Bogdan-Cătăniciu 1997, 95-96; Gudea 1997, 77, nr. 59;

Marcu 2009, 231, nr. 70; Mândescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 115-118, nr. 266; Teodor 2013, 82 – 86; Teodor, E.S., Ștefan, M. și Bădescu, A. 2017. Systematic field survey on Limes Transalutanus. Săpata case, Journal of Ancient History and Archaeology, no. 4.1, 53, fig. 1, DOI: 10.14795/j.v4i2.261."

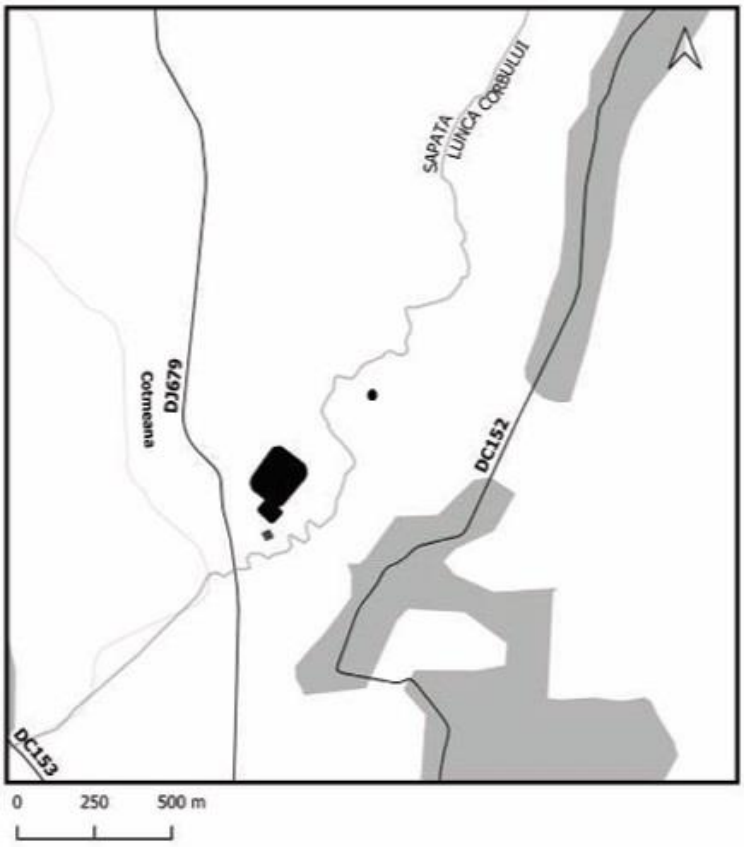

Fig. 0.182 SĂPATA. LOCALIZAREA FORTIFICAȚIILOR ȘI A BĂILOR.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 212, fig. 8.1.

Fig. 0.183 SĂPATA.
Fotografie declasificată satelit Corona 1968 (1036-2139F046Fore Aug 18 1968_Center for Advanced Spatial Technologies, University of Arkansas/U.S. Geological Survey).
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Fig. 0.184 SĂPATA.
FOTOGRAFIE AERIANĂ OBLICĂ. VEDERE DINSPRE NORD-VESTA SITULUI ARHEOLOGIC.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 213, fig. 8.3.

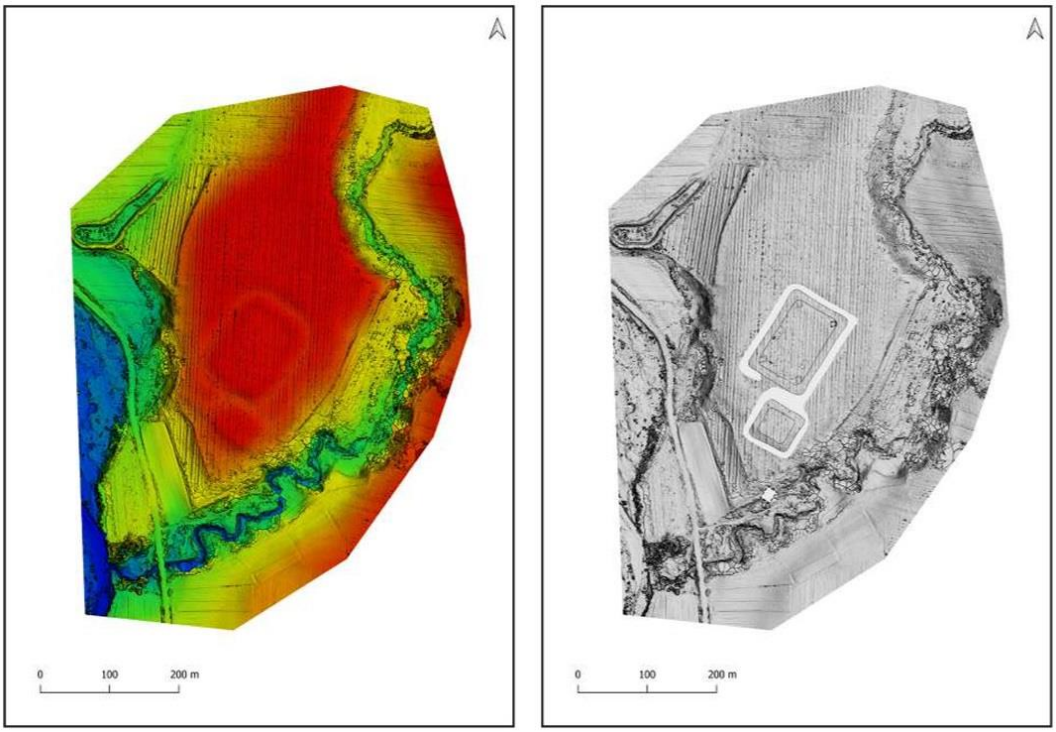

Fig. 0.185 SĂPATA. MODEL DIGITAL AL TERENULUI (STÂNGA). SUPRAPUNEREA PLANULUI PE HILLSHADE (DREAPTA).

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 213, fig. 8.4, 8.5.

Fig. 0.186 SĂPATA. IMAGINE DINSPRE SUD-VEST A SITULUI ARHEOLOGIC.
SURSA: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

6.11. Castellum-ul de epocă romană de la Izbăşeşti - Reduta Albu

Situl arheologic de epocă romană de la Izbăşeşti - Reduta Albu Face parte în prezent din ansamblul UNESCO Frontiers of the Roman Empire – Dacia (Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Maps - UNESCO World Heritage Centre).

1718-254	Izbășești - Valea Albă	Romania	N44 36 11.64 E24 47 05.81	3.13 ha	19.24 ha

Este înregistrat în Repertoriul Arheologic Național cu **codul RAN** 18983.01. Nu este înregistrat în LMI.

Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

Localizare	Afişează pe harta României
Cod RAN	18983.01
Nume	Castellum-ul de epocă romană de la Izbăşeşti - Reduta Albu
Judeţ	Argeş
Unitate administrativă	Stolnici
Localitate	Izbăşeşti
Punct	Reduta Albu
Punct alte denumiri	Pădurea Corbeasca; Valea Albă
Reper	Castrul se află pe dealul Corbeasca, la 1,2 km est de localitatea Izbăşeşti, la sud de Pădurea Corbeasca şi pe malul stâng al pârâului.
Reper hidrografic - nume	Cotmeana
Reper hidrografic - tip	pârâu
Forma de relief	câmpie
Utilizare teren	pădure; păşune
Categorie	locuire
Tip	aşezare militară

Descriere Situl este protejat în mod natural pe trei laturi de Valea Albu şi de o râpă.

Observații Castrul face parte din grupul de fortificaţii care formează Limesul Transalutanus.

Suprafața sitului 3,134 ha

Riscuri antropice Afectare parţială: 3 / 23.01.2020

Regim de proprietate public

Data ultimei modificări a fişei 27.04.2023

Categorie/ Tip	**Epoca (Datare)**	**Cultura/ Faza culturală**	**Descriere/ Observații**
castellum	Epoca romană (secolul al III-lea p. Chr.)	romană	Cercetat parţial, situl se prezintă sub forma unui castru de pământ (caespites), cu un plan dreptunghiular, având dimensiunile de 63×93 m, cu dimensiunile valului de 15 m lăţime şi 1,40-2 m înălţime. Pe latura de nord este vizibil un şanţ cu o deschidere de 18 m şi o adâncime de 1,80 m. Nu există elemente sigure de datare. Schita realizata de Pamfil Polonic la sfarsitul secolului al XIX-lea prezinta o poarta in mijlocul laturii de nord, iar o poarta mai mica pe latura opusa, spre Valea Albu si o fantana in coltul de est. Pe atunci platoul nu era acoperit de pădure, ca astăzi, iar vizibilitatea era mult mai bună.

1. Petolescu, Constantin, Cronica Cercetărilor Arheologice din România. Campania 1995, CIMEC - Institutul de Memorie Culturala, Bucureşti, 1996, https://cronica.cimec.ro/detaliu.asp?k=175 [Publicaţie] (sursa fişei de sit)

2. Teodor, Eugen S., Fișier shapefile, 2017 [Fişă de sit]

3. Țentea, Ovidiu, 2022 [Fişă de sit]

4. Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, 2022, 214, https://cercetari-arheologice.ro/wp-content/uploads/2022/07/ca29_1_11_Tentea-b_compressed.pdf [Publicaţie]

5. Tocilescu, Grigore, Fouilles et recherches archéologiques en Roumanie. Communications faites à l'Académie des Inscriptions et Belles-Lettres de Paris, 1892-1899, Ispasesco & Bratanesco, București, 1900, 127 [Publicaţie]

6. Christescu, Vasile, Istoria militară a Daciei Romane, Fundatia Regelui Carol I, Bucureşti, 1937, 125 [Publicaţie]

7. Russu, I. I., Gostar, N., Ivanov, T., Popescu, Em., Protase, D., Tudor, D., Tabula Imperii, Tabula Imperii Romani (TIR), L 35 [Publicaţie]

8. Tudor, Dumitru, Oltenia Română 4, Editura Academiei Române, București, 1978, 279 [Publicaţie]

9. Vlădescu, C. M., Armata romană în Dacia Inferior, Editura Militară, Bucureşti, 1983, 121, 36 [Publicaţie]

10. Bogdan-Cătăniciu, Ioana, Evolution of the System of Defence Works in Roman Dacia, British Archaeological Reports (BAR) International Series, 116, Oxford, 1981, 63/d [Publicaţie]

11. Vlădescu, C.M., Fortificațiile romane din Dacia Inferior, Editura Scrisul românesc, Craiova, 1986, 87-88 [Publicaţie]

12. Gudea, Nicolae, Der dakische Limes. Materialien zu seiner Geschichte, Jahrbuch des Römisch-Germanischen Zentralmuseum Main, 44, 1, Berlin, 1997, 76, 57 [Publicaţie]

13. Petolescu, C.C.; Avram, R., Cioflan, T. și Amon, L., Castrul de pământ de la Fâlfani- Isbășești, jud. Argeș. Raport preliminar, Argesis, 7, Piteşti, 1995, 31-39, https://biblioteca-digitala.ro/?articol=67210-castrul-de-pamant-de-la-falfani-isbasesti-judetul-arges-raport-preliminar--argesis-studii-si-comunicari--vii-1995 [Publicaţie]

14. Marcu, Felix, Organizarea internă a castrelor din Dacia, Editura Mega, Cluj-Napoca, 2009, 205, 50 [Publicaţie]

15. Măndescu, D., Dumitrescu, I. și Păduraru, M., Repertoriul arheologic al județului Argeș, Editura Istros a Muzeului Brăilei, Brăila, 2014, 103-104, 210 [Publicaţie]

16. Țentea, O., Matei-Popescu, F., Călina, V.; Rațiu, Al., Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2., Cercetări Arheologice, 29, 1, Mega, Cluj-Napoca, 2022, 214-215, https://cercetari-arheologice.ro/articol/ca29-1-11/ [Publicaţie]

În studiul semnat de către Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, 197-244, sunt sintetizate toate informațiile cu privire la acest castru, după cum urmează (p. 214): „Castellum-ul (Fig . 9.1– 9.5) este situat la 1,2 km E de satul actual, pe o ridicătură, în punctul „Valea Albă”, pe malul stâng al râului Cotmeana. Fortificația este vizibilă la suprafață sub forma unui platou patrulater. Cercetat parțial, situl se prezintă sub forma unui castru de pământ (caespites), cu un plan dreptunghiular, având dimensiunile de 63×93 m, cu dimensiunile valului de 15 m lățime și 1,40 2 m înălțime. Pe latura de N este vizibil un șanț cu o deschidere de 18 m și o adâncime de 1,80 m. Nu există elemente sigure de datare. Bibliografie: Tocilescu 1900, 127; Christescu 1937, 125; TIR L 35, 42; Tudor 1978, 279; Vlădescu 1983, 121, nr. 36; Bogdan – Cătăniciu 1981, fig. 63/d, Vlădescu 1986, 87 88; Gudea 1997, 76, nr. 57; Petolescu, C.C., Avram, R., Cioflan, T. și Amon, L. 1995 (1996), Castrul de pământ de la Fâlfani-Isbășești, jud. Argeș. Raport preliminar, Argesis 7: 31-39; Marcu 2009, 205, nr. 50; Măndescu, Dumitrescu și Păduraru 2014, 103-104, nr. 210.”

Fig. 0.187 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.

Sursa: [Frontiers of the Roman Empire – Dacia - Documents - UNESCO World Heritage Centre](), p. 495.

Fig. 0.188 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.
Sursa: Repertoriul Arheologic Naţional (cimec.ro).

Fig. 0.189 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. FOTOGRAFIE DECLASIFICATĂ SATELIT CORONA 1968.

Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 214, fig. 9.2.

Fig. 0.190 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.

Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

9.3. Izbășești, fotografie oblică din dronă, vedere dinspre Nord-Est (2022).

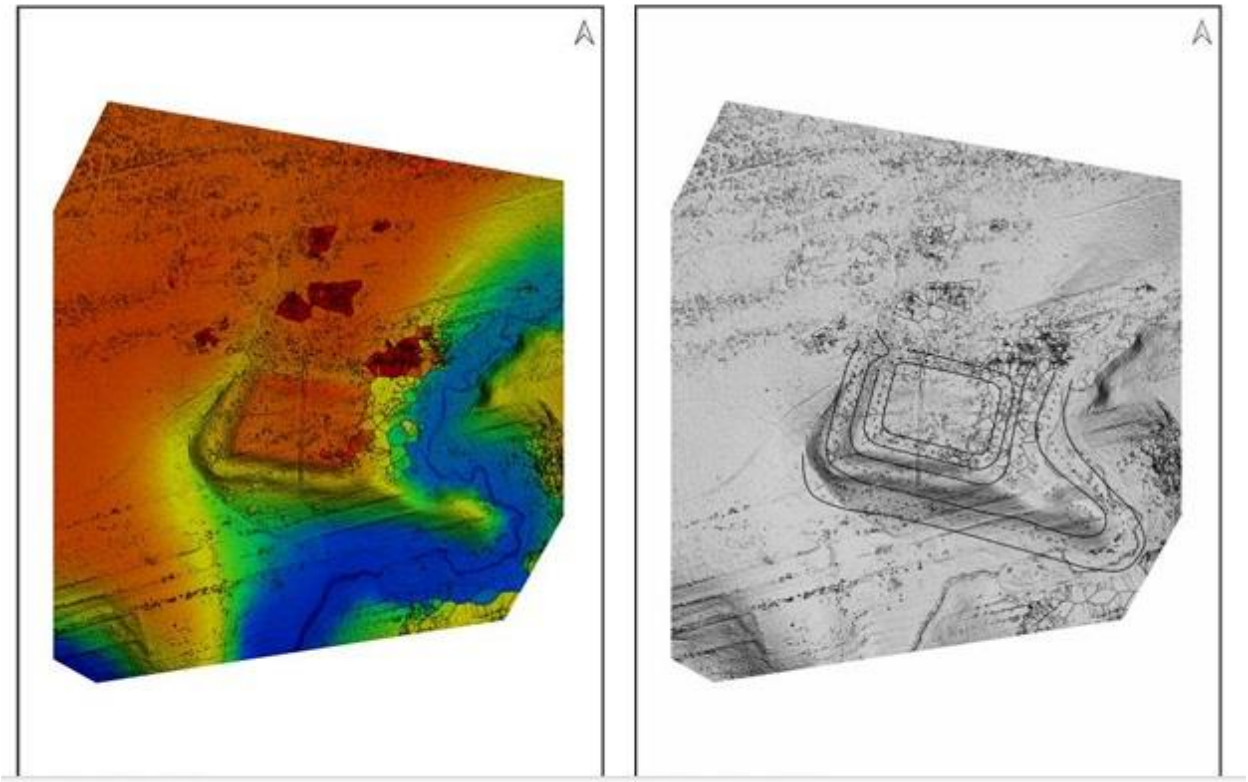

Fig. 0.191 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ.
Sursa: Țentea, Ovidiu; Matei-Popescu, Florian; Călina, Vlad; Rațiu, Alexandru, Frontiera romană din Dacia Inferior. O trecere în revistă și o actualizare. 2, Cercetări Arheologice, 29, 1, București, 2022, p. 213, fig. 8.3, 8.4, 8.5.

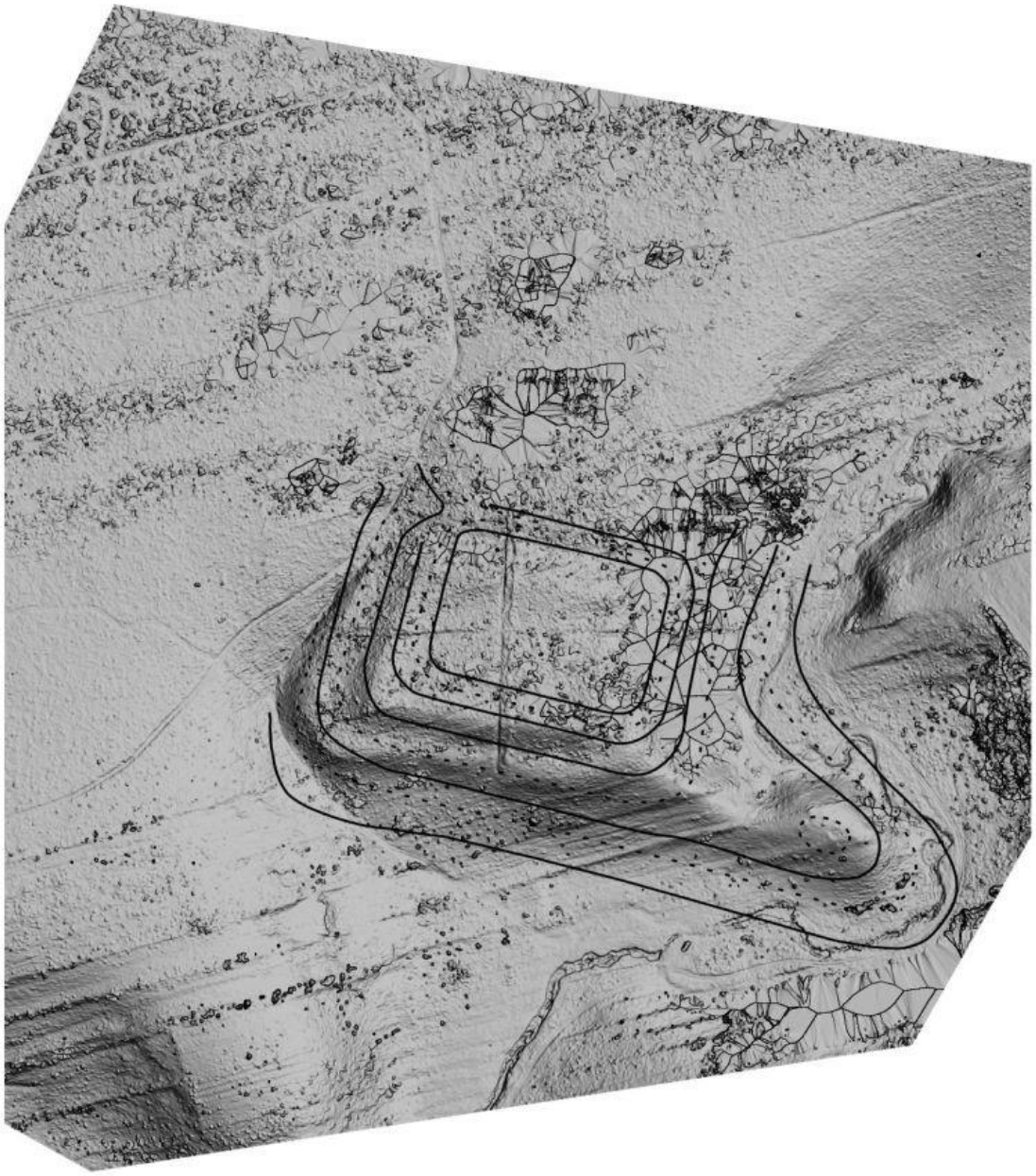

Fig. 0.192 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. MODEL HILLSHADE.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

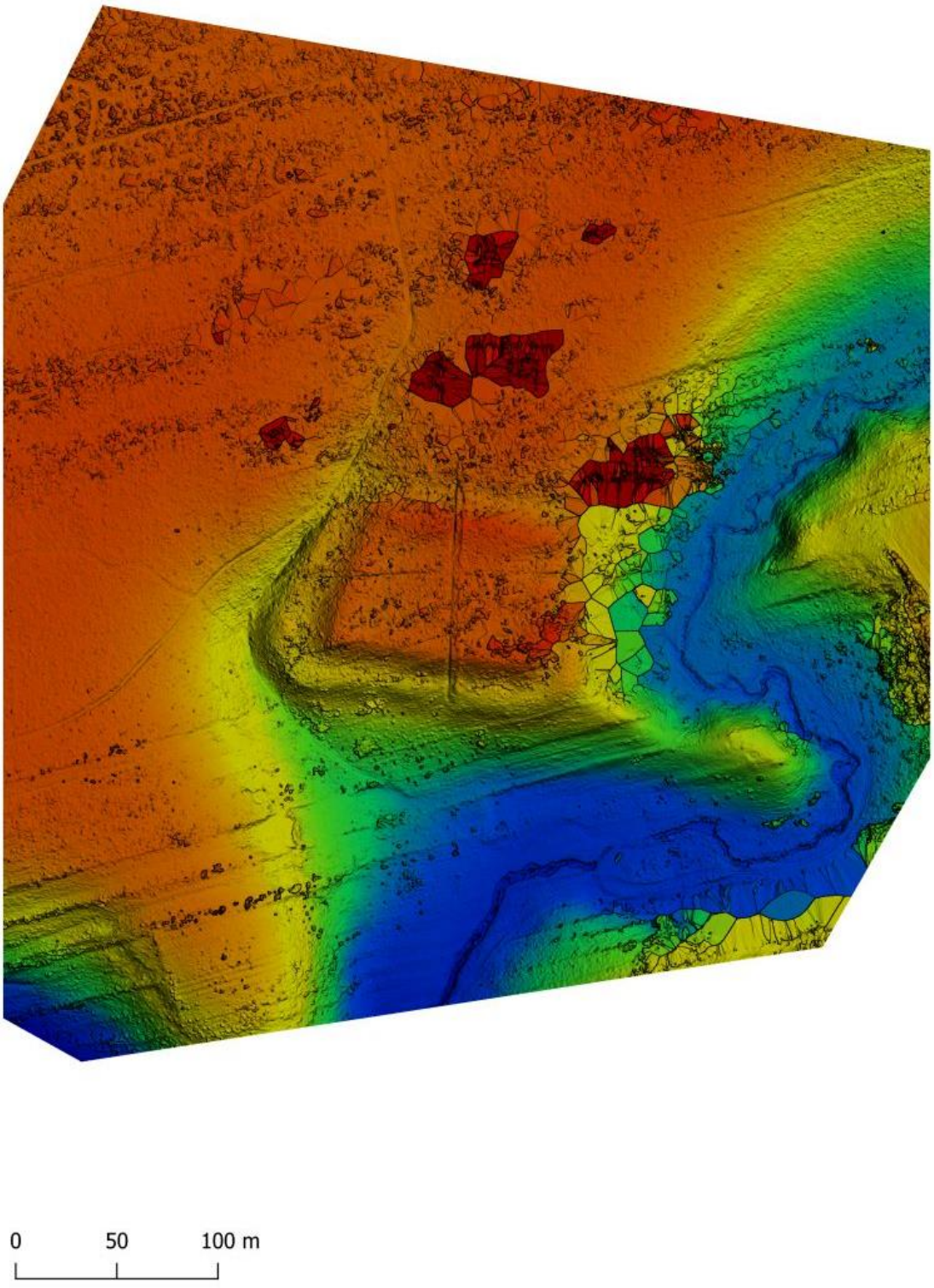

Fig. 0.193 CASTELLUM-UL DE LA IZBĂȘEȘTI – VALEA ALBĂ. MODEL DIGITAL AL TERENULUI.
Sursa: Repertoriul Arheologic Național (cimec.ro).

Anexa 7. Situație monumente cu localizare greșită, nelocalizabile pe teren sau distruse/dispărute la nivelul județului Argeș

Categorie monument	Cod LMI	Nume monument	Localizare (conform LMI)	Data/momentul distrugerii/dispariției/de clasării	Documente justificative aflate la dispoziția DJC pentru a proba absența/distrugerea/declasarea monumentului
Monument care nu poate fi localizat in teren	AG-I-s-B-13360	Cetatea de pământ hallstattiană de la Cetățeni	Sat Cetățeni, comuna Cetățeni	Dispărut	N.C. arh. Dragoș Măndescu, dir. adj. Muzeul Județean Argeș
	AG-I-s-A-13362	Sit arheologic de la Dobrești	Sat Dobrești, comuna Dobrești	Dispărut	N.C. arh. Dragoș Măndescu, dir. adj. Muzeul Județean Argeș
	AG-I-s-A-13362.01	Tumul	La Movile	Dispărut	
	AG-I-s-A-13362.02	Așezare	La Movile	Dispărut	
	AG-I-s-A-13371	Castrul și limesul de la Purcăreni	Sat Purcăreni, comuna Micești	Dispărut	N.C. arh. Dragoș Măndescu, dir. adj. Muzeul Județean Argeș
	AG-I-m-A-13371.01	Castrul	Sat Purcăreni,	Dispărut	

			comuna Micești		
	AG-I-m-A-13371.02	Limes	Sat Purcăreni, comuna Micești	Dispărut	
	AG-I-a-A-13379	Ansamblul curților boierești de la Suslănești, punct Hobaia	Sat Suslănești, comuna Mioarele	Nu sunt urme la suprafață	
	AG-I-m-A-133379.01	Biserică	Hobaia	Nu sunt urme la suprafață	
	AG-I-m-A-133379.02	Incintă	Hobaia	Nu sunt urme la suprafață	
	AG-II-m-B-13601.03	Zid de incintă	Sat Conțești, comuna Davidești	Dispărut	
	AG-II-m-B-13844	Curtea boierilor Vărzaru - ruine	Sat Vărzaru, comuna Merișani	Dispărut	
Monument dispărut	AG-II-m-B-13423	Casa Trandafil	Municipiul Piteşti	Demolată în 1989, odată cu construirea blocurilor.	N.C. 268 / 23.03.2009

anterior apariției Listei 1991/1992			Str. Rahovei, 18		
	AG-II-a-A-13602	Curtea boierilor Corbeanu	Sat Corbeni, comuna Corbeni	Ruine dispărute în 1983	N.C.
	AG-II-m-A-13602.01	Ruine case	Sat Corbeni, comuna Corbeni	Ruine dispărute în 1983	N.C.
	AG-II-m-B-13652	Casa Florian Constantinescu	Curtea de Argeș	Desființată în anul 1985	N.C.
	AG-II-m-B-13682	Casa Ologel	Sat Dragoslavele comuna Dragoslavele	Dispărută în 1988	
	AG-II-m-B-13755	Casa Ioan Cîcu	Sat Pădureși, comuna Lunca Corbului	Dispărută în 1980	
	AG-II-m-B-13848	Casa Onițoiu	Sat Vâlsănești, comuna Mușătești	Dispărută în intemperii, 1969	N.C.

Monument distrus în perioada 1992-2005	AG-II-m-B-13494	Casa Maria Prunaru	Sat Bucșenești, comuna Corbeni	Dispărută la inundațiile din 1994, pe locul ei a fost ridicată o casă nouă.	N.C.
	AG-II-m-B-13798	Casa Maria Ioniță	Sat Stolnici, comuna Stolnici	Demolată	N.C.
	AG-II-m-B-13799	Casa Stela Nistoroaia	Sat Stolnici, comuna Stolnici	Demolată	N.C.
Monument distrus după anul 2005	AG-II-m-B-13568	Casa Piatra Vie	Mun. Câmpulung Muscel	Dispărută 2008	N.C.
	AG-II-m-B-13606	Casa Peria Georgescu	Sat Cornățel, comuna Buzoiești	În colaps, abandonată, chirpici și lemn degradat.	
	AG-II-m-B-13607	Casa Gheorghiță Sandu	Sat Cornățel, comuna Buzoiești	În colaps, abandonată, chirpici și lemn degradat.	
	AG-II-m-B-13617	Casa Echinescu	Costești	Dispărută 2006, intemperii	N.C.

AG-II-m-B-13673	Casa Felicia Proca	Sat Domnești de Sus, comuna Domnești	Demolată de proprietar în 2007	Plângere penală
AG-II-m-B-13685	Casa Ioana Porojan	Sat Fata, comuna Vedea	Colaps	
AG-II-m-A-13693	Biserica de lemn Nașterea Domnului	Sat Glâmbocata Deal, comuna Leordeni	Colaps	
AG-II-a-B-13709	Ansamblul conacului Perticari Davila	Sat Izvoru, comuna Izvoru	Precolaps	Dosare penale nr 750222/2012, 750268/2012
AG-II-a-B-13718	Ansamblul conacului Lahovary-Gussi	Sat Leordeni, comuna Leordeni	Precolaps	
AG-II-a-B-13725	Ansamblul conacului C.A. Vlădescu	Sat Lucieni, comuna Hârtiești	Precolaps	Retrocedat, casă precolaps, parc distrus
AG-II-m-B-13775	Casa Tănăsescu	Sat Recea, comuna Recea	Precolaps	

	AG-II-a-B—13777	Ansamblul culei Drugănescu	Sat Retevoiești, comuna Pietroșani	Precolaps	
	AG-II-a-B-13803	Conacul Nolică Antonescu	Oraș Ștefănești	Precolaps	Dosar penal 4521/P/2018
	AG-II-a-A-13448	Ansamblul conacului Stătescu	Sat Borlești, comuna Merișani	Colaps	Dosar penal 2692/P/16.07.2008
	AG-II-m-B-13638	Casă, fost sediu CFL	Curtea de Argeș	Colaps	Dosar penal 1583/P/2014
	AG-II-m-B-13400	Casa Coculescu	Pitești	Precolaps	Plângere penală
	AG-II-m-B-13397	Casa Vasiliu	Pitești	Precolaps	Dosar penal nr. 274450/2020
	AG-II-m-B-13518	Casa Stoicescu	Câmpulung Muscel	Colaps	Sancțiune contravențională, proces pe rol
Afectate fundamental de intervenții care au schimbat aspectul arhitectural	AG-II-m-A-13424.02	Parcul Primăriei Vechi	Pitești, Bdul. Republicii 33	Sistematizarea urbană a centrului	
	AG-II-m-B-13456.02	Parcul Primăriei	Pitești, str. Victoriei 24	Sistematizarea urbană a centrului	

Sursa: Direcţia Judeţeană pentru Cultură Argeş

Anexa 8. Situaţia actualizării PUG-urilor din judeţul Argeş

Nr. crt.	Consiliu Județean	Unitate Administrativ-Teritorială	SIRUTA	Statut UAT	Documentație PUG transmisă către MDLPA	Stadiul la data raportării: V – PUG în curs de elaborare/avizare; X – PUG aprobat	Nr. și data ultimului HCL de prelungire PUG (dacă este cazul)	Observații
	1	2	3	4	5	7	11	14
1	Argeș	Albeștii de Argeș	13819	comună	Nu	V	-	Contractul nu include toate studiile cf O233 si PUG final, termenul se va prelungi
2	Argeș	Albeștii de Muscel	13891	comună	Nu	-	-	Nu are PUG
3	Argeș	Albota	13935	comună	Nu	X	HCL nr. 32/29.03.2023	În termen 01.03.2033
4	Argeș	Aninoasa	13999	comună	Nu	V	HCL nr.39/28.12.2018	
5	Argeș	Arefu	14049	comună	Nu	V	HCL NR. 11/29.07.2016	Nu au fost predate lucrările cf PV pt cele 2 contracte din 2017 pt care s-au achitat 177284,22 (din care 68571,22 fonduri MDLPA)
6	Argeș	Bascov	13187	comună	Nu	V	HCL NR. 52/17.05.2018	nu pot lua avizul GF de 3 ani datorita suprapunerilor cu DN

7	Argeș	Băbana	14085	comună	Nu	X	-	PUG nou, în termen 2031
8	Argeș	Băiculești	14165	comună	Nu	X	HCL NR. 36/ 21.07.2021	
9	Argeș	***Bălilești**	14272	comună	Nu	V	HCL NR.10/02.02.2016	cf raspuns primarie
10	Argeș	Bârla	14450	comună	Nu	X	HCL NR. 72/ 06.12.2018	Contract 2015 reziliat, Nu au fost inițiate alte demersuri de actualizare
11	Argeș	Beleți-Negrești	14352	comună	Nu	V	HCL NR. 5/ 30.01.2015	Nu pot fi completate toate informațiile, documente distruse în incendiu
12	Argeș	Berevoești	14405	comună	Nu	-	HCL NR. 11/ 28.02.2018	Nu au fost inițiate demersuri de actualizare, prelungit 2028
13	Argeș	Bogați	14584	comună	Nu	V	-	Nu are PUG
14	Argeș	Boteni	14673	comună	Nu	V	-	
15	Argeș	Botești	14726	comună	Nu	X	HCL NR. 18/ 26.04.2018	Nu au fost inițiate demersuri de actualizare, valabilitate 2028
16	Argeș	Bradu	13276	comună	Da	V	-	in termen 2027

17	Argeș	Brăduleț	14753	comună	Nu	V	HCL NR. 4/21.01.2019	
18	Argeș	Budeasa	14851	comună	Nu	V	HCL NR. 103/27.11.2019	
19	Argeș	Bughea de Jos	14922	comună	Nu	V	HCL NR. 14/ 12.03.2015	
20	Argeș	Bughea de Sus	20063	comună	Nu	-	-	Nu au PUG
21	Argeș	Buzoești	14940	comună	Da	V	HCL NR. 11/28.01.2021	
22	Argeș	Căldăraru	15064	comună	Nu	V	-	Nu au PUG;
23	Argeș	Călinești	15108	comună	Nu	V	HCL NR. 19/ 07.03.2019	
24	Argeș	Cătеasca	15233	comună	Nu	X	-	in termen 2030
25	Argeș	Câmpulung	13490	municipiu	Nu	V	HCL nr.103/31.07.2018	
26	Argeș	Cepari	15313	comună	Nu	V	-	

27	Argeș	Cetățeni	15402	comună	Da	X	HCL nr.58/29.07.2021	in termen 2030
28	Argeș	Cicănești	15448	comună	Nu	V	HCL nr.43/27.12.2018	
29	Argeș	***Ciofrângeni**	15493	comună	Nu	X	-	in termen 2030
30	Argeș	Ciomăgești	15554	comună	Nu	X	HCL NR.7/18.03.2021	Contract nr.616/11.03.2015 reziliat; Nu au fost inițiate alte demersuri de actualizare
31	Argeș	Cocu	15652	comună	Nu	V	HCL nr.4/20.02.2018	
32	Argeș	Corbeni	15741	comună	Nu	V	HCL NR. 19/30.06.2020	
33	Argeș	Corbi	15830	comună	Nu	X	-	Nu au fost inițiate demersuri de actualizare, Valabilitate PUG 2024
34	Argeș	Costești	13668	oraș	Nu	V	HCL nr.69/27.11.2018	prelungit până la 2023
35	Argeș	Coșești	15901	comună	Nu	V	HCL NR. 2/30.01.2019	

36	Argeș	Cotmeana	15983	comună	Nu	V	HCL NR. 3/31.01.2019	prelungit până la aprobarea noului PUG
37	Argeș	Cuca	16132	comună	Nu	X		PUG nou, în termen 2034
38	Argeș	Curtea de Argeș	13622	municipiu	Da	X	HCL NR. 11/28.01.2014	HCL NR. 165/28.11.2018 de aprobare PUG anulată prin Sentinta Civila nr. 755/CA pronuntata de Tribunalul Brasov
39	Argeș	Davidești	16285	comună	Nu	V	-	
40	Argeș	Dâmbovicioara	16329	comună	Nu	V	HCL NR. 34/19.12.2016	
41	Argeș	Dârmănești	16365	comună	Nu	V	36/27.11.2018	
42	Argeș	Dobrești	16427	comună	Nu	X	-	Nu au fost inițiate demersuri de actualizare
43	Argeș	Domnești	16454	comună	Nu	V	-	
44	Argeș	Dragoslavele	16472	comună	Nu	V	HCL nr.33/31.08.2018	

45	Argeș	Drăganu	16506	comună	Nu	V	HCL nr.7/24.02.2016	
46	Argeș	Godeni	16551	comună	Nu	X	HCL NR. 37/ 26.11.2018	Prelungit până la intrarea în vigoare a noului PUG
47	Argeș	Hârsești	16613	comună	Nu	V	HCL NR. 78/ 17.12.2013	
48	Argeș	***Hârtiești**	16659	comună	Nu	V	HCL NR. 69/21.12.2015	
49	Argeș	Izvoru	16739	comună	Nu	V	HCL NR. 37/ 26.11.2018	
50	Argeș	Leordeni	16757	comună	Nu	V	HCL NR.42/31.05.2016	
51	Argeș	Lerești	16908	comună	Nu	X	-	În termen 2031
52	Argeș	Lunca Corbului	16944	comună	Nu	V	HCL nr.23/31.08.2016	
53	Argeș	Mălureni	17049	comună	Nu	V	HCL nr.5/30.01.2019	PUG prelungit 2023
54	Argeș	Mărăcineni	13365	comună	Nu	X		PUG nou, în termen 2032

55	Argeș	Merișani	17101	comună	Nu	V	HCL NR. 45/14.12.2018	
56	Argeș	Micești	17209	comună	Nu	V	HCL NR. 34/ 15.12.2016	
57	Argeș	Mihăești	17254	comună	Nu	V	HCL nr.86/14.12.2017	
58	Argeș	Mioarele	17334	comună	Nu	V	HCL NR. 7/21.03.2017	
59	Argeș	***Mioveni**	13301	oraș	Nu	X	-	În termen 2030
60	Argeș	Miroși	17398	comună	Nu	V	-	
61	Argeș	Morărești	17423	comună	Nu	X	HCL NR.46/15.12.2016	
62	Argeș	Moșoaia	17496	comună	Nu	X	-	În termen 2031
63	Argeș	Mozăceni	17575	comună	Da	X	-	în termen 2025

64	Argeș	Mușătești	17619	comună	Nu	V	HCL NR. 43/ 27.11.2014	
65	Argeș	Negrași	17726	comună	Nu	-	-	
66	Argeș	Nucșoara	17771	comună	Nu	-	HCL NR.23/18.03.2015	
67	Argeș	Oarja	17824	comună	Nu	V	-	Nu au PUG
68	Argeș	Pietroșani	17851	comună	Nu	V	16/29.05.2015	
69	Argeș	Pitești	13169	municipiu	Nu	V	HCL nr.90/10.03.2010	Finalizarea actualizarii PUG-ului va depinde si de obtinerea avizelor de catre prestator.
70	Argeș	Poiana Lacului	18028	comună	Nu	V	HCL NR. 3/28.02.2019	
71	Argeș	Poienarii de Argeș	17913	comună	Nu	V	HCL NR.35/14.09.2021	

72	Argeș	***Poienarii de Muscel**	17968	comună	Nu	V	HCL NR. 26/27.11.2012	
73	Argeș	Popești	18162	comună	Nu	V	HCL NR. 20/ 26.08.2016	
74	Argeș	Priboieni	18242	comună	Nu	V	HCL nr.19/30.05.2017	
75	Argeș	Rătești	18331	comună	Nu	V	HCL nr.12/01.03.2019	
76	Argeș	Râca	20048	comună	Nu	V	-	Nu au PUG;
77	Argeș	Recea	18411	comună	Da	V	-	Nu au PUG
78	Argeș	Rociu	18475	comună	Nu	V	HCL NR.21/30.09.2016	18 luni de la data finalizării litigiului cu com Cătеasca privind limitele de proprietate.
79	Argeș	Rucăr	18527	comună	Nu	V	HCL NR.17/15.02.2018	
80	Argeș	***Sălătrucu**	18554	comună	Nu	V	-	

81	Argeș	***Săpata**	18581	comună	Nu	X	-	Nu au fost inițiate demersuri de elaborare, dar au în vedere incheierea unui contract pentru actualizarea PUG
82	Argeș	Schitu Golești	18670	comună	Da	X	-	În termen 2026
83	Argeș	Slobozia	18741	comună	Da	X	-	În termen 2028
84	Argeș	Stâlpeni	18778	comună	Nu	X	-	În termen 2030
85	Argeș	Stoenești	18858	comună	Nu	V	HCL NR. 15/ 25.03.2019	Prelungit 31.12.2023
86	Argeș	Stolnici	18938	comună	Nu	V	HCL NR. 14/01.03.2016	
87	Argeș	Suseni	19007	comună	Nu	V	-	
88	Argeș	Ștefan cel Mare	19114	comună	Nu	X	-	În termen 2024

89	Argeș	Ștefănești	13392	oraș	Nu	X	-	Nu au fost inițiate demersuri actualizare PUG, în vigoare 2022
90	Argeș	Șuici	19141	comună	Nu	V	HCL NR.112/28.12.2021	
91	Argeș	Teiu	19212	comună	Nu	V	HCL NR. 12/24.02.2017	
92	Argeș	***Tigveni**	19249	comună	Nu	V	HCL NR. 27/23.05.2019	
93	Argeș	***Topoloveni**	13757	oraș	Da	X	-	În termen 2030
94	Argeș	***Țițești**	19338	comună	Nu	X		PUG nou, în termen 2032
95	Argeș	Uda	19392	comună	Nu	V	-	Nu au PUG, ctr exp
96	Argeș	Ungheni	19560	comună	Nu	V	-	Nu au PUG
97	Argeș	Valea Danului	19631	comună	Nu	X	-	PUG nou, în termen 2034

98	Argeș	***Valea Iașului**	19695	comună	Nu	V	HCL NR. 69/38.03.2020	
99	Argeș	Valea Mare-Pravăț	13524	comună	Nu	V	HCL NR. 8/26.02.2015	Prelungire până la aprobarea noului PUG, contract 2809/10.07.2014 reziliat
100	Argeș	Vedea	19793	comună	Nu	X	HCL NR. 14/ 30.03.2018	Nu au fost inițiate demersuri actualizare PUG, Prelungire 2028
101	Argeș	Vlădești	19999	comună	Nu	V	HCL nr.47/27.08.2018	
102	Argeș	Vulturești	20055	comună	Nu	X	-	PUG nou, în termen 2032

*UAT-uri pentru care s-au realizat Studii istorice generale de fundamentare PUG.

Preda Cătălina Dana -*Studii istorice generale, fundamentare PUG comune jud. Argeș*